Grecu Dan-Simion

plecați de acasă...

... jurnale de călătorie

Vol. III

Grecu Dan-Simion

Plecați de acasă....

...jurnale de călătorie

Volumul III

ISBN 978-973-0-43252-7

Deva, 2025

Volumul conține **1.307 fotografii** color, toate realizate de autor. Calitatea lor poate varia în timp, în funcție de aparatul folosit (Fujifilm Finepix S5700 până în octombrie 2009, Nikon D90 între noiembrie 2009 – august 2021, Nikon D7500 din septembrie 2021) dar și de condițiile momentului, fiind vorba de instantanee luate în zile aglomerate de vizite, fără timp de pregătire sau aplicare a unor tehnici speciale.

Contact:
damirro@yahoo.com

Tehnoredactare computerizată:
Grecu Dan Simion
Lucrare editată în regie proprie

Ediție online (PDF)

Plecând din castelul Jindřichův Hradec (Boemia de Sud, Cehia)

Foto copertă: vârful Matterhorn văzut de la Lago Bleu, Italia (*14 septembrie 2013*)

Ed. 1.0. Decembrie 2025

Cuprins

Pag.

37. **Germania**: două orașe din regiunea Harz (Quedlinburg și Wernigerode) 5

38. **Belgia**: itinerarii în Flandra neerlandofonă (Leuven, Mechelen, Antwerpen, Gent, Bruges)

39. **Croația**: insula Krk (Omišalj, Dobrinj, Vrbnik, Jurandvor, Baška, Punat, Krk)

40. **Slovacia**: traversăm vestul țării de la sud la nord (Bratislava, Devin, Červený Kameň, Piešťany, Čachtice, Beckov, Trenčín)

41. O zi în mini-statul **San Marino**.

42. **Grecia**: Revenim în Peoloponez… (Partea I-a: Argos, Tirintha, Mystras).

43. **Gibraltar**: enclavă britanică în peninsula Iberică.

44. **Italia** – regiunea Vicenza, cu orașul și vilele lui Palladio (Vicenza, Marostica, Bassano del Grappa)

45. Circuit în **Spania** atlantică.(Hontarribia, Pamplona, Olite, Ujué, Santander, Santillana del Mar, Cabo de Peñas, Cabo Vidio, Praia des Catedrais, Lugo)

46. Circuite în **Cehia**: Regiunea Boemia de Sus (Slavonice, Landštejn, Jindřichův Hradec, Červená Lhota, Zvikov, Orlik, Blatná, Helfenburk, Hluboká, Český Krumlov)

47. **Marea Britanie** – un circuit în Londra

48. **Franța** – excursie în Alsacia (Partea I-a: Fleckenstein, Wissembourg, Schoenenburg, Haut-Barr, Saverne, Strasbourg, Obernai, Montg Sainte-Odile, Haut-Koenigsbourg).

Cuvânt înainte

Am ajuns la al treilea volum al „Jurnalelor de călătorie...”... iar istoria și intenția realizării sunt cunoscute din primele două introduceri. În acest volum am început să adaug, experimental, planuri, hărți sau imagini aeriene (preluate de pe domeniul public) ale câtorva obiective complexe, greu de înțeles doar din descrieri, cum ar fi cetăți, castele, complexe fortificate, etc. În acesta cazuri, numerele din text sunt în culoare roșie și corespund numerelor de pe planuri. Aceste fișe sunt grupate la sfârșit sau pot fi sub formă volantă. Și tot cu roșu sunt notate zilele de vizitare a diferitelor orașe sau obiective, astfel încât informațiile sunt valabile doar raportate la respectivele date.

Deva, decembrie 2025

Au apărut deja:

Jurnale de călătorie, volumul I

Jurnale de călătorie, volumul II

37. Germania: două orașe din regiunea Harz

(Quedlinburg, Wernigerode)

Aflat în landul Saxonia-Anhalt, districtul Harz este o importantă atracție turistică mai ales prin ocaziile de drumeție oferite de parcul național din lanțul muntos cu același nume. Noi am preferat să vizităm vechile orașe și castele medievale, majoritatea perfect conservate până în zilele noastre.

Foto 37.01
Quedlinburg
Sternkiekerturm sau *Lindenbeinscher Turm* (vechi turn de apărare înalt de 42 metri, inclus ulterior ca parte a castelului neo-gotic construit în 1898 în Weingarten, azi *Schlosshotel „Zum Markgrafen”*).

Prima oprire este la **Quedlinburg** (27 august 2015), un adevărat oraș-muzeu medieval aflat în patrimonul UNESCO, obiectiv turistic de top datorită numărului impresionant de case tradiționale păstrate (2000 imobile, unele având și 800 ani vechime), astfel că vizita este practic o plimbare pe străzile pietonale din orașul vechi, delimitate odinioară de ziduri de incintă a căror urme se mai văd și azi. Nu există practic monumente individuale deosebite, dar fiecare stradă medievală mărginită de case de paiantă merită să fie văzută.

Parcăm pe *Marschlinger Hof*, de unde vedem spre nord turnurile bisericii *Sankt Mathildis*, iar spre sud turnul cu cea mai înaltă platformă de belvedere, *Sternkiekerturm* din parcul Weingarten. Continuăm pe strada *Marschlinger Hof* până în mica piață *Kornmarkt* (cu o fântână modernă și un grup statuar metalic modern și el, reprezentând personalități din istoria orașului). Alături este *Marktkirchhof* (Piața bisericii din piață), unde vedem micul Mausoleu al lui Goetze (*Goetzsches Mausoleum* sau *Grufthaus Gebhardt*, construit în stil baroc la 1726 pentru negustorul Christoph Gebhart, renovat și achiziționat în 1771 de primarul Johann Goetze). Aflat la momentul construcției în nord-vestul cimitirului biserica St. Benedikti, mausoleul este azi singura construcție funerară din orașul vechi, fiind înglobat ulterior într-un șir de case de locuit.

Foto 37.02
Quedlinburg
Marktkirche și mausoleul Goetze (stânga), văzute de pe Marschlinger Hof.

Foto 37.03
Quedlinburg
Mausoleul Goetze, văzut din piața *Kornmarkt*. În dreapta este biserica Sankt Benedicti

Biserica *Marktkirche Sankt Benedikt* (construită după 1100, cu prima atestate în 1233) are un aspect cu totul inedit, cu unul dintre turnuri vizibil mai scurt decât celălalt urnare a reconstrucției după un incendiu.

Foto 37.04
Quedlinburg
Mausoleul Goetze, la capătul vestic al șirului de case, construite în fostul cimitir.

Foto 37.05
Quedlinburg
clădiri pe Marktstrasse nr. 12 și 11 (vis-a-vis de Mausoleul Goetze). În dreapta iese strada Marschlinger Hof.

Foto 37.06
Quedlinburg
Clădiri în *Marktkirkhof* (Piața bisericii) nr. 12-11, la sud de biserica Sankt Benedicti.

Foto 37.07
Quedlinburg
Detaliu a fațadei clădirii nr. 6 de pe *Marktstrasse*, atestată în anul 1562, azi magazinul Naturopatys.

Foto 37.08
Quedlinburg
Clădirea nr. 2 de pe *Marktstrasse* (azi asociația pentru cultură și artă *Kunsthoken*), construită în anul 1569, reconstruită în 1975/1977.

La sud de biserică, intrăm pe o străduță de doar câțiva metri, Hoken, care mărginește spre vest și nord Primăria.

Foto 37.09
Quedlinburg
Clădirile nr. 1-4 de pe străduța Hoken, văzute însă din Marktstrasse, dinspre vest. Clădirea cu flori este *Hotelul am Hoken*.

Foto 37.10
Quedlinburg
Vedere spre nordul pieții cu *Boulevard Café* (stânga) și fațada Primăriei acoperită cu iederă, cu statuia *Roland* în stânga (1569, simbol care indică o localitate cu privilegii de oraș). Între acestea, în spate se vede Marktkirche.

Continuăm pe Marktstrasse spre sud, și ajungem în *Marktplatz*, piața principală, mărginită la nord de Rathaus (Primărie), și înconjurată de tradiționalele case din grinzi de lemn cu spațiile zidite (paiantă).

Foto 37.11
Quedlinburg
Ieșirea nordică din piață, prin dreapta primăriei, spre Hoken (stânga) și Breitestrasse (în față), cu Restaurantul *Zum Roland* în centru.

Foto 37.12
Quedlinburg
Nordul laturii estice a pieții *Marktplatz*, cu casa *Grünhagen* (în centru).

Foto 37.13
Quedlinburg
Sudul laturii vestice a pieții *Marktplatz*, cu *Hotel Teophano* (pe colț). În spate turnul bisericii *Sankt Blasii*.

Foto 37.14
Quedlinburg
Nordul laturii vestice a Pieții *Marktplatz*, spre *Marktstrasse* (se vede puțin din *Kunsthoken*, în stânga cofetăriei Bulevard).

Ieșim din sudul pieții pe *Steinbrücke*, pod peste pârâul *Mühlgraben*, de-a lungul căruia continuăm plimbarea pe strada *Word*, până la zidul de fortificație al orașului.

Foto 37.15
Quedlinburg
vedere în lungul *Muhlgraben* spre vest, cu *Steinbrücke* și intrarea în ferma *Adelshof*, cu Bunter Hof în dreapta și casa nr. 3 de pe str. Word în stânga. În fundal, se văd turnurile bisericii St. Servatius, din Cetate.

Mühlgraben este de fapt un braț restant pe traseul vechiului curs al râului Bode, care traversa orașul, dar care a fost deviat spre est în sec. XII.

Foto 37.16
Quedlinburg
Vedere de pe *Steinbrücke* în lungul *Mühlgraben* și a străzii Word, spre est.

Foto 37.17
Quedlinburg
Casa nr. 3 de pe strada Word cu vedere spre est în lungul *Mühlgraben*.

Foto 37.18
Quedlinburg
Fachwerkmuseum im Ständerbau (clădire de locuit din 1310, din 1965 muzeu al tehnicilor de construcție din paiantă cu lemnărie aparentă). De-asupra acoperișurilor, putem vedea turnurile de la *Kulturkirche Sankt Blasii*.

De pe cheiul pârâului intrăm în curtea unei foste ferme, *Adelshof* (sau *Fleischhof*) cu un frumos porumbar în centru, în colțul căreia se ridică *Spiegelturm*, turn defensiv cu origine medievală.

Foto 37.19
Quedlinburg
Columbarul cu colțul sud-
estic al fermei, iar în fundal, *Spiegelturm*.

Foto 37.20
Quedlinburg
Columbarul cu colțul sud-vestic al fermei

Foto 37.21
Quedlinburg
Turnul de pază sud-estic *Spiegelturm*, văzut de pe strada Word.

Ocolim ferma prin sud pe *Word* și *Carl-Ritter strasse* (unde mai sunt resturi din zidul sudic al orașului vechi) apoi mergem spre sud pe *Langegasse* (stradă exclusiv mărginită de aceleași case tradiționale de paiantă, *Fachwerkhaus*).

Foto 37.22
Quedlinburg
Clădiri de paiantă pe strada *Langegasse* nr. 24-26.

Foto 37.23
Quedlinburg
Altă *Fachwerkhaus* (casă cu cadre de lemn), pe Langegasse nr. 29.

Foto 37.24
Quedlinburg
Fachwerkhaus pe Langegasse nr. 2-3.

La capătul lui *Langegasse* facem la stânga și ieșim în Piața *Finkenherd*, unde vedem un șir de trei mici clădiri țuguiate, aliniate pe mijlocul pieții

Foto 37.25
Quedlinburg
Clădirea nr. 1 din piața *Finkenherd* văzută dinspre nord. În fundal, turnul bisericii *Sankt Servatius* din Cetate.

În cea din sud, de la nr. 3 (*Königskrone für Heinrich den ersten*) potrivit legendei, ducele saxon Heinrich ar fi aflat în timpul unei vânători de păsări din 919 că va fi ales noul rege german.

Foto 37.26
Quedlinburg
Finkenherd nr. 3, căsuța *Königskrone für Heinrich den ersten* văzută dinspre sud-vest. În dreapta, altă stradă pitorească, *Gildschaft*.

Foto 37.27
Quedlinburg
Latura estică a pieții *Schlossberg*, cu *Café & Restaurant am Finkenherd* (clădirea galbenă îngustă) și casa monument de la Schloßberg nr. 16 (datată 1740).

Imediat după piață începe *Schlossberg*, Dealul Cetății, sub forma unei pieți patrate, mărginite la est de cafeneaua *am Finkenherd*, la nord de *Klopstockmuseum*, la vest *Küstereien* iar la sud de intrarea în Cetate.

Foto 37.28
Quedlinburg
Latura nordică a Schlossberg (cu intrarea din *Piața Finkenherd*), cu muzeul de artă grafică (stânga) și *Klopstockmuseum* (mijloc, unde s-a născut poetul Friedrich Gottlieb Klopstock, azi muzeu al personalităților orașului).

Foto 37.29
Quedlinburg
Latura vestică a pieții Schlossberg, cu *Küstereien* (stânga, sec. XVII, azi parohia locală).

Imediat la sud de piață întlnim primele formațiuni stâncoase pe care este construit castelul, zonă de *hiking* numită *Stiftsberg Klippen*.

Mica piață stâncoasă este cât se poate de pitorească, mărginită de același tip de case.

Foto 37.30
Quedlinburg
Vedere din Schlossberg spre sud, peste Klippen, cu *Hotel „Zum Schloss"* (Mühlenstrasse nr. 22, galben, în centru).

Strada Schlossberg sfârșește la sud în *Mühlenstrasse* și *Wassertorstrasse*, care delimitează la sud dealul Cetății.

Foto 37.31
Quedlinburg
Vedere din *Wassertorstrasse* spre sud-vest, peste Klippen, cu *Pensiunea Burgblick (*galbenă, Schlossberg nr. 4).

Foto 37.32
Quedlinburg
Casele din intersecția Rittergasse cu Mühlenstrasse văzute de pe Klippen (la nr. 22 este *Hotel „Zum Schloss"*, centru).

Foto 37.33
Quedlinburg
Strada *Schlossberg* cu casele nr. 2-3, văzute de pe stâncile Klippen. În dreapta, dincolo de stânci, este poarta de intrare în cetate.

Părăsim pitorestile stânci nisipii din zona Klippen de sub zidurile cetății și pătrundem prin poarta *Schlosstor* în incinta fortificată de pe deal.

Foto 37.34
Quedlinburg
Ghereta de pază *Neustädter Wache*, poarta *Schlosstor* (cu *Torhaus* în fundal), cu clădirile Abației Noi (*Neue Abtei*) și *Residenzbau* (stânga), respectiv zona rezidențială pentru călugărițe și elevi în dreapta. Intrarea se face din piața Schlossberg.

Urcarea continuă câteva zeci de metri între ziduri, până se ajunge la a doua poartă monumentală (*Torhaus*), parte integrantă a castelului

Foto 37.35
Quedlinburg
Urcarea dintre cele două porți ale castelului, în planul doi se vede Casa Parohială *Pfarramt*, iar în fundal *Münzenberg* (mic cartier medieval, de unde se obține cea mai frumoasă perspectivă a cetății, din păcate neprobată de noi).

Foto 37.36 **Quedlinburg**
A doua poartă a cetății (*Torhaus*), prin care se pătrunde în curtea interioară a ceea ce este azi *Schlossmuseum* (muzeu de istorie locală în încăperi decorate în stilul sec. XVIII). Construit de Henric I la începutul sec. X, castelul a fost amenajat până în anii 1880.

Foto 37.37 **Quedlinburg**
Fațada bisericii romanice a mănăstirii Sankt Servatii (*Stiftskirche* sau *Dom*), văzută dinspre est, din curtea *Residenzbau*. În criptă se află mormintele primului cuplu regal german, Henric I și a doua soție Mathilde. În dreapta o parte din aria rezidențială pentru călugărițe și cisterna de apă.

Curtea cetății este mărginită la nord de Decanat, Căpitănia mănăstirii (*Stiftshauptmannei*), Casa vânătorului (*Jägerhaus*) și grădinile (*Fürstliche Garten* și *Propsteigarten*), care sunt și un excelent loc de belvedere asupra orașului de jos.

Foto 37.38
Quedlinburg
Curtea cetății spre nord, cu intrarea prin *Torhaus* (galbenă, stânga), urmată de *Decanat* (netencuit), *Căpitănia* (joasă, de culoare bej) și *Casa Vânătorului*. În dreapta sunt grădinile.

Foto 37.39
Quedlinburg
Orașul văzut spre est din grădinile castelului. În centru este casa nr. 13 de pe *Langegasse*, iar în fundal, turnurile bisericii *Sankt Nikolaus.*

Curtea cetății este mărginită la sud de zidul lateral al bisericii Sankt Servatii, și comunică spre vest cu cea a Palatului (Residenz).

Foto 37.40
Quedlinburg
Fațada sudică (spre curte) a bisericii Sankt Servatii. În dreapta, după copaci, este turnul *Wendelstein*.

Foto 37.41
Quedlinburg
Vedere din curte spre intrarea prin Torhaus (dreapta jos), Decanat și Casa Vânătorului (dreapta). În centru, galbene, *Vechea Abație* și turnul *Wendelstein* (de unde exista o trecere suspendată spre biserică), pe lângă care se intră în curtea *Residenzbau*.

Dar mai întâi ocolim biserica pe la est și ieșim pe o platformă mare cimentată, de unde putem observa de la înălțime sudul orașului.

Foto 37.42
Quedlinburg
Fațada sudică (spre oraș) a bisericii *Sankt Servatii*, văzută de pe platforma de observație (belvedere).

Foto 37.43
Quedlinburg
Vedere de pe platforma din colțul de sud-est al bisericii *Sankt Servatii* spre sud-vest, în prim-plan *Wassertorstrasse*, dincolo de aceasta *Mühlenstraße* cu *Best Western Hotel Schlossmuehle* în centru. În fundal, turnul bazilicii Sankt Wiperti (*St. Wipertikirche*).

Foto 37.44
Quedlinburg
Vedere de aceeași platformă, spre sud, cu *Mühlenstrasse* și *Romantik Hotel am Brühl* în fundal stânga.

În final, intrăm pe lângă turnul Wendelstein în curtea palatului rezidențial (*Residenzbau am Schloss*), în care este organizat azi muzeul.

Foto 37.45
Quedlinburg
Fațada sudică a *Residenzbau*, cu turnul *Wendelstein*. La mijloc, este indicată intrarea în muzeul de azi. În dreapta se vede o parte din zidul bisericii.

Foto 37.46
Quedlinburg
Privire din curte spre vest, cu Fațada sudică a *Residenzbau* în dreapta (cu intrarea în muzeu) și aria rezidențială pentru călugărițe în stânga. Tot în stânga se poate vedea intrarea în cisterna de depozitare a apei.

Coborâm din cetate spre sud, pe strada *Mühlenstrasse* apoi pe *Winkel*, unde regăsim pârâul *Mühlgraben*, de unde avem o privire de ansamblu a cetății

Foto 37.47
Quedlinburg
Vedere de pe *Mühlenstrasse* cu biserica în dreapta și *Residenzbau* (locuințele pentru călugărițe) în prim-plan.

Foto 37.48
Quedlinburg
Vedere de pe *Mühlenstrasse* (de pe podul peste *Mühlgraben*) cu clădirile nr. 5-8 (apartament de închiriat *„Unter dem Schloß"*) și biserica *Stiftskirche Sankt Servatius* în fundal. Perspectiva din fotografie este reversul celei din Foto 37.44.

Foto 37.49
Quedlinburg
Vedere ceva mai îndepărtată, de pe str. *Winkel*, cu biserica *St. Servatius* în dreapta și corpul rezidențial pentru călugărițe și elevi în stânga

Revenim pe *Mühlenstrasse* (*Hotel Domschatz*) până în zona Porții (*Restaurant Am Finkenherd*) și străbatem drumul înapoi spre parcare, prin *Schlossberg,* pe *Langegasse*, *Hohestrasse* (cu o deviație pe *Blasiistrasse* cu Berăria *Brauhaus Lüdde*), prin *Marktplatz*, *Breite Strasse* (Café Roland), *Marschlinger Hof*.

Foto 37.50
Quedlinburg
Hotel Am Stadtwall, pe *Hohestrasse* nr. 28.

Foto 37.51
Quedlinburg
Casă tradițională pe *Hohestrasse* nr. 29.

Foto 37.52
Quedlinburg
Haus der Städteunion, pe *Hohestrasse* nr. 8.

Foto 37.53
Quedlinburg
Clădirile din spatele Primăriei, la intersecția străzilor *Hoken* (stânga) cu *Breitestrasse* (dreapta). Prima din dreapta este *Restaurant Zum Roland*. În fundal se văd turnurile inconfundabile ale Bisericii Pieții, *Marktkirche*.

Foto 37.54
Quedlinburg
Privire de pe *Breitestrasse* spre *Marktplatz*, cu Restaurantul *Zum Roland* în dreapta. Perspectiva din fotografie este reversul celei din Foto 37.11.

Ne grăbim 30 km spre vest, să mai prindem câteva ore de lumină la **Wernigerode** (27 august 2015) pentru un tur rapid și superficial. Prima oprire este la castelul cu același nume, care se înalță pe un deal ce domină orașul.

Foto 37.55
Wernigerode
Vedere de pe scările care urcă din Am Schloss, cu colțul vestic al castelului și turnul de pază.

Din strada *Am Schloss* se intră printr-un portal, apoi se urcă spre dreapta pe trepte pe lângă marele turn de pază din zidul fortificat, și se trece printr-un tunel (pe sub terasa cu fântâna) care iese în drumul circular ce înconjoară castelul, drum mărginit de clădiri tradiționale de paiantă, azi restaurante sau pensiuni.

Foto 37.56
Wernigerode
Vedere de pe scări spre turnul de pază și intrarea în tunelul de sub terasa fântânii *Hofbrunnen*.

Foto 37.57
Wernigerode
Vedere a fațadei vestice a castelului de la ieșirea din tunelul de sub terasa fântânii. De aici se mai urcă câteva scări la poarta vizibilă jos, ce marchează intrarea în drumul circular.

Foto 37.58
Wernigerode
Vedere spre est de la poarta de pe drumul carosabil circular care înconjoară castelul, mărginit de clădiri tradiționale, aici pensiunea *Gaststätte Schlossterrassen* (prima din dreapta)

De aici urcăm pe terasa cu fântână (*Hofbrunnen "Froschkönig"*), de unde poate fi văzută fațada sud-vestică a castelului, turnul de pază, dar și panorama orașului de dedesubt.

Foto 37.59
Wernigerode
Panorama orașului văzut de pe terasa fântânii *Hofbrunnen*. În prim-plan de văd clădirile nr. 12-15 de pe șoseaua *Am Schloss*.

Foto 37.60
Wernigerode
Detaliu de panoramă, cu orașul vechi; sunt vizibile trei turnuri, de la stânga la dreapta: *Sankt-Sylvestri Kirche*, *Rathaus* (Primăria) și *Konzerthaus Liebfrauen* (biserica desacralizată *Liebfrauenkirche*). Se văd și casele de paiantă de pe *Marktstrasse*.

Castelul este în fapt o reconstrucție din anii 1862-1885 pe ruinele unei fortărețe medievale din sec. XII.

Foto 37.61
Wernigerode
Fațada vestică a castelului și turnul de pază, văzute de pe terasa fântânii.

Se intră apoi în curtea interioară a castelului, de unde pot fi vizitate o parte din cele 50 încăperi bogat decorate, acțiune pentru care nu am mai avut timp, din păcate.

Foto 37.62
Castelul Wernigerode
Aripa de nord a castelului, văzută din curtea interioară. În dreapta este intrarea în donjon.

Foto 37.63 – 37.64 **Castelul Wernigerode**
Vedere a donjonului, din curtea interioară a castelului.

Odată terminat turul exterior al castelului Wernigerode, coborâm în oraș și găsim o parcare convenabilă pe lângă piață, trecem pe lângă *Harzmuseum* și biserica *Sankt-Sylvestri* pe strada Klint și ieșim în *Marktplatz*, principala atracție arhitectonică a orașului. Piața are în centru fântâna neo-gotică *Wohltäterbrunnen* (construită la 1848 în onoarea binefăcătorilor orașului), este mărginită la **nord** de hotelul *Weisser Hirsch* (într-o clădire tradițională din 1717), la **vest** de restaurantul și hotelul *Gothisches Haus*, la **sud** de celebra Primărie (*Rathaus*) iar la **est** de un șir de magazine și cafenele.

Foto 37.65
Wernigerode
Hotelul *Gothisches Haus*, instalat într-o casă medievală de paiantă, pe lângă care intrăm din strada *Klint* în *Marktplatz*. În stânga este clădirea Primăriei.

Foto 37.66
Wernigerode
Fântâna *Wohltäterbrunnen* și Hotelul *Weisser Hirsch*, instalat într-o casă medievală din 1717, constiuie latura de nord a Pieții *Marktplatz*. În dreapta se desprinde strada *Breite Strasse*.

Foto 37.67
Wernigerode
Clădirile de la latura de est a Pieții *Marktplatz*. În dreapta se vede fântâna *Wohltäterbrunnen*.

Foto 37.68
Wernigerode
Celebra clădire a Primăriei (*Rathaus*) care acoperă latura sudică a Pieții. A fost construită ca teatru la 1277, și a căpătat aspectul neo-gotic în sec.XVI (are 33 personaje sculptate în lemn în exterior). În prim-plan intrarea la *Ratskeller*. În dreapta sunt cele două clădiri *Gothisches Haus*.

Foto 37.69
Wernigerode
Fațada estică a Primăriei (*Rathaus*).

Foto 37.70
Wernigerode
Anexa sudică a Primăriei (*Rathaus*), azi centru de informații turistice.

Plecăm din piață pentru o scurtă plimbare pe străzile înconjurătoare, din păcate ploaia ne însoțește. Mergem pe strada pietonală *Breite Strasse* (cu clădiri de aspect tradițional, dar evident mai noi sau modernizate, de unde intrăm puțin la dreapta pe Kohlmarkt), până la *Nikolaiplatz*.

Foto 37.71
Wernigerode
Clădirile cu nr. 2, 4 și 6 pe *Breite Strasse*. La cea din mijloc (*Cafe Wien*) data construcției este notată 1583.

Foto 37.72
Wernigerode
Clădirile din capătul străzii *Kohlmarkt*, aflate pe *Unterengengasse* (restaurantul *Ins kleine Paradies*)

Revenim în piață și ocolim primăria prin spate, pe Klintgasse, unde o curiozitate este *Schiefes Haus* (azi muzeu) o casă ce pare că stă să se prăbușească...

Foto 37.73
Wernigerode
Vedere de pe *Klintgasse*, spre sud în lungul străzii *Marktstrasse* (nr. 9-17). În prima clădire din stânga este sediul trenulețului turistic *Bimmelbahn*, iar de-asupra clădirilor apare silueta inconfundabilă a castelului Wernigerode.

Foto 37.74
Wernigerode
Nu este iluzie optică, așa arată din lateral clădirea muzeului *Schiefes Haus* (Klintgasse nr. 5). Construită în 1680 ca moară, a fost transformată în locuință în 1890.

În afara districtului Harz, dar în aria munților Harz, se găsește și orașul **Goslar**, despre care am scris în *Jurnalul #20*.

38. Belgia: itinerare în Flandra neerlandofonă

(Leuven, Mechelen, Antwerpen, Gent, Bruges)

În *Jurnalul #22* am vizitat câteva localități din zona valonă a Belgiei, este momentul acum să ne îndreptăm spre nordul țării, cu populație flamandă (vorbitoare practic de olandeză). Vom vedea, mai amănunțit sau mai superficial câteva orașe, începând de la est spre vest.

Foto 38.01
Leuven / Louvain
Corul bisericii *Sint-Pieterskerk* văzut din *Grote Markt*, dispre sud. Săgeata a fost adăugată pe acoperiș doar după prăbușirea acestuia într-un incendiu în 1914.

Prima oprire o facem la **Leuven / Louvain** (27 august 2010), în realitate aici am ajuns la sfârșitul unei zile încărcate, astfel încât ne-am limitat la zona centrală a orașului, mai ușor accesibilă: Grote Markt și Oude Markt. În afara acestora, obiective importante mai sunt castelul Arenberg, Biblioteca universității din Ladeuzeplein, câteva biserici și patru colegii vechi (construite între 1442-1607, orașul fiind centru universitar din 1425) .

De la parcare continuăm pe *Diestsestraat*, trecem pe lângă statuia din bronz *Dorre De Baker* (1979, dedicată brutarilor din oraș) și ajungem în *Grote Markt* (Piața Mare) unde poate fi văzută o statuie bizară, *Fonske* (1975), dedicată universitarismului local, reprezentând un student citind și turnându-și un lichid pe cap (care ar simboliza știința, criticii afirmând însă că e doar bere...). Dar tot aici sunt și principalele monumente ale orașului vechi: în centrul pieții, pe 93 metri lungime, se înalță catedrala Sf. Petru ***Sint-Pieterskerk***, construită în sec. XV în stilul gotic târziu, dar cu turnurile nefinalizate din cauza solului instabil (asta se vede doar de pe strada *Dirk Boutslaan*), introdusă pe lista UNESCO din 1999. În sudul pieții vedem capodopera orașului, vechea primărie (***Historisch Stadhuis***), construită între 1439-1469 în stil gotic târziu brabantian. După 1850 i-au fost adăugate cele 236 statui exterioare.

Foto 38.02
Leuven / Louvain
Primăria veche *Stadhuis*, văzută din Grote Markt dinspre nord-est. În dreapta este biserica Sint-Peters, iar în stânga, Comisariatul de Poliție.

Foto 38.03
Leuven / Louvain
Fațada nordică a Primăriei vechi *Stadhuis*, văzută din Grote Markt, cu o parte din statuile adăugat după 1850.

Foto 38.04
Leuven / Louvain
Primăria veche *Stadhuis*, văzută din Grote Mark, dinspre nord-vest. În dreapta sunt clădiri care completează latura sudică a Pieții, în fundal stânga este *Tafelrond*.

În sud-estul pieții vedem clădirea neo-gotică ***Tafelrond***, ridicată inițial la 1480, reclădită între 1829-1832 în stil neoclasic, total distrusă în august 1914, refăcută între 1926-1937, inspirată din vechile planuri. Azi funcționează aici Hotelul *The Fourth*.

Foto 38.05
Leuven / Louvain
Clădirea neo-gotică *Tafelrond*, în care a funcționat între 1930-2002 Banca Națională. Vedere din nord, dinspre strada *Diestsestraat*.

Foto 38.06
Leuven / Louvain
Clădirea neo-gotică *Tafelrond*, văzută dinspre vest, din *Grote Markt*.

Din capătul vestic al Pieții Mari coborâm spre sud și ajungem imediat în *Oude Markt*, o piață lungă dreptunghiulară, plină de baruri, cafenele și reastaurante la umbra copacilor (de aceea considerată „cel mai lung bar din lume"), mărginită de conace burgheze cu frontoane.

Foto 38.07
Leuven / Louvain
Primul segment de clădiri din nord-vestul *Oude Markt* (nr. 54-46), toate sunt cafenele sau baruri. Prima din dreapta este casa burgheză „Adam și Eva".

Foto 38.08
Leuven / Louvain
Al doilea segment de clădiri din sud-vestul *Oude Markt*, după intersecția cu *Drie-Engelenberg* (nr. 45-30), și acestea sunt exclusiv cafenele sau baruri. În stânga (latura sudică a Pieții) se vede parțial clădirea școlii catolice Sf. Treime, *Heilige-Drievuldigheidscollege* (1843)

Foto 38.09
Leuven / Louvain
Vederea *Oude Markt* spre nord; fațada gri mai înaltă din dreapta aparține Universității Catolice Leuven, iar în fundal se vede acoperișul bisericii *Sint-Pieter*.

Încă 27 kilometri spre nord-vest și ajungem la **Mechelen / Malines** (28 August 2010) unde ne propunem să vizităm doar zona centrală istorică.

Foto 38.10
Mechelen / Malines
Fațada sudică a Catedralei *Sint-Rombouts*, văzută din *Nieuwwerk*.

Primul obiectiv este ***Sint-Romboutskathedraal***, biserica Sf. Rumbold, a cărui turn neterminat (care are totuși 97 metri și 538 trepte) a folosit drept turn de pază și oferă azi o excelentă platformă de sticlă (*Skywalk*), de pe care poate fi admirat orașul de la înălțime.

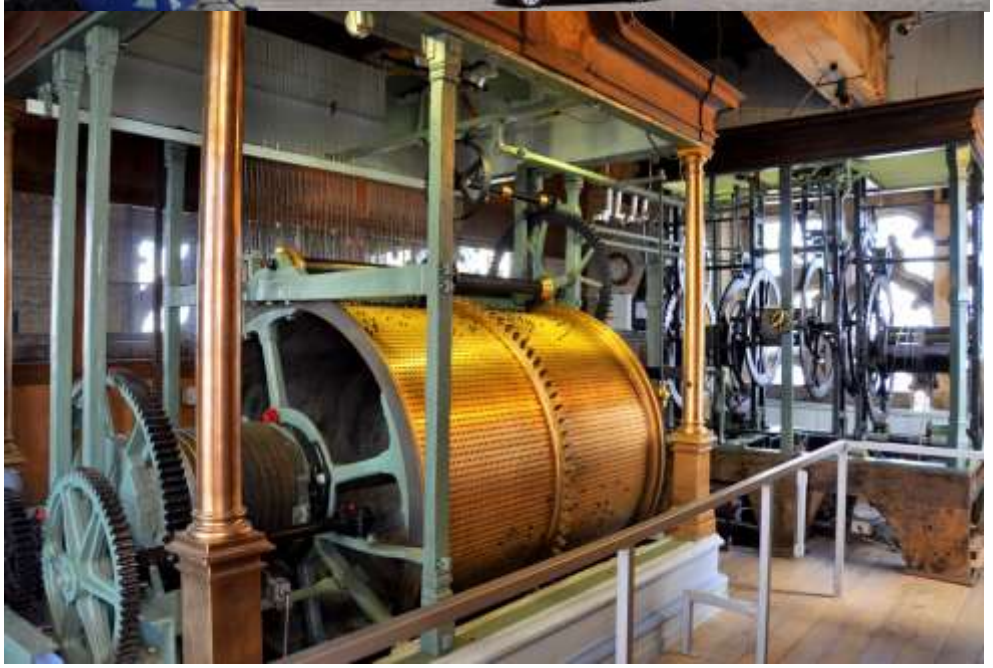

Foto 38.11
Mechelen / Malines
După 317 trepte de urcat în turnul bisericii *Sint-Rombouts* există camera *carilon*-ului (care oferă concerte în timpul verii, începând din 1892). Poate fi văzut și sistemul mecanic care angrenează clopotele.

Foto 38.12 - **Mechelen / Malines**
Turnul catedralei *Sint-Rombouts* (Sf. Rumbold), ridicat între 1452-1520, este înscris din 1999 pe lista UNESCO. Acoperișul este neterminat, înălțimea prevăzută inițial fiind de 167 metri. O platformă de observație din sticlă este azi prevăzută în vârf.

Foto 38.13 –
Mechelen / Malines
Interiorul catedralei *Sint-Rombouts* (Sf. Rumbold), consacrată la 1312, catedrală din 1559. Corul și altarul au fost realizate de arhitectul flamand Lucas Faydherbe, prin 1660-1665.

Foto 38.14
Mechelen / Malines
După 538 trepte de urcat în turnul bisericii *Sint-Rombouts* ieșim pe *skywalk*, platforma de observație. Vedere spre sud-vest, turnurile-reper aparțin bisericilor desacralizate *Martin's Patershof* (hotel 4*) la stânga, respectiv *Heilig-Hartkerk* (centrul cultural *mARTa*) în mijloc. În prim-plan clădiri din sec. XV-XVII de pe cheiul *Haverwerf* al râului Dijle; cele trei înguste din grupul din stânga sunt: *Saint-Joseph* (roșie), *Duiveltjes* (verde închis, din lemn), *Het Paradijske* (verde deschis).

Foto 38.15
Mechelen / Malines
Vedere spre sud de pe *skyline*, turnurile-reper aparțin de *Brusselpoort* în dreapta (sec. XIII, singura din cele 12 porți medievale ale orașului), apoi *Sint-Jan Berchmanskerk* (1916) mai la stânga și impunătoarea *O-L-Vrouw over de Dijlekerk* (sec. XIV-XVI) în stânga.

De la catedrală coborâm pe *Steenweg* și *Schoemarkt*, trecem pe lângă statuia *Margarethei van Oostenrijk* și pe lângă *Schepenhuis*.

Foto 38.16
Mechelen / Malines
Clădirea *Schepenhuis* (1288, extinsă între 1374-1375), era locul de adunare a consilierilor orașului. E considerată prima „primărie" de piatră din Flandra.

Ajungem la al doilea obiectiv, piața pietonală ***IJzerenleen***, fostă piață de pește (până în 1530) unde ancorau ambarcațiuni pe un pârâu azi dispărut.

Foto 38.17
Mechelen / Malines
Clădirile din partea de nord a laturii vestice a pieții *IJzerenleen* (nr. 20-8).

Piața este mărginită de clădiri ale căror fațade din sec. XV-XVII au fost reconstruite după distrugerile din Primul Război Mondial.

Foto 38.18
Mechelen / Malines
Clădirile afate în continuare, partea de sud a laturii vestice a pieții *IJzerenleen* (nr. 20-8).

Foto 38.19
Mechelen / Malines
Clădirile din partea de nord a laturii estice a pieții *IJzerenleen* (nr. 1-11).

La capătul sudic al pieții *IJzerenleen* ajungem la râul *Dyle*, care poate fi traversat pe Podul Mare, *Grootbrug*, și care are amenajată o punte de lemn de-a lungul său (*Dijlepad*), care îndeamnă la o promenadă pe lângă și deasupra apei. Câțiva metri spre nord-vest și am fi ajuns la vechile case (*De Duiveltjes* et comp.) pe care le-am văzut de pe *Skywalk*.

Foto 38.20
Mechelen / Malines
Vedere de pe podul *Grootbrug* spre nord-vest, în lungul râului *Dyle*.

Timpul rezervat se scurge, așa că revenim pe pașii noștri prin *IJzerenleen*,

și ieșim în Piața Mare, ***Grote Mark*** (întinsă pe un hectar), centrul istoric al orașului, al treilea obiectiv al zilei.

Foto 38.21
Mechelen / Malines
Clădirile nr. 31-35, de pe latura sudică a Pieții Mari, *Grote Markt*.

Piața dreptunghiulară este înconjurată de clădiri din sec. XVI-XVIII, construite în diverse stiluri, de la renaștere la rococo.

Foto 38.22
Mechelen / Malines
Latura estică a Pieții Mari: curtea interioară a Primăriei (clădirea cu turnul neterminat) cu statuia *Mama* în dreapta (ca. 1950).

Foto 38.23
Mechelen / Malines
Clădirile Primăriei de pe latura estică a Pieții Mari, *Grote Markt*: *Paleis van de Grote Raad* (Palatul Marelui Consiliu, construit din 1526 dar finalizat în stil neo-gotic în 1911, în stânga), clopotnița *Belfort* neterminată în mijloc (sec. XIV, UNESCO) și prima sală de pânze *Lakenhal* în dreapta (renovată după un incendu din 1342)

Foto 38.24
Mechelen / Malines
Clădirile nr. 10-17, de pe latura nordică a Pieții Mari, *Grote Markt*.

Foto 38.25
Mechelen / Malines
Latura vestică a Pieții Mari, *Grote Markt*, dominată de silueta catedralei. În față clădirile nr. 2-6, de la stânga: prima este *De Beyaerd* cu fronton în trepte (primărie din 1383, poștă din 1919), a doua *In het Haentien* (1773, cu fațadă Ludovic XV și un cocoș aurit pe vârf), cea albastru-gri rococo din dreapta este *In Den boer à la mode* (aflată până în 1902 pe *Befferstraat*).

Foto 38.26
Mechelen / Malines
Clădirea *De Beyaerd* văzută dinspre catedrală (a doua primărie a orașului între 1383-1914, azi Oficiu Poștal).

Continuăm drumul spre nord încă 25 km, până la marele oraș **Antwerpen / Anvers** (21 August 2023), a cărui întindere poate descuraja turistul; de aceea decidem să vizităm doar ce e mai

important, și anume centrul istoric vechi. Parcăm chiar în ***Grote Markt*** și de aici ieșim direct în Piața Mare a orașului, înconjurată de superbe clădiri renascentiste.

Foto 38.27
Antwerpen / Anvers
Clădirile breslelor de pe latura nordică a Pieții Mari, *Grote Markt*, de la stânga: nr. 3 (*Witten Engel*), nr. 5 (*de Mouwe* sau *Cuypershuys*), nr. 7 (*Sint-Joris* sau *Spaengien,* în mijloc), nr. 11 (*De Valk*)

De formă oarecum triunghiulară, are latura nordică ocupată de un șir de case ale breslelor (*Gildehuis*), construite încă din 1580 și reconstruite în sec. XIX-XX.

Foto 38.28
Antwerpen / Anvers
Aceleași clădiri ale breslelor de pe latura nordică a *Grote Markt* și Fântâna *Brabo* (1887) din centrul pieții.

Din păcate scena unor spectacole anterioare nu era total desființată, astfel că vederea spre clădirile nordice a fost serios limitată.

Foto 38.29
Antwerpen / Anvers
Continuarea spre est a caselor de pe latura nordică a *Grote Markt* (nr. 15...35)

La vest se ridică clădirea monumentală a Primăriei, ridicată în stil italo-flamand renascentist între 1561-1565.

Foto 38.30
Antwerpen / Anvers
Clădirea Primăriei *Stathuis* cu *Brabofontein*.

Foto 38.31
Antwerpen / Anvers
Primăria *Stathuis* văzută dinspre sud, din pietonala *Suikerrui*.

Din Piața Mare intrăm spre sud pe *Oude Koornmarkt*, în spatele căreia se află altă piață triunghiulară, *Handschoenmarkt*, la estul căreia se ridică ***Catedrala*** Notre-Dame (*Onze-Lieve-Vrouwekathedraal*, sec. XIII-XVI)

Foto 38.32
Antwerpen / Anvers
Clădiri pe semi-latura de est a Pieții Mari, prin fața cărora trece spre dreapta strada *Maalderijstraat*, care iese în piața Domului.

Foto 38.33 **Antwerpen / Anvers**
Vedere în lungul străzii-piață *Oude Koornmarkt* (spre sud-est), care leagă *Grote Markt* de *Kammenstraat*. A luat numele de la piețele de cereale care se țineau până în sec. XV.

Catedrala gotică Notre-Dame a fost construită în 169 ani (1352-1521), fiind cea mai mare din Belgia, și se remarcă de la distanță prin turnul-clopotniță înalt de 123 metri – cel mai înalt din Benelux – ca și prin asimetria ei evidentă (al doilea turn nu a mai fost înălțat după incendiul din 1533). În interior sunt păstrate mai multe picturi ale lui Peter Paul Rubens.

Foto 38.34 **Antwerpen / Anvers**
Vedere frontală a catedralei Notre-Dame din piața *Handschoenmarkt.*

Foto 38.35 **Antwerpen / Anvers**
Vedere de detaliu frontal a bisericii *Sintpauluskerk* (vezi mai jos, Fig. 38.42)

Foto 38.36
Antwerpen / Anvers
Clădirile de pe latura de nord a *Handschoenmarkt*, care este în fapt Piața Domului (aflat în dreapta fotografiei). Dreapta jos se vede parțial statuia modernă *Nello & Patrasche* (un copil cu câinele sub pătura asfaltului)

Foto 38.37
Antwerpen / Anvers
Vederea catedralei *Onze-Lieve-Vrouwe* din sud, de pe strada pietonală *Suikerrui*.

De la Dom ne întoarcem pe strada pietonală *Suikerrui* până pe esplanada râului *Scheldt* pentru a vizita castelul *Het Steen*, fortăreață medievală din sec. XI, foarte fotogenică, dar cam atât.

Foto 38.38
Antwerpen / Anvers
Castelul *Het Steen* văzut din sud (*Steenplein*)

Castelul găzduiește centrul de informații și un mic muzeu, iar vizita poate fi finalizată în câteva minute. Intrăm printr- poartă și ieșim pe alta...

Foto 38.39
Antwerpen / Anvers
Castelul *Het Steen*, detaliu al porții de nord.

Ieșim pe o promenadă amenjată de-a lungul cheiului râului Scheldt (*Jordaenskaai*), pe lângă terminalul naval și pe lângă lungi magazii abandonate.

Foto 38.40
Antwerpen / Anvers
Vedere de pe platforma de ieșire din castelul *Het Steen* spre est, în lungul străzii *Vleeshuisstraat*, spre muzeul *Vleehuis I Klank e Stad* (clădire a breslei măcelarilor din sec. XVI).

Foto 38.41
Antwerpen / Anvers
Vedere în lungul cheiului râului Scheldt spre clădirea *Loodswezen* (1895), unde se afla serviciul de pilotaj până în 2016. În stânga este monumentul *Marinarilor belgieni căzuți în război* (1930)

Căutăm altă rută de întoarcere, la capătul cheiului intrăm din

nou în oraș pe *Koolkaai* și *Grote Kraaiwijk* și ajungem în *Sint-Paulusplaats* unde ocolim spre sud biserica *Sint-Pauluskerk* (sec. XVI). De aici mai sunt câteva străzi până la parcare.

Foto 38.42
Antwerpen / Anvers
Intrarea în grădina mănăstirii dominicane *Sint-Pauluskerk* (*Calvarietuin*), văzută de pe *Veemarkt*.

Încă 60 km spre vest și ajungem la **Gent / Gand** (27 August 2010), oraș romantic cu o remarcabilă arhitectură medievală perfect conservată.

Foto 38.43
Gent / Gand
Biserica *Sint-Jakobs*, văzută din sud-est, din *Vlasmarkt*.

Parcăm aproape de *Vlasmarkt*, unde trecem pe lângă *Sint-Jakobskerk*, construită inițial la 1093, azi o mixtură de elemente romanice (turnurile de sec. XII) și gotice (spira centrală din sec. XIII), fiind modificată până în sec. XIX.

Foto 38.44
Gent / Gand
Biserica *Sint-Jakobs*, văzută din sud, de pe *Belfortstraat*.

Foto 38.45 - **Gent / Gand**
Fațada bisericii *Sint-Jakobs* cu cele două turnuri romanice, văzută din vest, de pe *Bij-Sint-Jakob*.

Foto 38.46 - **Gent / Gand**
Belfry-ul orașului, văzut din nord-est, de pe *Botermarkt* cu *Mammelokker* în față.

Coborâm pe *Belfoortstraat* până intrăm în *Botermarkt*, unde este Primăria orașului (*Stathuis*) și al cărui capăt sudic este dominat de *Het Belford van Gent*, *belfry*-ul orașului (turnul ceas clopotniță și de veghe) construit între 1330-1380, cel mai înalt din Belgia cu cei 91 metri. Clădirile adiacente turnului (*Sala pentru textile* și închisoarea *Mammelokker*) au fost construite între 1425-1445 (cu extindere în 1907), respectiv 1741.

Foto 38.47
Gent / Gand
Fațada renascentistă a primăriei de pe *Botermarkt* (1559-1618 inspirată de *palazzi* italiene), în totală disonanță cu fațada spre *Hoogpoort* (în afara fotografiei, în stil gotic flamboiant de la începutul sec. XVI).

Vizităm anexele *belfroy*-ului și apoi pe trepte sau cu liftul ajungem pe platforma superioară, unde panorama orașului este cu totul deosebită.

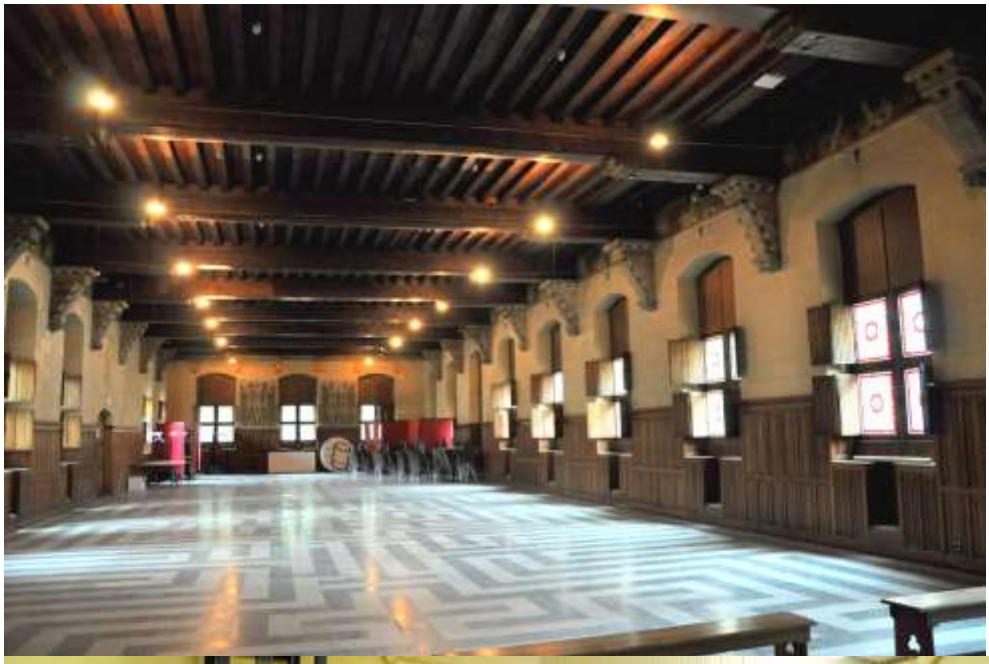

Foto 38.48
Gent / Gand
Interiorul *Sălii pentru textile*, centrul comercial din acea vreme, anexă la estul turnului clopotniță.

Foto 38.49
Gent / Gand
Într-o încăpere din turn se află mecanismul portativului, după care *carilionul* (construit în sec. XVII) „cântă” conform unui program bine stabilit. Acesta are azi 54 clopote.

Foto 38.50
Gent / Gand
Un dragon din cupru aurit a fost potrivit pe vârful spiralei încă din 1377, ca un paznic simblic al orașului, fiind păstrat până azi într-o încăpere din turn.

Foto 38.51
Gent / Gand
Vedere din turnul de veghe spre est (piața *Sint-Baafsplein*), cu *Teatrul* în stânga, catedrala *Sint-Baafs* în fundal și statuia lui *Jan Frans Willems* în dreapta-jos.

Foto 38.52
Gent / Gand
Vedere din turn spre nord (piața *Poeljemarkt*), cu *Primăria* în stânga, și vedere în lungul *Botermarkt* și *Belfortstraat*. În fundal se vede biserica *Sint-Jakobs.*

Foto 38.53
Gent / Gand
Vedere din turn spre vest (piața *Emile Braunplein*), cu biserica *Sint-Niklaas* în centru și străzile *Catalonienstraat* și *Sint-Michielshelling* cu biserica *Sint-Michel* (stânga) respectiv *Klein Turkije* cu turnul fostei Poște (1898) în dreapta.

Foto 38.54 - **Gent / Gand**
Belfry-ul văzut dinspre vest, din piața *Emile Braunplein*, cu fațada *Sălii pentru textile* în dreapta și parțial *Mammelokker* în stânga.

Foto 38.55 - **Gent / Gand**
Belfry-ul orașului, văzut dinspre est, din piața *Sint-Baafsplein*, cu *Hala pentru textile* și statuia lui *Jan Frans Willems* în față.

Coborâm din clopotniță în piața dreptunghiulară *Sint-Baafsplein*, mărginită la nord-vest de *Belfry*, la nord-est de Teatrul orașului (*Nederlands Toneel Gent*) iar la est de Catedrala Sf. Bavo (*Sint-Baafskathedral*).

Foto 38.56
Gent / Gand
Clădiri caracteristice pe latura de nord-est a Pieții Sf. Bavo (*Sint-Baafsplein*), nr. 19...25. În dreapta este clădirea de patrimoniu *Casa de colț*, proiectată de Jean Gys în 1901 (*Hoekhuis ontworpen door J. Gys*).

Foto 38.57
Gent / Gand
Clădirea *Teatrului Regal Neerlandez KNS* (nr. 17), unde activează din 1899 compania *Nederlands Toneel Gent*, completează latura de nord-est a Pieții Sf. Bavo (*Sint-Baafsplein*). În stânga este statuia lui Jan Frans Willems.

Părăsim Piața *Sint-Baafsplein* și ne îndreptăm spre vest, prin *Emile Braunplein* și *Cataloniestraat*, trecând pe lângă o biserică cu arhitectură deosebită, *Sint-Niklaaskerk*, construită între sec XIII-XV din piatră albastru-gri de Tournai, restaurată în sec. XX.

Foto 38.58 - **Gent / Gand**
Piața și Catedrala Sfântul Bavo (*Sint-Baafskathedral*) văzută de pe *Belfry*. În stânga se vede *Teatrul Regal Neerlandez*.

Foto 38.59 - **Gent / Gand**
Sint-Niklaaskerk (Biserica Sf. Nicolae) văzută dinspre est, din piața *Emile Braunplein*, din dreptul *Belfry*-ului.

Foto 38.60
Gent / Gand
Sint-Niklaaskerk (Biserica Sf. Nicolae) văzută dinspre sud-est, din piața *Emile Braunplein*. În stânga se vede turnul neo-gotic al fostei Poște Centrale.

Foto 38.61
Gent / Gand
Privire în urmă din dreptul bisericii *Sint-Niklaaskerk* (sânga) spre *Belfry* și spre Catedrală, în lungul pieții *Emile Braunplein*.

Continuăm spre vest pe strada *Sint-Michielshelling* și ajungem la podul *Sint-Michielsbrug* peste râul *Leie*. Din această zonă desprinsă parcă din Evul Mediu se deschide o frumoasă perspectivă asupra obiectivelor deja vizitate. Din păcate, lucrările de reparații la drumuri (un fel de *borduriadă* belgiană), strică puțin peisajul.

Foto 38.62
Gent / Gand
Biserica *Sint-Niklaaskerk* și *Belfry* văzute de pe podul *Sint-Michiel*, cu fosta Poștă în stânga.

De la pod revenim puțin și intrăm prin fața bisericii *Sint-Niklaas* spre nord în piața *Korenmarkt*, o „gigantică cafenea în aer liber”, a cărui nume provine din comerțul cu cereale.

Foto 38.63
Gent / Gand
Clădirea Poștei Vechi, la intersecția *Korenmarkt* (pe latura sa vestică) cu *Sint-Michielshelling*.

Foto 38.64
Gent / Gand
Biserica Sf. Nicolae (*Sint-Niklaaskerk*) văzută din *Korenmarkt*. Pe lângă biserică, spre *Belfry*, este strada *Klein Turkije*, fost loc de licitații publice după falimente, azi stradă exclusiv cu baruri și restaurante.

Foto 38.65
Gent / Gand
O privire a clădirilor istorice de pe strada *Klein Turkije* (dreapta), perpendiculară pe *Korenmarkt* (stânga). Strada a fost înființată după îndepărtarea unui cimitir în 1676.

Foto 38.66
Gent / Gand
Clădirile istorice de pe latura estică a pieții *Korenmarkt* (nr. 4...11).

Foto 38.67
Gent / Gand
Clădirile istorice de pe latura vestică a pieții *Korenmarkt* (nr. 18...32), în continuarea Poștei Vechi.

Capătul nordic al *Korenmarkt* se continuă cu alte două piețe *Groentenmarkt* (fosta Piață de vegetale) și *Pensmarkt* (fosta Piață de măruntaie), unde putem vedea Marea hală a măcelarilor (*Groot Vleeshuis*)

Foto 38.68
Gent / Gand
Primele case din *Pensmarkt* (fost loc de ancorare a navelor pe Leie, numele vine în sec. XIX de la măruntaiele „Pens” vândute aici): nr. 1 (stânga, construită în 1700, restaurată în 1913) și nr. 3 (dreapta, *De Kleine Spijker*, cea mai veche clădire civilă din oraș, unde se păstrau cerealele.

Foto 38.69
Gent / Gand
Fosta hală a măcelarilor (sec. XV), fațada spre *Pensmarkt*. În stânga, cafeneaua *Het Spijker*.

Foto 38.70
Gent / Gand
Fosta hală a măcelarilor (*Groot Vleeshuis*), fațada spre *Pensmarkt*, văzută din sens invers, în fundal clădirea *Spijker*.

Foto 38.71
Gent / Gand
Interiorul Halei de carne / a măcelarilor, cu magazine și restaurante.

Pe lângă Het Spijker intrăm și zăbovim puțin pe podul *Grasbrug*, de unde avem o privire asupra zonei celei mai pitorești din oraș, cheiurile *Korenlei* și, mai ales, *Graslei*.

Foto 38.72
Gent / Gand
Vedere de pe podul *Grasburg* spre sud, în lungul râului *Leie*, cu palatele breslelor de pe cheiul *Graslei* (în stânga) și cheiul *Korenlei* (în dreapta); în fundal se vede podul *Sint-Michielsbrug* cu biserica *Sint-Michielskerk* (cu turnurile secționate).

Foto 38.73
Gent / Gand
Vedere de pe cheiul *Korenlei* peste râul *Leie*, cu palatele din nordul cheiului *Graslei*: nr. 4 (cafenea *De Zwarte See*), nr. 5 (ridicată la 1726), nr. 6 (restaurant *De Witte Leeuw*), nr. 7 (restaurant *De Graslei*) și nr. 8 (*House of Waffles*).

Foto 38.74
Gent / Gand
Vedere de pe cheiul *Korenlei* peste râul *Leie*, cu palatele de pe mijlocul cheiului *Graslei*: nr. 9 (*Korenmeterhuys*, datează în sec. XII, la 1734 funcționa ca depozit de cereale), nr. 12 (*Cooremetershuys*) și nr. 14 (celebra *Gildenhuis van de Vrije Schippers* din 1530), parțial nr. 16.

Foto 38.75
Gent / Gand
Vedere de pe cheiul *Korenlei* peste râul *Leie*, cu palatele din sudul cheiului *Graslei*: fațada flamandă a nr. 14, apoi clădirea fostei Poște Centrale. În fundal este clopotnița bisericii *Sint-Niklaas.*

Foto 38.76
Gent / Gand
Vedere înapoi, spre nord, de pe podul *Sint-Michielsbrug*, cu cheiul *Korenlei* în stânga și cheiul *Graslei* în dreapta. În fundal este podul *Grasbrug*, dincolo de care se zărește donjonul castelului *Gravensteen*.

Ne întoarcem pe cheiul *Korenlei*, de pe podul Grasbrug avem o privire asupra părții „acvatice” a Halei măcelarilor, și continuăm pe *Jan Breydelstraat* (lângă *Hotel Gravensteen*), ieșind în piața *Sint Veerleplein*, la nordul căreia se înalță castelul Conților de Flandra, *Gravensteen*.

Foto 38.77
Gent / Gand
Castelul medieval *Gravensteen* văzut din sud-vest, de pe podul *Hoofdbrug*.

Înconjurat pe trei laturi de apă, înghesuit între șosele și clădiri, castelul a fost construit pe la 1180 de Filip de Alsacia, și restaurat în sec. XIX-XX.
Nu avem timp de vizită (interiorul nu este de altfel mobilat), astfel că pătrundem doar în curtea interioară

Foto 38.78
Gent / Gand
Turnul de intrare în curtea interioară a castelului *Gravensteen*. Accesul se face din intersecția străzilor *Geldmunt* cu *Rekelingestraat*.

Intrăm puțin și pe *Burgstraat*, stradă mărginită la nord de case cu frontoane, fiecare diferită ca ornamentație.

Foto 38.79
Gent / Gand
Intrarea în castelul *Gravensteen*, văzută din curtea interioară (dinspre sud).

De la castel, intrăm imediat la est pe cheiul istoric *Kraanlei*.

Foto 38.80
Gent / Gand
Vedere de pe cheiul *Kraanlei* spre sud-vest, casele nr. 9...13 din *Groentenmarkt* în stânga, podul *Grasbrug* și clădirea Halei măcelarilor (*Vleeshuis*), văzută dinspre râu.

Foto 38.81
Gent / Gand
Vedere de pe cheiul *Kraanlei* peste râul *Leie*, spre nord-est, cu clădirile cuprinse în cvartalul mărginit de străzile *Hoefslagstraatje, Langemunt* și piața *Grootkanonplein*.

Parcurgem cheiul *Kraanlei* până la capătul de nord-est, apoi ne abatem puțin la stânga pe *Rodekoningstraat*, pentru a vedea alte câteva din casele cartierului *Het Patershol*, inima medievală a Ghent-ului.

Foto 38.82
Gent / Gand
Curtea interioară a muzeului *Huis van Alijn* (Kraanlei nr. 65), fost azil de săraci datând de la 1363, în cartierul Patershol.

Foto 38.83
Gent / Gand
Fațada unei clădiri din cartierul medieval *Het Patershol,* la intersecția străzilor *Corduwanierstraat* cu *Rodekoningstraat* (azi restaurantul *'t Klokhuys*).

Foto 38.84
Gent / Gand
Două clădiri burgheze de la intersecția străzii *Rodekoningstraat* cu *Kraanlei*, numite *"De werken van barmhartigheid" = Lucrările milei* (Kraanlei nr. 79, sec. XVII) și *"De fluitspeler"/"Het vliegend hert"/"De Hel" = Flautistul / Cerbul zburător / Iadul*, construită la 1669 (Kraanlei nr. 81). Și acestea aparțin cartierului Patershol.

De aici începem întoarcerea spre parcarea din Vrijdagmarkt, și mergem pe *Zuivelbrugstraat* până la podul cu același nume de pe râul *Leie* (*Zuivelbrug*).

Foto 38.85
Gent / Gand
Râul *Leie* văzut de pe *Zuivelbrug* spre sud: în stânga se vede piața *Groot Kanonplein* cu marele tun (*Groot Kanon*) vopsit în portocaliu. Făcut la 1431 pentru Ducii de Burgundia, cântărește 12.500 kg. Restul clădirilor sunt de pe strada *Langemut*, aceleași văzute în sens invers în Foto #38.81.

Foto 38.86
Gent / Gand
Râul *Leie* văzut de pe *Zuivelbrug* spre nord: Clădirile sunt de pe strada *Oudburg*, toate restaurante sau hoteluri

Trecem podul și imediat ajungem la ultimul obiectiv al zilei, piața *Vrijdagmarkt* (Piața de vineri, obicei datând din 1199).

Foto 38.87
Gent / Gand
Piața *Vrijdagmarkt* cu statuia lui *Jakob von Artevelde* (1863) în centru, este dominată de clădirea Art Nouveau a mișcării socialiste (începutul sec. XX) și înconjurată de palate ale breslelor. Aici se organizează piețele alimentare.

Foto 38.88
Gent / Gand
Strada *Baudelostraat* văzută din piața *Vrijdagmarkt,* mărginită de clădiri în stil eclectic, a fost creată după 1900 prin demolarea unui cartier muncitoresc.

Foto 38.89
Gent / Gand
Het Toreken (sau *Huidevettershuis*), la interesecția *Kammerstraat* cu piața *Vrijdagmarkt,* a fost sediul breslei tăbăcarilor în sec. XV. Vedere din laterală, dinspre piață (vest).

Încă 50 km spre nord-vest și ajungem la alt oraș-muzeu romantic belgian,
Bruges / Brugge
(3 iulie 2009).

Lăsăm mașina la *Parking Zilverpand* și coborâm pe *Zilverstraat* până în piața *Sint-Salvadorskerkhof*, unde se ridică Catedrala Sf. Mântuitor (sec. XII-XV), cea mai veche biserică parohială din oraș, care se remarcă prin turnul gotic înalt de 99 metri (completat în sec. XIX cu etajul superior neo-romanic), fiind înconjurată de vegetație și clădiri istorice

Foto 38.90 **Brugge / Bruges**
Turnul catedralei *Sint-Salvadorskathedraal,* văzută dinspre nord. Baza datează din sec. XII

Foto 38.91 **Brugge / Bruges**
Portalul nordic al *Sint-Salvadorskathedraal*, văzut dinspre *Steenstraat*.

Foto 38.92
Brugge / Bruges
Colțul de sud-vest al pieții catedralei *Sint-Salvadorskerkhof*, cu clădiri din sec. XVII: Hotelul Salvators (dreapta, cu steaguri) și alt hotel într-o clădire din 1669 în față.

Mergem apoi pe *Heilige-Geestraat* (prin fața Casei Episcopale *Bisdom Brugge*, peste drum de care este încastrată într-un colț de casă statuia *Mariabeeld*) și pe *Mariastraat* ajungem la biserica *Onze-Lieve-Vrouwekerk* (Notre-Dame, sec. XIII-XV) care adăpostește, printre altele, o Madonnă de Michelangelo (în muzeul cu plată). Turnul de 115,6 metri este cel mai înalt din oraș, din păcate la data vizitei era în renovare. Interiorul este clasic baroc.

Foto 38.93 **Brugge / Bruges**
Silueta sobră a bisericii *Onze-Lieve-Vrouwekerk,* așa cum apare venind de pe *Heilige-Geestraat*.

Foto 38.94 **Brugge / Bruges**
Fațada vestică a bisericii *Onze-Lieve-Vrouwekerk*, văzută din *Mariastraat*.

Din *Mariastraat*, din dreptul fațadei bisericii intrăm spre vest în curtea fostului spital *Sint-Janshospitaal*, construit în sec. XI, care se pare că este cel mai vechi spital din Europa, azi muzeu.

Foto 38.95
Brugge / Bruges
Detaliu din curtea interioară a muzeului *Sint-Janshospital*, cu vechea farmacie în dreapta (clădirea joasă, în folosință din 1643 până în 1971) și *„Sculpture des deux moines”* (1947) în prim plan.

De la muzeu coborâm câțiva metri pe *Mariastraat* și zăbovim puțin pe podul *Mariabrug* cu frumoase priveliști ale canalului *Dijver*.

Foto 38.96
Brugge / Bruges
Vedere a canalului Dijver de pe podul *Mariabrug* spre vest; de la debarcaderul din stânga pornește circutul acvatic *Bruges Boat Tour*. În dreapta, planul apropiat, sunt clădiri care face parte din muzeul *Sint-Janshospitaal*.

Foto 38.97
Brugge / Bruges
Vedere a canalului Dijver de pe podul *Mariabrug* spre est. În dreapta sunt casele de pe *Kastanjeboomstraat*.

De la debarcaderul de lângă *Mariabrug* facem un tur cu barca pe canalele orașului.

După 30 minute revenim la debercader și ne continuăm plimbarea pe jos pe strada *Katelijnestraat*, trecând pe lângă sediul Academiei Municipale (școală de artă), care ocupă mai multe clădiri în arhitectră tradițională, inclusiv două biserici desacralizate.

Foto 38.98
Brugge / Bruges
Intrarea la Academia Municipală din strada *Katelijnestraat* (nr. 86).

Foto 38.99
Brugge / Bruges
Clădire neogotică în curtea Academiei Municipale din strada *Katelijnestraat*.

Pe trotuarul opus vedem clădirea albă a muzeului *Bogarden kapel,* fosta *Godshuis De Generaliteit* datând din 1572.

Foto 38.100
Brugge / Bruges
Fațada *Casei Domnului - Godshuis De Generaliteit*.

Continuăm pe *Arsenaalstraat* și ajungem într-o oază de verdeață și liniște, cartierul *Begijnhof*. „Beguinajul" Princiar *Ten Wijngaarde* a fost înființat în 1245. Oarecum echivalentul unei mănăstiri, aici erau găzduite „beguine", surori laice care au trăit în comunitate fără a depune jurământ sau a se retrage din lume

Foto 38.101
Brugge / Bruges
Vedere de pe Arsenaalstraat în lungul unui canal secundar care se varsă în *Reie*, în fundal este podul din piața Wijngaardplein, iar în dreapta, fosta Mănăstire a Surorilor Sf. Vicenzo a Paolo (1851), azi orfelinat.

Întreaga zonă este de fapt un parc (se și numește *Minnenwaterpark* după

numele lacului) cu mici clădiri medievale ascunse în verdeață. Chiar la intrare ne întâmpină *Casa gardianului ecluzei* (*Sashuis*), sec. XVI. Aici au fost reglate nivelele apei canalelor din oraș până în 1970.

Foto 38.102
Brugge / Bruges
Sashuis, clădirea ecluzelor la ieșirea din lacul *Minnenwater*.

Foto 38.103
Brugge / Bruges
Clădirea medicală modernă (*Hawap Organisation*), în stil arhitectonic tradițional, pe *Professor Dr. J. Sebrechtsstraat* (pe latura de sud a parcului)

Clădirile albe ale *beguinajului* sunt dispuse aproximativ în careu, într-un mare parc. În estul parcului se găsește *Begijnhofkapel*, cu ieșire la râu.

Foto 38.104
Brugge / Bruges
Latura de vest a clădirilor beguinajului (*Begijnhof nr. 22-28*).

Foto 38.105
Brugge / Bruges
Clădiri specifice, vopsite în alb, în colțul de sud-est al beguinajului (*Begijnhof nr. 42-44*).

Ieșim din *beguinaj* prin partea sa nordică, peste podul *Begijnhofbrug* (sau *Wijnagaardbrug*) și ajungem în piața *Wijngaardsplein*, care are în mijloc o fântână sub forma unui cal la adăpat (ce servește chiar la adăparea cailor de la trăsurile turistice)

Foto 38.106
Brugge / Bruges
Intrarea din *Begijnhof* în *Wijngardsplein* este păzită de vigilenta soră *Maximiliana* din mansarda restaurantului *Maximilian van Oostenrijk*.

Foto 38.107
Brugge / Bruges
Calul-adăpătoare din piața *Wijngardsplein*.

Continuăm pe *Wijngaardstraat*, apoi la dreapta pe *Walplein*, piață mărginită pe ambele părți de clădiri vechi cu frontoane, prea multe pentru a fi fixate în fotografii...

Foto 38.108
Brugge / Bruges
Clădire medievală (azi ciocolaterie *Marie de Bruge*) pe strada *Walstraat nr. 16*.

Foto 38.109
Brugge / Bruges
Clădiri cu frontoane la nordul pieții *Walplein nr. 16* (înregistrate pe *Stoofstraat* nr. 38-40)

Ieșim în final pe *Mariabrug* și pe *Mariastraat*, ocolim biserica Notre-Dame pe la nord pe *Gruuthusestraat* (unde participăm la o demonstrație de croșetat) și intrăm în curtea palatului nobilului Lodewijk van Gruuthuse (c.1427-1492), azi superb muzeu al orașului care merită să fie cercetat (mai ales oratoriul din 1470, care leagă palatul de biserica Notre-Dame).

Foto 38.110
Brugge / Bruges
Detaliu a fațadei corpului de sud din palatul *Gruuthuse* (către curtea interioară).

Foto 38.111 **Brugge / Bruges**
Gruuthuse Hof, vechi restaurat care exista deja la 1751 într-o intersecție importantă: *Heilige-Geeststraat* cu *Mariastraat* și *Guido Gezelleplein*.

Foto 38.112 **Brugge / Bruges**
Demonstrație practică de croșetat pentru trecători, în poarta casei nr. 2 de pe *Gruuthusestraat*.

Foto 38.113 **Brugge / Bruges**
Intrarea în curtea palatului (muzeului orășănesc) *Gruuthuse* din strada *Gruuthusestraat*.

Foto 38.114 **Brugge / Bruges**
Vedere a palatului *Gruuthuse* dinspre sud-vest, din piața *Guido Gezelleplein*.

De la palat ajungem imediat la *Gruuthusebrug* și la părculețul *De Dijver*.

Foto 38.115
Brugge / Bruges
Bărci turistice pe râul *Dijver* intrând sub podul *Gruuthusebrug*. În stânga este debarcaderul agenției care organizează tururi acvatice, *Boottochten Brugge*.

Foto 38.116
Brugge / Bruges
Casă aparținând agenției de turism *Boattour Bruges* (*Nieuwstraat nr. 13*) văzută peste râul *Dijver* din parcul *De Dijver*.

Foto 38.117
Brugge / Bruges
Barcă turistică trecând pe râul *Dijver* prin spatele fostei mănăstiri cartuziene *Kartuizerinnen klooster* (1575). Din 1892 clădirile sunt folosite pentru birouri și muzeu.

Foto 38.118
Brugge / Bruges
Bărci ancorate la debarcaderul altei agenții turistice (*Bruges River Cruises*). În față este podul *Nepomucenusbrug*.

Continuăm pe *Rozenhoedkaai*, acolo unde râul Dijver face un cot spre nord, iar din chei se intră în piața *Huidenvettersplein*, folosită în sec. XIV de tăbăcari, iar până în 1920 ca mică piață de pește pentru săraci.

Foto 38.119
Brugge / Bruges
Curbura râului Dijver și cheiul *Rozenhoed*, văzute de pe podul *Nepomucenusbrug*.

Foto 38.120
Brugge / Bruges
Clădirile în continuarea curburii (cu intrare din piața *Huidenvetters*), văzute de pe *Rozenhoedkaai*: în stânga, clădirea albă a fostului han *De Hollandse Koe* (1648), actualul hotel *Duc de Bourgogne*, iar în fundal acoperișul Primăriei.

Foto 38.121 **Brugge / Bruges**
Fațada Casei cu nr. 10, a breslei tăbăcarilor *(Huidevettershuis)* construită la 1450, restaurată în forma actuală la 1630, azi restaurant chiar la intrarea în piață dinspre cheiul *Rozenhoed*.

Foto 38.122 **Brugge / Bruges**
Vedere de pe cheiul *Rozenhoed*, din dreptul intrării în piață, spre vest, în lungul râului Dijver. În dreapta fațada albă este de la hotelul *Duc de Bourgogne*, iar în fundal se vede *Belfry*-ul din Piața Mare.

Foto 38.123 **Brugge / Bruges**
Piața *Huidenvetters* văzută spre sud, spre intrarea din cheiul *Rozenhoed*. În mijloc se află o coloană cu doi lei.

Huidenvettersplein este o piață mică, a fost la un moment dat închisă la ambele intrări cu porți (spre *Rozenhoedkai* în sud și spre *Vismarkt* în nord).

Prin nordul pieții ieșim în principala piață de pește (a bogaților), numită *Vismarkt*, care funcționează și azi. De aici petrecem mai mult timp pe alăturatul pod *Blinde-Ezelbrug* și pe promenada *Steenhouwersdijk* de-a lungul brațului *Groenerei*, pentru că apa atrage întotdeauna, chiar dacă este doar un râu prin mijlocul orașului...

Foto 38.124
Brugge / Bruges
Piața de pește *Vismarkt*.

Foto 38.125
Brugge / Bruges
Podul *Blinde-Ezelbrug* văzut de pe splaiul *Steenhouwersdijk*. În fundal stânga este casa nr. 13 din piața *Huidenvetters*, care poartă stema albastru/aurie a ultimului proprietar, Van den Berghe (1870); în dreapta, o clădire datată 1614 (aflată în spatele Primăriei din piața *Burg*).

Foto 38.126
Brugge / Bruges
Barcă turistică trecând pe canalul Groenerei prin fața unor clădiri datate 1608 (care corespund Pieții *Burg*). Vedere de pe *Steenhouwersdijk.*

Continuăm pe același mal de sud al canalului, strada își schimbă numele în *Groenerei* (numele canalului) și trecem de încă două poduri până ajungem la o „intersecție” acvatică.

Foto 38.127
Brugge / Bruges
Podul *Meebrug* peste canalul *Groenerei*, văzut din vest de pe *Steenhouwersdijk.*

Foto 38.128
Brugge / Bruges
Podul *Peerdenburg* peste canalul *Groenerei*, văzut din vest de pe strada cu același nume, *Groenerei.*

Foto 38.129
Brugge / Bruges
Detaliu de acoperiș la locuința nr. 8 de pe strada *Groenerei.*

La ramificația de canale, continuăm la dreapta pe același *Groenerei* până ieșim în strada *Predikherenstraat*, unde canalul poate fi trecut pe podul *Predikherenbrug*. Trecem podul și după câțiva metri ieșim spre stânga în *Langestraat*.

După alți câțiva metri ajungem la ramificația acvatică menționată mai sus, trecând canalul *Sint-Annarei* pe podul *Molenbrug*.

Foto 38.130
Brugge / Bruges
Vedere spre nord a canalului *Sint-Annarei* de pe podul *Molenbrug*. Clopotnița este a bisericii *Sint-Annakerk*.

De la pod strada își schimbă numele în *Hoogstraat*, pe care trebuia să o parcurgem în întregime.

Foto 38.131
Brugge / Bruges
Hoogstraat văzută spre est, din dreptul hotelului Carlito.

La capătul străzii *Hoogstraat* am ieși în piața *De Burg*. O lăsăm pentru mai târziu și ieșim la dreapta cu o stradă mai devreme, *Mallebergplaats*, apoi pe *Philipstockstraat*, mărginite și aceastea de clădiri vechi de patrimoniu (sec. XVI).

Foto 38.132
Brugge / Bruges
Frontoanele caselor nr. 37, 39 și 41 (aceasta datată 1672) de pe *Philipstockstraat* (la limita cu *Mallebergplaats*).

De aici ieșim în *Grote Markt*, Piața Mare, principala atracție a orașului, care este dominată la ***sud*** de impunătorul *Belfort*.

Foto 38.133 **Brugge / Bruges**
Turnul clopotniță *Belfort* (văzut din piață), construit în sec. XIII cu o înălțime de 83 metri și 366 trepte.

Foto 38.134 **Brugge / Bruges**
Turnul *Belfort* văzut de la *Steenstraat nr. 1* (datată 1765), azi braseria *La Belle Vue*.

Foto 38.135 **Brugge / Bruges**
Casă din 1579 pe *Oude Burg nr. 2* (văzută de pe *Hallestraat*), la sud de *Hala textilelor*.

Foto 38.136 **Brugge / Bruges**
Magazinul de dantelă Rococo, pe *Wollestraat nr. 9* (care mărginește la N-E *Hala textilelor*).

Prin turnul de observație *Belfort* (unde se păstra și arhiva) se trece într-o clădire dreptunghiulară cu arcade exterioare de pe la 1240 - *Hala de textile (Lakenhalle)*, folosită în trecut ca piață comercială, azi spațiu pentru expoziții

Foto 38.137
Brugge / Bruges
Curtea interioară a *Halei textilelor*, centrul comercial medieval.

Foto 38.138
Brugge / Bruges
Clădirile *Provincial Hof*, de pe latura estică a Pieții. Palatul Guvernului Provincial al Flandrei de Vest (centru) și un oficiu poștal au fost inaugurate în 1891-1892 în stilul gotic revival, pe locul vechii clădiri din 1787 distruse de un incendiu în 1878.

Piața Mare este limitată la est de clădiri neo-gotice dantelate aparținând de *Provincial Hof.*

Foto 38.139
Brugge / Bruges
Vedere spre colțul de nord-est al pieții, cu clădirile *Provincial Hof* în dreapta și statuia lui Pieter de Coninck și Jan Breydel în stânga.

La nord și la vest Piața Mare este limitată de clădiri de patrimoniu (azi toate restaurante sau hoteluri).

Foto 38.140
Brugge / Bruges
Latura de nord-est a Pieții Mari cu clădirile nr. 27-35, azi restaurante și un hotel.

Foto 38.141
Brugge / Bruges
Colțul de nord-vest al Pieții Mari (spre strada *Eiermarkt*) cu clădirile nr. 24-26, respectiv 18-19.

Foto 38.142
Brugge / Bruges
Latura de sud-vest a Pieții Mari (spre strada *Steenstraat*) cu clădirile nr. 10-14 (stânga), respectiv nr. 16 parțial dreapta (*Huis Craenenburg*, amintită din 1305, unde arhiducele Maximilian de Austria a fost întemnițat în 1488).

Foto 38.143
Brugge / Bruges
Colțul de sud-vest a Pieții Mari cu clădirile nr. 1-9 de pe strada *Steenstraat*.

Din colțul de sud-est al Pieții Mari intrăm pe str. *Breidekstraat* și ajungem imediat în piața *De Burg* (numele vine de la fostul castel fortificat), care este mărginită la nord de *Provostoria Sf. Donatian*, la est de Poliție, la vest de clădiri private burgheze iar la sud de trei monumente remarcabile: Basilica Sf. Sânge, Primăria și *Brugse Vrije*.

Foto 38.144
Brugge / Bruges
Sint-Donaasproosdij: clădire barocă din sec. XVII (1665) ca sediu al senioriei bisericești Sf. Donatian, azi este reședința Guvernatorului Flandrei de Vest.

Din păcate piața era amenajată (ca și la Anvers și Bruxelles) pentru spectacole, iar scena, scaunele spectatorilor și celelalte clădiri provizorii au redus la minim posibilitatea fotografiei de ansamblu.

Foto 38.145
Brugge / Bruges
Partea centrală a Primăriei gotice *Stadhuis*. În stânga, se vede *Brugse Vrije*.

Foto 38.146 **Brugge / Bruges**
Detaliu al Primăriei (*Stadhuis*), construită în stil Gotic târziu monumental între 1376-1421. Fațada a fost realizată în sec. XVI-XVII, iar pictura interioară este din sec. XX.

Foto 38.147 **Brugge / Bruges**
Basilica Sfântul Sânge (*Basiliek van het Heilig Bloed,* construită între 1134-1157 ca și capelă a Conților de Flandra) este alipită capătului vestic al Primăriei.

Foto 38.148 **Brugge / Bruges**
Detaliu de fațadă a clădirii *Brugse Vrije*, aflată la stânga Primăriei, care a funcționat ca Judecătorie între anii 1795-1984, azi sediul arhivelor.

Considerăm circuitul finalizat și ne întoarcem spre parcare pe *Steenstraat* (admirând fațadele vechi care o mărginesc) și *Zuidzaands traat*.

Foto 38.149
Brugge / Bruges
Vedere a străzii *Steenstraat*, în direcția *Grote Markt*.

Restul zilei vrem să-l petrecem pe malul Mării Nordului (care se află la doar 20 kilometri), așa că mergem la întâmplare spre nord-vest și ajungem la **Wenduine** (**De Haan**), care are o plajă imensă, largă, cea mai lungă din Flandra (12 kilometri pe 55-80 metri lățime) și pustie la acea dată. În rest nimic de semnalat.

Foto 38.150
Wenduine
Statuia contelui *Paul De Smeet De Naeyer* (1843-1913), prim-ministru între 1896-1907. Refăcută în 1930 (prima statuie din 1911 a fost topită de ocupanții germani în 1916).

Foto 38.151
Wenduine
Plaja la Marea Nordului, văzută înspre sud-vest, cu silueta orașului *De Haan* la orizont.

Să mai vizităm un obiectiv, care ar fi trebuit să fie la începutul listei, fiind în zona orașului **Genk** (22 august 2023), la 70 kilometri est de Leuven, aproape de granița germană.

Este vorba de Muzeul în aer liber **Bokrijk** (*Openluchtmuseum Bokrijk*), înființat în domeniul de 550 hectare al castelului cu acest nume, la vest de oraș, cu zeci de clădiri și ferme flamande.

Foto 38.152
Genk / Bokrijk
Castelul *Bokrijk*, fațada de vest, dinspre parc, construit în 1898 în stil neo-renascentist.

Intrarea se face pe lângă castel, și pornind prin dreapta, primul este traversat sectorul regiunii Kempen (partea de N-E a Flandrei).

Foto 38.153
Genk / Bokrijk
De grote witte molen (Marea Moară Albă), din Millegem (cătun al municipiului Mol), construită în sec. XVIII. Din 1954 este în sectorul Kempen al muzeului.

Foto 38.154
Genk / Bokrijk
Bruegelhoeve, casă-grajd din sec. XVI adusă din Vorselaar, seamănă cu cele pictate de Pieter Bruegel cel Bătrân (de aceea a fost supranumită „Bruegelhoeve”).

Foto 38.155
Genk / Bokrijk
În *Hooghuis* (Casa înaltă), adusă din cătunul Schoot din Tessenderlo, locuiau la 1497 familii bogate (Van Hove și Muyskens), care-și permiteau o casă de piatră (în stil urban). Pe fațadă se văd „semne de zidar” cu semnificație încă neclară. Azi este un muzeu al textilelor, cu războaie de țesut în acțiune.

Foto 38.156
Genk / Bokrijk
Pastorij Schriek (Casa Parohului), a fost construită la 1776 în satul Schriek, Kempen. Nouă parohi au locuit aici în timp. Interiorul este amenajat la nivelul anului 1899.

Foto 38.157
Genk / Bokrijk
Sala de mese a Parohiei Schriek, unde pastorul Evariste Truyts lua masa împreună cu subpastorul Frans Vermeerbergen și servitoarea Maria-Theresia Goossens în anul 1899.

Foto 38.158
Genk / Bokrijk
Biserica romanică din Erpekom (cătun din Grote-Brogel), dezvoltată între sec. XI-XVI, trasferată în sectorul Kempen al muzeului în 1959.

Ajungem apoi în sectorul *Oost- en West-Vlaanderen* (Flandra de est și vest), de unde spre vest la o zonă de lacuri cu o pasarelă de-asupra apei, de aici începem întoarcerea trecând prin *Oude Stad* (Orașul vechi, practic două laturi cu case vechi din Anvers), pe care am ratat-o, fiind bine ascunsă în pădurea omniprezentă. Ultimul sector a fost *Haspengouw.*

Foto 38.159
Genk / Bokrijk
Windmolen, moară octogonală de vânt din Schulen, regiunea Haspengouw (circa 1800).

Foto 38.160
Genk / Bokrijk
În stânga este *Kapeln van de „Natte Bampt”*, capelă din 1736 adusă din Zepperen, unde un actor local ține predici... În dreapta *Spijker,* depozit de cereale din sec. XVII, adus din Diepenbeek, ambele regiunea Haspengouw.

Foto 38.161 **Brussels / Bruxelles**
Catedrala *Saints-Michel-et-Gudule*, văzută dinspre vest. Construită în stil gotic Brabant între sec. XI-XVI, cu două turnuri de 64 metri înălțime.

Foto 38.162 **Brussels / Bruxelles**
Latura de sud-vest este ocupată de Primăria gotică a orașului *Hôtel de Ville / Stadhuis,* construită între 1401-1455, cu un turn de 96 metri.

La final, câteva cuvinte despre capitala Belgiei și a Flandrei, **Brussel / Bruxelles** (2 iulie 2009). Nu pot spune că am vizitat propriu-zis orașul, a fost doar o oprire de o noapte pentru a ne întâlni cu unul dintre nepoți. A doua zi am mers pe ruta Catedrală – Piața Spaniei – rue de la Montagne cu intenția de a vizita doar splendida Piață Centrală, *Grande-Place*, înconjurată de clădiri ale breslelor. Din păcate, piața era amenajată pentru spectacole cu public, iar scena și gradenele cu scaune acopereau mare parte din fațadele istorice.

Foto 38.163
Brussel / Bruxelles
Latura de nord-est a pieții este dominată de *Muzeul orașului*, o clădire neo-gotică (*La Maison du Roi / Broodhuis*), re-construită între anii 1860-1887 (construcția inițială data din 1504-1536). Turnul este înalt de 38,5 metri.

Foto 38.164 **Brussels / Bruxelles**
Catedrala *Saints-Michel-et-Gudule*, văzută dinspre vest. Construită în stil gotic Brabant între sec. XI-XVI, cu două turnuri de 64 metri înălțime.

Foto 38.165 **Brussels / Bruxelles**
Latura de sud-est a Pieții Mari este ocupată de Casa Ducilor de Brabant, un set de șapte case ale breslelor grupate în spatele unei fațade unice.

Foto 38.166 **Brussels / Bruxelles**
Dantelăria neo-gotică a *Muzeului orașului*, văzută de pe Rue au Beurre.

Foto 38.167 **Brussels / Bruxelles**
Basilica Națională *Sacre-Coeur de Koekelberg* (1905-1970) văzută de pe R20.

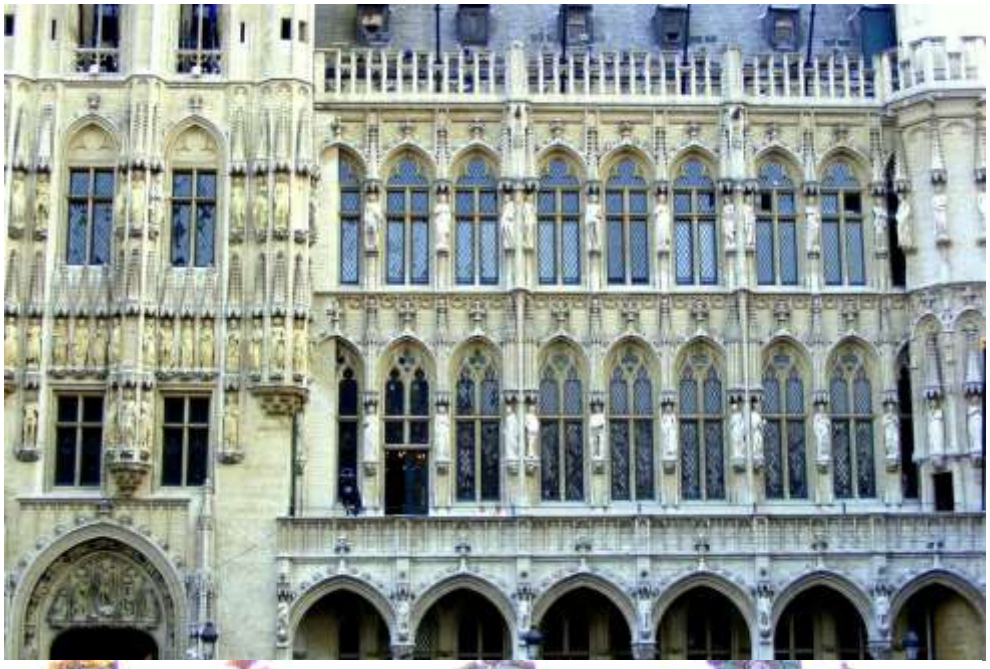

Foto 38.168
Brussel / Bruxelles
Detaliu al fațadei Primăriei *Stadhuis*, sec. XV.

Foto 38.169
Brussel / Bruxelles
Clădirile de pe latura de nord-vest a Pieții Mari (nr.2-6).

Plecăm din Piață, trecem de Bursă apoi pe *Rue du Tabora* (biserica Sf. Nicolae), revenim în nordul pieții pe *Rue au Beurre*.

Foto 38.170
Brussel / Bruxelles
Clădirea fostei Burse (sec. XIX) văzută din intersecția dintre Rue *Henri Maus* și bulevardul *Anspach* (dinspre vest).

Foto 38.171
Brussel / Bruxelles
„Danish Tavern” la intersecția *Rue de la Bourse* cu *Rue de Tabora,* pitorească și aparent tradițională, totuși a fost înlăturată de Primărie, azi (2025) clădirea din spate e curată, anexa de lemn nu există.

Continuăm pe *Rue de la Tête d'or* și ajungem cumva la intersecția dintre *Rue de l'Etuve* și *Rue du Chêne* unde-l găsim pe mult cunoscutul și supra-apreciatul băiețel pișăcios *Manneken Pis*, statuie emblematică din bronz din sec. XVII.

Foto 38.172
Brussel / Bruxelles
Mica statuie „Manneken Pis”, asigură într-un mod neconvențional apa curentă a fântânii.

Ne întoarcem pe *Rue du Midi* unde întâlnim o procesiune medievală, care se scurge timp de 30 minute, cu sute de figuranți și sute de costume diferite (de nobili, militari, târgoveți, etc).

Foto 38.173
Brussel / Bruxelles
Unul dintre cele cel puțin 41 grupuri costumate diferit.

39. Croația: insula Krk

(Circuit prin 8 localități)

În jurnalele #4 și #7 am vizitat întreaga coastă croată, din Istria până în Dalmația, de la Poreč prin Senj până la Dubrovnik. Este momentul acum să vedem câteva insule, și începem cu insula **Krk**, fiind cea mai sudică și cel mai ușor accesibilă. Venim din țară până la Crikvenica, unde înnoptăm, iar dimineața trecem impresionantul pod *Krčki most* care leagă continentul de insula Krk. Prima oprire este în satul **Omišalj**

Foto 39.01 **Omišalj.** Clopotnița și *Loggia* din Piață (*Placa*), azi expoziție de artă.

Foto 39.02 **Omišalj**
Turnul de apă Dubec.

(13 aprilie 2017, ***Castel Muschio*** în italiană). Parcăm la intrarea în sat (pe străduțele sale medievale circulația nu e posibilă), iar din piața triunghiulară (pe locul vechiului castel) mergem spre nord-vest pe *Prikešte* și *Put Dubca* până ajungem în *Placa*, vechea piață a satului.

Foto 39.03 **Omišalj**
Loggia (stânga) și Capela Sf. Elena (*Crkva Sveta Jelena na Dolu*).

Piațeta este dominată la nord de clopotnița bisericii romanice *Uznesenja Blažene Djevice Marije* (Adormirea Maicii Domnului, prima mențiune din 1213, turnul construit între 1533-1536).

Foto 39.04 **Omišalj** Fațada vestică cu intrarea în *Biserica Adormirii Maicii Domnului.*

Foto 39.05 **Omišalj** Inscripție glagolitică sub rozeta fațadei vestice a bisericii, datând din anul 1405. Încă din sec. XII Omišalj a fost un centru al alfabetului glagolitic.

La baza clopotniței este *Loggia*, din vremea Republicii Venețiene (refăcută în sec. XX), iar imediat la est de clopotniță se vede o mică biserică din piatră, Capela Sfânta Elena din Vale, construită în sec. XIV, renovată în 1470.

Foto 39.06 **Omišalj** Restaurantul *Ulikva*, pe latura de vest a pieți *Placa*.

De la biserică spre vest ieșim la un punct de belvedere, de unde admirăm marea, plaja și portul de la înălțimea celor 85 metri la care este situat satul.

Foto 39.07 **Omišalj** Portul turistic văzut de la înălțimea satului. În fundal este peninsula Mirim cu terminalul petrolier al firmei JANAF.

Foto 39.08 **Omišalj** Este considerat monument istoric, așa că are un loc aici... Fostul *Hotel Ucka*, văzut de la înălțimea satului, construit în 1933 într-o poziție privilegiată, aproape de portul turistic, beneficiind de propriul debarcader și plajă. În prezent (2024) este în curs de renovare.

Ajungem la capătul nordic al satului, unde găsim alte două monumente locale: Biserica Sfântul Anton din Padova (*Crkva sv. Antun Padovanski*) și Turnul de apă Dubec.

Foto 39.09 **Omišalj** Turnul de apă Dubec (*Vodotoranj*), monument industrial din anul 1925, atestă dezvoltarea orașului care beneficia de electricitate și apă curentă, zeci de ani înaintea altor localități insulare.

Foto 39.10 **Omišalj** Biserica romanică Sf. Anton de Padova, menționată din 1685, dar datând probabil din sec. XIII/XIV. Vedere dinspre nord-vest.

Foto 39.11 **Omišalj** Aceeași biserică vazută dinspre nord-est.

De pe platforma de la nordul bisericii avem altă privire panoramică de la înălțime asupra golfului Kvarner.

Foto 39.12 **Omišalj** Vedere din zona turnului Dubec spre nord, cu golful Omišalj și parcul Dubec dedesubt, hotelurile de pe coastă, casele de vară construite între cele două războaie mondiale, golful Kvarner, insula Cres, coasta Istriei și masivul Velebit în fundal.

Foto 39.13 **Omišalj** Locuință specifică zonei.

Foto 39.14 **Omišalj** Locuință specifică zonei pe strada *Put Sten*.

Foto 39.15 **Omišalj** Locuință specifică zonei.

Încă 15 kilometri spre sud și ajungem în satul **Dobrinj** (13 aprilie 2017), așezare lunguiață așezată pe culea unui deal. Parcările sunt la capătul sudic al satului, intrarea cu mașina în interior e interzisă.

Chiar la intrarea în sat trecem pe lângă Gumna, este o zonă circulară de piatră cu pereți înălțați, la care se ajunge prin câteva trepte, care servea pentru treieratul manual al porumbului.

Foto 39.16 **Dobrinj** *Gumna* la intrarea în sat. Este specifică insulei Krk, deoarece aici se cultivă majoritatea porumbului din Kvarner.

Foto 39.17 **Dobrinj** Vedere spre nord de pe înălțimea satului, cu vârful campanilei, insula Krk și Croația continentală în fundal.

Satul este străbătut de 3 străduțe longitudinale spre nord, care se unesc în Piață. Noi mergem pe cea mai vestică.

Foto 39.18 **Dobrinj** Clădiri la intrarea în sat pe străduța „vestică”, cu vârful campanilei în fundal.

Foto 39.19 **Dobrinj** Vedere spre sudul Pieții („centrul”), locul de confluență a străduțelor. În dreapta, clădirea gri adăpostește o galerie de picturi înființată de marele colecționar vienez Peter Infeld (1942-2009).

Piața și parcul Jardin sunt dominate de campanila (clopotnița) și este punctul terminus al străzii carosabile, dincolo de ea mai este Biserica Sf. Ștefan (*Crkva sv. Stjepan*) și un punct de belvedere de la înălțimea satului.

Foto 39.20 **Dobrinj** Clopotnița construită la 1720 în Piață (și refăcută după ocupația germană din 1944), are caracteristica de a nu fi alăturată bisericii parohiale (Sf. Ștefan, sec. XVI-XVIII), ci în cimitir. Lângă turn este un alt punct de belvedere, *Zemjina*.

Foto 39.21 **Dobrinj** Casă tradițională de piatră în sat.

Mai mergem 13 kilometri spre sud și ajungem la **Vrbnik/ Verbenico** (13 aprilie 2017), sat situat la 50 metri deasupra mării, pe un afloriment de calcar.

Foto 39.22 **Vrbnik**
Vedere a satului - *acropole*, de pe strada *Vinogradska* (nr. 1-3). În stânga se vede parțial golful portului turistic, iar în dreapta puțin din „Apartamentele Branko". În fundal este lanțul muntos al continentului în zona Crikvenica.

Parcăm aproape de faleza stâncoasă, lângă Hotelul Gospoja (la capătul străzilor *Varos* și *Frankopanska*).

Foto 39.23 **Vrbnik**
Vedere de la nivelul parcării a golfului și plajei *Zgribnica*. Se observă pe stâncă și *Monumentul literei glagolitice*.

La câțiva metri de parcare este un parc cu frumoase persecti̇ve asupra mării (și cu statuia lui Blaž Baromić, fondatorul primei tipografii glagolitice în Senj, la 1494). Tot aci de găsește și o mică biserică construită în 1859 după sfârșitul epidemiei de holeră.

Foto 39.24 **Vrbnik**
Mica biserică Gospoja din parc, mai exact *Crkva Majke Božje Od Zdravlja Ili Gospoja*.

Mergem spre vest pe strada *Varos*, apoi prin pietele *Sv. Ivana* și *Škujica* și ajungem, pe *Namori ulica*, în fața capelei Sf. Anton de Padova.

Foto 39.25 **Vrbnik**
Capela Sf. Martin, construită la 1561 (conform inscripției glagolitice), renovată în 1891.

Foto 39.26 **Vrbnik**
Zvornik, campanila / clopotnița orașului, alăturată bisericii Adormirea Maicii Domnului.

De aici mai mergem câțiva metri spre nord pe aceeași stradă *Namori* și ajungem în fața Capelei *Sf. Martin* (*Kapelica Sc. Martina*) alt monument local.

Foto 39.27 **Vrbnik**
Capela Sf. Anton de Padova (*Sv. Antona Padonaskog*) a fost construită la 1671, fiind devansată de o mică *loggia*.

Alți câțiva metri spre nord și ajungem în piața principală a satului, *Placa Vrbničkog*; la un oraș atât de îngămădit (aici de găsește și una din cele mai înguste străzi din lume, de doar 40-50 centimetri lățime), și *Placa* este pe măsură, un patrat de câțiva metri înconjurat azi de câteva restaurante și magazine.

Foto 39.28 **Vrbnik** *Placa*, piața medievală a orășelului.

Cotinuăm pe străduțe strâmte și ajungem (mai mult din întâmplare) într-o minusculă piață unde se ridică clopotnița (*Zvornik*) orășelului (Foto #39.26), turn renascentist de 30 metri înaălțime, construit în 1527, este elementul central al panoramei orașului privit de departe (azi este muzeu).

Foto 39.29 **Vrbnik** Clădiri și străzi tradiționale, din piatră.

Rătăcim apoi printr-un labirint de străzi și străduțe înguste, mărginite de vechi case de piatră. Ieșim pe strada *Pod Keštel* de unde, printre pensiuni, vedem Marea Adriatică de la înălțime.

Foto 39.30 **Vrbnik** Vedere din satul aflat la înălțime spre Croația continentală (Cirkvenica), de la intersecția străduțelor *Glavaca* și *Pod Keštel* (*Restaurantul Nada*)

Foto 39.31 **Vrbnik**
Vechi case transformate în camere turistice (*Villa Zola*), cu vedere de la înălțime spre Croația continentală, de pe *Pod Keštel*.

Foto 39.32 **Vrbnik**
Vedere de pe strada *Pod Keštel* spre est, în lungul stâncilor. Sus se vede capela *Gospoja* și parcul de lângă parcarea de unde am plecat.

Trecem pe lângă un segment al vechilor ziduri defensive ale orașului (sec. XII-XIII), cu una dintre cel două porți păstrată.

Foto 39.33 **Vrbnik**
Poarta, turnul și fragmentul din vechiul zid de apărare. În stânga-sus se vede vârful clopotniței.

Ajungem astfel în parcul memorial de lângă parcare, de unde am plecat cu ceva timp înainte.

Foto 39.34 **Vrbnik**
Privire spre vest de pe terasa parcului, spre drumul străbătut pe *Pod Keštel*; se vede zidul fortificat al orașului cu turnul de apărare, iar sus clopotnița de la Biserica Adormirea Maicii Domnului.

Foto 39.35 **Vrbnik**
O perspectivă similară, dar văzută din parcarea de lângă parc, pune mai bine în valoare stânca abruptă pe care e contruit orașul.

Foto 39.36 **Vrbnik**
Detaliu al siluetei citadine, cu vechiul zid medieval de apărare în prim-plan, așa cum se vede din parcarea de pe *Frankopanska*.

Foto 39.37 **Vrbnik**
Clădire tradițională, casa familială *Toljanić*, azi parte din complexul hotel-pizzerie-vinotecă-restaurant *Gospoja*, lângă biserica cu același nume.

Terminăm vizita orașului cu o oră de relaxare în golful și plaja Zgribnica, la care se coboară din parcare.

Foto 39.38 **Vrbnik**
Plaja cu pietriș și plăci de beton *Zgribnica*, cu stâncile de pe care localnicii sar în apă. În stânga se vede parțial *Monumentul literei glagolitice*, iar în fundal coasta continentală, aproximativ în zona Novi Vindolski.

Foto 39.39 **Vrbnik**
O privire în urmă de despărțire, de la intersecția străzilor *Vinogradska* și *Rajski put*, pe drumul de ieșire din oraș. În fundal este maiestuoasa coastă muntoasă croată dintre *Cirkvenica* și *Novi Vindolski*

Foto 39.40 **Vrbnik**
Aceeași panoramă, detaliu cu orașul vechi în jurul *Zvornik*-ului.

Ne îndreptăm spre sudul peninsulei, dar în drum oprim la **Jurandvor** (14 aprilie 2017), 17 kilometri de Vrbnik, pentru a vedea ruinele Bisericii romanice Sf. Lucia (*Crkva svete Lucije*), unul din cele mai vechi monumente creștine din insulă.

Foto 39.41
Jurandvor
Clopotnița de pe fațada bisericii, renovată la 1863, ocazie cu care a fost micșorată cu un etaj.

Construită pe la 1100 pe locul unei bazilici creștine din sec. VI, folosită în sec. XII de călugării benedictini (care au construit mănăstirea alăturată pe locul unei *villa rustica* romane), în sec. XIV clădirile mănăstirii au fost renovate și a fost construită clopotnița (renovată în sec. XIX).

Foto 39.42
Jurandvor
Biserica Sfânta Lucia și ruinele vechii *ville rustice* romane (respectiv ruinele Casei starețului mănăstirii benedictine).

Foto 39.43 **Jurandvor** Zona parcului arheologic (al vechii mănăstiri): în prim-plan dreapta: hol de intrare, latrine, magazii și camere utilitare, la stânga curtea mică și mare, în fundal la dreapta casa starețului, la stânga sala de mese (taverna).

În biserică a fost găsită tableta de piatră *Baška* cântărind 800 kilograme, una din primele inscripții glagolitice în Slavona liturgică de origine croată (din anul ca. 1100).

Foto 39.44 **Jurandvor** Mănăstirea benedictină: clădire rezidențială pentru călugări, bucătărie, living la etaj, dormitor în celule, șemineu (în cerc). În dreapta curtea mănăstirii cu taverna.

După alți 2 kilometri ajungem în fine la **Baška** (14 aprilie 2017), adăpostit de golful stâncos din extremitatea sud-estică a insulei.

Foto 39.45 **Baška** Imagine de pe promenada *Emila Geistlicha*, din dreptul Restaurantului Cicibela, cu plaja de pietriș

Similar întregii insule, orășelul (900 locuitori) nu are obiective

deosebite, dar în ansamblu invită la recreere și plimbare.

Foto 39.46 **Baška** Vedere spre nord a orașului de pe promenada *Emila Geistlicha.* Sus pe stâncă se văd Biserica Sf. Ioan și ruinele castelului (distrus în 1380).

Centrul său cultural și istoric, cu casele vechi de piatră și străzile înguste, a fost o destinație turistică încă din secolul al XIX-lea.

Foto 39.47 **Baška** Vedere în urmă, spre vest, din parcul Memorialului, cu plaja de 1800 metri (*Vela plaža*) și promenada *Emila Geistlicha*. În fundal este Muntele Bag (185 metri)

Parcăm lângă complexul *Valamar* și ieșim pe promenada *Emila Geistlicha*, pe care o urmăm spre nord până la capăt. Aici, urcăm prin parcul Memorialului Războiului și ieșim pe str. *Zvonimirova*.

Foto 39.48 **Baška** Privire spre vest din același punct din parcul Memorialului, cu *Vela plaža* și promenada *Emila Geistlicha*.

Foto 39.49 **Baška**
Privire spre vest din același punct din parcul Memorialului, cu plaja și promenada *Emila Geistlicha nr. 48...30* (de la barul *Varadero* la restaurant *Lantino*)

Continuăm pe promenada *Palada ulica*, de-a lungul marginii nordice a golfului, iar de pe digurile portului turistic avem o bună perspectivă asupra golfului în toate direcțiile.

Foto 39.50 **Baška**
Privire spre est de pe unul din digurile portului turistic, cu promenada *Palada ulica* până la Restaurantul *Kangarol*. Pe culme se vede turnul galben al bisericii Sf. Ioan.

Foto 39.51 **Baška**
Clădiri pe *Palada ulica* (nr. 19-21) cu una dintre străduțele de acces în orașul vechi. În spate se vede lanțul stâncos care înconjură și protejează orășelul.

Foto 39.52 **Baška**
Vedere de pe dig cu clădirile de pe *Palada ulica*, dela Restaurantul *Kangarol* spre est.

Intrăm în orașul vechi pe un labirint de străduțe înguste și ajungem pe strada *Zvonimirova*, (sau *Kralja Zvonimira*)pietonală paralelă cu promenada *Palada* dar aflată câțiva metri mai sus.

Foto 39.53 **Baška**
La una din intrările în orașul vechi, restaurantul *Placa*, *Gorinka ulica nr. 2*.

Oprim puțin în ceea ce ar putea fi centrul orașului, locul în care se ridică cel mai important monument, biserica Sfintei Trinități (*Crkva Sveto Trojstvo*), construită în stil baroc la 1723, cu clopotnița adăugată la 1766.

Foto 39.54 **Baška**
Loggia de lângă clopotnița bisericii Sfintei Treimi (vedere din strada *Stari Dvori)*.

Foto 39.55 **Baška**
Fațada bisericii Sfânta Treime (1723), vedere de la sud, din strada *Zvonimirova*.

Foto 39.56 **Baška**
Campanila de 28 metri a bisericii Sfânta Treime (1766), vedere de la nord, din strada *Stari Dvori*.

Noua biserică parohială a fost construită din necesitate după ce populația a coborât din zona Cetății de pe deal (azi doar ruine) spre mare, înființând noua așezare.

Foto 39.57 **Baška**
Muzeul etnografic situat lângă Biserica parohială Sfânta Treime, a fost deschis în 1970. Prezintă camere mobilate, costume populare specifice zonei.

Foto 39.58 **Baška**
Vedere în lungul străzii *Zvonimirova* spre est. În stânga se văd o parte a scărilor care urcă la Biserica Sfânta Treime ca și o parte din Muzeu (galben), cu micul magazin de suveniruri *„Art Meditteraneo”* la parter.

Foto 39.59 **Baška**
Vedere în lungul străzii *Zvonimirova* spre vest, unde se lărgește treptat.

Parcurgem lunga stradă *Zvonimirova* spre vest până la intersecția cu *Prilaz kupalištu*, pe car efacem stânga până ajungem în dreptul altui monument, Biserica Sfântul Marcu (*Crkva sv. Marko*), construită la 1514 pe rămășițele unei basilici cu mozaic și al unui baptisteriu din sec. V.

Foto 39.60 **Baška**
Biserica Sf. Marcu văzută dinspre nord, de pe *Prilaz kupalištu* (nr. 10). Se alfă în spatele restaurantului *Lantino*, de unde am încput circuitul.

Foto 39.61 **Baška** Biserica Sf. Marcu văzută dinspre sud, de pe *Zdenke Čermakova*.

De aici mai sunt doar câțiva pași până la parcarea Valamar. Începem să ne întoarcem spre vest, dar înainte de a ajunge la Krk, ieșim din nou la mare pentru o vizită de seară la **Punat** (13 aprilie 2017). Un orășel-stațiune care nu se laudă cu multe monument sau străzi medievale, ci cu verdeață, parcuri și cu o deschidere de câțiva kilometri la *Marea Adriatică* și golful *Puntarska draga* (aflat între orașele Punat și Krk).

Foto 39.62 **Punat** Hotelul Punat pe strada *Obala nr. 94*.

Ne conformăm și ne integrăm în atmosferă, o plimbare fără pretenții pe *Obala* și apoi pe promenada pietonală care trece prin mai multe parcuri.

Foto 39.63 **Punat** Vedere de pe promenada înverzită spre Golful *Puntarska draga* și o mică parte a portului turistic *Marina*. În dreapta, dincolo de golf, este pădurea peninsulei *Krk Prniba*.

Ajungem în sfârșit în principalul oraș omonim al insulei, **Krk** (13-14 aprilie 2017).

Foto 39.64 **Krk**
Parcarea *Portapisana* și zidurile orașului vechi, văzute de pe promenada *lungomare Šetalište Dražica*.

Turiștii au la dispoziție două parcări în afara orașului vechi (interzis mașinilor), noi o folosim pe cea de la *Portapisana*, pe malul mării, fiind foarte aproape de cazare.

Foto 39.65 **Krk**
Castelul *Frankopan* (stânga, cu turnul patrat „Austriac"), Biserica Sf. Quirinus (mijloc) și zidurile orașului, văzute de la începutul promenadei *Šetalište Dražica*.

Parcarea este practic în capătul unui golf al mării, care poate fi parcurs pe țărmul estic pe promenada *Šetalište Dražica*, până la plaja *Punta Di Galetto*. Atât promenada, cât și digul plajei oferă perspective perfecte asupra zidurilor vestice ale orașului vechi.

Foto 39.66 **Krk**
Zidurile vestice ale orașului, văzute de pe la mijlocul promenadei *Šetalište Dražica*.

Foto 39.67 **Krk**
Castelul Frankopan (cu turnul „Austriac”) și zidurile vestice ale orașului, văzute de pe digul plajei *Punta Di Galetto*, unde *Šetalište Dražica* cotește spre est.

Intrând de la parcare în orașul vechi, urcăm ușor pe strada *Krčkih iseljenika*, apoi ținem stânga pe strada *Alojzija Stepinca* și ajungem la principala aglomerare de monumente din Krk: Piața *Trg Kamplin*.

Foto 39.68 **Krk**
Latura nordică a Pieții Kamplin cu rămășițele unor coloane de templu roman. În stânga, parțial, Catedrala.

Imediat ne atrage atenția impunătorul castel Frankopan, aflat între piață și Mare. Practic un fort cu solide turnuri rotunde și patrate, construit între sec. XII-XV. Este sinurul monument profan din Evul Mediu păstrat în oraș.

Foto 39.69 **Krk**
Latura sudică a Pieții Kamplin este ocupată de fațada Castelului Frankopan, cu turnul rotund „Venețian” în prim-plan.

Poate fi vizitată curtea interioară și se poate urca pe o promenadă amenajată pe zidurile exterioare.

Foto 39.70 **Krk**
Castelul Frankopan văzut din sens invers, din vest, cu turnul pătrat de intrare în prim-plan (construit din blocuri mari de piatră în anul 1191, cel mai vechi din edificiu), an confirmat de inscripția din semi-luneta de de-asupra ușii.

Foto 39.71 **Krk**
Fântâna și curtea interioară a Castelului Frankopan cu vedere spre nord, spre turnul rotund „Venețian” din Piața Kamplin.

Foto 39.72 **Krk**
Piața *Kamplin* și turnul rotund „Venețian” (ambele construite până în sec. XIII), văzute de pe turnul patrat Frankopan (de-asupra intrării).

Foto 39.73 **Krk** Catedrala Adormirea Maicii Domnului (sec. XII, pe locul unor terme romane), văzută de pe turnul patrat Frankopan (de-asupra intrării în castel).

Foto 39.74 **Krk** Vedere de pe turnul patrat Frankopan (de-asupra intrării în castel) spre zidul de apărare care unește turnul de sud-est (Turnul „Austriac") de rămășițele turnului de de-asupra porții *Pizanska* (datat în sec. XIV).

Foto 39.75 **Krk** Vedere de pe turnul patrat Frankopan (de-asupra intrării în castel) spre clădirea Diocezei Romano-Catolice din Krk (Reședința Episcopului).

Foto 39.76 **Krk**
Vedere de pe turnul rotund „Venețian” (din piața Kamplin) spre turnul patrat „Austriac”. În fundal se vede digul de la plaja *Punta Di Galetto*, de unde a fost făcută Foto #39.67

Foto 39.77 **Krk**
Vedere de pe turnul patrat „Austriac” spre vest, cu intrarea în curte prin turnul Frankopan (patrat) jos și turnul Catedralei în fundal.

Foto 39.78 **Krk**
Vederea golfului de pe zidul sudic de apărare al castelului Frankopan, cu parcarea *Portapisana* (stânga, dincolo de copaci) și promenada *Šetalište Dražica* în fundal (de unde au fost făcute Foto #39.65 și #39.66).

Termină vizita castelului, ieșim în piață și continuăm spre vest pe strada *Antuna Mahnića*. Imediat trecem pe lângă Catedrala Adormirea Maicii Domnului (*Katedrala Uznesenja Blažene Djevice Marije*), în capătul căreia este alipită perpendicular Biserica romanică Sf. Quirinus și S. Margareta (*Dvojna crkva sv. Kvirina i sv. Margarete,* care conține tezaurul Catedralei), continuată la nord de Clopotnița *Zvornik*.

Foto 39.79 **Krk**
Clopotnița Catedralei, văzută din nord, din piața Sf. Quirinus, *Trg svetog Kvirina*.

Foto 39.80 **Krk**
Atașată de catedrală este o neobișnuită biserică romanică pe două nivele (sec. XII), la care parterul este dedicat Sf. Margareta, iar etajul este dedicat Sf. Quirinus.

Continuăm pe aceeași străduță *Antuna Mahnića*, trecem pe lângă *Templum Veneris* și ieșim prin *Mala Vrata* la mare, pe cheiul portului turistic (*Obala hrvatske mornarice*).

Foto 39.81 **Krk**
Un fragment din strada *Antuna Mahnića*, ca exemplificare pentru aspectul străduțelor din aceste orașe medievale.

Foto 39.82 **Krk**
Resturile Templului roman al zeiței Venus (sec. I î.Chr.), pe strada *Antuna Mahnića*.

Foto 39.83 **Krk**
Mai multe porturi turistice croate oferă croaziere cu „mini-submarine”, aici oferta din portul Krk. Nu am încercat. În fundal se vede digul lung cu farul roșu de intrare în port (*Crveni svjetionik*)

Foto 39.84 **Krk**
Privire de pe digul cu farul verde (*Pontile veglia*) spre nord-est, cu Reședința Episcopului în stânga și Castelul Frankopan în dreapta. De-asupra lor, clopotnița Catedralei.

Foto 39.85 **Krk**
Vedere de pe cheiul portului spre *Mala vrata*, poarta mică de intrare în orașul vechi, ascunsă de umbrelele restaurantelor din față. Se afla până în sec. XIV în zidul Palatului Episcopal reprezentând capătul sudic al *Kardo* (axa romană de comunicare nord-sud)

De pe chei, ne îndreptăm spre nord pe *Kralja Tomislava* și pătrundem după câțiva pași spre dreapta în Piața principală a orașului, *Vela Placa*, atestată de la 1263, trecând pe lângă două turnuri masive de piatră: *Kula na obali* și *Kula na trgu*.

Foto 39.86 **Krk**
Kula na obali, unul dintre bastioanele fortificate, construit de Nikola Frankopan în anul 1407 la intersecția zidurilor de sud și de vest.

Foto 39.87 **Krk**
Kula na trgu sau *Torrion*, Turnul Pieții, construit la intrarea vestică în *Vela placa* în 1489, a găzduit odată Primăria și Judecătoria orașului.

Foto 39.88 **Krk**
Vela placa sau *Platea magna*, văzută spre nord, cu fântâna hexagonală din sec. XVI.

Foto 39.89 **Krk**
Vela placa sau *Platea magna*, văzută spre vest, cu fântâna hexagonală din sec. XVI și turnul *Kula na trgu* (*Torrione*) în dreapta.

Foto 39.90 **Krk**
Vela placa, detaliu cu fântâna hexagonală din sec. XVI.

Ne întoarcem din piață spre est, (VILI) pe străzile *Matije Gupca*, apoi *Josipa Juraja Strossmayera*, până la apartamentul închiriat.

Foto 39.91 **Krk** *Vela placa,* vedere spre est, spre *Ul. Josipa Juraja Strossmayera* (stânga).

Înainte de a pleca, oprim în a doua parcare din nordul orașului (pe *Ul. Stjepana Radića*), de unde vizităm pe exterior biserica gotică *Franjo Asiski* – mănăstirea franciscană din sec. XIII cu clopotnița terminată în anul 1743 și biserica *Gospoda od zdravlja.*

Foto 39.92 **Krk** *Piața glagolitică*. Vedere din dreptul Sălii de sport, cu *Mănăstirea Franciscană* (*Franjevački samostan*) în stânga și Biserica *Gospa od Zdravlja* în dreapta.

Piața glagolitică *Trg krčkih glagoljaša* – a fost odată poarta nordică de intrare, principală pe vremea romanilor, unde se găseau trei biserici și două mănăstiri, fiind numită și „Micul Vatican”.

Foto 39.93 **Krk** *Piața glagolitică*. Biserica *Mănăstirii Franciscane* (*Franjevački samostan*).

Foto 39.94 **Krk**
Piața glagolitică. Biserica *Maicii Domnului a Sănătății* (*Crkva Gospa od Zdravlja*), clădită în stil romanic înainte de 1271, aparținea fostei mănăstiri benedictine existente între sec. XI-XV.

Foto 39.95 **Krk**
O stradă tipică tuturor vechilor orașe din Istria sau Dalmația, lustruită ca urmare a trecerii timpului și oamenilor...

Din **Valbiska** (14 aprilie 2017) luăm feribotul spre Merag, de unde urmează să vizităm insulele Cres și Lošinj, insule care vor constitui subiectul altui jurnal.

Foto 39.96 **Valbiska**
În așteptarea feribotului spre Merag... Un mic golf în dreapta parcării pentru îmbarcare.

40. Slovacia: traversăm vestul țării de la sud la nord

(Circuit prin 7 localități)

Când dorim să facem o excursie relaxantă, fără mare stress, cu mâncare bună și ieftină și prin locuri curate, neaglomerate și liniștite, alegem de obicei o țară apropiată din Europa de Est (preferate Cehia, Slovacia, dar și Polonia sau Ungaria) ori din Balcani (preferate fostele state iugoslave – Croația și Slovenia în primul rând, dar și Bosnia&Herzegovina, Muntenegru, Bulgaria). Odată cu dezvoltarea țărilor estice și balcanice, acestea devin tot mai interesante ca alternative turistice. Despre Slovacia nu am scris încă, dar asta nu înseamnă că nu cunoaștem țara, cu o dezvoltare vizibilă după anul 2000. Voi încerca să descriu trasee, împărțind artificial țara în trei zone verticale – vestică, centrală și estică.

Vestul turistic al Slovaciei poate fi descris ca teritoriul de-o parte și de alta a autostrăzii D1 care facilitează tranzitul sud-nord din Ungaria spre Cehia sau Polonia.

La doar 10 kilometri după trecerea graniței ungare, un cartier modern cu blocuri multicolore ne anunță sosirea în capitala țării **Bratislava** (în germană ***Pressburg***, în maghiară ***Pozsony***, 4 iunie 2010, 8 martie 2014, 13 noiembrie 2016, ș.a.)

Foto 40.01 **Bratislava**
Coloana Ciumei (*Morový stĺp*), ridicată la sfârșitul sec. XVII în *Rybné námestie* (Piața de pește), la intrarea vestică în parcul *Hviezdoslavovo námestie*.

Cel mai bun loc de pornire al turului orașului vechi ar putea fi parcul *Hviezdoslavovo námestie*, o lungă promenadă împădurită, marcată la vest de Coloana Ciumei, la est de Teatru și biserica Notre Dame, mărginită la nord de restaurante, iar la sud de ambasade și modernele hoteluri Radisson și Carlton.

Foto 40.02 **Bratislava**
Teatrul Național neo-renascentist (*Slovenské národné divadlo*, inaugurat în 1886), cu Fântâna *Ganymede* (1888) în față.

Părăsim piața pe la nord pe strada *Rybárska brána* (locul fostei porți medievale a Pescarilor de intrare în oraș), și, la

intersecția cu *Panská*, vedem în stânga pe jos, una din statuile moderne din bronz care ajung să fie embleme ale orașului, cum este acest *Čumil* (1997), un muncitor la canalizare care se odihnește trăgând cu ochiul la trecători. Ingenioasă și simpatică idee, trebuie să recunoaștem.

Foto 40.03
Bratislava
Čumil privind lumea.

Continuăm pe aceeași stradă trecând pe lângă altă statuie a unui personaj pitoresc din trecut, *Schöne Náci* (*Ignác Lamár*) și ajungem în Piața Principală (*Hlavné námestie*), unde zăbovim puțin.

Foto 40.04
Bratislava
Laterala sud-estică a Pieții, cu Ambasada Greciei în dreapta. În stânga-jos, statuia „Guardului Orașului”

Foto 40.05
Bratislava
Laterala sud-vestică a Pieții, cu Palatul negustorului de vinuri *Palugyay* în dreapta (reconstruit în stil neo-baroc în 1880) și Fântâna lui Maximilian II (sau *Roland*, 1572) în față.

Foto 40.06
Bratislava
Laterala nord-estică a Pieții, cu biserica iezuită Preasfântului Mântuitor în stânga (*Kostol Najsvätejšieho Spasiteľa*, sec. XVII) și vechea Primărie cu turnul datând din 1370 (în mijloc), la care au fost adăugate spre dreapta casele *Pawer* (1422) și *Unger.* Fațada a fost unificată cu ocazia reclădirii în stil renascentist (sec. XVI)

Foto 40.07
Bratislava
Detaliu al fațadei Primăriei Vechi, urmată de casele *Pawer* și *Unger.*

Lipsește din fotografii latura de nord-vest a Pieții, cu Palatul *Kutscherfeld* (azi ambasada franceză) și Palatul Vice-Guvernatorului (*Miestodržiteľský palác*).

Din *Hlavné námestie* se intră la nord în altă piață, Franciscană (*Františkánske námestie*), unde se găsește, evident, Biserica Franciscană Buna Vestire (sec. XIII, restaurată baroc în sec. XVIII)

Foto 40.08
Bratislava
Vedere spre sud din Piața Franciscană, cu biserica iezuită și turnul Primăriei vechi.

Peste drum de Biserica Franciscană este Palatul rococo *Mirbach* (sec. XVIII) adăpostind astăzi o galerie de artă.

Foto 40.09
Bratislava
Fațada Palatului *Mirbach*, văzut din *Františkánske námestie.*

În dreptul palatului (care este la capătul nordic al pieții), facem dreapta pe strada *Františkánska* până la intersecția cu *Uršulínska*, unde ieșim în fața atipicei biserici a Fecioarei Maria din Loreto, sau a Ursulinelor, *Kostol Loretánskej Panny Márie (Uršulínky)*

Foto 40.10
Bratislava
Biserica Ursulinelor, construită în sec.XVII ca templu protestant, se continuă în dreapta cu *Mănăstirea Ursulinelor.*

Foto 40.11
Bratislava
Vedere din fața Bisericii Ursulinelor spre vest, cu clădirea Poștei (dreapta), Mănăstirea și Grădina Franciscană (stânga).

Ne întoarcem pe *Uršulínska* și ieșim în piața Primațială, *Primaciálne námestie*, mărginită la sud, de Palatul Primațial (*Primaciálny palác*).

Foto 40.12
Bratislava
Palatul Primațial (1781), opulent decorat în interior, azi sediul Primarului.

Aici se poate ajunge și din Piața Principală, strecurându-ne pe străduța *Kostolná*, între biserica iezuită și Primăria veche.

Foto 40.13
Bratislava
Fântâna Sf. Gheorghe cu Dragonul (*Fontána sv. Juraja*, sec. XVII) se află în mijlocul curții interioare a *Palatului Primațial*, fostul palat al Arhiepiscopului de Bratislava .

Foto 40.14
Bratislava
Latura de vest a Pieții este ocupată de Muzeul orășănesc (*Múzeum mesta Bratislavy*), cel mai vechi din Slovacia, fiind înființat la 1868. Clădirea aparține de fapt Primăriei Vechi, constând în aripa sa de est (se vede și turnul Primăriei). În stânga este *Palatul primațial*.

Foto 40.15
Bratislava
Curtea interioară a Primăriei Vechi, accesibilă și prin aripa Muzeului Orășenesc. Vedere spre aripa vestică a Primăriei, cu turnul (fațada spre Piața Principală).

Ieșim din nou în *Piața Principală*, o traversăm la vest și continuăm apoi pe *Sedlarska* și ieșim în strada *Michalská*, care se îndreaptă spre nord. În capătul acesteia se înalță turnul porții Sf. Mihai, *Michalská brána* (sec. XIV, reconstruită în stil baroc la 1758), singura păstrată din cele patru ale fortificațiilor, azi expoziție de arme.

Foto 40.16
Bratislava
Strada *Michalská* văzută spre nord cu turnul de 51 metri înălțime al porții Sf. Mihai (*Michalská brána*). Fotografie din 2010.

Foto 40.17
Bratislava
Aproximativ aceeași incidență într-o fotografie din 2016. Turnul Porții Sf. Mihai este, după Cetate, unul din simbolurile orașului.

Foto 40.18
Bratislava
Palat baroc construit între 1753-1756 (*Michalská nr. 263/1)* pentru Camera Regală Ungară, între 1802-1848 a găzduit Dieta Ungară, iar între 1860-1867 a fost reședința Guvernatorului regal ungar. Azi este bibliotecă universitară

Trecem de poartă pe lângă Muzeul Farmaciei și pășim pe fostul pod de-asupra șanțului de apărare (sec. XVII)

Foto 40.19
Bratislava
Podul peste fostul șanț de apărare, la ieșirea estică din Poarta Sf. Mihai. Pe pod sunt statuile sfinților Mihai și Ján Nepomucký. În stânga, în galben, este *Muzeul Farmaciei*.

De pe pod ieșim în piețele *Župné* și *Hurbanovo*, cu o intersecție de străzi cu tramvaie, unde remarcabilă e doar Catedrala barocă trinitariană Sf. Ioan de Matha și Sf. Felix de Valois (*Farský kostol sv. Jána z Mathy / Trojička*, sec. XVIII).

Foto 40.20
Bratislava
Catedrala Treimii Sf. Ioan din *Župné námestie*, prelungită în stânga de clădirea Consiliului Național al Republicii Slovace *(Župný dom)*, fosta mănăstire trinitariană.

Continuăm spre nord, trecem șoseaua *Staromestská* și ajungem în fața *Palatului Prezidențial*, găzduit din 1996 în *Palatul Grassalkovich* (1860)

Foto 40.21
Bratislava
Palatul contelui croat Anton Grassalkovich, construit în stil rococo în 1760, locuit azi de președintele slovac.

Ne întoarcem în piața *Župné námestie*, cu fosta mănăstire a Capucinilor, încă o Coloană a Ciumei și o perspectivă perfectă asupra Cetății.

Foto 40.22
Bratislava
Vedere din piața *Hurbanovo*, de-a lungul pieții *Župné* spre Cetate.

Foto 40.23
Bratislava
O perspectivă asemănătoare din piața *Župné,* în lungul străzii *Kapucínska,* spre Cetate. În dreapta se vede și biserica Capucinilor.

Foto 40.24
Bratislava
Vedere în sens invers a pieții *Župné,* în prim-plan o altă *Coloană a Ciumei* (cu Statuia Fecioarei Maria), iar în fundal fosta Mănăstire și Catedrala Trinitariană. Ciuma a devastat orașul între 1711-1713, făcând 3.860 victime.

Foto 40.25
Bratislava
Biserica Sf. Ștefan al Ungariei din piața *Župné* (*Kostol sv. Štefana Uhorského*), sau a Capucinilor, fiind ridicată împreună cu mănăstirea din spate, de Ordinul Capucinilor în 1711, reconstruită în 1860.

Din dreptul mănăstirii capucine coborâm spre sud câteva trepte până pe strada *Klariská*, pe care ajungem la Biserica Înălțarea Sfintei Cruci sau *Klarisky* (*Kostol Povýšenia Svätého kríža*), construită în sec. XIII în stil gotic de Ordinul Surorilor Clarise.

Foto 40.26
Bratislava
Biserica Clariselor (*Klarisky*), văzută în lungul străzii *Farská*, cu Cetatea în fundal.

De la *Klarisky* cotim la dreapta pe strada *Farská*, apoi la stânga

pe *Kapitulská* și ieșim spre aglomeratul bulevard *Staromestská* prin piața *Rudnayovo námestie*.

Foto 40.27 **Bratislava**
Capătul sudic al fragmentului din vechiul zid medieval de apărare a orașului (*Mestské hradby*), păstrat de-a lungul bulevardului *Staromestská*.

Aici întâlnim două obiective, la dreapta capătul sudic al zidului medieval de apărare care a supraviețuit până azi (se întinde câteva zeci de metri spre nord de-a lungul bulevardului, cu un bastion al păsărilor - *Vtáčia bašta*, și un turn la capătul nordic – *Baxova veža*), iar la stânga o biserică masivă dar aparent obișnuită, de mare valoare istorică – Catedrala Sf. Martin (*Dóm svätého Martina*), construită în stil romanic și gotic în sec. XIII, care ar fi cea mai mare din oraș, și a fost folosită ca *biserică de încoronare* (*Koronázó templom* în maghiară) a Regatului Ungar între 1563-1830.

Foto 40.28 **Bratislava**
Catedrala Încoronării Sf. Martin – în renovare - cu capela Sf. Ioan cel Milostiv (cea albă din stânga).

Foto 40.29 **Bratislava**
Farmacia *Lekáreň u Salvátora* (1904), pe strada *Panská* nr. 35, vis-a-vis de catedrala Sf. Martin.

Am ajuns la limita vestică a orașului vechi (dincolo de bulevard e Dealul Cetății), astfel că ieșim în strada *Panská*, apoi în *Piața Hviezdolslav*, completând circuitul.

Foto 40.30
Bratislava
Nave turistice la cheiul Dunării (în portul de pasageri *Rázusovo nábrežie*), văzute de pe *Podul SNP*. În fundal, se vede Podul Vechi (*Starý most*)

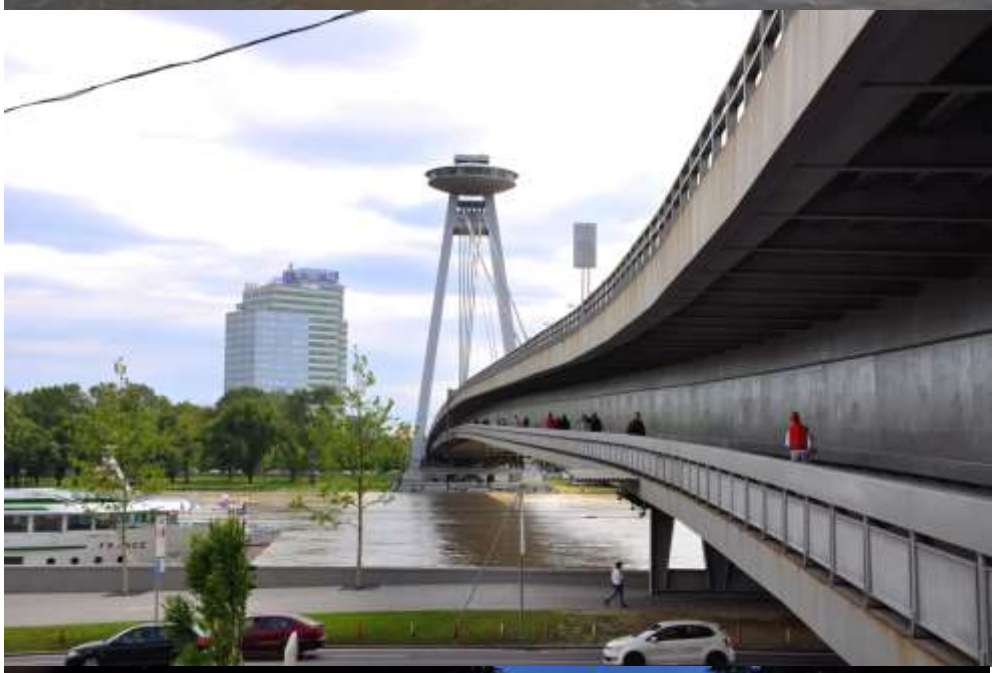

Suntem la doar câțiva pași de Dunărea care taie orașul în două.

Foto 40.31
Bratislava
Podul SNP, care continuă bulevardul *Staromestská* peste Dunăre. Capătul podului e dominat de *Turnul OZN* de 85 metri, un restaurant futuristic cu punct de observație.

Este obligatorie o plimbare pe Dealul Cetății, în vârful căruia străjuiește *Bratislavský hrad*, castel menționat din 907, reconstruit de mai multe ori, ultima în stil baroc în sec. XVII. Azi aici este Muzeul Național de Istorie.

Foto 40.32
Bratislava
Castelul privit dinspre vest, după intrarea pe Poarta Vienei (*Viedenská brána*). În prim-plan, *Turnul Coroanei*.

La sud-vest de Castel se ridică clădirea modernă a Parlamentului (Consiliul Național al Republicii Slovace, *Národná rada*).

Foto 40.33
Bratislava
Podul SNP cu *Turnul OZN*, Turnul Aupark, spațiul expozițional Incheba și Cartierul *Petržalka* văzute de pe platforma din fața Parlamentului.

Trecând Dunărea în orașul nou (*Petržalka*), găsim centre comerciale și de expoziții, dar și locuri pe malul Dunării cu perspective asupra Castelului.

Foto 40.34
Bratislava
Vedere de pe malul Dunării (zona podului SNP) spre *Castel*. În stânga se vede clădirea modernă a Parlamentului, iar în dreapta *Poarta Sigismund* (sec. XV)

Foto 40.35
Castel Bratislava
Vedere nocturnă din parcarea Mall-ului Aupark (*Petržalka*).

Ridicată practic într-un cartier al Bratislavei, Cetatea **Devin** (5 iunie 2010) poate fi ajunsă după 12 km de mers pe *Devínska cesta*, șosea pe malul Dunării.

Foto 40.36
Cetatea Devin
Vedere din parcare, cu hotelul *Hradná brána* și cetatea: *Bastionul poligonal* – E (din Castelul de sus) în dreapta și *Palatul Báthory* în stânga.

La data vizitei erau inundații în Slovacia, astfel am putut vedea sisteme de îndiguire a apei cu garduri modulare metalice etanșe, care făceau ca hei-rup-ul tradițional cu saci de nisip să aparțină alte lumi.

De la parcare urcăm ușor o alee pietruită, și trecem prin Poarta Moravă (*Moravská brána* - A), unde se vând biletele de acces.

Foto 40.37
Cetatea Devin
Poarta Moravă, vedere dinspre exterior (nord-vest).

Aleea face un ocol spre vest, ajungând la primul corp de clădire (din cele trei), Palatul *Báthory* (B) aflat în colțul estic (aria castelului fiind triunghiulară, aflată pe o stâncă la 70 metri de-asupra confluenței râurilor Dunărea cu Morava).

Foto 40.38
Cetatea Devin
Vedere în urmă (spre vest) cu *Poarta Moravă* și *Castelul de sus*.

Foto 40.39
Cetatea Devin
Intrarea în curtea Cetății se face prin *Poarta Nordică* înglobată în bastionul defensiv al *Palatului Bathory*.

Contruit în piatră în sec. XIII ca apărare vestică a Ungariei, a fost extins (*Castelul superior* - D) în sec. XV de familia Garay, în proprietatea lui Ștefan Báthory din 1527, apoi a familiei Pállfy până în 1932.

Foto 40.40
Cetatea Devin
Palatul renascentist al familiilor Bathory și Garay, aflat pe latura de nord-est a Cetății, care avea funcție de pază, rezidențială și economică / de depozitare.

Foto 40.41
Cetatea Devin
Castelul de mijloc (*Stredný hrad* - C, cu zidurile a 10 încăperi pe latura de vest) și acropola cu *Castelul de Sus* (sec. XV-XVI, nevizitabil în 2010) văzute din *Palatul Bathory.* În fundal este Dunărea (în stânga) și Morava (în dreapta). Dincolo de râuri este Austria. Se vede în dreapta și fântâna de 55 metri adâncime și 2,5 diametru.

Foto 40.42
Cetatea Devin
Vederea bastionului și turnului de apărare construite în colțul de sud de fam. Pállfy în sec. XVII contra raidurilor otomane (*Palatul Gorjanskov*).

Foto 40.43
Cetatea Devin
Turnul fecioarei (*Panenská veža*, stânga), turn octogonal de veghe suspendat de-asupra șoselei și Moravei, aflat la capătul zidului de apărare (sec. XVI). În dreapta este masivul stâncos al *Castelului de sus*. Portalul gotic din stâncă închide cea mai lungă cavernă naturală, de 12 metri.

La 55 kilometri spre nord, ne oprim în satul **Častá** pentru a vizita Castelul **Červený Kameň** (2 iunie 2017), bogat decorat și mobilat (facem așadar o pauză de ruine). Numele (*Castelul din piatră roșie*) vine de la culoarea pietrei din care e construit.

Foto 40.44
Červený Kameň
Fațada de nord-vest cu intrarea din parcul francez pe podul peste șanțul de apărare.

Este un castel gotic construit prin anul 1230 ca castel de graniță între regatele Ungariei și Boemiei de către regina Konstancia Uhorska, soția regelui boem Premysl Otakar I și fiica regelui maghiar Bela al III-lea.

Foto 40.45
Červený Kameň
Curtea interioară văzută de la intrare spre sud-est.

Planul este simplu, dreptunghiular, cu câte un bastion la colțuri, doar cele de est și de sud fiind acoperite. Din parcare se trece printr-un parc francez până la intrarea în curtea interioară.

Foto 40.46
Červený Kameň
Ultima trăsură de călătorie a familiei Palffy (cu stema pe ușă), o trăsură de tip Berlina realizată în jurul anului 1800.

La începutul sec. XVI trece în proprietatea familiei germane Fugger, care o reconstruiește în stil renascentist.

Foto 40.47
Červený Kameň
Sala Terrena barocă a fost construită la sfârșitul secolului al XVII-lea de artiști italieni.

În 1583 familia Fugger vinde castelul familiei maghiare Palffy, care va moderniza și adapta castelul până în 1945, cele mai vizibile fiind adăugirile baroce din sec. XVII: *Sala Terrena*, farmacia, fresce și scara la etaj

Foto 40.48
Červený Kameň
Detaliu din *Sala Terrena*.

Foto 40.49
Červený Kameň
Detaliu din *Sala Terrena*, cu o foarte reușită pictură în tehnica *Trompe-l'œil*, a artistului privind în sală prin ușa întredeschisă.

Foto 40.50
Červený Kameň
Farmacia "Vulturul de Aur" a fost fondată în 1676 de Miklos Pallfy, cu mobilier de la mijlocul secolului al XVIII-lea și picturi de la începutul secolului al XX-lea.

În încăperi sunt expoziții de mobilier din secolele XVI – XX și o colecție de arme din secolele XV – XIX.

Foto 40.51
Červený Kameň
Sala de sus.

Foto 40.52
Červený Kameň
Sala Renașterii, cu o tapiserie franceză din secolul al XVI-lea.

Foto 40.53
Červený Kameň
Sala de mese renascentistă, cu o sobă verde Haban făcută în Kosolna, un sat de lângă castel pentru familia Palffy.

Foto 40.54
Červený Kameň
Dormitorul în stil *Empire* cu mobilier realizat în Sankt Peterburg, Rusia, în 1840.

Foto 40.55
Červený Kameň
Dormitorul neobaroc cu patul de o persoană la castel, deoarece bărbații și femeile dormeau de obicei în camere separate chiar și atunci când se căsătoreau.

Foto 40.56
Červený Kameň
Detaliu din același dormitor.

Foto 40.57
Červený Kameň
Dormitorul baroc cu patul bogat decorat de la sfârșitul secolului al XVII-lea și a doua sobă verde Haban.

Foto 40.58
Červený Kameň
Salonul Roz și-a primit numele după șemineul realizat în stil baroc timpuriu din marmură roz italiană și mobilier din secolul al XVIII-lea (cu decorațiuni florale în stilul "Regina Ana").

Foto 40.59
Červený Kameň
Dormitorul Doamnelor, cu mobilier central european din secolele XVII-XVIII.

Foto 40.60
Červený Kameň
Unul dintre cele trei *saloane*, cu un dulap neo-baroc francez din lemn de nuc cu furnir de arțar, decorat cu figuri din bronz acoperit cu aur și alamă din pietre semiprețioase.

Foto 40.61
Červený Kameň
Sala Cavalerilor, cea mai mare încăpere a castelului construită la mijlocul secolului al XVIII-lea sub Rudolf I Palffy, destinată inițial scopurilor religioase, astăzi cu mobilier din secolele XVI-XVII.

Foto 40.62
Červený Kameň
Capela (*Pútnická kaplnka nanebovzatia Panny Márie*) de la sfârșitul secolului al XVII-lea, pictată de artiști italieni.

Foto 40.63
Červený Kameň
Biblioteca, construită în epoca Fugger (sec. XVI).

Foto 40.64
Červený Kameň
...).

Foto 40.65
Červený Kameň
Marea Sală de mese, prima din aripa de sud-est, cu mobilier din secolele XVIII-XIX.

Foto 40.66
Červený Kameň
Salonul în stil Empire cu mobilier realizat la Moscova în a doua jumătate a secolului al XIX-lea din mesteacăn din Karelia.

Foto 40.67
Červený Kameň
Camera Orientală cu obiecte provenite din China și Japonia (secolele XVIII-XIX), unele din colecția originală Palffy.

Foto 40.68
Červený Kameň
Turnul bastion de nord (fără acoperiș), parte a sistemului propriu de fortificații.

Foto 40.69
Červený Kameň
Vedere din nord-vest, din zona anexelor, cu un mic bastion al primului zid de apărare și capela în fundal.

La 60 kilometri spre nord facem un popas peste noapte în cea mai mare stațiune balneară a țării (cunoscută pentru apele sale termale încă din Evul Mediu), **Piešťany** (29/30 iunie 2016)

Foto 40.70 **Piešťany**
Clădiri pe strada *Winterova nr. 34-36* (după numele lui *Ľudovít Winter*, constructorul stațiunii balneare) , care sugerează gloria de odinioară.

Fiind cazați într-o vilă pe strada semi-pietonală *Winterova*, artera principală a centrului vechi, facem de aici o scurtă plimbare, suficientă pentru a ne face o primă idee.

Foto 40.71 **Piešťany**
Mărturie a arhitecturii vechii stațiuni austro-ungare (*Winterova nr. 1782/70*), la ieșirea spre pod.

Datorită deselor inundații cvasitotalitatea clădirilor sunt din sec. XIX-XX, astfel că interesul principal rezidă în băile termale sulfuroase.

Ieșim din *Winterova* prin fața Capelei Balneare, zăbovim puțin pe malul apei apoi trecem râul Váh pe „Podul de sticlă” (oficial *Podul Colonadei – Kolonádový most*)

Foto 40.72 **Piešťany** Capela Inimii Divine a lui Isus sau *Capela Balneară* de pe malul râului (*Kaplnka Božského Srdca Ježišovho*), construită în 1897 la 100 metri de locul fostei capele din 1760.

Foto 40.73 **Piešťany** Râul Váh văzut de pe Podul Colonadei, cu micul port turistic și Podul *Krajinský most* în fundal.

Peste râu este *Insula Balneară* (*Kúpeľný ostrov*, între două brațe ale râului Váh) pe care sunt grupate majoritatea hotelurilor și stabilimentelor balneare.

Foto 40.74 **Piešťany** Podul Colonadei, construit între 1930-1933, face legtura cu *Insula Balneară*. Jumătate din carosabil este acoperit, cu ferestre mari de sticlă, în caz de vreme rea. A înlocuit un vechi pod de lemn.

Imediat după ce trecem podul ne întâmpină un imens complex *art-nouveau*, format din hotelul *Thermia Palace*

Health Spa, alăturat centrului de băi *Spa Irma*, ambele construite în anul 1912

Foto 40.75 **Piešťany** Fațada hotelului Thermia Palace. Aici s-au întâlnit în 1917 cei trei monarhi ai Puterilor centrale: Wilhelm II al Germaniei, Carol I de Austro-Ungaria și Ferdinand I de Bulgaria)

Foto 40.76 **Piešťany** *Irma Health Spa*, direct conectat încă de la inaugurarea din 1912 cu Hotelul Thermia, o noutate pentru acea vreme.

După alți 20 kilometri spre nord ajungem la castelul **Čachtice** (30 iunie 2016), cunoscut datorită presupuselor atrocități ale contesei Elisabeta Báthory (care s-ar fi îmbăiat în sângele a 300 fete din sat, pentru a-și recăpăta tinerețea), pentru care a fost închisă pe viață în castel în 1610 (fără judecată!), decedând aici în 1614.

Foto 40.77 **Višňové** Ieșirea din acest sat a fost locul desemnat de GPS ca „ideal” pentru accesul la castelul *Čachtice* (sus). De aici am urcat o diferență de nivel de 140 metri, pieptiș prin pădure, pe poteci mai mult sau mai puțin vizibile.

Sunt patru drumuri de acces la castel, cel mai simplu e din parcarea desemnată din sat pe o potecă ușor ascendentă prin pădure. Dar, negăsind parcarea cu tehnica la dispoziție, noi am nimerit cel mai greu și abrupt traseu.

Foto 40.78 **Čachtice** Vedere a castelului dinspre sud, la ieșirea din pădure. Se vede în stânga *Turnul locuință* (1), iar în dreapta *Turnul potcoavă defensiv* (4)

Foto 40.79 **Čachtice** Vedere a castelului dinspre sud, dar mai apropiată.

Castelul a fost probabil construit prin 1263 de Kazimir din clanul Hont-Pázmány, ajugând distrus și abandonat începând cu anul 1799. Deschis vizitatorilor din 2014, este în proces continuu de reparații.

Foto 40.80 **Čachtice** Vedere spre intrarea în curtea castelului, prin zidul *Fortului de Sud* (18).

Foto 40.81 **Čachtice** Vederea *Curții Fortului de Sud* (20) de la poarta de intrare spre *intrarea-tunel în Fortul Nordic* (14). În stânga se vede un zid rămas din *Turnul-locuință* (1) și *Turnul potcoavă* (4).

Foto 40.82 **Čachtice** *Intrarea-tunel în Fortul Nordic* (14) văzută dinspre Curtea Fortului Sudic (20). În stânga se vede *Turnul potcoavă* (4).

Foto 40.83 **Čachtice** *Curtea Fortului Nordic* (17) văzută dinspre sud-est (din dreptul *Intrării în Castelul de Sus* (6), cu una din *clădirile de fermă* (16) refacută și acoperită.

Foto 40.84 **Čachtice**
Vedere spre est, din zona intrării în *Castelul de Sus* (5), cu *Turnul potcoavă* (4) pe care se sprijină zidul *Palatului de Est* (2).

Foto 40.85 **Čachtice**
Vedere spre nord-vest, din zona intrării în *Castelul de Sus* (5), cu *Bastioanele pentu tunurile Fortificațiilor de Vest* (11, 12).

Foto 40.86 **Čachtice**
Vedere din zona *Palatului de Vest* (3) spre *Curtea Castelului de Sus* (5), cu resturile *Palatului de Est* (6, parțial acoperite) și ale *Turnului potcoavă* (4) în fundal.

Foto 40.87 **Čachtice**
Vedere din zona *Palatului de Vest* (3) peste *Curtea Castelului de Sus* (5), spre ruina *Turnului locuință / rezidențial* (1), cu *Palatul de Est* (6) la stânga, acoperit.

Foto 40.88 **Čachtice**
Vedere din zona *Turnului locuință* (1) spre sud, cu prima intrare în *Curtea Fortului de Sud* (20) în stânga și *Platforma de artilerie* (9+10) în dreapta.

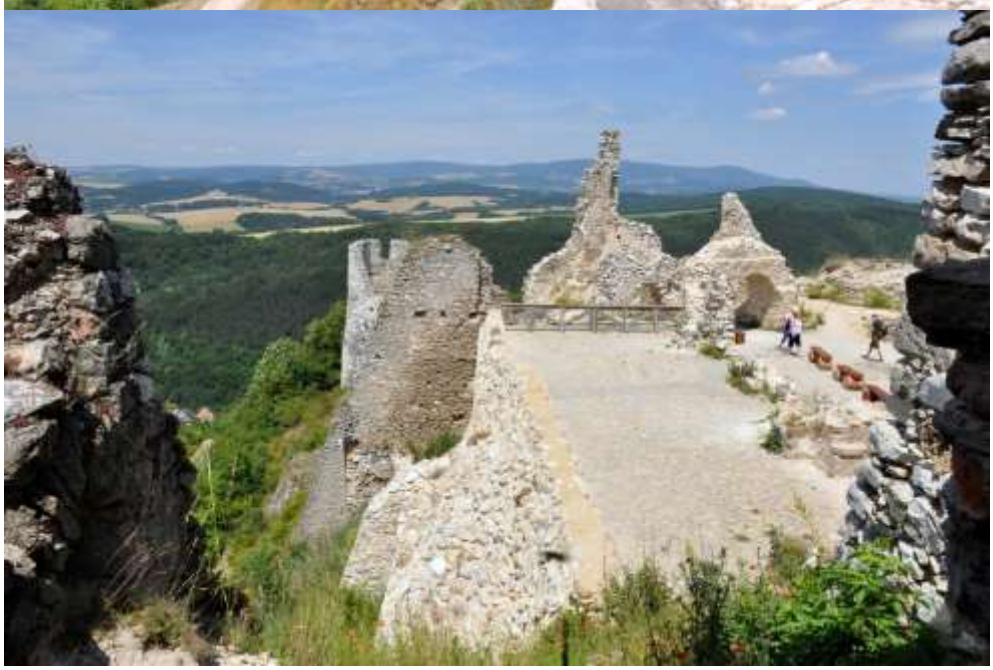

Foto 40.89 **Čachtice**
Vedere din zona *Turnului locuință* (1) spre nord, cu perimetrul dreptunghiular al fostului *Palat de Vest* (3) din *Curtea Castelului de sus* (5) în prim-plan, și *Bastionul fortificațiilor de vest* (12) în stânga-spate.

Foto 40.90 **Čachtice**
Pe drumul de întoarcere, *Turnul-potcoavă de apărare* (4) văzut din dreptul *Clădirilor de fermă* (16, azi magazine), din *Curtea Fortului Nordic* (17).

Foto 40.91 **Čachtice**
O incidență asemănătoare, dar mai cuprinzătoare: în stânga jos *Poarta tunel* (14), în mijloc *Turnul-potcoavă de apărare* (4), cu zidul lung exterior al *Palatului de est* (2) iar în dreapta *Curtea Fortului Nordic* (17) cu drumul spre *Poarta de acces la Castelul de Sus* (6).

După 15 kilometri spre nord ajungem la **Beckov** (5 iunie 2010, 2-3 iunie 2017), localitate posesoare a unui castel medieval spectaculos (*Beckói vár* în maghiară).

Foto 40.92 **Beckov**
Vedere dinspre sud (probabil de pe șoseaua 507) spre castelul și biserica Sf. Ștefan Regele (*Kostol sv. Štefana, kráľa,* 1424, turnul din 1770).

Foto 40.93 **Beckov**
Castelul văzut din sat; în prim-plan *Turnul de pază* (2), *Curtea de sud-vest* în pantă (A) cu *Poarta gotică* (26)

În sec. XIII a fost construit un castel din piatră pe stânca de lângă râu, pentru a proteja granițele Regatului Ungariei. A fost fortificat de Matei al III-lea Csák la începutul sec. XIV. În 1388, castelul a fost dăruit polonezului Stibor de Stiboricz din clanul Ostoja, care l-a reconstruit în stil gotic.

Foto 40.94 **Beckov**
Castelul văzut din sat pe înserat, dinspre vest (din dreptul Pensiunii *Kúria*), de la stânga la dreapta: *Palatul Nordic* (26), *Palatul și Turnul Vestic* (21, 23), *Bastionul vestic* (16).

În 1437, castelul a fost dăruit lui Pál Bánffy. După bătălia de la Mohács din 1526, când Regatul Ungariei a fost învins de otomani, familia Bánffy l-a reconstruit în stil renascentist, deținându-l până la 1646.

Foto 40.95 **Beckov**
Castelul văzut din sat (din dreptul Parcului, casa nr. 26), de la stânga la dreapta: *Palatul Nordic*, *Palatul și Turnul de apărare Vestic*, *Bastionul vestic*.

După moartea ultimului Bánffy, castelul Beckov a fost transformat treptat în închisoare și cazarmă, ajungând în ruine după un incendiu din 1729.

Foto 40.96 **Beckov**
Castelul văzut dinspre nord-vest, din intersecția cu șoseaua 507, alături de capela *Jána Nepomuckého* și Pensiunea *Kúria Beckov*.

Foto 40.97 **Beckov**
Castelul (Palatul Nordic, 26) văzut dinspre nord, din șoseaua 507 în dreptul pensiunii unde am înnoptat.

Apropierea de castel se face din est, trecând prin resturile cimitirului evreiesc iar intrarea este prin fosta poartă de sud (1, unde e și casa de bilete amenajată în *Turnul deschis de pază* (2).

Foto 40.98
Hrad Beckov
Calea de intrare prin resturile barbacanului (1) cu pod mobil și șanțul cu apă (construite de Banffy), până la *Turnul de Pază* din sec. XIV (2), care era legat de zidul fortificat al orașului.

Foto 40.99
Hrad Beckov
Vedere de la *Turnul de Pază* (2) până la *Poarta de intrare* gotică (6), de-a lungul curții de intrare din sec. XV (A), delimitată de ziduri (4)

Trecuți de prima poartă, urcăm ușor de-a lungul curții de sud-vest (A), delimitată de ziduri înalte (4), care ne conduce la a doua poartă, gotică (6).

Foto 40.100
Hrad Beckov
Vedere în urmă, de la poarta de intrare gotică (6) spre Turnul de Pază (2), de-a lungul zidurilor curții de sud-vest (4)

După poarta a 2-a pătrundem în *Curtea inferioară* (B) a cetății (sectorul de sud-est), de unde avem două opțiuni: urcăm spre stânga mai multe scări și ajungem la *Castelul de Sus*, sau continuăm în *Curtea inferioară* spre nord.

Foto 40.101
Hrad Beckov
Poarta gotică (6) văzută din *Curtea Inferioară*, de sud-est (B). În dreapta se vede a 3-a poartă de intrare, cea inițială (12), cu podul mobil, care conduce la scările spre *Castelul Superior* (D).

Foto 40.102
Hrad Beckov
Scări de acces la *Castelul Superior* (D) (Palatul de Vest) cu resturile *Donjonului* (15) în dreapta.

Noi continuăm în curtea inferioară, pe lângă *Donjon* (15, turnul principal), *Bastionul lui Stibor* (20) și *Bastionul mare* pentru tunuri (11), trecând apoi pe sub *Capelă* (25).

Foto 40.103
Hrad Beckov
O vedere din curtea inferioară către *Donjon* (turnul mare de apărare, central, sec. XII, 15) și *Bastionul estic Stibor* (sec. XV, 20) la dreapta.

Curtea inferioară (B) este plină cu tunuri, catapulte, scene și chioșcuri pentru momentele de reprezentații artistice și războinice medievale. Traseul se termină la capătul nordic al curții, în fața porții de acces în sectorul de nord-est (8, cu zidul de fortificații din sec. XIV), unde se află și *Fântâna cetății* (10), datând din același secol. Accesul este însă restricționat.

Foto 40.104
Hrad Beckov
Capela Castelului (25) văzută din *Curtea inferioară* (B).

Foto 40.105 **Hrad Beckov**
Bastionul Tunului Mare (15, jumătatea sec. XVI), văzut din *Curtea Inferioară* (B)

Foto 40.106 **Hrad Beckov**
Fațada sudică a *Palatului de Nord* (în avans față de text).

Ne întoarcem așadar și urcăm scările de acces în serpentină (inițial accesul era în labirint) spre *Castelul Superior* (Foto 40.102), de unde avem o frumoasă panoramă asupra *Curții Inferioare* și a împrejurimilor.

Foto 40.107
Hrad Beckov
Curtea inferioară (B) cu clădiri de servicii (7), văzută din *Castelul Superior* (D), din dreptul *Bastionului Stibor*.

Curtea Superioară / Sudică (18) este mărginită la vest de *Palatul Vestic* (21) cu un *Turn defensiv* (23) atașat pe stâncă, iar la est, în ordine de ruina *Donjonului* (15) și a *Bastionului Stibor* (20) (*Bastionul Tunului Mare* 11 nu se vede, fiind sub nivelul Curții), apoi ruine ale *anexelor* din vremea lui Banffy (22) și a *Palatului Transversal* (a lui Stibor). În capătul curții se urcă pe câteva trepte metalice în *Curtea Centrală / Nordică* (27) a castelului.

Foto 40.108
Hrad Beckov
Partea sudică a *Palatului de vest* (21), văzută de la intrarea în *Curtea Sudică* (18) a *Castelului Superior* (D).

Foto 40.109
Hrad Beckov
Vedere de la intrare în lungul *Curții Sudice* (18) cu zidul *Palatului Vestic* (21) în stânga, ruinele *Anexelor* sau *Palatului transveral* în dreapta, urmate de *Capelă* (25) și Palatul de Nord (26) în fundal.

Foto 40.110
Hrad Beckov
Interiorul *Palatului de vest* (21) din *Castelul Superior* (D); o parte este astăzi acoperită pentru activități.

Mai urcăm câteva scări până în *Curtea Nordică / Centrală* (27), mărginită la est de *Capelă* 25, iar la nord de *Palatul Nordic* (26), cea mai veche parte a Cetății, din sec. XV

Foto 40.111
Hrad Beckov
Accesul pe scări din *Curtea Sudică* (18) în *Curtea Nordică / Centrală* (27). În stânga este capătul Palatului Vestic (21) și zidul Aripii de Vest (24), iar în dreapta ruine din *Palatul Transversal / al Crucii*, apoi *Capela* (25) cu *Palatul Nordic* în fundal (26).

Tot în Curtea Nordică se găsește intrarea în Cisterna de apă, din sec. XV.

Foto 40.112
Hrad Beckov
Vedere spre *Aripa de Vest* (24) a *Curții Nordice / Centrale* (27) din *Castelul Superior* (D), dincolo de care se află, pe exterior, *Turnul vestic de apărare* (23).

În finalul circuitului, intrăm în *Palatul Nordic* (Foto #40.106), după care facem drumul înapoi prin Curtea Superioară, coborând scările în Curtea Inferioară unde, între timp, începuseră spectacolele „medievale”.

Foto 40.113
Hrad Beckov
Vedere (probabil din *Aripa Vestică a curții*) spre *Capelă* (25, dreapta) și *Palatul Nordic* (26, stânga).

Foto 40.114
Hrad Beckov
Vedere din *Curtea Nordică* (26) spre *Donjon* (15, dreapta), *Bastionul Stibor* (20, centru, parțial vizibil) și *Poarta zidită* (19, stânga).

Foto 40.115
Hrad Beckov
Coborârea în curtea inferioară.

Foto 40.116
Hrad Beckov
Spectacol în *Curtea Inferioară* – un mândru cavaler și grațioase domnițe medievale.

Părăsim cetatea, trecând din nou prin cimitirul evreiesc, apoi urc pe dealul învecinat, pentru o perspectivă estică asupra Cetății...

Foto 40.117
Beckov
Cimitirul evreiesc, situat la sud-est de castel (lângă intrare), cu cele mai vechi morminte din anii 1739-1749.

Foto 40.118
Hrad Beckov
Cetatea văzută de pe dealul estic (2010). Dincolo de zidul de apărare, din corpul cetății recunoaștem, de la stânga la dreapta: *Donjonul* (cel mai înalt), *Bastionul Stibor* (bine vizibil), *Bastionul pentru tunuri*, cu două guri de tragere vizibile, iar în spate stânca pe care sunt construite *Palatul Vestic*, *Capela* și *Palatul Nordic*.

Foto 40.119
Hrad Beckov
Fotografie de pe o poziție mai înaltă și cu o luminozitate ușor diferită (2017). Se vede în stânga jos și *Turnul Porții* și zidul ascendent al *Curții de Intrare*.

Parcurgem alți 18 kilometri spre nord și ajungem la **Trenčín** (5 iunie 2010), unde se înalță un castel reconstruit și foarte fotogenic.

Foto 40.120 **Trenčín** Sinagoga orașului, văzută din piață, deteriorată în 1941 de organizații naziste locale, astăzi este sală de expoziții.

Găsim o parcare pe strada *Palackého*, ceea ce ne primite să vizităm și centrul vechi, în drum spre castel. De la parc o luăm spre sud pe *Hviezdová*, trecând pe lângă fosta *Sinagogă* (construită în 1913 pe locul vechii singogi din lemn din 1781), și ajungem în piața *Štúrovo námestie*. De formă triunghiulară, piața are în mjloc o ciudată fântână-statuie, *Fontána vodníka Valentína* (*Vodnik* este un spirit al apei cu corpul de bărbat)

Foto 40.121 **Trenčín** Statuia spiritului apei Valentin (1998).

Din piață mergem spre est pe *Sládkovičova* și trecem prin Turnul orașului *(Mestská veža)*, de unde ieșim în lunga piață principală a orașului, Piața Păcii (*Mierové námestie*, sec. XV).

Foto 40.122 **Trenčín** Biserica Piariștilor (*Piaristický kostol sv. Františka Xaverského*) este prima construcție din Piața Păcii (construită între 1653-1657, renovată 1709-1713 în stil baroc).

Foto 40.123 **Trenčín**
Turnul orașului (*Mestská veža*), turn de poartă gotic cu șase etaje, construit în sec. XV, extins în sec. XVII

Foto 40.124 **Trenčín**
Biserica parohială Nașterea Fecioarei Maria (*Kostol Narodenia Panny Márie* sau *Farský kostol),* contruită în 1324, reconstruită în sec. XV, arsă în 1528 în timpul unui asediu, refăcută între 1553-1560, arsă din nou în 1886, refăcută în felul actual la începutul sec. XX.

Foto 40.125 **Trenčín**
Capătul străzii *Farská* cu intrarea în scările acoperite care urcă la biserică (dreapta sus) și de acolo, la castel (stânga sus). În dreapta, statuia Sf. Ioan Nepomuk.

Nu cercetăm piața, ci intrăm la dreapta pe strada *Farská*, pe lângă Primărie, în capătul căreia încep scările acoperite (*Farské schody*) care conduc în strada *Matúšova*, în spatele bisericii Nașterea Fecioarei Maria (sau biserica *Farská*) și în minuscula piață *Mariánske námestie*.

Foto 40.126 **Trenčín** Scările acoperite ale parohiei, construite în 1568 cu scop de apărare, folosite după ultima restaurare (1886) pentru circulația publică între centrul vechi și Biserica Parohiei, Castel sau pădurea Brezina.

De aici, pe la sud de restaurantul *Fatima* (cel mai vechi han din oraș) trece cărarea care ne duce la intrarea în curtea Castelului.

Foto 40.127 **Trenčín** Orașul privit de la Biserica Parohială, în lungul străzii *Farská* cu Turnul orașului și sinagoga în stânga, Biserica Piariștilor în centru.

Câțiva pași mai departe pe *Matúšova* am fi ajuns la *Katov dom*, Casa Călăului, construită la 1580, azi muzeu, dar nu am știut de existența sa.

Foto 40.128 **Trenčín** Restaurantul *Fatima*, construit inițial la 1560, extins în sec. XVII. Numele și locul vin din legenda romantică a iubirii dintre Fatima (prizonieră a lui Štefan Zápoľský) și iubitul ei Omar, care sapă timp de 3 ani o fântână în castel pentru răscumpărare. Reușind, ei părăsesc călare castelul, dar Fatima își pierde voalul pe locul de azi al restaurantului.

Foto 40.129 **Trenčín**
Vedere de la Turnul de intrare spre prima Poartă (**1**), aflată la câțiva metri mai sus de *Fatima*.

Foto 40.130 **Trenčín**
Turnul de intrare (**2**) cu barbacană se ridică la alți câțiva metri mai sus de prima poartă (**1**).

Foto 40.131 **Trenčín**
Drumul de acces urcă ușor pe lângă zidul de apărare prevăzut cu găuri de tragere și ajunga la a treia poartă, lângă Turnul cu ceas (**3**).

Foto 40.132 **Trenčín**
A patra poartă, de trecere din *Curtea inferioară* spre *Fortificația sudică* și *Castelul de sus*.

Foto 40.133 **Trenčín** Turn de pază și apărare, *Turnul ceasului* (*Hodinová veža*, sec. XIV-XVIII) văzut dinspre sud. Spre stânga, între cele două ziduri, azi (2024) este reconstruită *Cazarma* (sec. XVI), restul construcțiilor de lemn au dispărut.

Trecuți de cele trei porți de intrare, ajungem în marea *Curte inferioară* (*Dolné nádvorie*) sau „castelul de jos”, în stânga sunt *Fântâna dragostei, Capela gotică* și *Bastionul tunului*, într-o zonă amenajată pentru spectacole.

Foto 40.134 **Trenčín** Cisterna castelului - *Fântâna dragostei* (*Studňa lásky*, săpată 80 metri de Omar și 300 compatrioți), *Capela gotică* (sec. XIV) și *Bastionul Tunurilor* (1540), care proteja odată podurile de pe Váh, azi zonă de nunți și expoziții.

În dreapta este un spațiu mare în panta dealului, folosit pentru spectacole, mărginit la est de turnul de apărare *Hladomorňa*.

Foto 40.135 **Trenčín** Castelul văzut din *Curtea inferioară*, cu *Palatul Barborin* (construit de regina maghiară Barbara Celjska) în stânga, *Palatul Ludovic* la dreapta și *Turnul Matei* în spate.

Din acest spațiu vast, avem o perspectivă perfectă de 270° asupra orașului vechi.

Foto 40.136 **Trenčín** Orașul vechi văzut spre vest de la *Bastionul tunurilor*, cu turnul Bisericii *Farská* în stânga, și *Piața Păcii la mijloc* (se vede *Turnul orașului*, *Sinagoga* și *Biserica Piariștilor*.

Ocolim Palatul Barborin pe la sud, și intrăm pe a patra poartă-turn (Foto 40.132) pe lângă zidul care delimitează *Fortificația sudică* (*Južné opevnenie*) cu *Bastionul lui Jeremia* (*Jeremiášová bašta*), nevizitabile în 2010.

Foto 40.137 **Trenčín** Vedere spre est a orașului, de pe puntea de intrare în Castelul de Sus.

În schimb, urmând un pod suspendat, intrăm dinspre est în curtea Castelului de sus.

Foto 40.138 **Trenčín** Castelul văzut de la Poarta a doua, cu Palatul *Ludovic* la stânga și *Zapolski* (construit de soția lui Štefan Zápoľský, prințesa Hedvig Těšínska) la dreapta.

Curtea este mică, aici fiind înghesuite: *Turnul de vară* și palatul *Zápoľských* (sec. XVI) în vest, *Turnul-rezidențial*

Matei (*Matúšova veža*, sec. XIII-XIV) în centru, palatul *Ľudovítov* la nord (sec. XV) și palatul *Barborin* la est (1437).

Foto 40.139 **Trenčín** Vedere din *Turnul orașului* spre Biserica *Farská* și scările acoperite și spre Castel (în stânga jos este *Bastionul tunului*, apoi *Turnul cu ceas* și *Cazarma*, jos – *Poarta a 2-a*, sus fațada vestică, iar la dreapta *Fortificația sudică*) .

Foto 40.140 **Trenčín** Detaliu al fațadei estice: la stânga Palatul *Ludovic*, la dreapta palatul *Zapolski,* apoi poarta de intrare spre *Turnul de vară* (de-asupra căreia este o placă datată 1609). Deasupra tuturor este donjonul - *Turnul Matei* cu patru etaje și platformă de belvedere. În spate, palatul *Barborin* (nu se vede).

La întoarcerea spre parcare, urcăm în *Turnul orașului* pentru perspective asupra orașului vechi.

Foto 40.141 **Trenčín** Vedere din *Turnul orașului* spre Piața Mare, cu *Coloana Ciumei* în insula verde de la mijloc. În dreapta se vede *Bastionul tunului* din Cetate.

41. O zi în mini-statul San Marino

(Citta di San Marino)

Micuțul stat San Marino este compus din mai multe comune, numite „Castelli”: Serravalle, Acquaviva, Domagnano, Borgo Maggiore, Faetano, Chiesanuova, Fiorentico, Montegiardino, dar cea mai importantă din punct de vedere turistic esta capitala omonimă, **Citta di San Marino** (2 Aprilie 2011), cu doar 4.000 locuitori. Am ajuns aici cu ocazia unui circuit prin Italia, venind din Ravenna (vezi *Jurnalul #16*). Orașul vechi medieval este fortificat, etajat pe o poziție strategică pe panta nord-estică a Muntelui Titan, care se înalță la 739 metri peste nivelul mării. Centrul istoric se află pe lista UNESCO din 2008, iar până acolo se poate urca pe jos, cu mașina pe un scurt drum cu serpentine (sus sunt câteva parcări, dar mici) ori cu telecabina din stația inferioară, care de fapt aparține de comuna Borgo Maggiore.

Foto 41.01
San Marino
Începe ascensiunea cu *funivia* din Borgo Maggiore, se vede lungul străzii *Via Oddone Scarito*, cu *Chiesa di Sant` Antimo* (sau *del Suffragio*) și în spate, cu altă campanilă, Muzeul de Istorie Naturală.

Alegem opțiunea cea mai comodă, și parcăm în *Piazzale Campo della Fierra* (aflată în comuna Borgo Maggiore).

Foto 41.02
San Marino
Aceleași obiective văzute din telecabină, de la o înălțime mai mare. În mijloc este *Piazza Grande*, iar în dreapta, panta muntelui Titan.

Din piață urcăm în *Funivia Borgo Maggiore*, telecabina care în câteva minute ne urcă până în orașul medieval de sus, într-o piațetă dominată de statuia lui Bartolomeo Borghesi (numismat și epigrafist, 1781-1860). Monumentul ne amintește de faptul că economia micului stat se bazează în mare măsură pe turism, unde o parte din încasări vin de la colecționarii numismați și filatelișți. Pe terasa superioară a funicularului se află un punct de belvedere (*Il Cantone*) de unde, pe vreme bună, poate fi văzută partea de nord a statului San Marino, până la Rimini și mare/

Foto 41.03
San Marino
Vedere generală spre nord, a localităților Borgo Maggiore (prim-plan), Domagnano, Serravalle, de pe platforma telecabinei.

Ieșim pe străduța *Contrada Omagnano* și ajungem imediat într-o piațetă (toate spațiile de aici sunt restrânse), unde se înalță *Basilica di San Marino*, construită în 1836 pe locul unei biserici de secol VI. Spre vest, pe un nivel inferior, se vede acoperișul crenelat al Primăriei, unde vom ajunge mai târziu.

Foto 41.04
San Marino
Basilica di San Marino (stânga), cu *Chiesa din San Petro* alăturată (biserică construită inițial în anul 600), văzute din parcul *Orti Borghese* (parte a Grădinii Panoramice)

Foto 41.05
San Marino
Altă perspectivă cu *Basilica di San Marino* (stânga) și *Chiesa din San Petro* (dreapta), văzute din *Piazzale Domus Plebis*.

Începem circuitul orașului vechi, respectiv a celor mai cunoscute monumente emblematice – cele trei turnuri de apărare construite pe cele trei vârfuri ale Muntelui Titano.

Foto 41.06
San Marino
Primul Turn (Castelul Guaita) văzut din *Giardino Panoramico*.

Urcăm pe *Contrada della Pieve*, trecem prin Grădina Panoramică, apoi pe scările de pe *Salita Alla Rocca*, spre primul turn de pază (*Prima Torre*, sau *Castello della Guaita*, cea mai veche fortificație de pe Monte Titano, cu nucleul originar anterior anului 1253, în forma curentă din sec. XV).

Foto 41.07
San Marino
Primul Turn (Castelul Guaita) văzut de pe *Salita Alla Rocca*.

Intrăm în incinta castelului (întâlnim la poartă și o româncă stabilită în San Marino), vizităm interioarele din *Cappella di Santa Barbara*, și din castel, de unde reținem doar câțiva pereți cu grafitti din epoca modernă.

Foto 41.08
San Marino
Curtea interioară a castelului Guaita, vedere spre intrare, cu *Capella di Santa Barbara* jos, în fundal.

Foto 41.09 – **San Marino**
Curtea interioară a castelului Guaita, văzută din zona capelei (spre nord-vest), cu turnul de apărare estic.

Foto 41.10 – **San Marino**
Curtea interioară a castelului Guaita, văzută de la turnul de apărare estic (aflat în prim-plan, de formă poligonală).

Foto 41.11
San Marino
Vedere din *Prima Torre* (Castelul Guaita) spre Palatul Republicii (fundal stânga), Basilica San Marino cu Grădina Panoramică (fundal dreapta) și *Piano dei Mortai* (fosta cisternă de apă) în prim-plan dreapta.

Chiar dacă Castelul Guaita este situat pe al doilea vârf ca înălțime, din turnurile și platformele sale privirea pătrunde liber în toate direcțiile, spre Rimini și mare spre nord, spre Piața Republicii din nord-vest, și spre al doilea și al treile turn de apărare, spre sud-est.

Foto 41.12
San Marino
Vedere de pe platforma estică a Castelului Guaita spre Turnul Secund, în spatele căruia se zărește și al treilea Turn. Jos se vede zidul crenelat al orașului, după care șerpuiește aleea *Passo della Stregha*.

Turnul secund (*Seconda Torre*, sau *Castello della Cesta*) este situat pe cel mai înalt vârf al Monte Titano, fiind construit în sec. XIII pe ruinele unui fort roman.

Foto 41.13
San Marino
Castelul Guaita văzut din Turnul de apărare, cu Palatul Republicii în fundal-stânga.

Ieșim din castelul Guaita pe o mică poartă în continuarea *Salita Alla Rocca* și trecem pe *Passo delle Streghe*, o potecă asfaltată de-a lungul cornișei, care face legătura cu Turnul Secund, următorul nostru obiectiv.

Foto 41.14
San Marino
Piazzale Cava Antica văzută de pe *Passo delle Streghe*, imediat după ieșirea din castel, cu zidurile fortificate sudice ale orașului medieval (*Mura citadine*).

Foto 41.15
San Marino
Turnul secund (*Castello della Cesta*) văzut de pe poteca *Passo delle Streghe*.

Din *Passo delle Streghe* ieșim în strada *Salita alla Cesta* (care merge de-alungul zidul sudic al orașului vechi) și ajungem la Turnul Secund (*Castello della Cesta*), care adăpostește și un muzeu de arme antice. Numit și *Fratta*, castelul a fost construit anterior anului 1220, fiind parțial restaurat.

Foto 41.16
San Marino
Privire în urmă către *Castello Guaita* de pe podul *Passo delle Streghe*, cu Turnul de pază și zidurile fortificate sudice ale orașului medieval (*Mura citadine*). În stânga jos se zărește parcarea din *Piazzale Cava Antica.*

Foto 41.17
San Marino
Intrarea în *Castello della* Cesta din *Salita Alla Cesta*, care urcă pe toată lungimea zidului înalt de apărare sud-vestic al orașului (parțial vizibil în dreapta).

Foto 41.18
San Marino
Privire în urmă (spre nord-vest) de-a lungul zidului sudic de apărare al orașului și al aleii *Salita alla Cesta*. În fundal se zărește *Castello Guaita*.

Vizităm *Castello della Cesta* pe interior, remarcabile fiind perspectivele din înaltul Turnului Secund sau de pe platformele castelului.

Foto 41.19
San Marino
Vedere din zona Muzeului Armelor din Castelul *della Cesta*, de pe cel mai înalt punct al Muntelui Titano, spre *Castello Guaita* (dreapta) și centrul istoric al orașului vechi (stânga), din care se zărește Palatul Republicii.

Foto 41.20
San Marino
Vedere de detaliu a Castelului *Guaita* cu *Prima Torre*, văzute cu teleobiectiv din *Castello della Cesta*, de pe cel mai înalt punct al Muntelui Titano.

Foto 41.21
San Marino
Vederea din *Torre Secundo* a zidurilor de apărare și a Capelei din *Castello della Cesta*, pe cel mai înalt punct al Muntelui Titano. În fundal se vede *Terza Torre (Montale)*, al treilea turn de apărare a orașului vechi.

Foto 41.22
San Marino
Vederea de pe platforma zidurilor de apărare ale *Castello della Cesta*.

Din Castelul Cesta ieșim prin zidul estic pe o cărare împădurită, care ne duce la al treilea Turn (*Terzo Torre - Montale*, construit în sec. XIII, fiind folosit și pentru închisoare, restaurat).

Foto 41.23
San Marino
Ieșim pe sub extremitatea estică a *Castelului della Cesta*, pe poteca stâncoasă împădurită care conduce la ultimul turn de pază.

Turnul nu este vizitabil, astfel că poate fi privit doar din exterior.

Foto 41.24 – **San Marino**
Al treilea turn de pază (*Terzo Torre - Montale*), văzut din *Castello della Cesta*.

Foto 41.25 – **San Marino**
Al treilea turn de pază (*Terzo Torre - Montale*).

Aici este capătul drumului care unește turnurile de pază, poteca continuă spre trasee de alpinism și o mică grotă (*Tanaccia*), dar noi ne întoarcem pe urmele noastre până la Castelul Cesta.

Foto 41.26
San Marino
Salita Alla Rocca, văzută de la poarta de intrare estică în orașul vechi.

Coborâm *Salita Alla Cesta* până la parcarea de sub zidurile estice ale orașului, în *Piazzale Cava Antica*. Intrăm pe vechea poartă a orașului și continuăm spre nord-vest pe aceeași *Salita Alla Rocca*, acum stradă tipic italienească, printre case de piatră. Deviem pe străduțe înguste umbroase, *Contrada dei Magazzeni* și *Contrada del Collegio*, pentru a ajunge în punctul central al orașului vechi, micuța *Piazza della Libertà*, mărginită la nord-vest de frumoasa clădire *Palazzo della Repubblica* (*Palazzo Publico*, construit între 1884-

1894 pe locul clădirii din sec. XIV, *Domus Magna Comunis*, unde se află sediul principalelor instituții ale statului.

Foto 41.27
San Marino
Palazzo della Republica cu Statuia Libertății, operă a lui Stefano Galletti, care închide latura de nord-vest a Pieții Libertății.

Foto 41.28
San Marino
Piața Libertății văzută spre est, din dreptul *Palazzo della Republica*, cu Statuia Libertății în mijloc.

De aici urcăm spre stația de telecabină, finalizând scurtul circuit prin orașul vechi „de sus” San Marino. Fără mare entuziasm, ne întoarcem în camera rece de hotel de lângă plaja **Rimini** (e totuși doar 2 aprilie și nu există încălzire centrală în aceste locuri).

Foto 41.29
Rimini
Plaja nesfârșită, dar neprietenoasă în acest început de aprilie.

42. Grecia – revenim în Peloponez... (Partea I-a)

(Argos, Tirintha, Mystras)

În *Jurnalul #11* am povestit primul nostru circuit în peninsula Peloponez, la finele căruia era limpede că rămăseseră multe lucruri importante de văzut. Astel că a doua vizită a urmat în mod firesc trei ani mai târziu. Mergem întins și oprim peste noapte în **Livanatai** (*Hotel Florakis*), o așezare chiar pe malul mării, cu plajă, soare, dar în rest nimic desoebit. A doua zi, primele obiective sunt în **Argos** (26 aprilie 2018), cel mai vechi oraș locuit permanent din Europa, unde începem vizita cu ***cetatea medievală Larissa*** (construită probabil în sec. XI pe vechi fortificații miceniene, cu transformări care țin cont de noua tehnică militară începând cu sec. XV). Cetatea domină orășelul dela o înălțime de 287 metri, din fericire există o șosea care ne urcă pe dealul arid, cu puțina iarba arsă de soare, până la o parcare sub zidurile exterioare. De aici se urcă câteva trepte și se intră în ***Curtea de sud*** (o adăugire din sec. XVI, destinată protecției suplimentare a Citadelei), prin colțul sudic al incintei.

Foto 42.01
Argos,
Cetatea Larissa:
Vedere din parcare cu zidul exterior al curții sudice, în care se intră prin stânga Turnului porții.

Curtea de sud este o suprafață stâncoasă pentagonală, în pantă destul de abruptă, care face legătura cu *Citadela* propriu-zisă. Tot din această curte, imediat la dreapta, se deschide *Poarta estică* spre marea *Curte exterioară* (*Propileele estice*), unde se aflau odată clădiri rezidențiale.

Foto 42.02
Argos,
Cetatea Larissa:
Vedere, din pragul *Porții sudice*, în lungul *Curții sudice* cu poara principală de intrare în Citadelă în fundal (*Poarta Acropolei* sau *Noua poartă bizantină*); în dreapta-jos se zărește *Poarta estică*.

Partea vestică a Curții sudice este ocupată de baza ruinată a principalului turn de apărare, *Turnul central* sau Donjonul.

Foto 42.03
Argos,
Cetatea Larissa:
Ruina *Donjonului*, masivul turn central construit în sec. XV, care ocupă laterala vestică a curții sudice.

Foto 42.04
Argos,
Cetatea Larissa:
Curtea sudică văzută de la înălțimea porții principale de intrare în Citadelă. Intrarea fortificată în curte este în dreapta-jos, pe lângă turnul de apărare (*Turnul porții*) – *Propileele sudice*, iar în stânga, lângă alt turn de apărare, este *Poarta estică*, spre marea curte exterioară.

Din curtea de sud se intră în Citadelă (Acropole) pe Poarta principală. Citadela are formă aproximativ dreptunghiulară, fiind mărginită la est de *Castelul franc* și de *Zidul micenian*, un rest al fortificațiilor construite în sec. XIII î.Chr.

Foto 42.05
Argos
Cetatea Larissa:
Poarta Acropolei (intrarea din Curtea sudică) văzută dinspre Citadelă.

Foto 42.06
Argos
Cetatea Larissa:
Vedere spre *Castelul Franc* cu resturi ale zidului micenan și cisterna în prim-plan (acoperită).

Foto 42.07
Argos
Cetatea Larissa:
Curtea Citadelei văzută dinspre sud, de la *Poarta Acropolei*: în dreapta *Castelul Franc*, în fața sa ruinele miceniene (nu se văd pe fotografie) și *Cisterna* (acoperită cu un grilaj de lemn), în fundal ruinele *Capelei Virginei Maria* (sec. XII), în fața căreia sunt resturi dintr-o biserică bizantină și din *Templul Atenei Polias*.

Foto 42.08
Argos
Cetatea Larissa:
Latura nordică a Citadelei, cu ruinele *Capelei Fecioarei Maria* și *Tempul Atenei Polis* (stânga)
.

Foto 42.09
Argos
Cetatea Larissa:
Blocuri de piatră refolosite din vechile ziduri miceniene în fortificația medievală. De-asupra se văd ruinele *Capelei Fecioarei Maria*.

Foto 42.10
Argos
Cetatea Larissa:
Locul vechii *Porți bizantine* (pe peretele vestic al Acropolei), zidită în sec. XV, mutată în colțul de sud.

Revenim în curtea de sud, de unde ieșim în marea *Curte exterioară* prin *Propileele estice*. Putem astfel admira impunătorul zid exterior (estic) al Palatului Franc, în care au fost incorporate mari componente ale vechiului zid micenian

Foto 42.11
Argos
Cetatea Larissa:
Colțul de nord-est al zidurilor Citadelei (exteriorul părții nordice a *Castelului Franc*).

Foto 42.12
Argos
Cetatea Larissa:
Porțiunea sudică a zidului estic al *Castelului Franc* (din Citadelă), în plan îndepărtat este Turnul porții de intrare în curtea sudică, iar în dreptul turnului mijlociu se zărește poarta estică (*Propileele estice*). Remarcăm blocurile de piatră refolosite din vechiul zid micenian.

Foto 42.13
Argos
Cetatea Larissa:
Porțiunea nordică a zidului estic (*Castelul Franc*), cu fragmente din vechile fortificații miceniene.

Foto 42.14
Argos
Cetatea Larissa:
Vedere de ansamblu a zidului estic al *Castelului Franc*, văzuit de la limita curții exterioare; în stânga este poarta estică (*Propileele estice*).

Foto 42.15
Argos
Cetatea Larissa:
Orașul Argos văzut spre nord-est din curtea exterioară a Citadelei, cu *Dealul Scutului* (sau *Profitis Ilias*?), pe care se văd ruinele Sanctuarelor lui *Apollo Deiradiotes* și *Atena Oxyderkes* (sec. IV î.Chr.).

Foto 42.16
Argos
Cetatea Larissa:
Mănăstire văzută din parcarea cetății. Nu e monument istoric, dar arată fotogenic în contextul natural...

Foto 42.17
Argos
Cetatea Larissa:
Vedere de ansamblu dinspre vest, cu zidul curții exterioare, în spatele căruia se găsesc două cisterne, iar capătul din stânga (nord) este marcat cu un turn dublu. În fundal este zidul exterior vestic al Citadelei, terminat în dreapta (sud) cu ruinele Donjonului. La îmbinarea celor două ziduri se afla vechea poartă bizantină, zidită în sec. XV.

Coborâm dealul și continuăm cu o scurtă plimbare prin oraș.

Foto 42.18
Argos
Cetatea Larissa văzută de pe str. Zografou (din dreptul Pieții Democrației), cu mănăstirea *Katakekrymeni – Portokalousa* (sec. XVIII, care a adăpostit o școală grecească secretă în timpul dominației otomane).

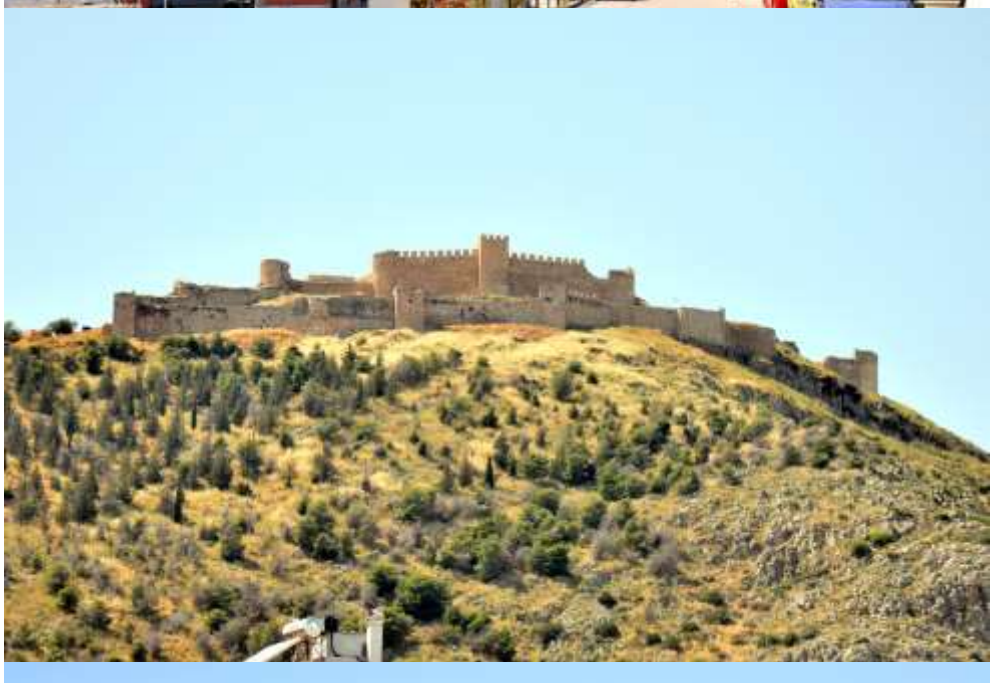

Foto 42.19
Argos
Detaliu al Cetății Larissa văzută din aceeași poziție. În prim-plan este zidul vestic al curții exterioare, urmat în planul secunda de zidul vestic al *Castelului Franc* din Citadelă.

Foto 42.20
Argos
Barăcile Kapodistrias, construite între 1687-1715 de Venețieni ca spital, transformate de Otomani în piață și Oficiu Poștal, reconstruite în 1829 ca garnizoană de cavalerie, azi viitor muzeu..

Foto 42.21
Argos
Clopotnița bisericii ortodoxe Sf. Ioan Botezătorul (reconstruită în 1822), văzută de pe str. Gounari nr. 27.

La capătul sudic al străcii Gounari ajungem la situl arheologic Argos (aflat practic la baza pantei de sud-est a dealului Cetății), unde cel mai important obiectiv este ***Teatrul roman***, construit între 300-250 î.Chr. cu o capacitate de 20.000 locuri și destul de bine păstrat.

Foto 42.22
Argos,
Teatrul roman
Orchestra și *Cavea* au fost săpate direct în stâncă, ultima are 89 rânduri de scaune pentru spectatori.

Foto 42.23
Argos,
Teatrul roman
Vedere spre sud cu *Proscenium, Skene* și singurul *Paraskenion* păstrat până azi.

Peste drum de teatru sunt ruinele din *Forumul Roman* și *Agora*, din care n-a rămas mare lucru, în plus sunt și neglijate, astfel că o privire din șosea e suficientă...

Foto 42.24
Tirintha,
Vechiul Tyrins
Fotografie comparativă cu un „zid ciclopic” din Tyrins.

La doar 8 kilometri spre sud-est ajungem la **Tirintha** (26 aprilie 2018), locul ***citadelei (Acropolis) miceniene Tyrins***. Așezat la 20 kilometri sud de Micene (vezi *Jurnalul #*) aici este locul unde Hercule și-ar fi îndeplinit cele 12 munci...

Foto 42.25
Tirintha,
Vechiul Tyrins
Drumul de acces în pantă spre *Castelul superior*.

Orașul a cunoscut maxima înflorire în epoca micenianã, între 1600-1050 î.Chr., fiind distrusă în sec. V. Re-descoperită de Schliemann între 1876-1885. Cercetările și săpăturile erau încă în curs (2018), afișajul aproape inexistent, ceea ce afectează buna înțelegere a sitului.

Foto 42.26
Tirintha,
Vechiul Tyrins
„Zid ciclopic” pe drumul de acces în pantă spre *Castelul superior*.

Intrarea în sit se face pe un drum în plan înclinat, între ziduri ciclopice, trecând apoi prin resturile a două porți de intrare consecutive.

Foto 42.27
Tirintha, Vechiul Tyrins
Prima poartă a fortăreței văzută dinspre nord, pe drumul de acces spre *Castelul superior*. Semăna probabil cu cea din Micene.

Foto 42.28
Tirintha, Vechiul Tyrins
Prima poartă a fortăreței văzută dinspre sud, cu porțiunea de zid ciclopic în dreapta.

După a doua poartă intrăm în *Cazemată*, iar de aici, spre dreapta, prin altă poartă, intrăm în *Piața centrală a palatului*, o suprafață netedă de pe care vedem spre nord cetatea Nafplio (vezi *Jurnalul #*), spre est biserica *Profitis Ilias* pe vârful unui deal pleșuv, iar spre nord-vest, în zare, Larissa.

Foto 42.29
Tirintha, Vechiul Tyrins
Piața centrală a Palatului, era odată mărginită de coloane pe trei laturi.

Urmează zona de locuit, în care exista cel puțin o casă (*Megaron*) cu anexe.

Foto 42.30
Tirintha, Vechiul Tyrins
Ruinele casei *Megaron* și a clădirilor adiacente. În fundal, dealul cu biserica *Profitis Ilias*.

Cu un nivel ceva mai jos, urmează *Castelul din Mijloc*, care nu este deocamdată total dezvelit.

Foto 42.31
Tirintha, Vechiul Tyrins
Drumul spre poarta de ieșire în afara zidurilor exterioare.

Noi am ieșit în afara zidurilor cetății pe un drum în pantă, îngust și șerpuit, inițial cu trepte construite, apoi direct săpate în stâncă (un traseu imposibil pentru eventualii atacataori). Ieșirea din labirintul stâncos se face printr-o relativ mică poartă triungiulară.

Foto 42.32
Tirintha, Vechiul Tyrins
Poarta triunghiulară prin care se poate ieși în afara zidurilor din *Castelul Superior*.

Ne plimbăm de-a lungul zidurilor exterioare masive, formate din – evident – blocuri imense de piatră, „stil micenian”.

Foto 42.33
Tirintha,
Vechiul Tyrins
O privire de-a lungul zidului exterior, spre nord. Se pot recunoaște trei segmente, aparținând *Castelului Superior* (prim-plan), *Castelului Mijlociu* (clădit pe stâncă) și *Castelului Inferior* (în plan depărtat)

La un moment dat, după ce am trecut de zidul *Castelului Mijlociu*, o scară duce la o poartă în zidul masiv, prin care se ajunge în *Castelul Inferior*.

Foto 42.34
Tirintha,
Vechiul Tyrins
Scara și poarta care leagă exteriorul de *Castelul Inferior*, aflat oarecum la îmbinarea zidului exterior al acestuia (stânga) cu zidul *Castelului Mijlociu* (dreapta).

Foto 42.35
Tirintha,
Vechiul Tyrins
Zidul exterior al *Castelului Inferior*, din zona de urcare a scării de acces.

Castelul Inferior, cu o suprafață aproape jumătate din întregul site, este și el în lucru, câteva ziduri ale locuințelor sunt dezvelite, altele își așteaptă rândul.

Foto 42.36
Tirintha,
Vechiul Tyrins
Vedere parțială a *Castelului Inferior*, latura vestică.

Doi kilometri spre est, pe un drum prăfuit printre măslini, ajungem la poalele dealului cu biserică, la ***Mormântul micenian „Tolos”*** (circular, cu tavan conic, în stilul pe care îl cunoaștem din excursia precedentă), construit pentru un erou necunoscut, cândva între 1400-1300 î.Chr.

Foto 42.37
Nea Tirintha,
Mormânt „Tolos”
Intrarea în mormânt (*Dromos*) are 13 metri lungime și 3 lățime. A fost excavat în 1913.

Nu s-a găsit înauntru niciun sarcofag, doar o piatră cilindrică bizară cu rol posibil de altar.

Foto 42.38
Nea Tirintha,
Mormânt „Tolos”
Interiorul mormântului micenian (*Tholos*) are 8,50 metri diametru, și are o cupolă conică în formă de stup de albine.

Următorul popas îl facem după 110 kilometri spre sud, în **Mystras** (26-27 aprilie 2018), unde și înnoptăm într-o casă construită tradițional exclusiv din piatră.

Foto 42.39
Mystras
Intrarea în oraș, cu perspectiva asupra obiectivelor din ziua următoare: fortificația Acropolis în vârf și monumentele religioase presărate pe panta muntelui.

Foto 42.40
Mystras
Clădiri specifice din centrul orășelului.

Vizita obiectivelor din Mystras prespune urcarea până în vârful dealului (620 metri), de unde începe traseul descendent. Lucru consumator de timp și energie, din fericire gazda noastră a avut amabilitatea să ne transporte cu mașina sa până la parcarea superioară, de unde intrăm în ***Situl arheologic***.

Foto 42.41
Mystras
Biserica metropolitană *Sf. Demetrius* și muzeul, văzute de pe poteca de acces spre Acropole (Citadela).

Urmăm o potecă prin pădure până la ***Acropole, Cetatea Fortificată (Kastro)***, citadela construită de francul Villehardouin în 1249, predată

bizantinilor în 1262, ocupată apoi de turci din 1460 și de venețieni, abandonată în 1832, când populația s-a mutat în noul oraș Sparta. De pe potecă sunt vizibile monumentele religioase de pe panta muntelui, pe care le vom vizita mai târziu.

Foto 42.42
Mystras
Poteca ajunge în serpentine sub zidurile fortificate de nord, ale Curții Exterioare din Citadelă.

Intrăm prin *Poarta castelului* în *Curtea Exterioară* (Inferioară)

Foto 42.43
Mystras
Poarta fortificată a Citadelei, prin care se pătrunde în Curtea exterioară.

Curtea exterioară (inferioară ca poziție) ocupă cam ¾ din suprafața Citadelei, și este presărată de ruine, resturi ale locuințelor și depozitelor care asigurau nevoile garnizoanei din *Curtea interioară*.

Foto 42.44
Mystras
Vedere generală a *Curții exterioare* spre sud-est, cu ruinele clădirilor auxiliare. În capăt se văd urmele Turnului de pază sudic și al Cisternei sudice. Jos, în vale, este orașul Mystras.

Foto 42.44
Mystras
Perspectiva din Turnul de apărare de sud-est (de-asupra Cisternei).

Coborâm prin iarbă destul de mult până la extremitatea de sud-est a curții, unde sunt rămășițele fostului turn de pază, de-asupra unei cisterne de apă. De aici, ca de altfel din toate pozițiile Citadelei, perspectiva asupra munților și văilor este deosebită.

Foto 42.46
Mystras
Comandamentul Garnizoanei, văzut din Curtea exterioară. În dreapta, arcada este de la Poarta de intrare.

Revenim, trecem pe lângă zidurile Comandamentului Garnizoanei și intrăm în *Curtea interioară* (sau superioară, conform poziției).

Foto 42.47
Mystras
Colțul sudic al Curții interioare: *Comandamentul Garnizoanei*, și trei încăperi boltite, lipite de zidul fortificat.

Partea de sud a curții este ocupată de clădirea *Comenzii Garnizoanei* și de o cisternă de apă, de zidul fortificat de sud-vest se rezemau mai multe încăperi ale Palatului (Corpul

rezidențial) iar capătul de vest este ocupat de alt turn de observație.

Foto 42.48
Mystras
Vedere spre nord-vest a *Curții interioare*, cu Clădirile rezidențiale, în continuarea fotografiei anterioare.

Foto 42.49
Mystras
Ruinele clădirilor rezidențiale (militare) din sudul *Curții interioare*.

Foto 42.50
Mystras
Vedere inversă (dinspre vest) a *Curții interioare*, cu Comanda Garnizoanei în față și clădirile rezidențiale în dreapta.

Urcăm până la capătul vestic al Curții interioare, unde se află al doilea Turn de pază.

Foto 42.51
Mystras
Vedere din dreptul Turnului de pază vestic spre sud și sud-est, zonă sălbatică, nelocuită.

Aici este punctul cel mai înalt al Citadelei, și realizăm ușor valoarea strategică a acestui loc, greu accesibil. Privirea este liberă jur-împreujur 360° distanță de zeci kilometri.

Foto 42.52
Mystras
Turnul de pază vestic.

Foto 42.53
Mystras
Vedere generală a *Curții Interioare* (superioare), de la Turnul de pază vestic. În stânga se vede acoperișul porții fortificate de acces din potecă în *Curtea exterioară*, iar în dreapta ruinele încăperilor rezidențiale.

De la această înălțime, observăm cu ușurință restul de monumente religioase aflate mai jos pe panta dealului, pe care urmează să le vizităm

Foto 42.54
Mystras
Biserica sfântă *Hagia Sofia* (Orașul de sus), văzută din *Curtea Interioară* a Citadelei.

Foto 42.55
Mystras
Palatul Bizantin (Orașul de sus), văzut din *Curtea Interioară* a Citadelei, cu ruinele băilor turcești și a moscheei.

Părăsim citadela și începem coborârea, ajungând imediat în teritoriul așa-numitului *Oraș de Sus* (*Ano Chora*), în care se intra din exterior prin poarta fortificată Nauplia. Primul obiectiv întâlnit a fost ***Hagia Sofia***, construită în 1350 ca „katholikon" al unei mănăstiri, apoi ca „biserică a palatului Despotului" transformată în moschee de otomani, reconvertită după 1830.

Foto 42.56
Mystras
Hagia Sofia (Sfânta Înțelepciune) din orașul de sus, vedere dinspre vest.

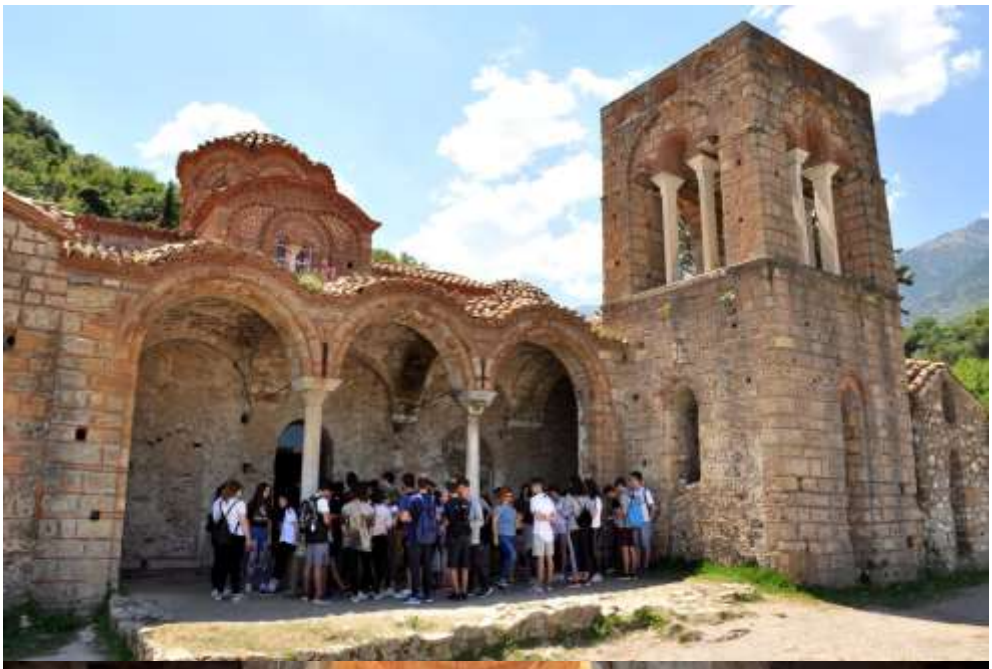

Foto 42.57
Mystras
Hagia Sofia (orașul de sus), vedere dinspre nord.

Interiorul bisericii, în formă de cruce cu un dom susținut de coloane, a fost în întregime pictat între anii 1348-1354, și porțiuni mari de frescă se păstrează până azi.

Foto 42.58
Mystras
Christ Pantocrator pe tron, detaliu de frescă din alcovul bisericii (localizare neobișnuită, dedicată prin tradiție Fecioarei Maria, *Panagia*).

Biserica a fost unul dintre locurile timpurii de înmormântare a personalităților locale (în capela de nord-est), odată cu renunțarea la obiceiul post-roman de înhumare exclusiv în afara localităților (oficializată în sec. IX-X)

Foto 42.59
Mystras
Refectoriul vechii mănăstiri Zoodotes Christos (sec. XIV), se află imediat la nord-vest de biserică.

Reîncepem coborârea și trecem printr-o pădure de ruine, care marchează clădirile mai vechi sau mai noi din ***Orașul de sus***.

Palatul Despotului, care ocupa majoritatea Orașului de sus, a fost construit între sec. XIII-XV sub forma unui complex întins dominat de camera tronului.

Foto 42.60
Mystras
Palatul Despotului văzut de pe poteca care coboară de la biserica Hagia Sofia.

Foto 42.61
Mystras
Ruina uneia din nenumăratele clădiri bizantine din Orașul de Sus („Micul Palat") care înconjoară *Palatul Despotului*. În stânga-sus, se vede parțial clopotnița de la *Hagia Sofia*.

Dar mai întâi intrăm în biserica post-bizantină Sf. Nicolae (sec. XVII, în perioada otomană!, ceea ce dovedește că locuitorii aveau anumite privilegii).

Foto 42.62
Mystras
Biserica Sfântul Nicolae, văzută dinspre vest.

Foto 42.63
Mystras
Interiorul bisericii Sfântul Nicolae, care este cruciform, cu cupolă și pronaosuri.

Se păstrează aici doar câteva din frescele originale din sec. XVII.

Foto 42.64
Mystras
Una dintre puținele fresce de dimensiuni mai mari, păstrate până azi.

Foto 42.65
Mystras
Amplasamentul natural al Bisericii Sfântul Nicolae, cu o mică capelă ruinată alături. Scările coboară spre Palatul Despotului.

Continuăm coborârea și ajungem în fața *Palatului Despotului*, de fapt în fața Palatelor, întrucât au fost construite în epoci diferite.

Foto 42.66
Mystras
Palatul Despotului
În dreapta, fără acoperiș, este primul Palat construit de Franci sau de Guvernatorul Bizantin (sec. XIII); Secția mijlocie din aripa dreaptă este *Palatul Cantacuzinilor* din sec. XIV, iar aripa stângă este *Palatul Paleologilor*, din sec. XV.

Mystras era capitala *Despotatului Moreas*, ceea ce justifică ridicarea unui astfel *Palat*, centrul administrativ bizantin, lărgit treptat între sec. XIII-XV.

Foto 42.67
Mystras
Palatul Despotului
Aripa veche (Corpul A, dreapta), a fost construită de Franci (1259-1262) sau de prima administrație bizantină.

Foto 42.68
Mystras
Palatul Despotului
Aripa de nord, extinsă în mai multe faze: primul corp C (de colț, cu acoperiș), probabil construit în sec. XIV ca legătură între corpurile A și C; corpul retras, fără acoperiș B (sec. XIII-XIV, adăpostea bucătării și cisterna); corpul de colț din fundal D – sec. XIV, cu apartamentele private ale despotului și familiei sale.

Foto 42.69
Mystras
Palatul Despotului
Aripa vestică (Corpul E), a fost construită de Paleologi (probabil sec. XIV), avea o pivniță pentru depozitat, un parter înalt împărțit în 8 pentru barăci și etajul superior necompartimentat unde se afla imensa sală a tronului. De la balcon Despotul de adresa publicului.

Foto 42.70
Mystras
E momentul să aruncăm o privire în urmă, spre drumul parcurs până aici, cu *Citadela* de pe culmea dealului și labirintul de străzi și case ale Orașului de Sus, toate văzute din curtea *Palatului Despotului.*

E o senzație aparte plimbarea pe străduțe de piatră, obligatoriu urcând sau coborând, printre case de piatră ruinate, toate acoperite de vegetație, într-un oraș care până acum 190 ani fremăta de viață. Trebuie să fi fost cu totul pitoresc acest Oraș de sus...

Foto 42.71
Mystras
Străduțe pietruite, fațade fantomatice de case mari, odată bogate, amintind de gloria unui oraș dispărut, părăsit benevol de locuitorii săi.

Foto 42.72
Mystras
Altă stradă din vechiul Oraș Mystras, „cartierul de sus”, cu porți mari de intrare în parter, părăsite în urmă cu 190 ani.

Prin stânga bisericii Sf. Nicolae, trecem prin *Poarta Monemvasia* și ajungem imediat la *Mănăstirea Pantanassa*, fondată în 1428 de ultimul *Protostator* de Morea, Ioannis Frangopoulos, și încă locuită de călugărițe.

Foto 42.73
Mystras
Ne apropiem dinspre nord de intrarea în Mănăstirea bizantină Pantanassa.

Poziționată la granița cu *Orașul mijlociu*, arhitectural prezintă o combinație de elemente bizantine și gotice (marcând astfel influența occidentală), o fațadă de piatră minunat ornată și multe fresce interioare bine păstrate.

Foto 42.74
Mystras
Mănăstirea Pantanassa, Vedere dinspre sud.

Aici a fost aplicat stilul arhitectural „Mystras”, cu două etaje, care combină stilul bazilicii cu trei abside la parter și a

bisericii cruciforme cu cinci cupole la primul etaj. Pronaosul din vest este, de asemenea, cu două etaje, în mijlocul căruia se ridică o altă cupolă.

Foto 42.75
Mystras
Mănăstirea Pantanassa,
Detaliu de interior, cu coridorul de la primul etaj.

La primul etaj se formează un coridor care se întinde pe întreaga lungime a absidelor laterale și a pronaosului.

Foto 42.76
Mystras
Mănăstirea Pantanassa,
Detaliu de pictură (sec. XVIII).

Foto 42.77
Mystras
Vedere generală a *Mănăstirii Pantanassa* dinspre est,
de pe o poziție mult inferioară (din zona bisericii Peribleptos).

Continuăm coborârea, printr-o zonă cu locuințe de patricieni, ceva mai bine păstrate, printre care conacul familiei *Laskaris* și casa *Frangopoulos*.

Foto 42.78
Mystras
Casa Frangopoulos, văzută din lateral

La câțiva pași spre sud-est de la Pantanassa vizităm casa *Protostratorului* (comandant militar) Ioannis Frangopoulos, construcție solidă de piatră, cu parter și etaj.

Foto 42.79
Mystras
Casa Frangopoulos, interiorul parterului, cu fațada casei.

Foto 42.80
Mystras
Vedere din dreptul *Casei Frangopoulos*, spre intrarea inferioară cu barbacana de apărare „Castelul”.

Foto 42.81
Mystras
Conacul Laskaris (sec. XIV) în renovare, văzută din dreptul *Casei Frangopoulos*.

De la *Casa Frangopoulos* coborâm o pantă spre sud până la *Mănăstirea Perivleptos*, din Orașul de jos, construcție bizantină din sec. XIV a primului despot de Morea, Manuel Cantacuzenos.

Foto 42.82
Mystras
Biserica Fecioara Maria a *Mănăstirii Perivleptos*, vedere dinspre sud.

În interior sunt conservate destul de multe fresce datând din anii 1350-1375. Este de admirat pavimentul de mozaic și detaliile sculptate în marmură.

Foto 42.83
Mystras
Interiorul bisericii *Mănăstirii Perivleptos*, cu fresce din sec. XIV.

Mănăstirea e construită din piatră, pe laterala unei stânci, asemănărtor unui castel fortificat (stil arhitectural numit chiar „Mistras”).

Foto 42.84
Mystras
Mănăstirea Perivleptos este construită pe laterala unei stânci.

De la mănăstire urmăm poteca care coboară spre nord, și trecem pe lângă *Capela Sfântul George* (sec. XIV), restaurată în anul 1953, cunoscută pentru decorația din cărămizi, vizibilă mai ales în partea sudică.

Foto 42.85
Mystras
Capela *Sfântul George,* văzută dinspre sud.

Suntem la nivelul inferior al complexului, trecem pe lângă ieșirea spre poarta și Restaurantul Marmara și pătrundem câteva momente în *Capela Sfântul Cristoforos* (sec. XIV).

Foto 42.86
Mystras
Capela *Agios Cristoforos (Sfântul Cristofor),* văzută dinspre sud. De-asupra se vere parțial Conacul Laskaris.

Interiorul e format dintr-o singură încăpere, cu urmele unui altar pictat.

Foto 42.87
Mystras
Interiorul Capelei *Agios Cristoforos*.

Am ajuns așadar în Orașul de jos, un loc plat, mărginit de ruine și de câteva clădiri păstrate până azi.

Foto 42.88
Mystras
Conacul Laskaris, aflat din păcate în renovare la data vizitei. De-asupra se vede silueta *Mănăstirii Pantanassa*.

Foto 42.89
Mystras
Ruine bizantine în Orașul de jos, vedere spre intrarea inferioară cu barbacana („Castelul") în față, respectiv spre complexul de clădiri *„Metropolis"* (dincolo de copaci).

Ocolim intrarea inferioară pe la stânga și continuăm spre nord, până ce intrăm în complexul Bisericii Metropolitane Sfântul

Dumitru și Palatul Episcopal (azi Muzeul local). Biserica este cea mai veche din localitate, datând de la anul 1291, construită de metropolitanul Eugenios (care și este înhumat aici)

Foto 42.90
Mystras
Biserica Metropolitană Sf. Demetrius (*Agios Dimitros*), văzută dinspre sud-est. Clopotnița este din sec. XIII.

Foto 42.91
Mystras
Biserica (Catedrala) Metropolitană Sf. Demetrius, văzută dinspre sud-vest.

Prin peretele înalt (similar unei fortificații), intrăm pe poarta vestică în prima curte interioară, cu arcade din sec. XVIII. Interiorul e decorat cu fresce din sec. XIII-XIV.

Foto 42.92
Mystras
Prima curte interioară cu fațada nordică a Catedralei Metropolitane Sf. Demetrius și arcadele din sec. XVIII. Prin pasajul din stânga se intră în a doua curte interioară.

Foto 42.93
Mystras
Catedrala Metropolitană Sf. Demetrius: vedere din arcadele adăugate în sec. XVIII, spre prima curte interioară și intarea vestică.

Intrăm în biserică, apoi pătrundem în a doua curte interioară (care face parte practic din fostul Palat Episcopal, actualul Muzeu de Istorie). De aici se deschide o frumoasă panoramă spre est, spre râul Evrotas.

Foto 42.94
Mystras
Interiorul Catedralei Metropolitane Sf. Demetrius, decorat cu fresce bizantine din sec. XIII-XIV.

Foto 42.95
Mystras
A doua curte interioară (a Muzeului).

Urmăm cărarea spre vest și ajungem în dreptul bisericii *Evangelistria* (sec. XV, sau *Sfânta Biserică a Bunei Vestiri Fecioarei Maria*),

Foto 42.96
Mystras
Vedere frontală (dinspre sud) a bisericii *Evangelistria*.

Biserica nu poate fi vizitată, astfel încât mai continuăm câțiva pași până la alt important monument bizantin, biserica *Sfinților Teodor* (*Hagioi Theodoroi*), primul catholicon al *Mănăstirii Vrontohion*, construită între 1290-1295 de călugării Daniel și Pachomios. Picturile interioare datează din sec. XIII, iar structura e octogonală, cu capele laterale adăugate în sec. XIV.

Foto 42.97
Mystras
Biserica *Sfinților Teodor*, văzută dinspre est.

După construirea Bisericii Odighetria, biserica Sfinților Teodor a rămas capelă de cimitir.

Foto 42.98
Mystras
Biserica Sfinților Teodor, văzută dinspre vest.

Și acest locaș era închis la ora vizitei (și închis era și în 2023).

Foto 42.99
Mystras
Privire din dreptul Bisericii Sfinților Teodor, spre *Palatul Despotului*.

După alți câțiva pași ajungem la complexul de clădiri al *Mănăstirii Vrontohios*, cea mai veche și mai mare de pe deal, în care a fost incorporată mica *Biserică Hodegetria* ori *Afentikon*, construită în jurul anului 1310 de Pahomie, devenind noul catholicon al mănăstirii).

Foto 42.100
Mystras
Vedere spre curtea *Mănăstirii Vrontohios*, cu *Biserica Hodegetria* și Refectoriul în stânga.

Din curte, urcăm un plan înclinat, apoi câteva scări pentru a pătrunde în interiorul bisericii.

Foto 42.101
Mystras
Vedere inversă, de pe treptele ce duc în *Biserica Hodegetria / Afentiko* către Biserica Sfinților Teodor.

Foto 42.102
Mystras
Parterul bisericii Afentiko în stilul „Mystras”, al bazilicii cu trei abside la parter.

În *Afentiko* a fost aplicată pentru prima dată forma completă a așa-numitului tip arhitectural „Mystras”, care a servit ulterior drept model pentru *Pantanassa* (vezi detalii acolo).

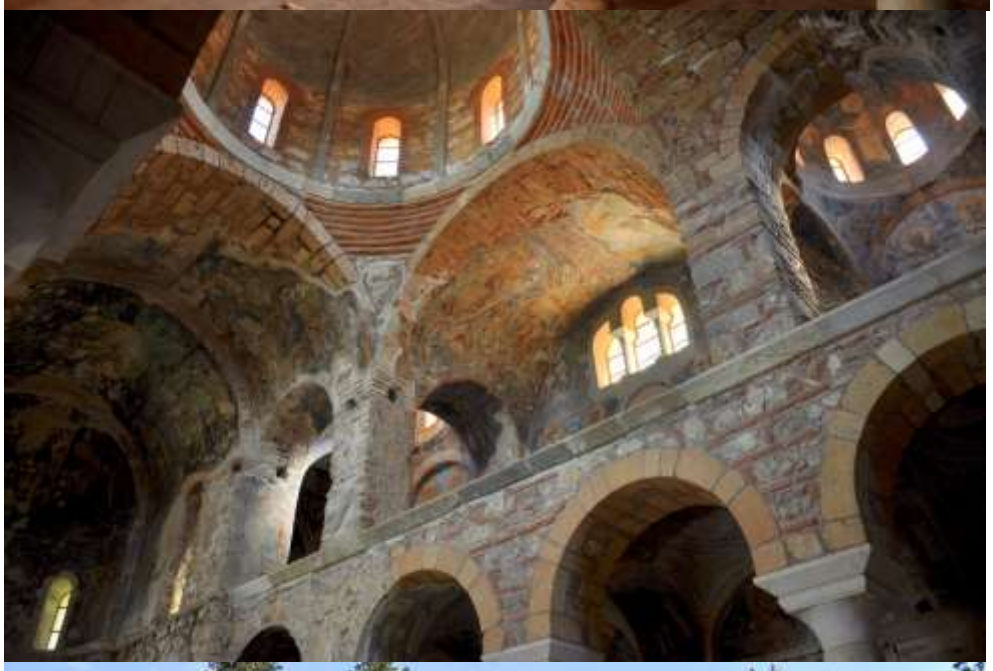

Foto 42.103
Mystras
Etajul bisericii *Afentiko* în stilul „Mystras”, cu coridorul care se întinde pe întreaga lungime a absidelor laterale și a pronaosului.

Foto 42.104
Mystras
Biserica *Afentiko* are un turn clopotniță cu patru etaje în colțul de sud-vest. Otomanii au transformat-o în moschee, apoi a căzut în ruină.

43. Gibraltar – enclavă britanică în Spania

(British Overseas Territory)

Demult doream să ajung în **Gibraltar** (29 Aprilie 2019), loc care emana parcă un fel de aură misterioasă. Am reușit să-l vizităm superficial cu ocazia unei călătorii mai lungi în Spania și Portugalia, iar orașul propriu-zis m-a dezamăgit încă din primele clipe. În afara unui Castel maur și a numeroaselor monumente militare britanice (plus vreo două peșteri vizitabile frumos luminate), nimic nu atrage în conglomeratul de străduțe aglomerate și etajate pe care am rătăcit repetat cu mașina conduși de un GPS confuz (deși e teritoriu britanic – cât va mai fi, fiindcă spaniolii nu-s deloc fericiți cu starea asta – măcar circulația e pe dreapta).

Ultima localitate spaniolă este **La Línea de la Concepción**, zice-se loc de contrabandă, pe unde *Avenida de España* (șoseaua CA-34) ne duce pe malul mării la frontieră, de unde continuăm pe *Winston Churchill Avenue* cu care trecem peste pista aeroportului Gibraltar (în caz de sosiri/decolări șoseaua se închide).

Foto 43.01
La Línea de la Concepción
Stânca Gibraltarului văzută de pe *CA-34*. În mijloc, de-asupra blocurilor, se vede *Moorish Castle*, iar în fundal, stația superioară a telecabinei Cable Car.

Într-un final nimerim, mai mult din întâmplare, în parcarea de unde pleacă telecabina ce urcă pe „stâncă”, *Cable Car Parking Lot*.

Foto 43.02
Gibraltar
Gibraltar Cable Car cu stația superioară (situată cu 412 metri mai sus), văzut din parcare.

Este cel mai comod acces, dar și cel mai practic, întrucât de pe *Signal Hill*, unde este stația superioară, aflată la mijlocul lungimii crestei muntoase, privirea este liberă în toate direcțiile, pe 360°, ideal pentru cei cu timp limitat. Mai sunt și alte puncte de belvedere legate de nenumăratele baterii britanice de artilerie risipite în cele mai neașteptate locuri, dar deocamdată ne mulțumim cu acesta. Perntru cei cu timp la dispoziție, de pe Signal Hill se poate coborî pe *St. Michael Road* la observatorul de sticlă *Skywalk* (deschis în 2018 la 340 metri de-asupra mării), apoi eventual la *Douglas Cave*, *Rooke Battery*, *Windsor Suspension Bridge*, și pe Old Queen's Road la stația mediană a telecabinei, etc.

Foto 43.03
Gibraltar
Vedere din telecabină în dreptul stației mediane, cu drumul ce coboară de pe vârf (*Old Queen's Road*) prin *Queen's Gate,* poartă deschisă la 1790 în zidul de apărare din sec. XVI *Charles V Wall*. Lipită de zid este bateria de artilerie *Prince Ferdinand* (1771), cu *Apes Den* (rezervația macacilor Barbary)

Odată ajunși în stația superioară a telecabinei (fostă baterie) pe *Signal Hill* constatăm că oferta e destul de redusă. Doar ruine ale fostelor instalații militare britanice, cât se poate de neatrăgătoare.

Foto 43.04
Gibraltar
Vedere de la stația telecabinei, cu aleea *Signal Station Road,* care în stânga este fără ieșire, iar în dreapta coboară pe *St. Michael Road*.

De fapt ideea este de a coborî de aici pietonal, vizitând alte locuri de interes pe parcurs, cîteva amintite mai sus.

Foto 43.05
Gibraltar
Cam asta e oferta turistică pe *Signal Hill*, ruinele vechilor baterii de artilerie.

Foto 43.06
Gibraltar
Vedere spre vest de pe *Signall Hill*, cu Portul orașului (dreapta), *Mid-Harbour Marina* (mijloc) și *Queensway Quay* (stânga). În fundal-dreapta este orașul spaniol *La Línea de la Concepción*.

Dar principala atracție a acestui loc sunt perspectivele în toate cele patru orizonturi, de pe cea mai ridicată înălțime din Gibraltar.

Foto 43.07
Gibraltar
Vedere spre nord-vest de pe *Signall Hill* cu orașul spaniol *La Línea de la Concepción*: în fundal stânga Portul sportiv, la mijloc *Playa de Poniente*. În față se vede pista aeroportului Gibraltar.

De asemenea poate fi folosită platforma de belvedere de pe *Top Rock Cafe*.

Foto 43.08
Gibraltar
Vedere spre nord din stația superioară a *Cable Car*, cu platforma de observație de pe cafenea și extremitatea nordică a Stâncii: vârful cu vechiul dom ATC Radar (schimbat în 2022), *Gibraltar Aerobeacon* (far din 1841) și *Rock Gun Battery*.

Foto 43.09
Gibraltar
Vedere spre nord de pe platforma cafenelei cu extremitatea Stâncii: vârful cu instalațiile descrise mai sus, iar jos se vede plaja din *Catalan Bay* și marea parcare din *Sir Herbert Miles Road*. În zare, Spania.

Foto 43.10
Gibraltar
Vedere spre sud de pe Signal Hill; vârful sudic cu *Lord Airey's Battery* și *O'Hara's Battery*. Jos se vede parțial *Sandy Bay*.

Pentru mulți o atracție este populația aparent interminabilă de macaci Barbary, pe care-i găsești pe toate gardurile, zidurile și în general, locurile populate. Din punctul meu de vedere, doar niște maimuțe hoațe și enervante, care atacă trecătorii furându-le șepci, genți, eșarfe...

Foto 43.11
Gibraltar
Macacii Barbary, un simbol agasant al zonei *Upper Rock*. Originare din munții Marocului, sunt singurele maimuțe sălbatice din Europa, apreciate la 300 exemplare. Se găseau deja aici când britanicii au cucerit Stânca la 1704.

Foto 43.12
Gibraltar
Muzeul *Parson's Lodge Battery* văzut de pe *Signal Hill*. Cea mai importantă baterie din oraș, acoperă intrarea în golful Rosia. Înainte de 1761 se numea *9th Rosia Battery*.

Coborâm tot cu Cable Car și facem turul Stâncii, înainte de a o părăsi. Plecăm pe *Rosia Road* (trecem pe lângă un tun de 100 tone din Magdala *Battery*, dar nu găsim loc de parcare să-l vedem), și oprim pe drumul înfundat *Keightley Way Road*, în dreptul cascadei *Europa*.

Foto 43.13
Gibraltar
Europa Waterfall văzută din *Keightley Way Road Parking.* Ciudat este că deasupra sunt multe străzi și blocuri.

Foto 43.14
Gibraltar
Plaja *Camp Bay* și Muzeul *Parson's Lodge Battery* văzute dinspre sud, din *Keightley Way Road Parking.*

Ne întoarcem puțin și continuăm pe *Europa Road* (trecem și pe deasupra cascadei Europa) cu care ieșim în extremitatea sudică a peninsulei (*Europa Point*).

Foto 43.15
Gibraltar
King Fahd Bin Abdulaziz Al Saud Mosque sau *Ibrahim-al-Ibrahim Mosque*. Moscheea a fost un cadou al Regelui Fahd al Arabiei Saudite, inaugurată în 1997.

Cel mai sudic punct al continentului este dominat de silueta unei moschei moderne, oarecum de înțeles din moment ce Marocul este la doar câțiva kilometri peste strâmtoare.

Foto 43.16
Gibraltar
În fine, vedem și noi de-aproape o piesă de artilerie, în *Harding's Battery*, înființată la 1859. Tunul este un RML de 12.5 inci și 45 tone, model din anii 1870. Magazia din subsol a fost transformată în mic muzeu.

Vizităm doar zona *Capului Europa*, unde sunt mai multe artefacte militare, recent recondiționate.

Foto 43.17
Gibraltar
Memorialul Generalului polonez Sikorski, comemorează accidentul din 4 iulie 1943, când un B-24 s-a prăbușit, provocând moartea comandantului-șef al Armatei Poloneze și a altor 15 persoane. În fundal se vede Marocul.

Foto 43.18
Gibraltar
Farul numit *Europa Point Lighthouse*, construit în 1841, modernizat în 1843, 1864, 1875, 1894, 1905, automatizat în 1994 și covertit la LED-uri în 2016.

Foto 43.19
Gibraltar
Europa Point Lighthouse văzut din sud de pe Engineer Promenade, cu munții din Maroc (Africa) la orizont.

Plecăm pe *Europa Advance Road*, cu care ocolim Stânca pe la est, pe lângă alte postamente de baterii, după ce traversăm un pinten stâncos prin tunelul *Dudley Ward* ieșim pe *Sir Herbert Miles Road*, trecem pe lângă plaja protejată *Sandy Bay*, apoi *Catalan Bay*, continuăm pe *Kingsway* pe lângă *Eastern Beach* și ajungem la stația de frontieră.

Foto 43.20
Gibraltar
Șoseaua *Europa Advaced Road* văzută până la intrarea în tunel. În stânga este Crematoriul și locul pentru ceremonii.

44. Italia: provincia Vicenza, cu orașul și vilele lui Palladio.

(Regiunea Veneto)

Prima vizită în **Vicenza** (27 Mai 2012) am făcut-o în 1995, în urma unui „schimb de vizite” cu elevii lui Giovanni Boria, de la *Studio di Psicodramma Milano*, când am locuit în oraș câteva zile în gazda unor simpatici colegi psihologi. Orașul tocmai fusese înscris în patrimoniul UNESCO în 1994. Dar de atunci au rămas doar amintiri fragmentare, fără imagini fotografice, astfel că jurnalul de acum se bazează pe o revenire în oraș după 17 ani. De astă dată motorizat și cu ghiduri ajutătoare, am parcat în *Piazza Matteotti*, piață triunghiulară mărginită la nord-vest de *Palazzo Chiericati* (sec. XVI), unde intrăm doar la parter, la etajul I funcționează pinacoteca *Museo civico*. Colecția de picturi nu intra în plan la acel moment (de altfel reținem că muzeul era închis), astfel că ieșim și ne îndreptăm spre principalul obiectiv turistic al orașului, opera lui Andrea Palladio: *Teatro Olimpico*, care închide latura nordică a pieții.

Foto 44.01
Vicenza
Palazzo Chiericati, la etajul căruia se află Pinacoteca *Museo Civico* (vedere dinspre nord). A fost proiectat în 1551 de Andrea Palladio, finalizat doar la sfârșitul sec. XVIII.

Andrea Palladio (1508-1580) a fost primul arhitect al Renașterii care a reușit să facă sinteza între arta antică și gusturile moderne

Foto 44.02
Vicenza
Fresca tavanului într-una din sălile de la parterul Palatului Chiericati („Sala Firmamentului”). Operă a pictorului din Verona, Domenico Brusasorzi (1516-1567).

Operele lui Palladio sunt răspândite în întreag arealul venețian, în Lagună, la Vicenza și împrejurimi, pe canalul Brenta, pe poalele muntelui Berici (din 1996, pe lângă orașul propriu-zis, și *vilele palladine din Veneto* sunt protejate de UNESCO)... Să revenim deocamdată la cele din Vicenza. Imediat la capătul Pieții, trecem Corso Andrea Palladio și intrăm pe o poartă înaltă în curtea interioară, unde Teatrul Olimpic a fost proiectat de Palladio în 1580, și continuat după moartea sa de către elevul Vincenzo Scamozzi. A fost primul teatru sedentarizat (permanent) în timpul Renașterii, utilizând soluții arhitectonice aparte.

Foto 44.03
Vicenza
Nordul Pieței Matteotti, cu monumentul lui *Fedele Lampertico*, intararea în curtea Teatrului (mascată de copacul înalt) și Oficiul de Turism (în dreapta).

Foto 44.04
Vicenza
Curtea Teatrului Olimpic cu Centrul cultural în dreapta și fațada Teatrului în stânga.

Gradenele sunt așezate în hemiciclu, surmontate de o colonadă impresionantă, pe balustrada căreia se află statui.

Foto 44.05
Vicenza
Teatro Olimpico – interiorul cu hemiciclul gradenelor, colonada și statuile superioare.

Scena este unică, nișe, coloane și statui înșirate pe 12 metri adâncime sugerează o imagine idealizată a orașului Teba.

Foto 44.06
Vicenza
Celebra scenă a Teatrului Olimpic. Printr-un sistem *trompe-l`oeil*, strada centrală, care pleacă din arcadă, pare mult mai lungă decât cei 12 metri ai scenei.

De la Teatru o luăm spre vest pe *Corso Andrea Palladio*, princpala arteră a vechiului oraș, presărată cu palatele lui Palladio și ale elevilor săi. Trecem pe lângă *Chiesa di Santa Corona* (vizităm doar vechiul claustru) inițial construită în sec. XIII, care adăpostește în capele picturi, capodopere de Bellini, Veronese și Montagna.

Foto 44.07
Vicenza
Biserica *Santa Corona*, văzută din intersecția străzilor *Corso Palladio* cu *Contra Santa Corona*.

Urmează pe dreapta, la numărul 147, *Palazzo Caldogno Dal Toso Franceschini Da Schio*, pe scurt *Ca' d'Oro*, datorită faptului că era acoperit cu fresce pe fond aurit.

Foto 44.08
Vicenza
Fațada Palatului *Ca' d'Oro* (sec. XV). Străzile înguste fac fotografierea acestor bijuterii arhitectonice destul de dificilă.

Palatul este privat, se poate vizita doar curtea interioară, dar un apartament se poate închiria în regim hotelier.

Foto 44.09
Vicenza
Mic *lapidarium* (colecție din sec. XIX) în atrium-ul Palatului *Ca' d'Oro.*

Cotim la dreapta pe *Contra Porti* și imediat trecem (la numerele 8 și 12) prin fața Palatului Thiene (sec. XV, remodelat în 1542).

Foto 44.10
Vicenza
Detaliu de fațadă la *Palazzo Thiene* No. 8 (str. *Contra Porti* nr. 8).

Foto 44.11
Vicenza
Palazzo Thiene No. 12 (prim-plan, azi *Banca Popolare di Vicenza*) și No. 8 în planul secund.

Peste drum de palatele Thiene se înalță *Muzeul Palladio* (singurul palat pe care Palladio a reușit să-l finalizeze în Vicenza, între 1570-1575), dedicat operelor arhitectului.

Foto 44.12
Vicenza
Detaliu de fațadă a Muzeului Palladio instalat în *Palazzo Barbaran da Porto* (str. *Contra Porti* nr. 11)

Continuăm plimbarea pe Contra Porti prin fața altor *Palazzo* palladine, acestea fiind doar o mică parte dintre cele existente în oraș, a căror vizită pe interior (unde e posibil) ar ocupa cu siguranță câteva zile pline.

Foto 44.13
Vicenza
Detaliu de fațadă din *Palazzo Trissino-Clementi* (sau *Trissino Sperotti*, str. Contra Porti nr. 14), construit între 1450-1460 în stil gotic târziu.

Foto 44.14
Vicenza
Detaliu de fațadă din *Palazzo Porto Breganza* (finalizat în 1481, str. Contra Porti nr. 17). Se spune că ar fi printre cele mai bogate și bine-păstrate interioare de secol 18 din Veneto (nu l-am vizitat).

Foto 44.15
Vicenza
Fațada stradală la *Palazzo Porto Colleoni* (finalizat în 1460, str. Contra Porti nr. 19), care avea inițial fresce, înlăturate odată cu renovarea din 1930. Este continuat în planul doi de *Palazzo Iseppo Porto* (str. Contra Porti nr. 21).

Ne întoarcem pe urmele noastre pe *Contra Porti*, continuăm pe *Contra del Monte*, trecem prin laterală Palatului Muntelui de Pietate.

Foto 44.16
Vicenza
Fațada laterală a *Palazzo del Monte di Pieta* (str. Contra del Monte nr. 13). Fațada este în *Piazza dei Signori*, vezi mai jos.

După câțiva pași, ajungem în piața istorică a orașului, *Piazza dei Signori*, dominată de masiva dar eleganta siluetă a Basilicii Palladiene (sec. XVI).

Foto 44.17
Vicenza
Basilica Palladiana văzută dinspre vest.

Foto 44.18
Vicenza. Statuia arhitectului Andrea Palladio, în piațeta cu același nume, pe latura vestică a Bazilicii.

44.19
Vicenza.
Torre Bissara, turn clopotniță din sec. XII, păzește colțul de nord al Bazilicii.

Bazilica nu a avut niciodată o destinație religioasă, ea servea pentru adunarea notabilităților orașului. Azi, aici se organizează expoziții.

Foto 44.20
Vicenza
Basilica Palladiana văzută dinspre nord, cu baza Turnului Bissara. Acoperișul de forma specifică a unei carene de vas a fost refăcut după bombardamentele războiului.

Latura nordică din *Piazza dei Signori* (opusă Bazilicii) cuprinde două obiective: la stânga *Loggia del Capitaniato*, iar în centru lunga fațadă a *Palazzo del Monte di Pieta* (pe care l-am văzut din lateral venind spre Piață); la est, piața este mărginită de două coloane (după modelul Veneției), una cu leul Sanmarco și alta cu Mântuitorul.

Foto 44.21
Vicenza
Loggia del Capitanio, fosta reședință a Guvernatorului Veneției, începută după planurile lui Palladio în 1571, dar a rămas nefinalizată. Stucurile evocă victoria din Lepanto (bătălie câștigată de Statele Catolice în fața otomanilor în 1571). În spate este lipit *Torre dei Verlato* (sec. XII, „decapitat" prin 1800).

Foto 44.22
Vicenza
Fațada impresionantă dinspre piață (70 metri lungime, 16 înălțime) a *Palazzo del Monte di Pieta.* Construit în etape, aripa de vest prin 1500, cea de est între 1554-1557, încadrează fațada barocă a bisericii *San Vincenzo*.

Foto 44.23
Vicenza
Capitelurile celor două coloane care mărginesc Piața: Leul din Sanmarco și Mântuitorul.

Din Piață pornim sre vest pe *Contra Muscheria*, apoi *Contra Giuseppe Garibaldi*, trecem pe lângă *Campanila Catedralei* (nu-i pun fotografia întrucât arată cam sumbru) și ajungem în *Piazza del Duomo*.

În partea de nord a pieții se află, evident, Domul (Catedrala), ridicat între sec. XIV-XVI.

Foto 44.24
Vicenza
Catedrala (*Duomo*) cu o fațadă bicoloră gotică.

La est Piața e mărginită de *Palatul Operelor Sociale* (ridicat în 1808 pe o structură medievală – *Ospedale di SantAntonio*, incorporează în colțul nordic și Campanila catedralei), la sud sunt *Oratorio del Gonfalone* (sec. XVII) și intrarea în *Criptoportico Romano*, iar la vest *Muzeul Diecezan*.

Foto 44.25
Vicenza
Muzeul Diecezan din *Palatul Episcopal* (dezvoltat treptat între sec. XI-XVII).

Foto 44.26
Vicenza
Piața Domului, cu Monumentul lui *Vittorio Emanuelle II* în centru și *Palatul Operelor Sociale* în stânga.

Am vizitat muzeul din Palatul Episcopal, apoi am revenit în piața Matteotti și am mutat mașina într-o parcare lângă *Campo Marzio*. Dar aici, pentru continuitate, urmăm traseul pe jos.

Foto 44.27
Vicenza. *Torrione del Castello*, cu *Porta Castello* (parțial, stânga) și poarta monumentală spre *Palazzo Valmarana Salvi* (1694, dreapta).

Foto 44.28
Vicenza. *Palazzo Porto Breganze:* îngusta fațadă spre piață contrastează cu laterala de o adâncime remarcabilă, parțial acoperită azi de clădiri.

De la Muzeu se ajunge după câțiva pași pe *Contra Vescovado* în *Piazza Castello*, un alt punct de atracție al orașului. Pe latura de vest se iese din vechiul oraș prin *Porta Castello* (una din cele patru porți ale orașului), păzită de *Torrione del Castello*. La sud este unul dintre cele mai remarcabile creații palladine, chiar dacă nefinisată, *Palazzo Porto Breganze* (construit în 1571 pentru nobilul Alessandro Porto)

Pe latura de est a Pieții sunt două *palazzi*, *Palazzo Piovini* și, mai la nord, *Palazzo Thiene Bonin Longare*.

Foto 44.29
Vicenza
Palazzo Piovini, construit în sec. XVII de Antonio Pizzocaro pentru familia Piovini. În partea stângă a incorporat fostul *Palazzetto Capra*.

Foto 44.30
Vicenza
Palazzo Thiene Bonin Longare, proiectat de Palladio în 1572 și construit de Scamozzi după moartea maestrului, pentru familia Thiene. Azi e sediu de conferințe.

Mai sunt multe *palazzi* în Vicenza, unele mai spectaculoase decât cele deja văzute, prea multe pentru a le enumera. Dar timpul trece și ne oprim aici.

Foto 44.31
Vicenza
Vedere din exterior (de pe același *Corso Andrea Palladio*) spre *Porta Castello* (unde este amenajat un mic muzeu) și *Torrione del Castello.* În stânga, se vede parțial Grădina Salvi.

Ieșim din orașul vechi pe Porta Castello și petrecem ultimele momente din oraș în *Giardino Salvi*, o mică grădină cu iaz și rațe (înființată în 1592 pentru Leonardo Valmarana, a fost deschisă publicului din 1909).

Foto 44.32
Vicenza
Vedere de pe *Viale Roma* spre poarta de intrare în Grădina Salvi (poartă oficial numită *Arco D'Ingresso al Campo Marzio*), construită în sec. XVIII.

Foto 44.33
Vicenza
În colțul de nord-est al grădinei Salvi se găsește *Loggia Valmarana*, construită la 1592 pe canalul Seriola ca loc de relaxare, pentru *Palazzo Valmarana Braga*.

Ne grăbim, pentru că dorim să vedem și câteva din vilele suburbane proiectate de Palladio. La vreo 2 kilometri sud de centru ajungem la ***Villa la Rotonda***, construită pe o înălțime în sec. XVI, inspirată din Panteonul din Roma.

Foto 44.34
Vicenza
Aleea de intrare la *Villa la Rotonda*, cu fațada nord-vestică.

Începută la 1567 pentru preotul Paolo Almerico, vila a fost terminată după 1592 de noii proprietari, frații Capra.

Foto 44.35
Vicenza
Villa la Rotonda, vedere de ansamblu dinspre nord. Cele patru fațade sunt simetrice.

Din aceste motive, numele oficial al vilei este *Villa Almerico Capra Valmarana*, dar este cunoscută și drept *La Rotonda*, *Villa Capra* sau *Villa Almerico Capra*.

Foto 44.36
Vicenza
Villa la Rotonda, vedere de ansamblu dinspre est.

Încăperile din interior sunt organizate în jurul unui mare hol circular, bogat decorat cu fresce, acoperit cu un dom. Impresia este mai degrabă a unei catedrale decât a unui *palazzo* rural. Patru saloane principale din *etajul nobil* sunt și ele acoperite cu fresce. Din păcate, fotografiatul nu era permis în interior la acel moment, fiind proprietate privată a contelui Nicolo Valmarana.

Foto 44.37
Vicenza
Villa la Rotonda, clădirea de serviciu care delimitează aleea de intrare.

La câțiva pași de Rotonda se înalță altă vilă, *Villa Valmarana ai Nani*, din păcate închisă la ora la care am ajuns acolo. Construită la 1670, adăpostește fresce pictate de Tiepolo în 1757 și mai multe sculpturi de pitici, după care și-a primit numele. Și ea este încă locuită de un membru al familiei Valmarana.

Foto 44.38
Vicenza
Fațada vilei *Valmarana ai Nani.*

Foto 44.39
Vicenza
Vila *Valmarana ai Nani*: statuile cu pitici sunt pe întreaga lungime a gardului.

Vom vizita alte vile similare în regiunea Treviso și pe canalul Brenta, deocamdată explorăm alte locuri din regiunea Vicenza. La 30 km spre nord, ajungem la **Marostica** (26 Mai 2012), orașul cu două „castele" datând din 1312: *Castello Superiore* și *Castello Inferiore*, legate între ele de un zid protector de 1800 metri, ridicat începând cu anul 1372.

Foto 44.40
Marostica
Orașul vechi, cu cele două castele, văzut de pe SP248 (*Strada Marosticana*).

Începem vizita cu Castelul de jos (zis și *Castello da Basso*), construit pe un plan rectangular, păzit de un donjon impozant. Aici și-a mutat sediul *podestà* după războiul Ligii din Cambrai (1508-1516), când Castelul de sus a fost puternic afectat.

Foto 44.41
Marostica
Castello Inferiore – Donjonul și *Porta Vicentina* (intrarea sudică în castelul de jos, una dintre cele patru porți ale orașului vechi).

Foto 44.42
Marostica
Altă perspectivă spre *Porta Vicentina* din *Castello Inferiore*.

În anii 1934-1935 s-a deschis o nouă poartă în zidul sudic de apărare al Castelului inferior, pentru a facilita accestul la fosta gară feroviară.

Foto 44.43
Marostica
zidul sudic de incintă al Orașului de jos, văzut din *Viale Stazione*, cu noua poartă de intrare spre *Piazza Castello*

Din *Viale Stazione* intrăm în *Piazza Castello*, centrul Orașului de jos, iar de aici facem o scurtă inspecție a interitorului Castelului de Jos.

Foto 44.44
Marostica
Castello Inferiore: – Curtea interioară a castelului, în fundal dreapta se vede fresca *Dan Cristoforo con Gesu bambino*, iar în fundal stânga – donjonul.

Foto 44.45
Marostica
Castello Inferiore: – Fațada nordică a castelului, spre *Piazza Castello*.

Piazza Castello delimitează o altă piață dreptunghiulară, *Piazza degli Scacchi*, denumită așa deoarece la fiecare doi ani are loc aici, pe pavimentul în formă de tablă de șah, o partidă de șah jucată de figuranți în costume medievale, ce-și are riginea în anul 1454, sub dominația Republicii Venețiene.

Foto 44.46
Marostica
Piazza Castello și *Piazza degli Scacchi* (aflată din păcate în reparații) cu *Palazzo Doglione* și Castelul Superior pe colina Pausolino.

Piața este mărginită la nord de *Palazzo del Doglione* (cu un turn cu ceas), în sec. XV era sediu administrativ și legislativ (*Cancelleria*), din 1893 este sediu al Băncii Populare care l-a demolat și refăcut în 1930.

Foto 44.47
Marostica
Palazzo del Doglione, cu statuia leului venețian San Marco, în *Piazza degli Scachi* (pe jos este desenată o tablă de șah). De-asupra sunt zidurile Castelului Superior.

Foto 44.48
Marostica
Biserica parohială *Sant'Antonio Abate* cu Scalinata Carmini și biserica *della Madonna del Carmine* în fundal.

Explorăm apoi Orașul de jos spre nord pe *Via San Antonio* și pe scările de la *Scalinata Carmini*, până la baza dealului pe care se ridică Castelul Superior.

Foto 44.49
Marostica
Scalinata Carmini și biserica barocă *della Madonna del Carmine* (1619) cu Castelul Superior în fundal.

În drumul spre parcare urcăm pe lângă ziduri, pe *Via Rimembranza* și vedem a doua poartă de intrare în oraș, cea vestică, *Porta Breganzina*.

Foto 44.50
Marostica
Porta Breganzina, intrarea vestică în Orașul de jos, construită pe la 1375 odată cu zidurile, de către Veronese.

De la poartă avem o vedere destul de bună de-a lungul zidului de apărare care urcă panta spre Castelul Superior.

Foto 44.51
Marostica
Zidul fortificat estic care urcă pe *Colle Pausolino*, văzut de la *Porta Breganzina*. Pe pasarela gărzilor/străjerilor se poate urca până la Castelul Superior.

Mutăm mașina din parcarea de lângă Poarta Breganzina până în Orașul de sus, pe un drum în serpentine, chiar lângă intrarea în Castel, după ce trecem de parcarea oficială și pe sub *Porta di Tramontana*.

Foto 44.52
Marostica
Castell Superiore – parcarea în lungul bastionului / donjonului (pe *Via Cansignorio della Scala*), cu intrarea carosabilă în curte (stânga).

Castelul superior, construit în 1312, este azi în ruină, doar cu un restaurant în curte. Baza castelului este patrată, cu patru turnuri la colțuri și un donjon central – cel mai înalt punct de pe dealul Pausolino, un punct de observație accesibil și azi.

Foto 44.53
Marostica
Zidul de sud cu donjonul și intrarea în Castelul superior.

Foto 44.54
Marostica
Fortificația sudică cu donjonul, văzute din intrarea carosabilă în Castelul Superior.

Prin poarta din zid se urcă ușor ascendent în curtea superioară (accesibilă cu mașina), în mijlocul căreia se află o veche fârnână, pe latura de nord se află un restaurant modern, iar latura de est e ocupată cu ruinele castelului propriu-zis, ruine pe care se poate urca până pe terasa panoramică a donjonului.

Foto 44.55
Marostica
Castelul Superior cu Donjonul văzute dinspre fântâna terasei.

Foto 44.56
Marostica
Sudul Terasei (curtea) Castelului Superior cu fântâna, văzute din Donjon. În dreapta, prin deschizătura din zid, iese pasarela străjerilor de pe zidul de vest.

Foto 44.57
Marostica
Restaurantul și B&B *Al Castello Superiore*, văzut din nordul curții Castelului Superior.

Foto 44.58
Marostica
Ruinele Castelului superior cu pasarela străjerilor (*Camminamento di ronda*).

Foto 44.59
Marostica
Ruinele Castelului Superior: Începutul zidului de est, cu pasarela străjerilor (*Camminamento di ronda*), pe care se poate coborî/urca în/din Orașul de jos (cu ceva efort).

Foto 44.60
Marostica
O ultimă privire de pe zidul Castelului superior spre Castelul Inferior, cu zidul de fortificație vizibil pe partea de vest, sud și est.

Următorul popas este la **Bassano del Grappa** (26 Mai 2012), 10 km spre est. Parcăm în zona pieții Paolo VI, astfel că primul lucru care ne atrage atenția este silueta de cărămidă a unei mari biserici, *Tempio Ossario*, de fapt un mausoleu unde sunt înhumați 5000 soldați italieni morți în Primul Război Mondial.

Foto 44.61
Bassano del Grappa
Biserica-mausoleu *Tempio Ossario*, inaugurat în mai 1934.

Continuăm pe *Viale Armando Diaz* și oprim puțin pe *Ponte della Vittoria* (sau *Ponte Nuovo*), pod peste râul Brenta de unde avem o bună perspectivă asupra orașului vechi, spre care ne îndreptăm.

Foto 44.62
Bassano del Grappa
Podul Alpinilor și Orașul vechi văzute de pe Ponte Nuovo.

Trecem râul Brenta și continuăm pe mal pe *Via Macello*.

Foto 44.63
Bassano del Grappa
Ponte Vecchio și Orașul vechi văzute de pe *Via Macello*.

Ne încreptăm spre principalul monument al orașului, repetat distrus și refăcut: *Ponte Vecchio*, construit de Palladio în 1569 în locul unui vechi pod de lemn din 1209. A rezistat 200 ani, apoi a fost distrus de inundații în 1748, ars de francezi în 1813, dinamitat de partizani în 1945, fiind reconstruit ultima dată în 1948 de militarii alpini după planurile inițiale (de unde noul nume de *Ponte degli Alpini*), reparat după alte inundații în 1966, etc.

Foto 44.64
Bassano del Grappa
Pe *Ponte Vecchio* (sau *Ponte degli Alpini*).

Foto 44.65
Bassano del Grappa
Orașul vechi văzut de pe *Ponte degli Alpini* (spre nord-est). Cele două vechi turnuri patrate de sus aparțin de *Castello degli Ezzelini*, iar cel din dreapta (aflat la cea mai mare înălțime din oraș) marchează *Piazza Terraglio* (Hotel *Terraglio Rooms*).

Foto 44.66
Bassano del Grappa
Malul râului Brenta văzut de pe *Ponte degli Alpini* (spre sud-est), cu *Giardino Porcinai* în fundal. Clădirile au fațadele ciuruite de gloanțe, explicația rezidă în placa fixată pe clădirea galbenă: amintiri din timpul dificilei retrageri a Armatei Austriece prin Bassano în 1809, urmărită de francezi, după *Bătălia de pe Piave*.

Foto 44.67
Bassano del Grappa
Malul râului Brenta văzut de pe *Ponte degli Alpini* (spre nord-vest). În prima clădire galbenă este amenajat *Muzeul Podului Alpinilor*.

După ce trecem podul, urcăm spre orașul vechi pe *Via B. Gamba*, apoi la stânga pe *Via Lazzaro Bonamigo* ajungem în *Piazza Terraglio*, de unde avem o panoramă frumoasă asupra râului și podului.

Foto 44.68
Bassano del Grappa
Piazza Terraglio: Torre di Ser Ivano (sau *Torre Bolzonella*) turn de 30 metri servind drept post observație, poartă numele unui bandit. El păzește și intrarea la *Castello degli Ezzelini* (sec. XII, restaurat, azi centru pentru evenimente).

Foto 44.69
Bassano del Grappa
Piazza Liberta: Chiesa di San Giovanni Battista (refăcută între 1747-1813 pe locul unei biserici din sec. XIV)

O luăm spre sud pe *Via Giacomo Matteotti* și ajungem la principalele piețe ale orașului, prima fiind *Piazza Liberta*, mărginită la sud de masiva construcție a bisericii *di San Giovanni Battista.* Dar principalul monument este *Palazzo del Comune* cu *Loggia dei Podesta* (1405), în colțul de nord-est.

Foto 44.70
Bassano del Grappa
Piazza Liberta: Loggia dei Podesta, cu ceasul care funcționează din 1430.

De aici trecem spre est în a doua piață, *Piazza Garibaldi*, mărginită la sud de Biserica *San Francesco*, la nord de *Torre Civica*, cu Fântâna Bonaguro în centru.

Foto 44.71
Bassano del Grappa
Piazza Garibaldi: Torre Civica sau *Ezzelino* (probabil sec. XIII), înalt de 40 metri, cu o platformă panoramică.

Foto 44.72
Bassano del Grappa
Piazza Garibaldi: Chiesa San Francesco (sec. XII-XIV), precedată de un elegant portic din 1306.

La 10 km spre nord, ajungem în **Valbrenta** (26 mai 2012), secțiunea **Valstagna**, unde facem o incursiune subterană cu barca într-una din cele patru *Grotte di Oliero* (două sunt uscate, din două izvorăște râul Oliero). Drumul de la parcare la grotă coboară prin pădure și apoi pe malurile stâncoase ale râului.

Foto 44.73
Valbrenta
Intrarea în *Grotta Parolini*, descoperită în 1822 și deschisă publicului din 1832. Lacul subteran are o lungime de 90 metri și adâncime maximă 13 metri.

La 11 km spre nord ajungem la **Cismon del Grappa**, dar obiectivul este închis (e necesară rezervare): fortificația ***Covolo del Butistone*** (anul 1004), care putea adăposti 300 oameni într-o peșteră din stâncă.

Foto 44.74
Cismon del Grappa
Grota fortificată *Covolo del Butistone*, văzută din șoseaua S 47.

45. Circuit în Spania atlantică.

(Țara Bascilor, Navarra, Cantabria, Asturias, Galicia)

Sosim în Spania prin colțul sud-vestic al Franței, și prima localitate recomandată de ghiduri este **Hontarribia** / **Fuenterrabia** (*Provincia Guipuzcoa*, 20 Aprilie 2019) despărțită de orașul francez Hendaye prin estuarul râului Bidassoa. Suntem acum în Țara Bascilor și indicatoarele încep să afișeze nume bizare de străzi și localități. Localitatea are două centre de interes: orașul fortificat cu străzi curbate mărginite de case vechi cu stil arhitectural aparte (construit pe o colină) și portul maritim, cu interes mai mult culinar. Alegem prima opțiune și parcăm în *Plaza Castillo*, de unde ne îndreptăm spre zidurile fortificate ale vechiului oraș.

Foto 45.01
Hontarribia
Vedere de pe podul San Nikolas, în lungul zidului vestic de apărare al orașului (zidul *Jeneral Leiba*, sec. XVI-XVII, singurul păstrat integral). În fundal se vede *Bastionul Reginei* iar în dreapta parțial șoseaua *Harresilanda Kalea*.

Foto 45.02
Hontarribia
Case tradiționale cu parterul de piatră și etajele pe structură de lemn, pe prima stradă aflată de-a lungul zidului vestic de apărare (*Uria Halesia Kalea* nr. 12-10-8).

Mergem pe *Harresilanda Kalea,* ocolim *Bastionul Reginei* (sau *Erreginaren Baluartea* în limbajul local, colțul de sud-vest al fortificațiilor), trecem pe podul de lemn suspendat peste șanțul de apărare și peste șoseaua *Harresilanda Kalea*, și intrăm pe poarta de vest a orașului vechi, *San Nikolas*. Orașul nu are monumente deosebite, este atractiv în ansamblu prin sutele de case cu fațade vechi, pe structură de lemn (echivalentul local al *colombage*-urilor franceze sau *Fachwerkbau*-rilor germane), care pe care le întâlnim imediat ce trecem podul.

Ne strecurăm pe străduțe și ajungem, mai mult din întmplare, într-o mică piață, *Gipuzkoa Enparantza*, înconjurată de clădiri pe coloane, un stil arhitectonnic aparte chiar și pentru restul orașului. Surpriza vine însă din informația că aerul său medieval este mult mai recent, piața *Gipuzkoa* a fost construită în anii 1970 sub dirijarea arhitectului Manuel Manzano Monís (responsabil de restaurarea orașului vechi)!!

Foto 45.03
Hontarribia
Gipuzkoa Enparantza (sau *Plaza de las Cadenas*): Laterala nord-estică a pieții, ansamblu creație a arhitectului Monis în anii 1970. Prin poarta din stânga se trece spre strada *Santiago Kompostela*.

Foto 45.04
Hontarribia
Gipuzkoa Enparantza: Hotelul Palacete.

Intrăm câțiva metri pe *Santiago Kompostela Kalea*, mărginită de clădiri de piatră cu două etaje cu frumoase balcoane de lemn, evident modernizate.

Foto 45.05
Hontarribia
Vechi clădiri cu fațade modernizate pe *Santiago Kompostela Kalea* (nr. 2-4).

Dar apoi continuăm pe *Satarka Kalea* și *Juan Laborda Kalea*, alte străduțe cu fațade fiecare diferită de cealaltă.

Foto 45.06
Hontarribia
Coborând spre râu: vechi clădiri cu fațade modernizate pe *Juan Laborda Kalea* (nr. 8-10-12). Pe această stradă se află casa familiei Eguiluz.

În fine, coborâm pe *Iparraldeko Kalea* până la capăt și ajungem să vedem estuarul râului Bidasoa (care aici reprezintă granița cu Franța), respectiv orașul francez vecin, Hendaye.

Foto 45.07
Hontarribia
Râul de graniță Bidasoa și portul orașului francez Hendaye, văzute din josul străzii *Iparraldeko Kalea*.

Revenim și urcăm puțin pe *Iparraldeko Kalea* până intrăm în altă piață, *Arma Plaza*, dominată de vechea siluetă a *Castelului* construit de regele Navarrei prin anii 935-994 și restaurat de Carol Quintul în sec. XVI (azi este amenajat aici *Parador de Hondarribia*, hotel de lux).

Foto 45.08
Hontarribia
Latura de sud a Pieții *Arma*, cu clopotnița bisericii în fundal.

Foto 45.09
Hontarribia
Aceeași latură de sud a Pieții *Arma*, văzută în lungime.

Arma Plaza era folosită odinioară de garnizoană pentru exerciții militare, iar de oraș pentru proclamații, lupte de tauri sau alte sărbători.

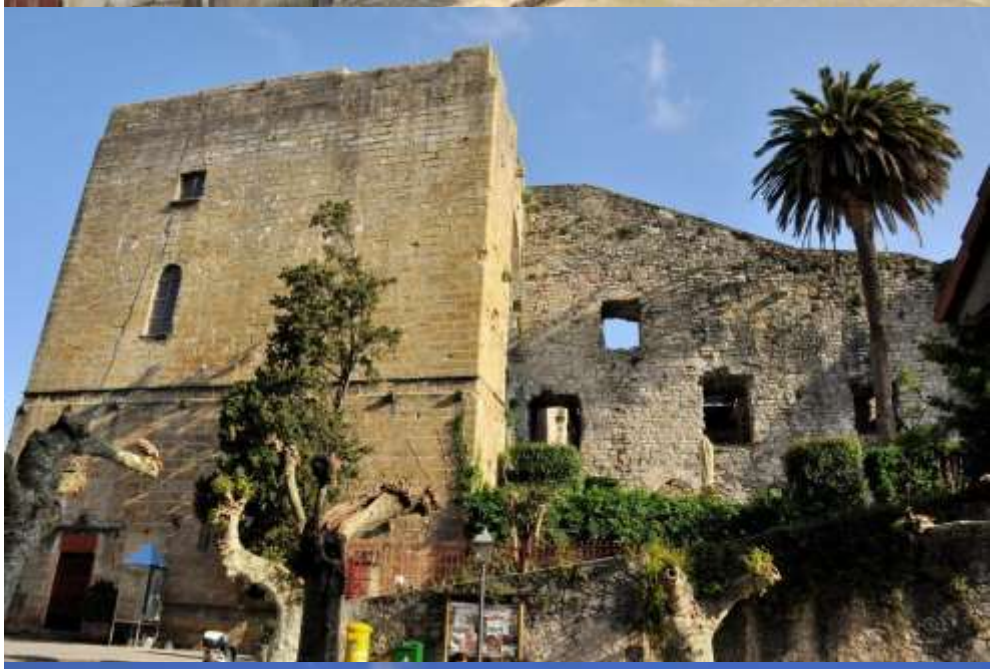

Foto 45.10
Hontarribia
Arma Plaza:
Laterala sudică a castelului lui Carol Quintul, azi *Parador de Hondarribia*.

Ocolim pe la sud castelul cu șase etaje, transformat din 1968 în hotel de lux.

Foto 45.11
Hontarribia
Arma Plaza:
Laterala estică castelului lui Carol Quintul.

Imediat la sud de acesta se înalță biserica parohială *Nuestra Señora (Santa Maria) de la Asunción y del Manzano*, construită în stil gotic pe zidurile medievale în sec. XV-XVI, cu clopotnița barocă din sec. XVIII.

Foto 45.12
Hontarribia
Biserica parohială văzută dinspre sud.

Mergând spre sud de la biserică ajungem în altă piață soecifică, *Apezpiku Plaza*, mărginită la sud de clădirea de aparență medievală a hotelului Obispo (*Casa Echeveste*)

Foto 45.13
Hontarribia
Apezpiku Plaza. *Casa Echeveste*, azi *Hotel Obispo*.

Foto 45.14
Hontarribia
Apezpiku Plaza văzută din sud (de la hotel Obispo). Statuia îl reprezintă pe *Cristóbal de Rojas y Sandoval* (1502-1580).

Pentru final, intrăm pe *Nagusi Kalea / Calle Mayor*, considerată de ghiduri principala stradă a centrului istoric.

Stradă pietonală, este mărginită de case vechi cu balcoane în fier forjat și cornișe în lemn sculptat (dar așa sunt toate străzile din orașul vechi).

Foto 45.15
Hontarribia
Nagusi Kalea văzută spre nord din dreptul casei nr. 31.

Sunt menționate casele de la nr. 26, 24, 22, 20 (Primăria, 1735), 8 (Palatul Zuloaga), 5 (Casa Casadevante), 2 (Casa Ladrón de Guevara). Din păcate, îngustimea străzii face fotografiatul dificil.

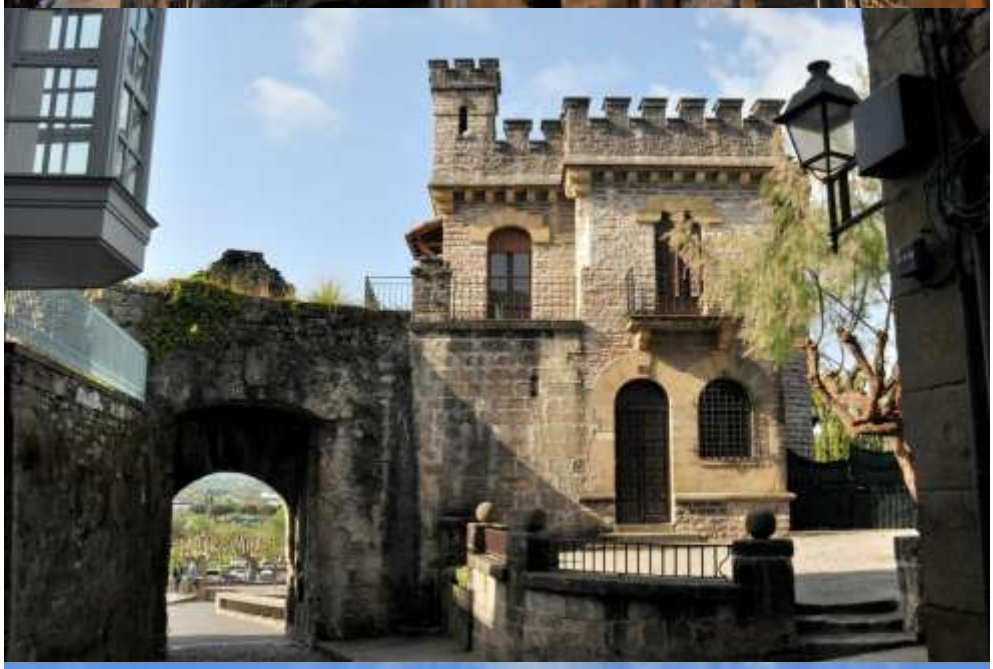

Foto 45.16
Hontarribia
La capătul sudic al străzii *Nagusi Kalea* se deschide Poarta Sf. Maria (*Andre Mari Atea*), prin care se iese din orașul vechi.

Mai sunt străzi (Calle / Kalea) care merită văzute (*San Nikolas, Ubilla, del Sol, Pampinot, de las Tiendas, del Obispo*...), dar noi ne oprim aici, mai avem multe de făcut până spre seară.

Foto 45.17
Hontarribia
Andre Mari Atea, poarta sudică a orașului vechi, văzută din exterior.

Facem 90 km spre sud și ajungem la **Pamplona** (*capitala provinciei Navara*, 20 Aprilie 2019). Parcăm aproape de *Plaza del Castillo*, astfel că aceasta este primul obiectiv.

Foto 45.18
Pamplona
Plaza del Castillo, latura de vest cu *Chioșcul muzical* (1943).

Fosta *Piață de arme* a vechiului castel, este înconjurată pe trei laturi de clădiri cu arcade din sec. XVIII. Face legătura dintre cartierul istoric și primul cartier nou (la sud).

Foto 45.19
Pamplona
Plaza del Castillo, laturile de nord și est cu *Chioșcul muzical*. De remarcat fațada belle-epoque a cafenelei *Iruna*.

Latura de sud-est a pieții privește către bulevardul *Carlos III el Noble Etobidea*.

Foto 45.20
Pamplona
Monumento a los Fueros (1903), comemorează protestul din 1893 în apărarea legilor locale. În stânga se vede *Palacio de Navarra* (1851, sediul Guvernului), în dreapta Banca Spaniei.

Ieșim prin colțul de nord-vest al Pieții în promenada pietonală *Paseo de Pablo Sarasate Pasalekua*, prin spatele *Palacio de Navarra* (fațada fiind spre Blv. Carlos III) și pe lângă *Monumento a los Fueros*.

Foto 45.21
Pamplona
Iglesia de San Nicolás de Bari, vedere de pe promenada Sarasate.

Trecem spre vest prin fața bisericii *San Nicolás de Bari*, construită pe un sanctuar roman, consacrată în 1231 (fațada gotică modificată), care adăpostește o frumoasă orgă barocă (1769).

Foto 45.22
Pamplona
Iglesia de San Nicolás de Bari, vedere dinspre nord-vest, din *Plaza San Nicolás*.

La biserică facem dreapta prin *Plaza San Nicolás*, continuăm pe *Calle San Miguel* printre blocuri cu frumoase balcoane din fier forjat și ajungem în *Plaza de San Francisco*, cu monumentul lui Francisc de Assisi.

Foto 45.23
Pamplona
Plaza San Francisco: Edificio La Agricola (Gran Hotel 1913).

Continuăm pe *Calle de San Francisco* până ieșim în *Plaza de Recoletas*.

Foto 45.24
Pamplona
Plaza de Recoletas: fântâna *Fuente de Recoletas* (1793) și fațada bazilicii mănăstirii *Agustinas Recoletas* (1624).

În spatele mănăstirii Agustinas se poate ajunge în *Plaza de la Virgen de la O* cu bazilica omonimă, dar noi ne întoarcem spre *Calle Nueva* și promenada Sarasate.

Foto 45.25
Pamplona
Iglesia de San Lorenzo (sec. XIV) văzută dinspre sud, din *Paseo Dr. Arazuri*. Remodelată în 1901, adăpostește pe sfântul protector San Fermin în capela omonimă (1696-1717).

Renunțăm astfel să vizităm câteva porți baroce ale orașului și imensul fort *Citadela* (1571-1645), azi parc public. Revenim în *Plaza Castillo*, apoi pornim spre est până pe *Calle Dormitaleria*.

Foto 45.26
Pamplona
O parte din carele alegorice aparținând frăției *Hermandad Pasión del Señor* (înființată în 1887).

Aici, la nr. 13 descoperim un depozit de care alegorice folosite la procesiunile religioase de către *Frăția Patimilor Domnului Isus*.
La capătul străzii, intrăm în *Plaza Santa Maria la real*, închisă la nord-vest de Palatul Arhiepiscopal (1738).

Foto 45.27
Pamplona
Arzobispado de Pamplona y Tudela, cu dublu portal baroc.

La vestul pieții se ridică bastionul de sud-est al vechilor fortificații, *Baluarte del Labrit*.

Foto 45.28
Pamplona
Bastionul *Baluarte de Labrit* (1540), unul dintre cele mai vechi din fortificația.

De la acest bastion pleacă spre nord, *Ronda del Obispo Barbazán*, fostul drum de pază de-a lungul fortificațiilor de vest ale orașului vechi, cu vedere asupra râului Arga și a cartierului Magdalena, este presărat cu mici posturi de pază.

Foto 45.29
Pamplona
Un post de pază de pe drumul de rond *del Obispo Barbazán*.

Foto 45.30
Pamplona
Capela Barbazan (*Capilla Barbazán*) aparținând catedralei, văzută de pe drumul de rond de-a lungul zidului fortificat.

Promenada permite de asemenea observarea spatelui catedralei dar și a fortificațiilor de la baza zidurilor. Punctul final al promenadei este bastionul *Baluarte de Redin* (1540, azi grădină).

Foto 45.31
Pamplona
Fortificațiile joase de la baza Bastionului Redin, numite *Baluarto bajo de Nuestra Señora de Guadalupe* (sau *Caballo Blanco*, sec. XVIII)

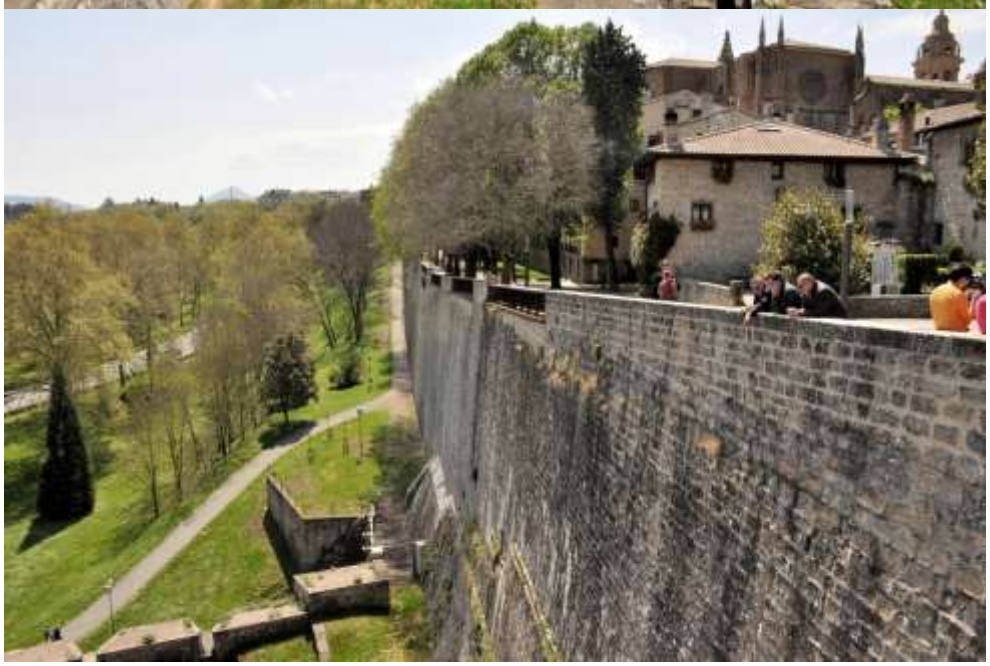

Foto 45.32
Pamplona
Vedere spre sud de pe Bastionul Redin, de-a lungul zidului vestic de apărare a orașului vechi (sec. XVI-XVIII). Sus se vede catedrala, iar jos se vede o porțiune din bastionul *Caballo Blanco*.

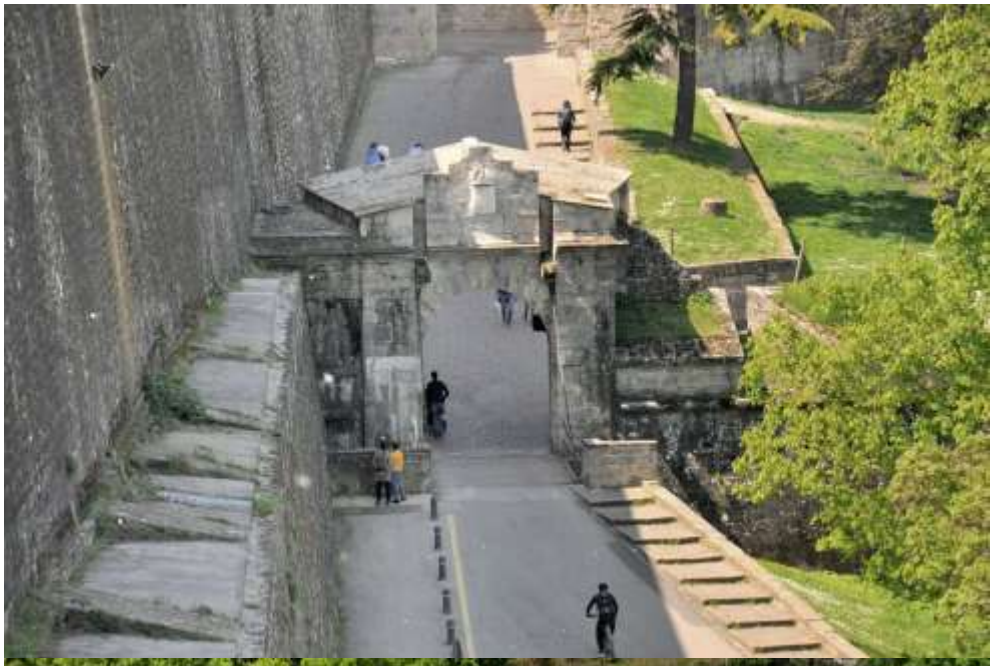

Foto 45.33
Pamplona
Poarta franceză (1553 sau *Zumalacárregui*), văzută de pe Bastionul Redin. Este cel mai bine conservată din cele șase porți ale zidurilor. Pe aici soseau călătorii din Franța dar și pelerinii.

Foto 45.34
Pamplona
Revelinul Regilor (Revellin de los Reyes, sec. XVIII*)* în planul doi și o parte din Bastionul Guadelupe în prim-plan, văzute de pe Bastionul Redin.

De pe Bastionul Redin mergem spre sud pe *Calle Redin*, trecem (fără să-l observăm) pe lângă vechiul stâlp al infamiei (*Crucero del Menditero*) și pe sub arcada Hanului Calul Alb, ieșind pe laterala Catedralei.

Foto 45.35
Pamplona
Mesón del Caballo Blanco (Calle Redin nr. 4), era în evul mediu refugiu pentru pelerinii de pe Camino de Santiago. Astăzi este restaurant.

Foto 45.36
Pamplona
La ieșirea de pe *Calle Redin* în *Plazuela de San Jose* găsim, lipită de Catedrală, cea mai veche (și mică) casă din oraș (dreapta), *Casa del Músico*. Construită în sec. XVI, era reședința muzicianului Catedralei. Poarta de lemn datează din sec. XVII.

Foto 45.37
Pamplona
Fațada Catedralei (*Santa Maria la Real de Pamplona*), construită între 1394-1501, văzută din *Calle Dormitaleria*.

Plecăm pe *Calle Curia*, continuăm pe *Calle Mercaderes* până în *Plaza Consistorial*, unde ne atrage atenția fațada barocă a Primăriei (1753, *Ayuntamiento de Pamplona*).

Foto 45.38
Pamplona
Vedere în lungul Calle Mercaderes (din dreptul nr. 17) cu turnurile bisericii San Saturnio.

Trecem apoi pe lângă Biserica *San Saturnio* (construită în sec. XIII-XIV, cu turnuri romanice fortificate caracteristice), pe *Calle Nueva* și pe drumul deja cunoscut prin piața San Francesco – parcare.

Foto 45.39
Pamplona
Plaza Consistorial.
Fațada *Ayuntamiento*.

Încă 47 km spre sud și ajungem la **Olite** / **Eriberii** (*provincia Navarra*, 20 Aprilie 2019), reședința regilor Navarei în sec. XV. Parcăm pe *Calle Uer-3*, și în drum spre Palatul Regal, trecem pe lângă *Mănăstirea San Francisco*.

Foto 45.40
Olite
Convento de San Francisco.

Palacio Real de Olite, constră practic din trei clădiri: Palatul vechi, Palatul nou și biserica Santa Maria.

Palatul vechi a fost construit în sec. XIII, cu Sala Mare la parter și camerele de-asupra. După mutarea curții în Palatul Nou a servit ca grajduri, bucătării, dependințe. Ruinat, exteriorul a fost restaurat în sec. XX, dar interiorul este modificat, clădirea fiind hotel Parador („*Principe de Viana*”).

Foto 45.41
Olite
Palatul vechi (dreapta, cu iederă) și Palatul nou, în prim-plan fiind *Turnul cu 3 coroane*. „Oul” din față este de fapt o ghețărie de 8 metri adâncime.

Foto 45.42
Olite
Palatul nou, cu *Turnul celor 4 vânturi* (stânga) și *Donjonul* (fundal). În dreapta, parțial, se vede *Turnul porții*.

Palatul nou a fost construit între 1402-1424, abandonat din sec. XVII, distrus în 1813 de un incendiu provocat pentru a nu fi ocupat de francezi, complet restaurat între 1937-1967 (mai puțin grădinile suspendate și interioarele care s-au pierdut).

Foto 45.43
Olite
Palatul nou, cu *Turnul porții* (stânga) și *Turnul celor 3 coroane* (mijloc). La dreapta se vede fațada Palatului Vechi (cu iederă) cu trei din cele patru turnuri inițiale.

Trecem prin fața palatelor vechi și nou, traversăm Palatul Nou prin *Poarta Fenero*, apoi pe străduțe înguste sub ziduri - *Calle Rúa del Fondo* și ajungem în *Plaza de Carlos III El Nobile*, închisă la vest de Primărie (*Ayuntamiento*).

Foto 45.44
Olite
Pe lângă ziduri (pe *Calle Rúa del Fondo*) spre intrarea în Palatul Nou. În spate se vede *Turnul de pază*.

Foto 45.45
Olite
Piața Carlos III, vedere de la *Fântâna leilor* spre Palatul Nou.

Din piață se poate trece printr-un gang spre nord în *Plaza de los Teobaldos*, de unde se poate intra în *Iglesia Santa Maria la Real*.

Foto 45.46
Olite
Plaza de los Teobaldon, latura vestică a Palatului Vechi (*Parador de Olite*), care nu se vizitează.

Foto 45.47
Olite
Plaza de los Teobaldon: fațada gotică și claustrul bisericii *Santa Maria*.

Nu avem timp să vizităm orașul, ne vom concentra pe Palatul Regal (Nou), unde se intră tot din Piața Carlos III. Palatul este un adevărat labirint, multiplele sale încăperi nu sunt mobilate, astfel că voi păstra descrierea doar

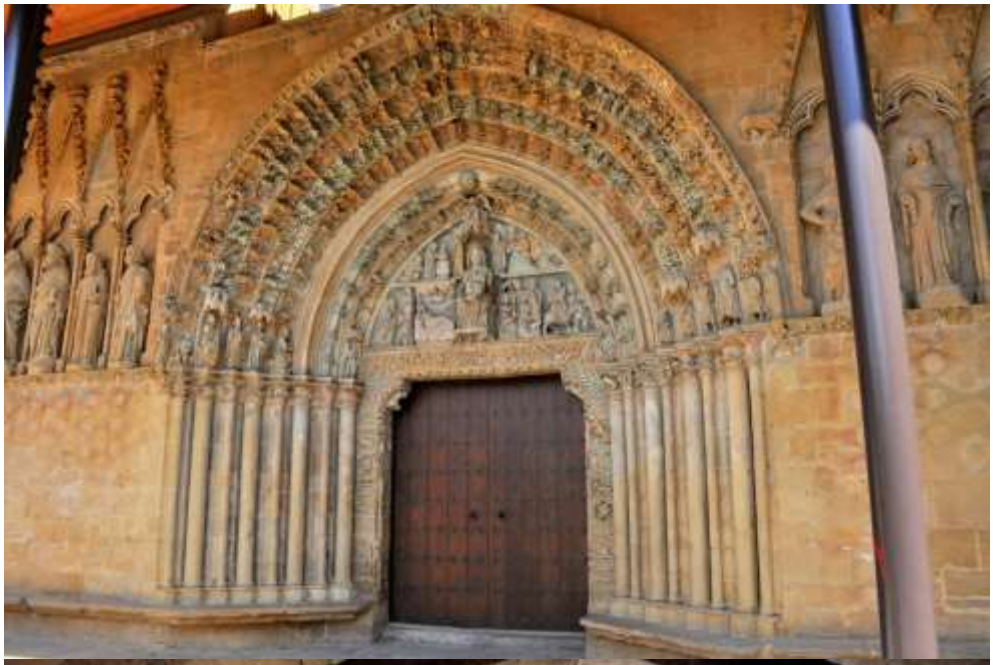

pe arhitectura exterioară și zonele importante din clădire.

Foto 45.48
Olite
Plaza de los Teobaldon: portalul *Iglesia Santa Maria la Real*.

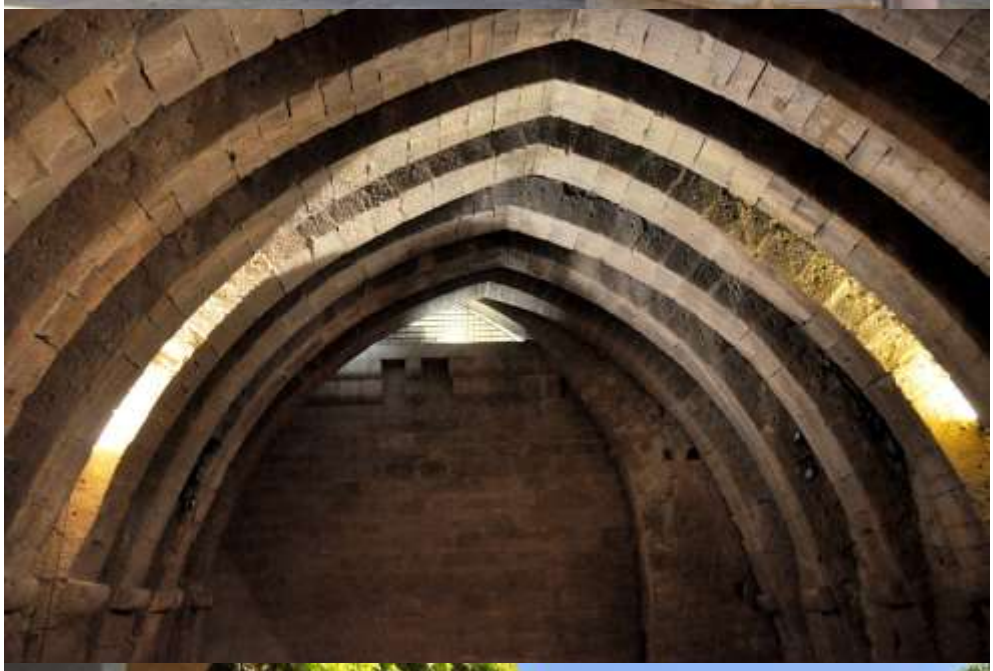

La parter, de la intrare se trece pe lângă absida bisericii, prin fosta *Grădină veche* (*Jardín Viejo*), acum un spațiu pavat. Următoarele două spații sunt dedicate expozițiilor (*Sala de excavații* și *Camera boltită*). Urmează *Sala Arcadelor*, fără ferestre, care avea singurul scop de susținere a grădinii suspendate a Reginei de la etaj.

Foto 45.49
Olite
Palatul Nou, parter: *Camera Arcadelor*, care susține Grădina Reginei.

Urmează două curți descoperite: *Curtea Mulberry* (*Patio de la Morera*, cu un dud-monument de peste 300 ani) și *Curtea Aviară* (*Patio de la Aviera*, fostă mică grădină zoologică).

Foto 45.50
Olite
Palatul Nou, etaj: *Galeria (Grădina) Reginei* (1418) restaurată, în forma unui claustru.

Urcăm la etajul I unde trecem prin *Camera Reginei* (sau a *Îngerilor*) și remarcăm *Galeria Reginei* (o grădină cu viță-de-vie)

Foto 45.51
Olite
Palatul Nou, etaj: *Galeria Regelui,* care privește în jos (dreapta) la dudul din *Grădina Mulberry*.

Trecem prin impunătoarea *Carmeră a Regelui* (cu ferestre gotice și un șemineu mare) și ieșim în *Galeria Regelui*, probabil cea mai frumoasă încăpere, situată de-asupra Grădinii Mulberry.

Foto 45.52
Olite
Palatul Nou, etaj: *Galeria Regelui* văzută din exterior, închisă cu vitralii spre sfârșitul vieții lui Carol III.

Foto 45.53
Olite
Palatul Nou, etaj: Privire de la un post de pază: în stânga absida bisericii și intrarea prin *Grădina veche* (jos), în față *Galeria Regelui* cu ramurile dudului care ies din Curtea Mulberry, în fundal *Donjonul*.

Etajul e înconjurat de un sistem de drumuri de străjeri care fac legătura între turnuri.

Foto 45.54
Olite
Palatul Nou, etaj: Privire de la un post de pază: în față *Galeria Reginei* (cu verdeața de-asupra), în dreapta *Turnul de Pază*.

Turnurile sunt, de la est spre vest, următoarele: Turnul celor patru vânturi (*Torre de los Cuatro Vientos o Tres Finestras*), Turnul de veghe (*Torre de la Atalaya o de la Joyosa Guarda*), Turnul porții Fenero (*Torre del Portal de Fenero*), Donjonul (*Torre del Homenaje*), Turnul Cisternei (*Torre del Ajibe*), Turnul celor trei coroane (*Torre de las Tres Coronas*). În majoritatea se poate urca până la platforma superioară, de unde se deschid perspective diferite din fiecare turn.

Foto 45.55 - **Olite**
Palatul Nou: *Turnul celor 4 vânturi* (datorită platformei superioare, expusă la vânt) sau *a celor 3 ferestre* (datorită celor trei ferestre gotice prin care se urmăreau turnirurile).

Foto 45.56 - **Olite**
Palatul Nou: Turnul de veghe (de unde se vedeau semnalele tirmise din orașul de graniță Ujué), sau *Turnul Gărzii Vesele* (deoarece garda se putea distra cu băutură și jocuri în timpul serviciului).

Foto 45.57
Olite
Palatul Nou: Privire de pe terasa donjonului spre Piața Carol III, Clopotnița și Biserica Santa Maria. Se vede jos intrarea în Palat, pe lângă biserică, prin fosta *Grădină veche*, de-asemenea o ramură din dudul multicentenar. De la postul de pază din centru a fost făcută *Foto 45.53*.

Pentru început urcăm în *Donjon* (40 metri înălțime), de fapt până pe terasa de sub extremitatea superioară a turnului, care este mare și oferă perspective mai bune decât mica terasă superioară.

Foto 45.58
Olite
Palatul Nou: Privire de pe terasa donjonului spre *Palatul vechi* și *Capela Sf. George* (sec. XIV, *Capilla de San Jorge,* în prim-plan descoperită).

Foto 45.59
Olite
Palatul Nou: Privire de pe terasa donjonului spre drumul de stajă care mărginește curțile Mulberry (dreapta-jos) și Aviară (stânga-jos). Verdeața din stânga este de la *Grădina Reginei*. De la postul de pază din dreapta a fost făcută *Foto 45.54*.

Foto 45.60
Olite
Palatul Nou: Mănăstirea San Francisco văzută de de pe terasa donjonului.

În Donjon există două încăperi mici (*Camera Garderobei* și *Camera Doamnelor Reginei*) amenajate expozițional. O scară în spirală leagă parterul cu platforma superioară.

Foto 45.61
Olite
Palatul Nou: Terasa superioară a Donjonului văzută de de pe terasa de observație.

In final, urcăm pe terasa superioară, cel mai înalt punct al Palatului.

Foto 45.62
Olite
Palatul Nou: vedere de pe terasa superioară a Donjonului, cu turnurile *Celor 4 vânturi* (stânga) și *de Pază* (dreapta), respectiv în prim-plan jos: *Turnul Porții Fenero* și *Turnul Cisternă* (care asigura apa pentru grădini). În dreapta-jos se vede un colț din *Grădina Reginei*.

Trecem pe *Turnul Porții Fenero* și pe *Turnul Cisternei*, apoi ne îndreptăm spre Turnul octogonal al *Celor trei Coroane*.

Foto 45.63
Olite
Palatul Nou: turnurile *Celor 4 vânturi* (față stânga) și *de Pază* (față dreapta) văzute de pe *Turnul Cisternă*. În dreapta este *Turnul Porții.*

Foto 45.64
Olite
Palatul Nou: *Turnul celor trei coroane* (numit așa datorită celor trei etaje care se subțiază treptat) văzut de pe *Turnul Cisternă*. În stânga, este zidul masiv al Donjonului.

Ne-am îndepărtat de turnurile vestice, dar nu am uitat de ele. Ne întoarcem și urcăm în fiecare până la nivelul superior.

Primul este *Turnul celor Patru Vânturi* (este vorba chiar de curenții de aer care afectează orașul întregul an: *cierzo*, *achorro*, *solano* și *negro*).

Foto 45.65
Olite
Palatul Nou: La baza *Turnului celor patru vânturi*.

Foto 45.66
Olite
Palatul Nou văzut din *Turnul celor patru vânturi*: *Turnul cisternă* (dreapta) cu *Turnul celor 3 coroane* (în spate), Donjonul (central), *Turnul Porții* (prim-plan), *Grădina Reginei* (înverzită, stânga).

Foto 45.67
Olite
Palatul Nou: Două din cele trei ferestre gotice ale *Turnului celor patru vânturi*. Mica construcție de observație este separată de turnul propriu-zis.

Al doilea este *Turnul de pază*, unde se urcă în două etape: prima până pe platforma de observație, iar apoi cu o scară strâmtă în fragilul turn cilindric, pe platforma superioară, de unde privirea poate ajunge până pe vechea graniță a Aragonului.

Foto 45.68
Olite
Palatul Nou: Orașul Olite văzut de pe platforma *Turnului de observație*. În fundal, biserica San Pedro (sec. XII), cu acoperișul atipic numit *Torre de Aguja* – turla în formă de ac (sec. XIV).

Foto 45.69
Olite
Palatul Nou văzut din *Turnul de pază*: *Turnul cisternă* (dreapta), Grădina Reginei (înverzită) cu Donjonul îm spate (central). În stânga se vede *Curtea Mulberry* cu coroana copacului multi-centenar, iar în fundal Biserica Santa Maria.

Foto 45.70 - **Olite**
Palatul Nou: *Turnul de pază* văzut de pe platforma *Turnului celor 4 vânturi*.

Foto 45.71 - **Olite**
Palatul Nou: Turnul celor patru vânturi, văzut de pe nivelul cel mai înalt (cilindrul superior) al *Turnului de pază*.

După 18 km spre est ajungem la satul medieval **Ujué** / Uxue (*provincia Navarra*, 20 Aprilie 2019), construit pe pantele unui deal între Munții Ribera și Munții Navarra, dominat de biserica-cetate *Santa Maria*, care adăpostește inima regelui Carol al II-lea de Navarra, numit și „cel Rău”. Lăsăm mașina în parcarea *Morapie*,

Foto 45.72
Ujué
Vedere generală a satului dinspre nord, de pe șoseaua NA-5310.

Foto 45.73
Ujué
Iglesia San Miguel: fațada romanică din sec. XIII și ruinele navei dreptunghiulare.

Foto 45.74
Ujué
Vedere pe *Calle Morapie* spre sud.

care este în același timp un punct de belvedere (*Mirador*), de unde pivirea cuprinde dealuri pe zeci de kilometri, până spre munții Pirinei.

Din parcare spre sud-est se văd ruinele bisericii *San Miguel*.

Aruncăm o privire în lungul *Calle Morapie*, apoi urcăm pe străduțe neschimbate de scole, printre case de piatră. Pe *Calle Norte* și *Calle Santa Maria* ajungem în mica *Plaza Santa Maria*.

Dar obiectivul principal al locului este biserica-cetate *Santa Maria*, așezată pe culmea dealului de 815 metri. Construită în sec. XI în stil romanic, extinsă în stilul gotic navarez între 1370-1375, a fost înconjurată de un zid defensiv. În sec. XV fortăreața făcea încă

parte din sistemul de apărare al orașului Pamplona.

Foto 45.75
Ujué
Pe *Calle Norte*.

Arhitectural, biserica are o navă centrală gotică, un cor gotic și trei aside romanice. Din cele patru turnuri de apărare exterioare, se mai păstrează doar două (al *Celor 4 Vânturi* și al *Vârfurilor*).

Foto 45.76
Ujué
Plaza Santa Maria cu resturantul *Mesón las Torres* (dreapta).

Pentru a intra în biserică, urcăm câteva scări din Piață spre vest și ajungem în fața portalului, unul dintre cele mai bogat decorate din Navarra.

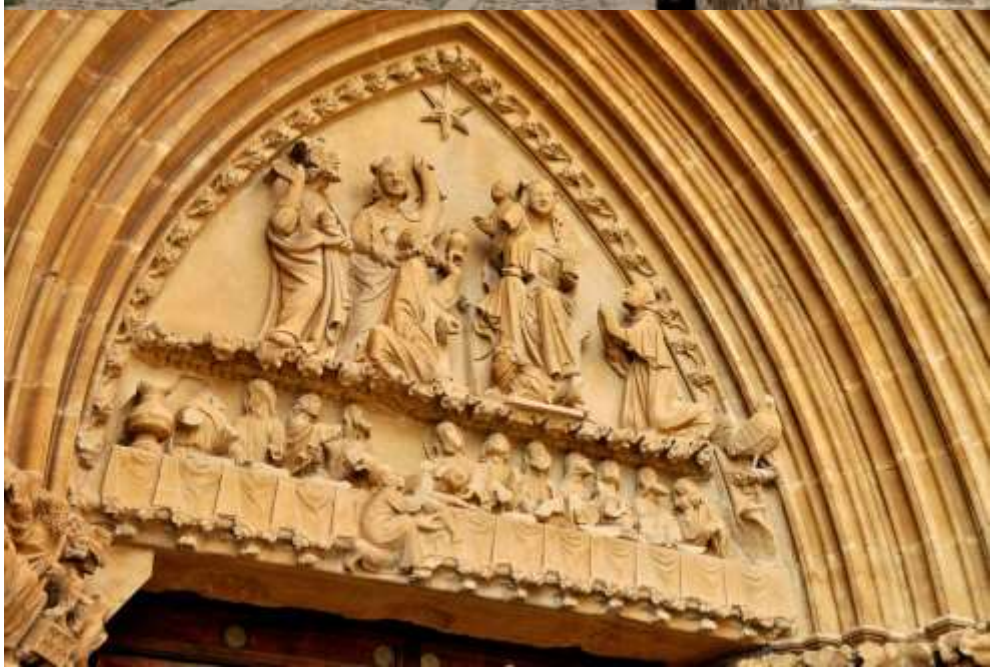

Foto 45.77
Ujué
Detaliu din portalul gotic al bisericii *Santa Maria la Real*, cu o interpretare aparte a *Cinei cea de Taină*. De-asupra, o stea cu cei trei magi zâmbitori și a patra persoană îmbrăcată în cleric (Regele Carol al II-lea).

Foto 45.78
Ujué
Iglesia Santa Maria. Fațada sudică este deschisă sub forma unei galerii cu vedere largă spre râul Navarra (*Ribera Navarra*).

Plimbarea în jurul bisericii este favorizată de alei de patrulare (drum de străjeri acoperit), adăugate în sec. XIV.

Foto 45.79
Ujué
Iglesia Santa Maria. În absida din spatele grilajului se păstrează statuia *Fecioarei din Ujué*, operă romanică din 1190, acoperită cu argint în sec. XIV. Alături, este păstrată inima Regelui Carol al II-lea cel Rău, urmare a propriului testament din 1385.

La nordul bisericii se află o zonă numită *Castillazo*, cu ruinele *Universității Carol al II-lea* (nefinalizată din lipsă de fonduri), o cisternă și un teren pe care se aflase odată donjonul castelului.

Foto 45.80
Ujué
Iglesia Santa Maria. Ruinele *Universității Carol al II-lea* (*Studium generale*), lipite de zidurile nordice ale bisericii. Vedere de pe platforma din spatele bisericii.

Foto 45.81
Ujué
Iglesia Santa Maria. Vedere a bisericii din nord (din spate), de pe o platformă de belvedere. În dreapta-jos se află ruinele „Universității Carol II”

Foto 45.82
Ujué
Iglesia Santa Maria. Vedere a bisericii din sud-vest, cu galeria sudică la stânga și cele două turnuri fortificate.

În drum spre următorul obiectiv, cam la 40 km spre nord-vest, ne apare imaginea spectaculoasă a unui orășel fortificat medieval care ocupă o întreagă colină. Este **Cerco de Artajona**, dar ora târzie nu ne permite o vizită. Cu regret, rămâne pe altădată...

Foto 45.83
Cerco de Artajona
Biserica-fortăreață *San Saturnino* (sec. XIII), înconjurată de 9 din cele 14 turnuri de apărare originare (sec. XII).

Ultimul obiectiv al zilei se află în orașul de pelerinaj **Puente la Reina**, podul romanic din sec. XI de peste râul Arga, permițând trecerea pelerinilor spre Compostela.

Foto 45.84
Puente la Reina
Podul romanic văzut dinspre sud, de pe malul estic al râului Arga.

Foto 45.85
Puente la Reina
Podul romanic văzut dinspre nord, de pe malul vestic.

Înnoptăm la Zuia, iar a doua zi ocolim Bilbao (orașele mari rămân pentru alte ocazii) și facem pe drum un mic popas la **Laredo**, pe *Playa La Salvé*, plajă cu nisip fin, lungă de 4 kilometri. Nimic deosebit din punctul meu de vedere, doar un pic de ozonare la malul mării.

Foto 45.86
Laredo
Plaja *La Salvé* cu vedere spre zona muntoasă din peninsula Santoña (*Monte Buciero*).

Primul obiectiv al zilei este orașul **Santander** (*Cantabria*, 21 Aprilie 2019), mai precis doar *Peninsula de la Magdalena*, și nu localitatea propriu-zisă.

Foto 45.87
Santander
O privire în stațiunea orașului, cu *Gran Casino del Sardinero* (1913) în dreapta și *Hotel Dorma* în stânga.

Parcăm în *El Sardinero*, stațiunea orașului, care posedă o succesiune de plaje, totalizând 3 kilometri. Ultima este *Playa de la Concha*, după care sunt vizibile (mai ales pe mare joasă) formațiunile stâncoase specifice peninsulei.

Foto 45.88
Santander
Formațiuni subacvatice (acum vizibile la reflux) la intrarea în *Peninsula Magdalena*. În dreapta se vede *Roca del Camello*, în fundal mijloc – Peninsula, iar în stânga insula *de Mouro*.

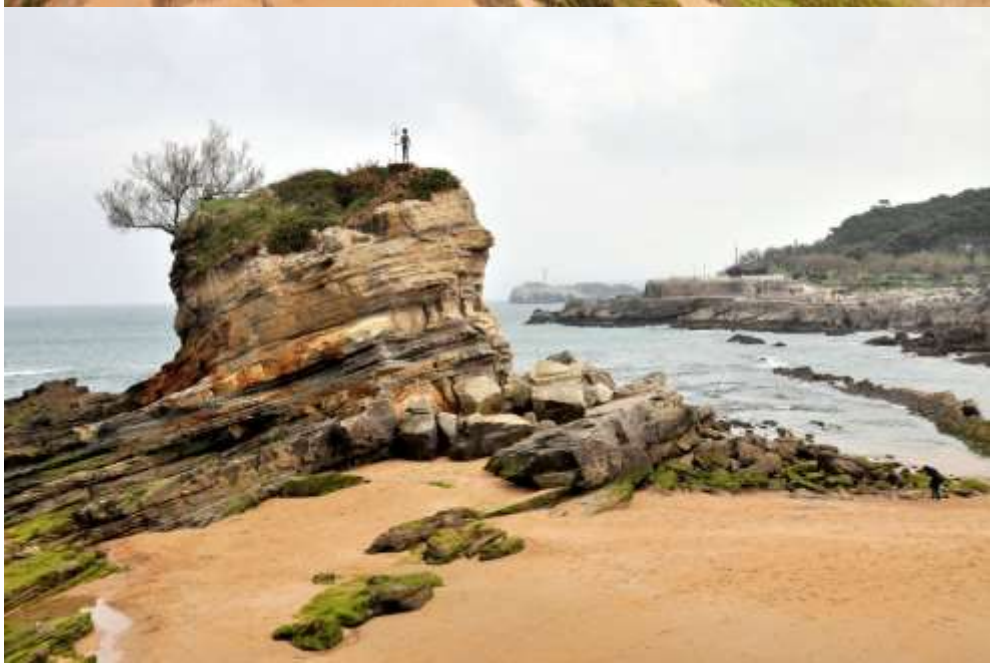

Foto 45.89
Santander
Roca del Camello sau *Peñón del Niño Neptuno*, cu statuia lui Neptun, în dreapta se vede *Parcul Marin* de pe peninsulă, iar în fundal stânga – *Isla de Mouro* cu *Faro de Mouro*.

Mergem de-a lungul parcării de pe *Av. De la Magdalena*, profitând de marea joasă pentru a vedea șirurile de stânci subacvatice.

Trecem de *Stânca Cămilei* și de mica plajă cu același nume (*Playa del Camello*) și intrăm în peninsula Magdalena.

Foto 45.90
Santander
O privire în urmă spre cartierul Canalejas (spre vest), cu *Eurostars Hotel Real* în vârf și *Casa-palacio El Promontorio* (1918) la stânga imaginii.

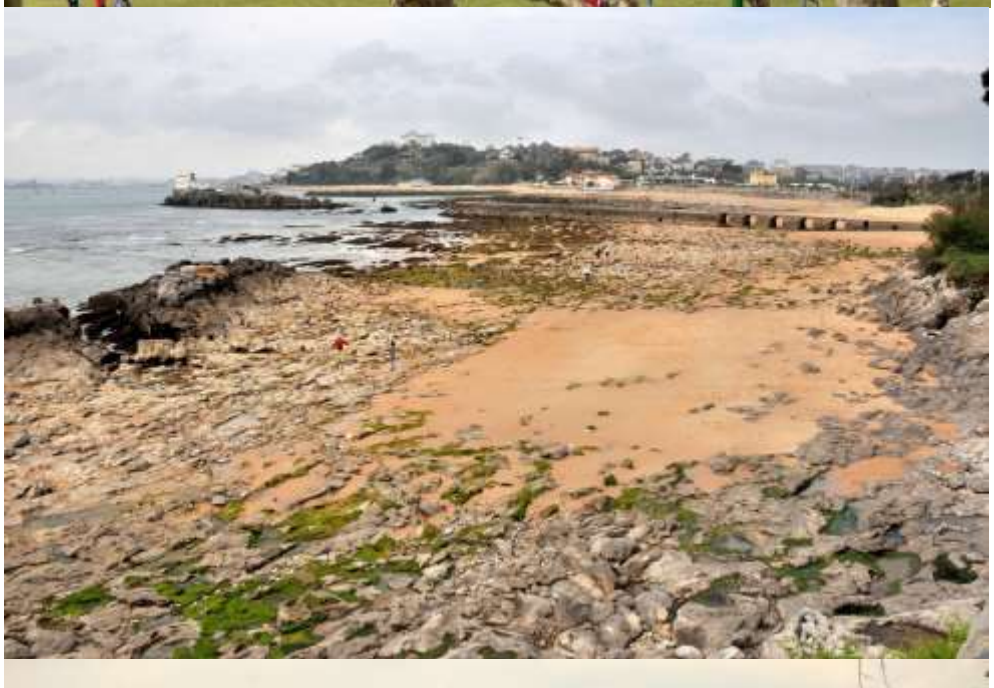

Pornim spre sudul peninsulei, pe aleea *Calle Juan de Borbon*, apoi pe *Calle Familia Real*, trecem pe lângă un teren de joacă, apoi pe lângă Restaurantul *Caballerizas Reales* până în dreptul Plajei *de los Bikini*.

Foto 45.91
Santander
Playa de Bikini cu pontonul spre *Isla de la Torre* (stânga), văzute din dreptul restaurantului *Caballerizas*.

Foto 45.92
Santander
Peninsula Magdalena: Vedere de-a lungul pontonului spre insula *de la Torre*.

Trecem de pontonul spre *Insula Taurului*, apoi prin locul amenajat pentru picnic (*Merendero de la Magdalena,* de fapt întreaga peninsulă este împădurită și favorabilă relaxării)

Foto 45.93
Santander
Peninsula Magdalena: Vedere din locul amenajat pentru picnic spre *Isla Horadada,* pe care e construit un far de semnalizare.

Din aleea *Familia Real*, coborâm puțin pe vechi scări până la *Embarcadero Real de la Cerda*.

Foto 45.94
Santander
Peninsula Magdalena: Scara ce coboară la Debarcaderul regal *de la Cerda*.

Imediat la nord se deschide un golf stâncos, mărginit de o peninsulă pe care se ridică un far maritim, *Faro de la Cerda*, numit și farul *Punta de la Cerda* sau *Argolla*.

Foto 45.95
Santander
Peninsula Magdalena: Vedere peste golf cu promontoriul stâncos *Punta de la Cerda*, pe care se înalță farul cu același nume.

Foto 45.96
Santander
Peninsula Magdalena: Vedere din același loc spre nord-est, pste golful *Bajo la Garma*, cu *Isla de Mouro* și farul cu același nume.

Foto 45.97
Santander
Peninsula Magdalena: Vedere spre *Isla de Mouro* cu *Faro de Mouro* (1860), înalt de 39 metri, nu mai este locuit din 1921.

Ne îndreptăm acum spre obiectivul pincipal al peninsulei, *Palacio de la Magdalena*, reședință regală de vară dela începutul sec. XX, folosită de Regele Alfonso XIII și Regina Victoria Eugenia.

Foto 45.98
Santander
Peninsula Magdalena: Vedere spre fațada sudică a Palatului de vară de pe aleea *Calle Familia Real*.

Foto 45.99
Santander
Peninsula Magdalena: Palatul de vară văzut dinspre sud-est.

Palatul a fost construit prin conscripție populară între anii 1909-1911 și apoi dăruit familiei regale. Din 1932 a găzduit cursurile unei universități, iar din 1977 a fost cumpărat de consiliul local Santander.

Foto 45.100
Santander
Peninsula Magdalena: Palatul de vară văzut dinspre sud-vest.

De pe terasa *Mirador* din spatele palatului (din nord) privirea cuprinde marea spre *Insula Mouro* spre nord-est, și spre capul stâncos *Punta Caballo*, spre nord-vest

Foto 45.101
Santander
Peninsula Magdalena: Palatul de vară văzut dinspre nord-est, de pe terasa ce privește de la înălțime asupra Atlanticului.

Drumul de întoarcere îl facem pe coasta nordică a peninsulei, pe aleea *Calle Juan de Borbon*, trecând pe lângă promontoriul stâncos *Punta Caballo*.

Foto 45.102
Santander
Peninsula Magdalena: Trei galioane și o plută de lemn în muzeul numit și *Museo El Hombre y la Mar*.

Câțiva pași mai departe ne întmpină siluetele unor vechi nave cu pânze – este un muzeu în aer liber (*Muelle de las Carabelas*) dedicat exploratoturlui Vital Aslar (1933-2020), unde sunt expuse trei galioane folosite de el la trecerea Atlanticului, plus o replică a plutei de lemn cu care a trecut Pacificul în 1970.

Foto 45.103
Santander
Peninsula Magdalena: *Parque Marino*: o focă în momentele de relaxare.

Imediat după muzeu urmează o zonă de bazine și stânci artificiale, este *Parcul Marin* (*Parque Marino*), o mică grădină zoologică cu animale marine.

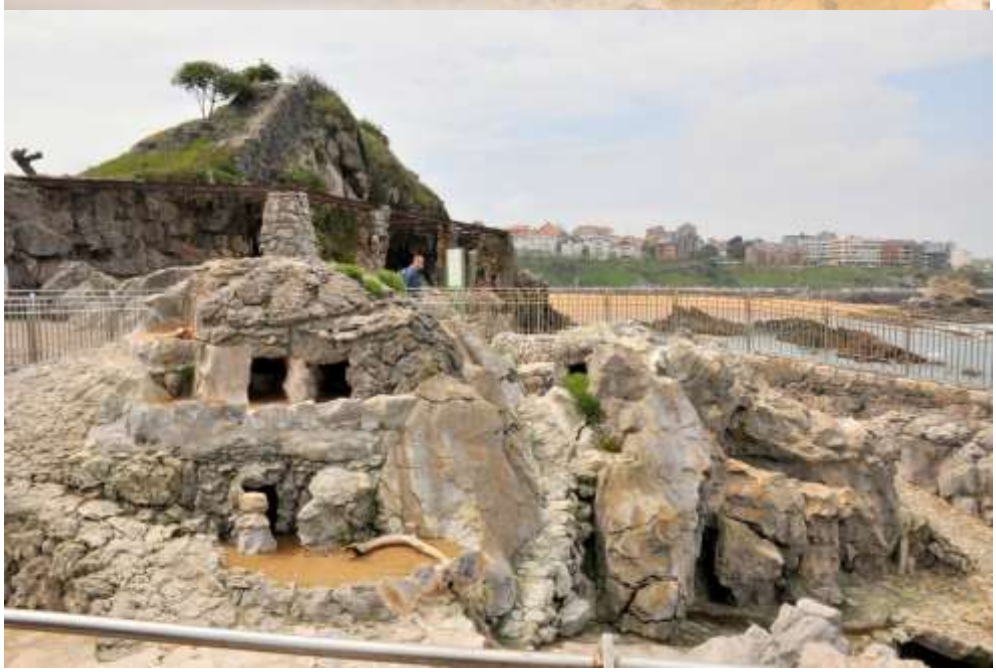

Foto 45.104
Santander
Peninsula Magdalena: *Parque Marino*: zona rezervată pinguinilor.

Primele două bazine mari sunt rezervate focilor, urmează o zonă stâncoasă cu adăposturi pentru

pinguini, iar ultimul este un bazin semicircular pentru cursele focilor.

Foto 45.105
Santander
Peninsula Magdalena: *Parque Marino*: bazinul semicircular al focilor.

După 34 km spre vest, ajungem la **Santillana del Mar** (*Cantabria*, 21 Aprilie 2019), mai precis la est de oraș unde vizităm copia celebrei peșteri pictate **Altamira** (cea originală fiind închisă publicului, din motive de protecție). Se spune că noua peșteră (*Neocueva*) o imită perfect, mai puțin înălțimea, tavanul copiat fiind acum ridicat pentru o vizită mai facilă.

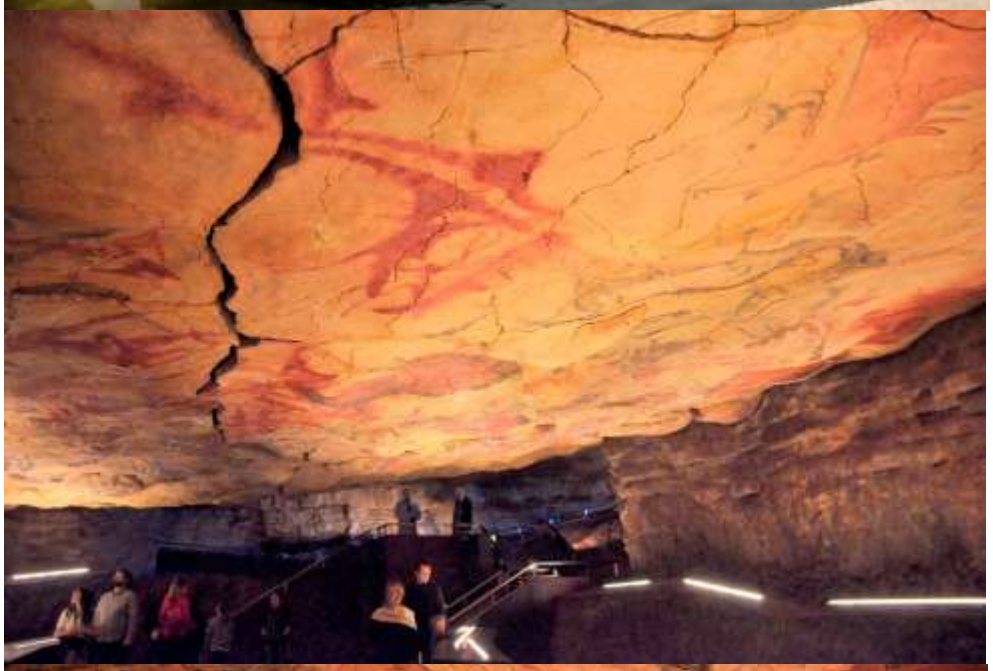

Foto 45.106
Santillana del Mar
Neocueva Altamira: tavanul pictat e mai înalt față de original.

Vizităm de fapt doar o porțiune a peșterii descoperită în 1879, sala mare policromă de 18 x 9 metri, pictată mai „recent” decât galleriile, între anii 15.000-12.000 î.Chr., în perioada magdaleniană.

Foto 45.107
Santillana del Mar
Neocueva Altamira: reprezentările predominante sunt ale bizonilor.

Foto 45.108
Santillana del Mar
Imagine caracteristică pe *Calle de la Carrera* (spre nord-est).

Vizităm acum satul propriu-zis, **Santillana del Mar**, o capsulă a timpului care a păstrat străzi pavate și case medievale cu blazoane și balcoane. Pornim dela parcarea publică din estul satului pe lângă Oficiul de turism, în *Plaza Gándara*, pe lângă *Terasa Los Blasones* și cafeneaua *La Villa* (menționez aceste nume deoarece toate funcționează în „casonas", vile medievale).

Foto 45.109
Santillana del Mar
Un exemplu de „casona", locuință seniorială cu fațadă blazonată (restaurant *La Huerta del Indiano*, *Calle de la Carrera* nr.15, reconstruită în 1661).

Cotim la dreapta (spre nord) pe *Calle de la Carrera,* trecem la nr. 7A pe lângă „Muzeul brânzei" (*Museo del Queso*), vis-a-vis de intrarea în curtea *Paradorului Gil Blas.*

Foto 45.110
Santillana del Mar
Grădina din spate a uneia dintre cele mai mari vile din sat, *Gil Blas*, azi Parador de turism (hotel 4*).

Foto 45.111
Santillana del Mar
Calle de la Carrera privită spre sud,cu *Torre de Los Velarde* în stânga la nr. 5 (casă-turn gotică fortificată din sec. XV construită pentru Garcia de Velarde) și *Muzeul brânzei* (utima clădire, la nr. 7A).

Drumul continuă pe *Calle Canton*, pe care trecem pe lângă *Hotel Altamira* (înființat în *Palacio Valdivieso*, care exista deja sub acest nume la 1753) pe stânga, respectiv hotelul *Posada Ansorena* (înființat în *Casa de Leonor de la Vega*), hotelul *Casa del Marques* și restaurantul *Casa Miguel* pe dreapta.

Foto 45.112
Santillana del Mar
De aici *Calle de la Carrera* își schimbă numele în *Calle Canton*.

Foto 45.113
Santillana del Mar
Hotelul Altamira funcționează în *Palacio Valdivieso* (construit la începutul dec. XVIII, *Calle del Canton* nr. 1). Și aceasta are blazon, dar situat la etaj, pe colțul clădirii.

Foto 45.114
Santillana del Mar
Vedere în lungul străzii *Calle Canton* spre nord-est. În prim-plan hotelul *Posada Ansorena*, ce funcționează în *Casa Leonor de la Vega* (nr. 10, construită probabil între sec. XV-XVI)

Foto 45.115
Santillana del Mar
Vedere inversă în lungul străzii *Calle Canton*, spre sud-vest: în prim-plan Hotelul *Casa del Marqués* (nr. 26, casă din sec. XVI, restaurată în 1999), apoi magazinul *Casa de los Camisetas* (nr. 14), urmat de hotelul *Posada Ansorena*.

Foto 45.116
Santillana del Mar
Restaurantul *Casa Miguel,* înființat în „casona” *de los Hombrones* (Calle del Rio nr. 2, sec. XV-XVII), numit așa după cei doi războinici care încadrează vulturul de pe blazonul fațadei.

De aici numele străzii se schimbă iar în *Calle Rio*, pe care ajungem la fântâna istorică *Fuente Lavadero-Abrevadero.*

Foto 45.117
Santillana del Mar
Calle del Rio cu fântâna *Lavaredo-Abrevaredo* (sec. XVI) și *Casa de los Quevedo* în dreapta. Biserica în fundal.

În dreptul fântânii se ridică alte două *casonas* cu blazoane, Casele *Cossio* și *Quevedo*. De la acest nivel intrăm în *Plaza Abad Fracisco Navarro*.

Foto 45.118
Santillana del Mar
Vedere disnpre nord, cu Casele familiilor *Cossio* (stânga) și *Quevedo* (dreapta) datează din sec. XVII-XVIII, care sunt situate una lângă alta.

De formă triunghiulară, piața este mărginită la nord de *Colegiata de Santa Juliana*, biserică romanică din sec. XI, la vest de Casa arhiducesei *Margareta de Austri*a, iar la est de *Muzeul Jesús Otero*. La sud sunt casele *Cossio* și *Quevedo*.

Foto 45.119
Santillana del Mar
Casa arhiducesei Margareta de Austria (sec. XVII, sau *Casa de los Abades*), a aparținut familiei Barreda Bracho. Stemele de pe fațadă sunt moderne, opera lui Jesús Otero. Aici se află *Muzeul Barquillero* (jucării vechi).

Vizităm biserica și claustrul.

Foto 45.120
Santillana del Mar
Biserica Colegiată și Mănăstirea Santa Juliana, a fost construită în sec. XII-XIII. De-asupra portalului, într-o nișă se vede statuia Sf. Iuliana.

Puctul de atracție este claustrul romanic al mănăstirii, construit la sfârșitul sec. XII.

Foto 45.121
Santillana del Mar
Claustrul Mănăstirii Santa Juliana, văzut dinspre nord.

Claustrul are 42 capiteluri romanice duble, sculptate atât cu teme vegetale și geometrice, cât și cu scene biblice alegorice.

Foto 45.122
Santillana del Mar
Claustrul Mănăstirii Santa Juliana: coloane duble cu capiteluri romanice, cu decorațiuni vegetale sau geometrice.

Colegiala a fost primul monument cantabric protejat pin lege, la 12 martie 1889.

Foto 45.123
Santillana del Mar
Claustrul Mănăstirii Santa Juliana: capiteluri romanice cu decorațiuni biblice (la mijloc probabil *Daniel în groapa leilor*, în prim-plan dreapta probabil *Botezul lui Isus* (sec. XII).

Foto 45.124
Santillana del Mar
Mănăstirea Santa Juliana: reconstituire „istorică” cu figurine de argilă, cu opt scene din *Patimile lui Cristos* (autor Ángel Pérez Ramos). Probabil expoziție temporară.

Părăsim Colegiata și o ocolim pe la est, ajungând imediat într-o piață contiguă, *Plaza las Arenas* unde remarcăm fațada romanică al *Palacio de los Velarde*.

Foto 45.125
Santillana del Mar
Plaza las Arenas: fațada *Palacio de la Velarde*, edificiu de tranziție de la gotic la renascentist, construit în sec. XV și modificat în sec. XVII.

Ne întoarcem până la sfârșitul *Calle Rio*, unde facem dreapta pe *Calle Racial* și ajungem în altă piață importantă, *Plaza Mayor* (sau *Ramón Pelayo*).

Foto 45.126
Santillana del Mar
Plaza Mayor: *Torre de Don Borja* (sec. XV-XVI), azi centru cultural cu expoziții, al Fundației Santillana.

Piața triunghiulară echidistantă, are la nord *Torre de Don Borja*, la est *Torre del Merino* și fațada *Parador de Gil Blas* (i-am cunoscut deja curtea interioară, văzută din Calle Carrera) și *Casa de los Barreda-Bracho*, iar la vest Primăria (*Ayuntamiento*, sec. XVIII).

Foto 45.127
Santillana del Mar
Plaza Mayor: *Torre del Merino* (stânga, sec. XIV), și la dreapta intrarea în *Parador de Gil Blas* (înființat din 1944 în *Palacio Barreda-Bracho*, 1650).

Ieșim din piață prin capătul sudic (numit uneori *Piața Primăriei*), trecând pe lângă casele *Aquila (Estrada)* și *Parra.*

Foto 45.128
Santillana del Mar
Piața Primăriei: Casele alăturate *Casa del Águila* în stânga (a Vulturului, numită și *de los Estrada*, sec. XVII) și *Casa de la Parra* în dreapta (a Viței-de-Vie, sec. XVI). În fața lor este o statuie de bizon realizată de Jesús Otero.

Foto 45.129
Santillana del Mar
Vedere din *Calle de Santo Domingo* spre nord (în față se deschide *Calle de Juan Infante*). Prima clădire din stânga (parțial) este *Casa de los Alonso* (sec. XVII, cu două blazoane mici și ferestre gotice)

Continuăm pe *Calle de Juan Infante* apoi pe *Calle Santo Domingo*, pe lângă Palatul *Peredo-Barreda* (sau *Palacio de Benamejís*, 1694), *Casa de los Alonso* și, peste drum, *Casa de los Villa* (cu balcoane semicirculare).

Foto 45.130
Santillana del Mar
Peste drum de Casa Alonso este *Casa de los Villa* (dreapta, sec. XVIII), cu balcoane în stil amvon și blazon.

La final ieșim în *Avenida de Dorat* (la colțul *Muzeului Diocezian Regina Coeli*) și, trecând pe lângă *Monasterio Regina Coeli* și *Hotel-Museo Los Infantes* revenim la parcare.

Foto 45.131
Santillana del Mar
Hotel Museo Los Infantes, funcționează în *Palacio de Diego García Calderón*, construit în sec. XVII în orașul vecin Oreña și reconstruit pe actualul loc în 1730.

Foto 45.132
Santillana del Mar
Monasterio Regina Coeli (Clarisas), sec. XVI, detaliu al porții văzute de pe *Avenida Dorat*.

Mai parcurgem 36 km spre vest și ajungem la **San Vicente de la Barquera** (*Cantabria*, 21 Aprilie 2019). Oprim în marea parcare *La Barquera*, de unde trecem podul cu același nume (șoseaua N-634) peste estuarul *Brazo Mayor*.

Foto 45.133
San Vicente de la Barquera
Podul Barquera văzut din parcarea omonimă; în dreapta-sus se vede *Castelul Regelui*.

Este deja târziu, avem timp doar pentru principalul obiectiv, orașul vechi fortificat de pe colina dominată de *Castilio del Rey* (construit în 1210, azi centru expozițional).

Urcăm pe străduța *Calle Padre Antonio*, de unde intrăm în mica fortificație urmând scările pe stânca pe care e înălțat castelul.

Foto 45.134
San Vicente de la Barquera
Castilio del Rey. Sala principală, cu expoziții și machete.

Foto 45.135
San Vicente de la Barquera
Castilio del Rey. Aripa lungă de nord-est (de-asupra sălii expoziționale), văzută din dreptul turnului de acces. În fundal-dreapta se zărește *Plaja Tostadero*, iar jos, lângă ziduri, străduța *Padre Antonio*.

Înauntru se află o sală lungă cu spațiu expozițional, iar prin turn se poate urca pe acoperiș, de unde se deschid frumoase priveliști asupra orașului.

Foto 45.136
San Vicente de la Barquera
Castilio del Rey. Vedere de pe acoperișul aripei lungi spre sud, cu podul istoric de 500 metri *Puente de la Maza* peste estuarul San Vicente (sec. XV).

Foto 45.137
San Vicente de la Barquera
Castilio del Rey. Vedere inversă a acoperișului aripei lungi (spre sud-vest) cu turnul de acces (donjonul). Turnul din fundal nu aparține vreunui monument, ci Serviciului social al Marinei.

Trecem prin turnul de acces (donjon) pe aripa scurtă, de sud-vest a castelului.

Foto 45.138
San Vicente de la Barquera
Castilio del Rey. Aripa scurtă, de sud-vest, nu este refăcută, dar servește ca un foarte bun punct de observație. În fundal, se văd turnurile Institutului Social și ale Bisericii .

Foto 45.139
San Vicente de la Barquera
Castilio del Rey. Turnul bisericii *Nuestra Señora de los Ángeles* văzut de pe aripa de sud-vest. În dreapta sunt fațadele spre râul *Brazo Mayor* a unor clădiri administrative, între care și Primăria.

Foto 45.140
San Vicente de la Barquera
Castilio del Rey. *Podul Barquera* peste râul *Brazo Mayor*, văzut de pe aripa de sud-vest (perspectivă inversă față de Foto 45.133)

Coborâm din castel, trecem printr-o poartă și continuăm urcarea pe *Padre Antonio*.

Foto 45.141
San Vicente de la Barquera
Una dintre porțile orașului fortificat, lipit de stânca pe care se înalță Castelul Regelui.

Foto 45.142
San Vicente de la Barquera
Vedere în urmă, cu aleea *Padre Antonio* și *Castelul Regelui* (se vede aripa scurtă și donjonul pentagonal).

După cca 200 metri, ajungem în dreptul Primăriei orașului (*Ayuntamiento*) și a Guvernului Cantabriei, instituții ce funcționează în palatul renascentist al Familiei Corro (fostul *hospital de la Misericordia*), construit în sec. XVI de inchizitorul Antonio del Corro pentru ajutorul bolnavilor săraci din oraș.

Foto 45.143
San Vicente de la Barquera
Palacio de la Familia Corro, actuala primărie a orașului.

Foto 45.144
San Vicente de la Barquera
Torre del Preboste, văzut din dreptul Primăriei.

Dacă întoarcem spatele Primăriei și privim în jos, pe strada *Calle Mata Linares*, vedem turnul medieval *Torre del Preboste*, parte a sistemului defensiv al orașului contra atacurilor dinspre Marea Cantabrică, dar și sediu al colectării de taxe (efectuate de *preboste*).

De aici încolo, străduța este botezată *Calle Alta*.

Foto 45.145
San Vicente de la Barquera
Vedere de pe *Calle Alta* spre vest, cu Colegiul *Corazón de María* în dreapta și Biserica în stânga.

Trecem pe *Calle Alta* pe lângă ruinele *Hospital de la Concepción* (sec. XIV-XVI, destinat drumeților și pelerinilor Mormântului Sfântului Iacob din Santiago de Compostela).

Foto 45.146
San Vicente de la Barquera
Ruinele Spitalului *de la Concepción* (stânga) cu turnul Bisericii în fundal.

Foto 45.147
San Vicente de la Barquera
Ruinele Spitalului *de la Concepción*.

Ajungem în final în fața bisericii *de Nuestra Señora de los Ángeles*, situată în cea mai înaltă zonă a orașului, construită în stil gotic, cu trei nave, în sec. XIII-XIV. Are două portaluri romane și morminte din sec. XV-XVI, printre care și al lui Antonio de Corro.

Foto 45.148
San Vicente de la Barquera
Iglesia de Nuestra Señora de los Ángeles
Vedere laterală, dinspre nord.

Ocolim biserica pe la nord, și pe platoul din spatele său găsim un *Mirador*, un loc de belvedere lîngă *Puerta de Asturias*.

Foto 45.149
San Vicente de la Barquera
Iglesia de Nuestra Señora de los Ángeles
Vedere posterioară, dinspre vest în lumina asfințitului, de pe *Mirador*.

Foto 45.150
San Vicente de la Barquera
Puerta de Asturias (stânga) și portalul nordic al *Iglesia de Nuestra Señora de los Ángeles* (fundal), văzute de pe *Mirador*.

De pe platforma Mirador-ului privirea alunecă pe luciul lui *Brazo Mayor* (brațul principal al estuarului marin San Vicente, în care se vasă și Rio Gandarilla).

Foto 45.151
San Vicente de la Barquera
Vedere de pe *Mirador de Santa María de los Ángeles* de-a lungul *Brazo Mayor* (la maree înaltă, altfel bancurile de nisip ar fi dominat imaginea) cu utlimele ziduri vestice ale fortificației medievale a orașului.

Continuăm câteva minute de contemplare de pe *Puerta de Asturias*, veche poartă de intrare din zidul fortificat, ce servea călătorilor veniți din regiunea Asturias.

Foto 45.152
San Vicente de la Barquera
Puerta de Asturias, cu vedere spre *Brazo Mayor*.

Foto 45.153
San Vicente de la Barquera
Iglesia de Nuestra Señora de los Ángeles
Fațada și portalul sudic (intrarea principală).

E timpul să ne retragem spre cazarea din Aviles, dar nu înainte de a mai poposi puțin pe Podul Barquera pentru o ultimă privire asupra orașului.

Foto 45.154
San Vicente de la Barquera
Privire pe asfințit de pe podul Barquera peste *Brazo Mayor* spre colina cu *Castelul Regelui* (prim-plan), clădiri administrative (mediu plan) și Biserica *de Nuestra Señora de los Ángeles* (fundal).

Foto 45.155
San Vicente de la Barquera
O imagine liniștită care geografic este în mijlocul orașului: podul medieval *de la Maza* văzut din parcarea *Barquera*. E maree înaltă și cele 28 arcade sunt puțin vizibile.

Foto 45.156
Cabo de Peñas
Farul situat la 119 metri de-asupra mării și 60 metri de faleză. În funcțiune din 1852, găzduiește un muzeu marin.

A doua zi este dedicată primordial naturii de pe *Costa Verde*. De la cazarea din Aviles mergem cam 20 km spre nord, până la **Cabo de Peñas** (*Asturias*, 22 Aprilie 2019), cel mai nordic promontoriu din Asturias.

Foto 45.157
Cabo de Peñas
Bocinas de niebla, coarnele de ceață folosite între 1951-1977. Au fost 14 vibratoare electromagnetice care emit litera P din codul Morse. Azi mai sunt 6 vibratoare și 12 claxoane.

Parcăm în dreptul farului, iar de aici este foarte aproape *Mirador*-ul, de unde vedem spre stânga, chiar pe marginea falezei, „coarnele de ceață”, care avertizau navele când farul nu era vizibil în ceață.

Foto 45.158
Cabo de Peñas
Vedere de la *Mirador* spre vest, cu coarnele de ceață, golfurile *El Saltu* și *El Buracu*, promontoriile stâncoase *La Cazona* și *La Taya* și insula *Erbosa*.

Foto 45.159
Cabo de Peñas, Văzut de la *Mirador* spre est, cu cea mai înaltă stâncă a Capului - *La Gaviera* (94 metri înălțime), continuată de *La Gavierona* și cele mai nordice stânci ale Capului - *Los Merendálvarez* .

Urmăm poteca care ne trece dincolo de latitudinea stâncii Gavierona, pentru a admira peisajul și spre est.

Foto 45.160
Cabo de Peñas, Cu cea mai înaltă stâncă a Capului - *La Gaviera* (94 metri înălțime). Stânga-jos se văd stâncile joase *El Parado* și *El Pegallo.*

Foto 45.161
Cabo de Peñas, Vedere în lungul fațadei estice a Capului, respectiv a stâncilor *La Gaviera* și *La Gavierona,* cu micile stânci *Merendálvarez* în zona mediană și *Isla Erbosa* (cea mari stânga) și *Islote el Bravo* (cea mică dreapta) în fundal.

Foto 45.162
Cabo de Peñas, Vedere spre est: golful *La Cubil* (prim-plan), stâncile joase *El Coneo*, golful *La Centollera* (plan secund) și capul *El Castro* sau *Pinafero*.

La 60 km spre vest vizităm alt promontoriu lăudat, **Cabo Vidio** (*Asturias*, 22 Aprilie 2019). Parcăm pe șoseaua CU-8 înainte de far (construit doar în 1950), de unde avem o perspectivă spre vest.

Foto 45.163
Cabo Vidio, Vedere spre vest (la maree joasă): golful cu plaja *Peña Doria* (sub faleza din prim-plan), *Punta los Altares* și apoi coasta spre Capo Busto.

Pentru a ajunge la capul propriu-zis ocolim zidul farului pe la vest, dar un gard de lemn împiedică trecerea mai departe, zona fiind periculoasă, fără protecție. Trec cu grijă de barieră până la capătul promontoriului iar perspectiva e sălbatică.

Foto 45.164
Cabo Vidio, Vedere din spatele farului spre sud: promontoriile estice *El Palombo* și *El Beiron*, cu *Playa de Gradas* între ele. În stânga mea se ghicește zidul stâncos ce se înalță vertical la 100 metri peste nivelul mării.

Foto 45.165
Cabo Vidio, Promontoriile estice *El Palombo* și *El Beiron*, cu *Playa de Gradas* între ele, văzute din extremitatea terestră (nordică) a capului. În fundal se înșiră insulele *El Herboso* și *Ballenato*, într-o exemplificare a ceea ce înseamnă *Costa Verde*.

Foto 45.166
Cabo Vidio, Stânca inaccesibilă a insulei *Chouzano* reprezintă de fapt extremitatea nordică a Capului, fotografiată de la limita promontorului terestru.

Revin pe pământul „sigur”, apoi câteva zeci de metri la sud de parcare pentru o perspectivă mai bună asupra golfului.

Foto 45.167
Cabo Vidio, Plajele *de Doria* (stânga, până la promontoriul *Punta los Altares*) și *Penadorio* (dreapta, până la stâncile joase *Penaria*). În dreapta sus se vede Farul.

Încă 85 km drept spre vest și ajungem într-un loc cu totul special și spectaculos din *Rias Altas*, **Praia de As Catedrais** (*Galicia*, 22 Aprilie 2019, lângă Ribadeo).

Parcarea se află chiar lângă *Mirador*, locul ideal de fotografii.

Foto 45.168
Praia des Catedrais
Intrea pe plajă văzută de la *Mirador*. Fotografie făcută la sosire; pe una similară, la plecare (90 minute mai târziu), apa fluxului ajunsese până la linia roșie.

Ajunși la intrare buchisim din spaniolă că accesul se face doar pe baza unei înscrieri gratuite on-line (acum am citit că în sezon trebuie făcută chiar cu 15 zile înainte...). Noroc cu Dragoș care se descurcă cu tehnica modernă și obținem toți trei pe loc autorizația de intrare.

Foto 45.169
Praia des Catedrais
Formațiune specifică în prima secțiune a plajei.

Datorită fluxului, plaja poate fi vizitată doar pe timp de „maree joasă” (la reflux).

Foto 45.170
Praia des Catedrais
Formațiune specifică în prima secțiune a plajei.

Stâncile de pe *Plaja catedralelor* au fost modelate de apă în diverse forme.

Foto 45.171
Praia des Catedrais
Vedere spre vest din prima secțiune a plajei, cu localitatea *A Rochela* în fundal.

Prima secțiune a plajei are formațiuni stâncoase solitare, înalte. După ce trecem de insula *de Xangal* (care are un pod natural peste o frumoasă „Fereastră albastră"), intrăm pe plaja *de Carricelas*, cu stânci joase acoperite de flux și o faleză verticală înaltă.

Foto 45.172
Praia des Catedrais
Vedere de pe *Praia de Carricelas* spre *Illa de Xangal* cu o „Fereastră albastră", deja în apă la acea oră.

La rândul ei, această faleză înaltă a fost „găurită" și au apărut cavități de forma unor altare de catedrale gotice, de unde numele. Aceste din urmă arcuri se numesc „ollos" și pot atinge 32 metri înălțime, fiind atracția principală a plajei.

Foto 45.173
Praia des Catedrais
Praia de Carricelas, vedere spre vest. La flux, toate aceste stânci dispar sub apă. În faleză se pot desluși mai multe intrări spre „catedrale".

Foto 45.174
Praia des Catedrais
Vedere din ceamai mare „catedrală” a plajei. În stânga se zărește celebrul *Triple Arco*.

La cca 100 metri de la ieșirea din plajă, intrăm în cea mai mare cavitate scobită în faleză. Dincolo de ea se desfășoară concsecutiv cele trei arcuri (Triple Arco), amintind mult de arhitectura acoperișului Catedralei Notre-Dame din Paris...

Foto 45.175
Praia des Catedrais
Detaliu al celor Trei Arcuri, cel mai vizitat loc de pe plajă.

Foto 45.176
Praia des Catedrais
Intrarea în marea cavitate, cu cele Trei Arcuri văzute parțial în dreapta.

Și după cele Trei Arcuri se pot explora formațiunile stâncoase (ceva mai dificil probabil), ieșind în golful *do Gadramon* cu Plaja *Esteiro* (și ieșire în sat).

Foto 45.177
Praia des Catedrais
Apa începe să crească... Vedere din „Catedrală” spre insula *Xangal*.

Dar noi am ajuns aici deja cam târziu și constatăm că apa crește vizibil, așa că nu mergem mai departe, dar nici nu plecăm. Nefiind familiarizați cu noțiunea de flux-reflux mai zăbovim prin zonă o idee mai mult decât era necesar.

Foto 45.178
Praia des Catedrais
Ultimii veniți... Se vede bine structura falezei stâncoase

Întoarcerea pe un teren denivelat (stânci la suprafață urmate de gropi cu apă până la piept) e fără pericole reale, dar neplăcută pentru cineva nefamiliarizat cu arta înotului. Dra jumătate de oră mai târziu, întreaga plajă e scufundată în apă și „catedralele” sunt cu siguranță inaccesibile.

Foto 45.179
Praia des Catedrais
Fluxul a acoperit întreaga Plajă a Catedralelor.

Ultimul obiectiv al zilei și al etapei este **Lugo** (*Galicia*, 22 Aprilie 2019), la 90 km spre sud-vest.

Foto 45.180
Lugo
Museo Provincial, organizat în 1932 în vechea mănăstire *San Francesco*, din care mai există refectoarul (sec. XVIII) și claustrul (sec. XV).

Parcăm în *Plaza Santo Domingo* (în interiorul zidurilor de incintă), de unde, mergând spre vest, ajungem în *Plaza de la Soledad*, mărginită la nord de *Muzeul Provincial* și la est de Biserica *San Pedro*.

Foto 45.181
Lugo
Iglesia de San Pedro (sec. XIII), aflată în continuarea Muzeului.

Mergem spre sud pe *Rúa Nova* și ajungem în *Praza do Campo*, cea mai plăcută dintre micile piețe („Prazas”) care animă vechiul burg. Cu o fântână în centru, este înconjurată de clădiri vechi cu arcade.

Foto 45.182
Lugo
Praza do Campo cu *Fonte de San Vicente* (fântână din sec. XVIII)

Continuăm spre sud pe *Rúa Bispo Basulto*, pe care ajungem în piața din nordul catedralei *Praza de Santa Maria*.

Foto 45.183
Lugo
Catedrala văzută de pe *Rúa Bispo Basulto*, cu portalul nordic din 1510-1530. În stânga, este *laterala Palatului Episcopal*.

Construcția catedralei romanice a durat între 1129-1273, dar multe adausuri gotice și baroce au modificat planul inițial.

Foto 45.184
Lugo
Catedral de Santa Maria văzută din nord, din *Praza de Santa Maria*. Rotonda barocă din stânga are balustrade de piatră.

Nordul Pieții Santa Maria este ocupat de clădirea Palatului Episcopal (*Pazo Episcopal,* „Pazo" desemnând o veche reședință seniorală), construit în 1738 de Gil Taboada în stilul baroc al epocii.

Foto 45.185
Lugo
Palatul Episcopal văzut din Piața Santa Maria din dreptul piscinei romane.

Imediat la est de Catedrală găsim *Piscina Romana*, un bazin roman adâncit în pavaj, protejat de un capac de sticlă.

Foto 45.186
Lugo
Piscina Romana (sec. IV), măsoară 3,50 x 1,80 metri. Putea aparține unui baptisteriu paleocreștin, dar și unor băi termale sau un *balneum* privat.

Nu avem planuri de a vizita amănunțit orașul, ci vrem să ne concentrăm pe obiectivul principal, zidul roman de incintă, datând din sec. III, puțin modificat în Evul Mediu, cel mai bine conservat din peninsula Iberică.

Astfel că urcăm pe zid prin vestul Catedralei, din *Praza Pio XII* pe rampa largă situată la *Poarta Santiago*.

Foto 45.187
Lugo
Porta de Santiago. Peretele din dreapta este al rampei carosabile care urcă pe zid.

Făcut din dale de granit și ardezie, zidul înconjoară complet orașul pe mai mult de 2 kilometri, având până la 10 metri înălțime. Lățimea variază între 4,20 – 7 metri, asemenea unei șosele suspendate.

Foto 45.188
Lugo
Fațada vestică neo-clasică (sec. XVII) a Catedralei văzută de pe zidul de incintă.

Zidul mai are 70 turnuri (din cele 85 la origine) rotunde sau pătrate, și 10 porți de intrare în oraș (cinci fiind adăugate în sec. XIX-XX).

Foto 45.189
Lugo
Vedere spre nord din dreptul Porții Santiago. Umrătoarele două turnuri sunt la *Porta Miñá*, după care urmează o alternanță de turnuri patrate și semicirculare.

Zidul este înconjurat pe toată lungimea de șoseaua *Ronda da Muralla*. Privim spre nord, dar pornim spre sud pe *drumul de rond*, o adevărată șosea neasfaltată, dar carosabilă la nevoie.

Foto 45.190
Lugo
Vedere spre nord spre *Porta da Bispo Aguire*. Jos este tot strada *Ronda da Muralla*, o porțiune pietonală.

Trecem peste poarta *Bispo Aguirre*, pe lângă ruinele unui templu roman din sec. IV, și peste poarta *do Campo Castello* (sau *do Bispo Izquierdo*).

Foto 45.191
Lugo
Dincolo de poarta *do Campo Castello*, zidul a fost modificat, formând un bastion în unghi deschis (*Reduto de Maria Cristina*, 1837).

Toate turnurile au fost „decapitate” până la nivelul carosabilului, cu excepția unuia, *Cubo da Mosqueira*, care mai păstrează două ferestre spre exterior.

Foto 45.192
Lugo
După ce trecem de bastion, ajungem în dreptul ruinelor turnului / cubului *Mosqueira*.

Foto 45.193
Lugo
Privire spre nord de pe o fereastră a *Turnului Mosqueira*. Se vede zidul în unghi de la Bastionul / Reduta Maria Cristina.

Continuăm drumul peste poarta *de San Pedro* (sau *Toledana*), cotim cu zidul spre nord și ajungem la *Porta da Estación*. N-am făcut nici jumătate din traseul gărzilor pe zidul fortificat, dar considerăm că e de ajuns pentru o primă impresie. Coborâm scările de lângă poartă, iar pe *Rúa do Teatro* ajungem în câțiva pași la parcarea din piața Santo Domingo.

Foto 45.194
Lugo
Privire din exterior spre *Porta da Estación* (deschisă în 1875, lărgită în 1921).

46. Circuite în Cehia: Regiunea Boemia de Sud.

(Jihočeský kraj).

Continuăm explorarea Cehiei, începută în volumul anterior (*Jurnalul #28*), cu altă regiune (conform diviziunii administrative din 1997), care are o istorie europeană semnificativă și un patrimoniu cultural bogat. Este vorba de **Regiunea Boemia de Sud** (*Jihočeský kraj*), situată în sudul teritoriului istoric al Boemiei cu câteva mici teritorii din Moravia, a cărei capitală este orașul České Budějovice. A fost industrializată încă de la începutul sec. XX, iar în prezent industria cu cea mai mare dezvoltare este cea turistică, beneficiind de numeroase orașe vechi, sate baroce și castele din toate epocile. Propun aici vizitarea cumva circulară a regiunii, pornind dinspre est, imediat ce intrăm în regiune dinspre România.

Foto 46.01
Slavonice
Poarta *Jemnická* văzută din Piața de Sus.

Cam la 820 km de Deva și 125 km vest de Brno (pe care-l cunoaștem deja din *Jurnalul #28*) ajungem la **Slavonice** (10 Septembrie 2018), orășel aproape de granița cu Austria, cu un centru isoric renascentist bine păstrat (fiind în trecut un punct de drumul comercial dintre Boemia și Austria).

Foto 46.02
Slavonice
Laterala stângă (sudică) a Pieții de Sus, cu *Muzeul secolului XX* (a doua clădire), turnul bisericii înconjurate de clădiri și fântâna Sf. Florian.

Mai mult de 50 case vechi, în stil gotic, renascentist și baroc așteaptă să fie descoperite. Orașul are o colecție cuprinzătoare de fațade decorate în stil *sgraffito* (tehnică adusă în Boemia în Renaștere, care a înflorit în sec. XVI) pe casele burgheze. Înainte de război, majoritatea locuitorilor erau germani, fiind practic toți expulzați după 1945.

Găsim un loc de parcare pe *Znojemská*, de inde intrăm în orașul vechi prin poarta *Jemnická brána* (rămășiță a fortificațiilor orașului) în Piața de Sus (*Horní námesti)*, la capătul căreia se găsește fântâna Sf. Florian *Kašna sv. Floriána* (1783). Urmează o formație cu totul neobișnuită, biserica orașului (*Kostel Nanebevzetí Panny Marie*) înconjurată perfect circular de case de locuit asemănător unor ziduri fortificate de apărare.

Foto 46.03
Slavonice
Piața de Sus, latura nordică, nr. 517.
Fațadă decorată în stil specific *sgraffito* (cu teme religioase), datată 1550, restaurată în 2005. La etaj, în interior, pot fi vizitate fresce Luterane de la 1568. Azi funcționează aici pensiunea *Dům u Giordanů*.

Multe fațade sunt în schele, în renovare, în câțiva ani tot centrul istoric va arăta probabil impecabil.

Foto 46.04
Slavonice
Piața de Sus, latura nordică, clădirile nr. 518-519 (primele din dreapta), în fața Fântânii Sf. Florian.

Foto 46.05
Slavonice
Piața de Sus, latura nordică, clădirea nr. 520.
Sgraffito (cu teme profane, istorice) pe fațada clădirii unde sunt acum apartamentele de închiriat *Maříková*.

Foto 46.06
Slavonice
Piața de Sus, latura nordică.
Clădirile nr. 522 (*Hotel Besídka*, cea cu fronton și *sgraffito*, casă gotică reconstruită în 1547), 523 și nr. 524 (*Oficiul Poștal*).

Dincolo de „fortificație" se deschide ***Piața Păcii*** (*Náměsti míru*, fosta Piață de Jos) de formă triunghiulară alungită. În cele două piețe sunt concentrate majoritate caselor cu fațade istorice.

Foto 46.07
Slavonice
Latura nordică.
În dreapta, ultima clădire din Piața de Sus – *Primăria* (*Městský úřad,* nr. 525) respectiv prima din Piața Păcii – *Muzeul orășenesc* (nr. 476, cel cu fereastră tip bovindou, casă gotică reconstruită în stil renascentist la 1550).

Foto 46.08
Slavonice
Piața Păcii, latura nordică, secțiunea mediană
Vedere spre nord-vest, cu clădirile cu nr. 480 (fațadă *sgraffito* care imită piatra, cu *sgraffiti* și în interior plus o „boltă de diamant" aparte a holului), 481, 482 (*Hotel Alfa*), 451 (în fundal, cu fronton dublu).

Foto 46.09
Slavonice
Piața Păcii, latura sudică, secțiunea mediană
Vedere spre nord-vest, cu clădirile cu arcade nr. 467, 466 (*Hotel Pivonka*, sec. XVI), 465, 464 și 463 (ambele au fațade cu *sgraffiti* geometrice care imită piatra), 462, 461.

Foto 46.10
Slavonice
Piața Păcii
Privire în urmă (spre est), cu Fântâna renascentistă (sec. XVI) și „cartierul fortificat" al Bisericii *Adormirea Maicii Domnului*.

Foto 46.11
Slavonice
A doua poartă supraviețuitoare din vechile fortificații (*Dačická brána*) văzută din Piața Păcii în lungul străzii cu același nume.

Ajunși la capătul vestic al Pieții Păcii, cercetăm câteva străzi emergente, *J. Švermy*, *Dačická*, după care ne întoarcem.

Foto 46.12
Slavonice
Capătul vestic al Pieții Păcii. În dreapta, casele cu nr. 452 (*Hotel U Růže*), 453 (fațadă cu *sgraffiti* geometrice și teme profane) și 454. În fundal, Institutul Cultural înființat într-o școală din 1903

După ce am parcurs Piața Păcii, ocolim nucelul fortificat al Bisericii pe la sud, pe *Nádražní* și *B. Němcové*, apoi ne îndreptăm spre parcare. În oraș mai pot fi vizitate catacombe (plecând din clădirea nr. 480) iar în exterior fortificații militare cehoslovace (1935-1938)

Foto 46.13
Slavonice
Și pe străzile lăturalnice există case cu *sgraffiti*, aici la nr. 560 de pe strada *Nádražní*, la sud de Biserică.

Foto 46.14
Slavonice
Biserica cu grupul de case care o înconjoară, văzute din sud-est, de pe str. *B. Němcové.*

Doar la 10 km spre vest ajungem la ***Staré Město pod Landštejnem***, unde vizităm castelul **Landštejn** (17 Iulie 2015).

Foto 46.15
Hrad Landštejn
Palatul romanic între fortificația de apărare (stânga) și turnul nordic (dreapta), văzut din curtea exterioară nordică. Este înconjurat de un inel de apărare exterior cu bastioane semicirculare, deschis către șanțul circular uscat.

Parcarea este foarte aproape de zidurile castelului, se intră trecând prin două porți consecutive până în curtea exterioară (între castel și ziduri).

Foto 46.16
Hrad Landštejn
Vedere de pe drumul de acces cu poarta de intrare și clădirile de serviciu.

Castelul a fost construit probabil la cumpăna sec. XII/XIII de Regele Boemiei *Přemysl Otakar II*, pentru protecția graniței cu Austria și Moravia și a rutei comerciale.

Foto 46.17
Hrad Landštejn
A doua poartă în stil gotic târziu cu turnul romanic, văzute de la intrarea actuală în partea din față a castelului.

Foto 46.18
Hrad Landštejn
A doua poartă și clădirile de serviciu văzute din curtea exterioară vestică.

În anul 1282 castelul este atestat în posesia familiei Witkonids (*Vítkovci*), iar la 1381 a fost cumpărat de familia *Krajířové z Krajku* care adaptează castelul gotic confortului renascentist. La jumătatea sec. XIV ruta comercială este schimbată.

Foto 46.19
Hrad Landštejn
A treia poartă cu modificări gotico-renascentiste.

A treia poartă ne conduce spe curtea interioară în jurul căreia se înalță ruinele fostului palat rezidențial.

Foto 46.20
Hrad Landštejn
Curtea poligonală, vedere de la sud spre nordul palatului renascentist.

În 1579 familia vinde castelul, după care acesta își schimbă proprietarii de mai multe ori, pierzând calitatea de reședință rezidențială, devenind un sediu al administrației locale.

Foto 46.21
Hrad Landštejn
Curtea poligonală, vedere spre partea vestică a palatului renascentist.

Un incendiu din 1771 afectează structura castelului, care este apoi abandonat, devenind carieră de material de construcție pentru satele din jur. În 1945 este naționalizat, din 1972 încep lucrările extensive de renovare, astfel încât poate fi redat circuitului turistic în 1990

Foto 46.22
Hrad Landštejn
Vedere spre a treia poartă și zidul sud-vestic al palatului renascentist.

Urcăm pe scări de lemn aplicate pe ziduri spre turnul de apărare (*bergfriet*, care are o platformă de observație)

Foto 46.23
Hrad Landštejn
Vedere din turnul de apărare spre partea vestică a palatului renascentist, cu Donjonul în stânga (turn rezidențial).

Foto 46.24
Hrad Landštejn
Vedere din turnul de apărare: în dreapta, turnul nordic și palatul romanic (construit între cele două turnuri) și în stânga, a doua poartă de intrare cu clădirile de serviciu.

Coborâm din turnul de pază și ne îndreptăm spre donjon, de unde avem perspective din alt unghi și de la o înălțime mai mică asupra curții interioare și ruinelor palatului.

Foto 46.25
Hrad Landštejn
Palatul romanic cu intrarea în turnul de apărare (*Bergfriet*), văzut de pe platforma donjonului.

Foto 46.26
Hrad Landštejn
Partea vestică a palatului renascentist văzută de pe platforma de observare a donjonului.

Foto 46.27
Hrad Landštejn
Partea nordică a palatului renascentist văzută de pe platforma de observare a donjonului.

Foto 46.28
Hrad Landštejn
Palatul romanic cu Donjonul între turnul de apărare (stânga) și turnul nordic (dreapta), cu zidul fortificat gotic (care ajunge până la 4 metri grosime), văzut din curtea exterioară nordică.

Foto 46.29
Hrad Landštejn
Curtea exterioară.

După aproape 30 km spre nord-vest, ajungem în orașul **Jindřichův Hradec** (17-18 Iulie 2015, 8-9 Septembrie 2019, *Neuhaus* în germană), unde facem un popas mai îndelungat.

Foto 46.30
Jindřichův Hradec
Piața păcii: latura nordică. Fațada clădirii cu *sgraffiti* (*Casa Lorzilor* nr. 138-139) este datată 1579.

Cel mai potrivit loc pentru a începe explorarea orașului este *Piața Păcii* (*Náměstí miru*), de formă poligonală, având în centru statuia barocă a *Sfintei Treimi* (*Sloup Nejsvetejší trojice,* 1761-1766).

Foto 46.31
Jindřichův Hradec
Piața păcii: sectorul nordic al laturii sud-estice (nr. 159-164). La *Hotel Vajgar* am stat în 2015.

Piața este înconjurată de case burgheze aflate pe lista monumentelor istorice, multe construite inițial în stil gotic cu reconstrucție renascentistă.

Foto 46.32
Jindřichův Hradec
Piața păcii: latura sud-vestică (nr. 6-9), clădiri gotice burgheze cu reconstrucție renascentistă.

Foto 46.33
Jindřichův Hradec *Piața păcii*: Coloana Sfintei Treimi văzută ziua, dinspre est.

Foto 46.34
Jindřichův Hradec *Piața păcii*: Coloana Sfintei Treimi văzută noaptea, dinspre sud, cu *Primăria Veche* în fundal stânga.

Foto 46.35
Jindřichův Hradec *Piața păcii*: principalul monument de pe latura vestică este *Primăria Veche* (nr. 88, *Výstavní dům Stará radnice*), azi Centru de expoziții. Prima construcție datează din sec. XV, a fost refăcută în sec. XIX în stil neoclasic, după un mare incendiu.

Dacă părăsim piața pe la vest pe strada *Dobrovského*, ajungem rapid la principalul monument al orașului, ***Castelul*** (*Státní hrad a zámek Jindřichův Hradec*), al treilea cel mai mare complex din Cehia. A fost construit probabil în sec. XII de regele *Přemysl Otakar al II-lea* și finalizat de familia *Vitkovec*, care lau stăpânit până la dispariția familiei în 1604. A fost remodelat în stil renascentist, dar după marele incendiu din 1773 a rămas în paragină. Reconstruit după 1976 timp de 17 ani.

Castelul se întinde pe 3,5 hectare la confluența râurilor Nežárka și Hamerský.

Foto 46.36
Jindřichův Hradec
Castelul: prima curte, vedere spre intrarea dinspre canal.

Din *Dobrovského* trecem un șanț cu apă din râul Hamer și o poartă cu blazon, intrând în prima curte (sec. XVII), de unde se intră la *Muzeul Armatei Cehoslovace din 1938* sau la restaurantul *Zámecká Maštal*.

Apoi, printr-un portal ieșim în a doua curte, la casa de bilete.

Foto 46.37
Jindřichův Hradec
Castelul: fațada castelului (*Palatul gotic* cu *Capela Sf. Duh* și *Bergfried*-ul, toate din sec. XIV) văzută dinspre est, de la casa de bilete din curtea a doua.

În fine, intrăm prin „Aripa lui Adam” în curtea a treia, curtea interioară propriu-zisă a castelului, înconjurată de construcții din epoci diferite.

Foto 46.38
Jindřichův Hradec
Castelul: curtea a treia, vedere spre sud-est cu *Arcadele mari* și *Aripa Spaniolă* în dreapta.

Foto 46.39
Jindřichův Hradec
Castelul: curtea a treia, vedere spre est cu *Aripa Spaniolă* (sec. XVI, în care marea Sală a Cavalerilor servește pentru festivități, iar *Teatrul Mic* pentru concerte) și *Arcadele Mici*.

Foto 46.40
Jindřichův Hradec
Castelul: curtea a treia, vedere spre nord cu *Aripa Spaniolă* și *Arcadele Mici* (stânga) și *Palatul Gotic*. În spate se vede *Turnul Negru* (32 metri înălțime, 10 metri diametru).În dreapta se zărește „Aripa lui Adam”

Foto 46.41
Jindřichův Hradec
Castelul: fântâna din curtea a treia, datează dinainte de 1604, are un grilaj din fier forjat renascentist pictat de Andres din Hradec (reconstruit).

În stilul obișnuit cehesc, sunt mai multe *Tururi* de vizitare ale obiectivelor mari, aici avem de ales între Turnurile A-B-C și Turnul Negru.

Începem cu Turul A („Camerele lui Adam”, 1561-1589), încăperi în stilurile Renaștere (unicele *„Camere verzi”* din 1580), Baroc, Rococo, Empire și Clasicist. Din păcate, fotografiatul nu era permis.

Foto 46.42
Jindřichův Hradec
Castelul: *Hudební pavilon Rondel*, extremitatea vestică a Castelului.

Ieșim prin Arcadele Mari în grădina vestică a castelului, la capătul căreia se află Pavilionul de muzică *Rondel* (1592-1597), reconstruit în 1990.

Foto 46.43
Jindřichův Hradec
Castelul: tavanul *Pavilionului de Muzică Rondel*.

Continuăm cu Turul B (*Castelul Gotic*, sec. XII-XV), încăperi cu interioarele originale, unde fotografiile sunt permise.

Foto 46.44
Jindřichův Hradec
Castelul Gotic
cea mai importantă încăpere din castelul medieval este Sala Cavalerilor cu fresce din 1338 prezentând *Legenda Sfântului Gheorghe*.

Foto 46.45
Jindřichův Hradec
Castelul Gotic.
Detaliu din fresca *Legenda Sfântului Gheorghe*, care acoperă toți pereții Sălii Cavalerilor.

În majoritatea camerelor Palatului Gotic sunt amenjate expoziții, într-una din ele sunt expuse opere de artă valoroase: *Pieta din Lodhéřov*, *Madonna din Jindřichův Hradec* și *Relieful Bunei Vestiri Fecioarei Maria*.

Foto 46.46
Jindřichův Hradec
Castelul Gotic.
Așa numita *Madonnă din Jindřichův Hradec*, un panel în stil gotic târziu din anul 1460.

Foto 46.47
Jindřichův Hradec
Castelul Gotic.
Bucătăria neagră, excelent păstrată de la sfârșitul sec. XV.

Turul C este mult mai puțin atrăgător (camerele ultimului proprietar Černín), nici timp nu mai este, așa că ne rămâne doar să urcăm în Turnul Negru (turnul de pază-*Bergfried*), pentru panorama asupra înconjurimilor.

Foto 46.48
Jindřichův Hradec
Latura sudică a Curții a treia văzută din *Castelul Gotic*. În față este *Aripa Adam* (1561-1589), iar în dreapta *Arcadele Mari.* Jos, fântâna renascentistă. Curtea servește ocazional pentru manifestări culturale.

Foto 46.49
Jindřichův Hradec
Turnul Negru (Turnul de pază, *Bergfried*) văzut din curtea a doua. Zidurile au 4 metri grosime jos și 1,5 metri la nivelul ferestrelor mici de sus, unde exista o cameră pentru paznic (care observa inamicii sau incendiile). De-asupra turnului se iese pe o platformă de observație.

Foto 46.50
Jindřichův Hradec
Orașul văzut de pe platforma *Turnului Negru*: *Muzeul Fotografiei* (fostul Colegiu Iezuit) și *Biserica Adormirea Maicii Domnului* în stânga-centru, *Piața Păcii* la dreapta. În prim-plan, se vede coșul de fum de la fosta berărie a castelului.

Foto 46.51
Jindřichův Hradec
Orașul văzut de pe platforma *Turnului Negru*: *Piața Păcii* în stânga, *Podul Vajgar* peste râul Hamersk în dreapta și iazul Vajgar în fundal. Jos se vede o parte din prima curte a Castelului.

E momentul să părăsim castelul și să explorăm împrejurimile. Pentru început, intrăm din strada *Dobrovského* la cele două anexe ale castelului, protejate ca monumente: vechea berărie și moara castelului.

Foto 46.52
Jindřichův Hradec
În clădirea cu două etaje a vechii berării a castelului funcționează *Muzeul tapiseriilor* (fațada vestică). Restul (la stânga fotografiei) este o ruină după incendiul din 2011.

Foto 46.53
Jindřichův Hradec
Moara de apă a castelului, înființată la 1552, restaurată în 1673 după incendiul seminarului iezuit, refăcută în 1853 după incendiul din 1773. Centrală hidroelectrică din 1902.

Intrăm apoi în îngusta piață *Balbínovo nám.*, din care ieșim pe sub poarta vestică a orașului vechi, *Nežárecká brána*

(singura supraviețuitoare din cele trei porți, demolate în sec. XIX).

Foto 46.54
Jindřichův Hradec
Poarta *Nežárecká brána* văzută din exterior (dinspre vest).

Prima variantă (pe malul nordic al râului) este să cotim imediat la stânga (spre sud) pe aleea din spatele zidurilor castelului, numită *Pod hradem*, de-a lungul râului *Nežárka,* prin spatele morii castelului, pe sub pavilionul Rondel, pe sub fațada sud-estică a Aripii Adam, apoi pe un pod peste pârâul *Hamersk* până în strada *Mlýnská*.

Foto 46.55
Jindřichův Hradec
Turnul Roșu și zidurile vestice ale castelului văzute de pe *Pod hradem*.

Dezavantajul este lipsa perspectivei, cel puțin până trecem de pavilionul Rondel, după care malul râului se lărgește.

Foto 46.56
Jindřichův Hradec
Fațada sudică a *Aripii Adam* din Castel, văzută spre vest de pe podul peste râul Hamersk (spre strada *Mlýnská*).

Foto 46.57
Jindřichův Hradec
Fațada sudică a clădirii ce mărginește prima curte a Castelului, văzută spre nord-est de pe podul peste râul Hamersk (spre strada *Mlýnská*).

Pentru a doua variantă, (pe malul sudic al râului), trecem cu strada *Nežárecká* podul peste râul *Nežárka*, apoi cotim la stânga (spre sud) pe străduța numită *Nové Stavení*, care se continuă cu *Karlov*. Din lungul acestora avem imagini perfecte ale zidurilor vestice ale castelului.

Foto 46.58
Jindřichův Hradec
Vedere de pe podul *Nežárecká* spre sud, cu castelul în fundal (*Turnul Negru* în față, apoi *Aripa Spaniolă* și *Pavilionul Rondel*).

Foto 46.59
Jindřichův Hradec
Vedere de pe strada *Nové Stavení* spre est: sus *Aripa Spaniolă* a castelului, cu *Turnul Negru* în fundal, la mijloc zidul vestic de apărare (cu *Turnul Roșu*) iar jos, pe malul râului, este aleea *Pod hradem* (de unde a fost făcută Foto 46.55). În stânga se zărește un coș al fostei fabrici de bere.

Foto 46.60
Jindřichův Hradec
Vedere de pe terasa panoramică de la începutul străzii *Karlov* spre nord-est, peste râul *Nežárka*: sus castelul cu *Aripa Spaniolă* (stânga), *Pavilionul Rondel* (centru) și *Aripa Adam* (dreapta), jos este o grădiniță și școală (fostul *Atelier de tapiserie* al Mariei Teinitzerová, între 1910-1954) continuată de o fostă tăbăcărie.

De pe Karlov ajungem pe strada *Mlýnská*, cu care trecem podul peste *Nežárka* și ajungem în locul unde am ajuns și în prima variantă (plimbarea se poate face și circular, așa cum am procedat noi în realitate).

Foto 46.61
Jindřichův Hradec
Orașul văzut spre nord de pe strada *Ladislava Stehny*.

De aici mai avem doar puțin de mers pe strada *Václavská* apoi *nábř. Ladislava Stehny* până pe podul *Vajgar*, de unde avem o panoramă diferită.

Foto 46.62
Jindřichův Hradec
Orașul văzut spre nord-vest de pe podul *Vajgar* (strada *Ladislava Stehny*) peste râul Hamersk.

Foto 46.63
Jindřichův Hradec
Castelul văzut de pe platformă panoramică a podului *Vajgar* (strada *Ladislava Stehny*), peste râul Hamersk: *Aripa Adam* în stânga, clădirile aferente primelor două curți în prim-plan, *Castelul Gotic* se înalță peste ele, cu *Turnul Negru* în dreapta.

De pe podul Vajdar continuăm pe strada *Rybniční* și ajungem în Piața Păcii, întregind astfel circuitul.

Foto 46.64
Jindřichův Hradec
Participanți la festivalul folcloric.

Piață unde, în 18 iulie 2015, am asistat la o colorată manifestare folclorică, cu zeci de grupuri și costume din diferite zone ale Cehiei. După spectacol, manifestația s-a deplasat pe străzile *Svatojánská* și *Štítného* până la Muzeul Regional (*Muzeum Jindřichohradecka*), din fostul Seminar Iezuit (unde exponatul de bază este *Krýzovy Jesličky*, cea mai mare scenă mecanică a Nativității).

Foto 46.65
Jindřichův Hradec
Mănăstirea Minoriților și Biserica *sv. Jana Křtitele* (sec. XIII), văzute de pe strada *Svatojánská.*

După alți 14 km spre nord-vest, ajungem la **Červená Lhota** (17 iulie 2015, parte a comunei ***Kardašova Řečice***, a nu se confunda cu altă localitate cu același nume!).

Foto 46.66
Červená Lhota
Castelul văzut dinspre vest, cu podul de piatră construit la 1622 în locul celui mobil.

Castelul local a fost construit pe o insulă stâncoasă în mijocul unui lac, cu prima mențiune la 1465. Remodelat în stil renascentist între 1542-1555, a fost tencuit în roșu după 1597 (de unde provine și numele „Lhota cea Roșie").

Foto 46.67
Červená Lhota
Vedere parțială a curții interioare.

Trece prin mâna a numeroși proprietari, este naționalizat în 1946 și deschis publicului în 1949. Am vizitat castelul cu *Turul I*, dar din păcate fotografiatul în interior a fost interzis (se pare că acum este permis)

Foto 46.68
Červená Lhota
Castelul văzut dinspre sud-vest.

După încă 70 km spre sud-vest ajungem în ***Zvíkovské Podhradí*** unde vizităm **Castelul Zvikov** (8 septembrie 2019).

Foto 46.69
Hrad Zvíkov
Turnul *Hláska* deasupra lacului de acumulare *Orlik* (Vltava), văzut de pe drumul de acces.

De la parcare se merge prin pădure (ca. 800 metri), castelul fiind excelent situat pe o peninsulă îngustă la convergența râurilor Otava cu Vltava (barajul Orlik construit între 1954-1962 a crescut nivelul apei cu 40 metri).

Foto 46.70
Hrad Zvíkov
Poarta *Písecká* și Turnul *Hláska* văzute de pe podul de piatră.

Se trece peste un pod de piatră, apoi prin poarta de intrare *Písecká brána* se pătrunde într-o mică curte triunghiulară dominată de turnul de apărare *Věž Hláska*, înalt de 32 metri, construit pe la 1230 și extins la 1554.

Foto 46.71
Hrad Zvíkov
Turnul *Hláska* văzut dinspre vest, din mica curte triunghiulară.

Printr-o poartă semicirculară în zid se intră în curtea

exterioară a castelului. Vedem fațada sudică, cu turnul patrat rezidențial (donjon) *Hlízová věž* la stânga (acoperit de un mare arbore) și de *Capela* desacralizată în 1780 la dreapta.

Foto 46.72
Hrad Zvíkov
Donjonul *Hlízová* (sau *Markomanka*) și fațada vestică cu intrarea în curtea interioară.

Se ocolește donjonul și se ajunge la intrarea deschisă în fațada vestică, de unde se pătrunde în curtea interioară de formă poligonală.

Foto 46.73
Hrad Zvíkov
Curtea interioară a Palatului *Královský*.

Castelul a fost construit înainte de 1234 de regele Ottokar I, fiind extins până în 1278. În 1337 a fost fortificat, rezistând atacului husiților în 1429. În 1622 a fost ocupat și devastat de habsburgi, ulterior a fost extins în stil renascentist. Distrus de un incendiu în 1751, a ajuns o ruină până după 1840, când Schwarzenberg a început restaurarea sa. Din 1950 este castel de stat.

Foto 46.74
Hrad Zvíkov
Curtea interioară văzută prin arcadele etajului.

Începem vizita la parter cu baza donjonului înalt de 20 metri (cel mai vechi din castel), pivnițe, lapidariu, apoi urcăm la etaj pe coridoarele gotice mărginite de coloane, din care se intră în toate încăperile Palatului.

Foto 46.75
Hrad Zvíkov
Galeria de arcade la un coridor al etajului.

Începem cu un spațiu deschis pe latura nordică, cu câteva ziduri ruinate, resturile *Camerelor Regale*, prăbușite odată cu fațada în anul 1829.

Foto 46.76
Hrad Zvíkov
Fostele *Camere Regale*, de pe platforma cărora se deschide o privire asupra lacului Orlik (care a înghițit și vechiul sat).

Intrăm apoi în mai multe săli din aripa de vest (*Sufrageria*, *Sala Stemelor și Sala Cavalerilor*), dotate cu câteva piese de mobilier.

Foto 46.77
Hrad Zvíkov
Sala Stemelor (Erbovní síň), renovată și decorată în sec. XIX în locul unui *fraucimor* (zonă rezervată doar femeilor și servitoarelor)

Foto 46.78
Hrad Zvíkov
Sala Cavalerilor (Rytířský sál), este cea mai mare din aripa de vest, chiar și după reconstrucție.

Urmează *Sala de Dans* (numită și *a Căsătoriilor* sau *a Electorilor*), cea mai interesantă din întreg Palatul, construită direct pe peretele nordic al Donjonului. Soba a fost instalată în epoca gotică târzie.

Foto 46.79
Hrad Zvíkov
Sala de Dans (Taneční síň), cu soba în stil gotic târziu, văzută de la scările de acces în Donjon.

Picturile sunt din sec. XV, cea mai bine păstrată reprezintă cinci cupluri dansând un „basse danse”, deasupra sunt cei patru electori ai Sfântului Imperiu Germanic cu blazoanele respective (de la stânga la dreapta: Regele Boemiei, Contele Palatin al Rinului, Ducele de Saxa și Margravul de Branibor).

Foto 46.80
Hrad Zvíkov
Sala de Dans (Taneční síň), cu celebra frescă reprezentând un „basse-danse” (aflată în dreapta scărilor).

Din Sala de Dans urcăm în Donjon, din vârful căruia avem o perspectivă asupra împrejurimilor.

Foto 46.81
Hrad Zvíkov
Turnul de pază *Hláska*, poarta de acces și râul Vltava (parte a lacului Orlik), văzute din nord, din Donjon.

Foto 46.82
Hrad Zvíkov
Curtea interioară a Palatului văzută din sud, din Donjon (*Turnul Negru* sau *Turnul Hlíza*).

Coborâm și intrăm în fosta *Capelă St. Wenceslas (Kaple sv. Václava,* sec. XIII*)*, care formează majoritatea laturii de sud a Palatului. Pictura începută la 1473 este o capodoperă a artei cehești, ilustrând sfinții patroni ai Boemiei, protectoarea Fecioară Maria, Crist suferind și martiriul Sf. Erasmus.

Foto 46.83
Hrad Zvíkov
Capela Sf. Venceslas văzută de la arcadele de intrare; în stânga ferestei sunt sfinții patroni *sveti Mikulas* și *sveti Václav*, iar în dreapta *sveti Krystof*. Pe altar se află *Jelirea lui Cristos,* sculptură din 1600-1610.

Foto 46.84
Hrad Zvíkov
Capela Sf. Venceslas văzută spre arcadele de la intrare; în balcon stăteau oaspeții distinși care participau la slujbe. Din 1780 nu s-a mai oficiat aici, datorită îndoielilor asupra rezistenței clădirii. Pe peretele din stânga sunt pictați sfinții Pavel, Ioan Evanghelistul, Filip și Iacov cel Tânăr.

Foto 46.85
Hrad Zvíkov
Capela Sf. Venceslas. Detaliu din picturile din spatele altarului: tortura Sf. Mucenic Erasm de la Orhida (stânga) și sf. Iacov cel Bătrân.

Ne apropiem de sfârșitul turului interior, ieșim pe aripa de sud-vest unde se afla odată *Camera Regelui* (*Královská síň*), care ocupa întregul spațiu al aripii, fiid astfel cea mai mare sală din Palat. O construcție prea îndrăzneață a dus la prăbușirea acoperișului și a zidului periferic. Reparații parțiale sunt consemnate la 1475, dar azi doar o parte din zidul periferic mai există.

Foto 46.86
Hrad Zvíkov
Fosta Cameră Regală. Elementele gotice sunt încă vizibile.

Foto 46.87
Hrad Zvíkov
Fosta Cameră Regală. Restul zidului vestic periferic, care s-a prăbușit în Vltava încă din Evul Mediu.

Coborâm la parter și ieșim din curtea interioară pe unde am intrat: prin gangul mărginit de coloane din aripa vestică, cu intenția de a continua explorarea în exterior.

Foto 46.88
Hrad Zvíkov
Colonada coridoarelor de la parter. Inițial, între stâlpii de susținere de aici se aflau arcadele lobate, dar cu ocazia reconstrucției dintre anii 1880-1902, Schwarzenberg le-a mutat între stâlpii de la etaj, unde sunt și acum.

Trecem printr-un gang (*Poarta Nouă*) deschis într-una din clădirile perpendiculare pe latura vestică, și ajungem într-o mare curte înverzită la nord de castel.

Foto 46.89
Hrad Zvíkov
Curtea din fața Palatului (latura de vest), cu intrarea în curtea interioară (dreapta) și Poarta Nouă, de acces în curtea nordică (în față).

Foto 46.90
Hrad Zvíkov
Curtea nodică: Clădirea *Katovna* (*Casa călăului*) și *Turnul Roșu*, sunt cele mai nordice clădiri-anexă ale complexului.

De aici avem acces pe drumul de strajă pe zidul nordic, și la un șir de clădiri periferice, unde sunt deschise un bistro și magazine (*Katovna*) și care se termină cu *Turnul Roșu*.

Foto 46.91
Hrad Zvíkov
O ultimă privire de pe drumul de întoarcere asupra Porții *Písecká* și *Podului de piatră*. În fundal, râul Otava.

La 16 km spre sud, pe malul aceluiași râu Vltava, vizităm **Castelul Orlik** (8 septembrie 2019) din comuna ***Orlik nad Vltavou***. Parcarea este la 500 metri de castelul privat, în care nu se acceptă fotografiile, astfel că avem imagini doar din exterior.

Foto 46.92
Zámek Orlík
Accesul în castel se face pe un pod de piatră peste un șanț de apărare, printr-o poartă tăiată în stâncă. Unul din cele trei turnuri este original, din sec. XIV.

Foto 46.93
Zámek Orlík
Curtea interioară este trapezoidală. Parterul, cu arcade, este amenajat ca muzeu al familiei Schwarzenberg, la etaj fiind camerele reprezentative.

După ce terminăm vizita ghidată, ocolim castelul prin dreapta (spre est) pe o platformă cu vedere la râul Vltava, apoi coborâm pe o potecă spre râu.

Foto 46.94
Zámek Orlík
Un cot al Vltavei văzut de pe platforma estică a castelului. Înainte de construirea barajului, până la nivelul apei erau 60 metri.

Castelul fost construit în sec. XIII pe un mal stâncos la 60 metri deasupra râului (înălțime redusă după crearea lacului de acumulare Orlik). A ars în 1508 și reclădit în stil renascentist.

Foto 46.95
Zámek Orlík
Fațada nord-estică a castelului văzută de pe promenada de pe malul Vltavei.

Din 1717 trece în posesia familiei Schwarzenberg, arde din nou la 1802 și este reclădit cu un etaj adăugat. Între 1849-1860 este remodelat în actualul stil neogotic-

romantic. Confiscat în 1948, a fost retrocedat familiei în 1990.

Foto 46.96
Zámek Orlík
Fațada sudică a castelului văzută de pe promenada de pe malul Vltavei.

Mergem mai departe. La 30 km spre vest, ajungem la **Castelul Blatná** (8 septembrie 2019) din localitatea omonimă.

Foto 46.97
Zámek Blatná
Turnul fortificat, Capela (reconstruită în 1653) și fațada sudică a castelului (palatele *Rožmitál* și *Rejt*) văzute de pe șoseaua *Na Příkopech*.

Intrarea din șoseaua *Na Příkopech* se face pe un pod de piatră peste șanțul cu apă alimentat din râul Lomnice. Curtea interioară este mărginită la nord, est și sud de clădiri cu arhitectură diferite, iar prin vest se iese pe lângă rămășițele vechii capele din sec. XIII, pe o punte peste șanțul cu apă, în vastul parc de 42 ha, împădurit și cu iazuri.

Foto 46.98
Zámek Blatná
Turnul fortificat și fațada nordică a castelului (palatul *Rozdražov*) văzute de pe șoseaua *Na Příkopech*.

Foto 46.99 - **Zámek Blatná**
Podul de piatră (1809), Turnul fortificat și o parte dun fațada sudică a castelului (palatul *Rožmitál*) văzute de pe *Kamenný most*.

Foto 46.100 - **Zámek Blatná**
Podul de piatră, Turnul fortificat (sec. XV) și o parte din fațada nordică a castelului (palatul *Rozdražov*) văzute de pe șoseaua *Na Příkopech*.

Prima documentare a fortăreței este din anul 1235, după 1403 este transformat în castel gotic (când se adaugă turnul fortificat de intrare), între 1523- 1530 este construit Palatul renascentist *Rejt* (aripa sudică), apoi, în 1579, Palatul renascentist *Rozdražov*, construit pe latura nordică a zidului, între Palatul Vechi și Turnul de intrare. Palatul *Rozdražov* a fost refăcut în stil baroc între 1763-1767 după un incendiu devastator. Din 1798 castelul intră în posesia familiei *Hildprandt von Ottenhausen,* care face modificări neo-gotice între 1850-1856, vizibile și azi. Confiscat de comuniști, castelul a fost retrocedat familiei Hildprandt în 1992.

Foto 46.101
Zámek Blatná
Curtea interioară cu vechiul Palat *Rožmitál* în fața Turnului fortificat (centru) și *Palatul Rejt* în dreapta (renovarea s-a finalizat în 2020).

Foto 46.102
Zámek Blatná
Extremitatea vestică a Palatului *Rejt*; în dreapta se vede puțin din balconul de lemn care privește spre parcul englezesc (sec. XVI).

Am ales Turul III (unul combinat) Din păcate, fotografiatul în interior a fost interzis și aici (cel puțin la data vizitei noastre).

Foto 46.103
Zámek Blatná
Curtea interioară cu vechiul Palat *Rožmitál* în fața Turnului fortificat (centru) și *Palatul Rozdražov* în stânga (remodelat în stil baroc în sec. XVIII).

Se vizitează: Capela, Sala de Arme, Sala Gărzilor (etajul I), Loja de vânătoare, Sufrageria, Antecamera, Terasa Sudică, Salonul Empire, Camera Verde.

Foto 46.104
Zámek Blatná
Palatul Vechi (aripa de nord a castelului), cu aripa joasă de legătură cu *Palatul Rozdražov* (cafeneaua *Oh My Deer*).

Mai parcurgem 50 km spre sud și ajungem în ***Bavorov***, unde vizităm **Cetatea Helfenburk** (18 iulie 2015).

De la parcare la ruine sunt aproximativ 1,5 kilometri de mers pe un drum asfaltat prin pădure, mărginit din loc în loc de ciudate movile ridicate de furnici de mari dimensiuni.

Foto 46.105
Hrad Helfenburk
Mușuroi gigant de furnici pe drumul de acces spre cetate.

Castelul a fost ridicat în sec. XIV, dar a fost abandonat după anii 1580 și s-a ruinat treptat, devenind sursă de materiale de construcție.

Foto 46.106
Hrad Helfenburk
Intrarea în ruine se face pe la nord, pe un pod de lemn peste șanțul de apărare, cu turnul de pază în fundal.

Trecând podul intrăm în prima curte, mărginită de zidul nordic de apărare, din care se mai păstrează doar segmentul vestic și turnul cilindric nordic (Donjonul).

Foto 46.107
Hrad Helfenburk
Vedere din prima curte spre restul zidului de apărare nordic (cu poarta de intrare în curtea 2-a), turnul de pază și curtina nordică al Palatului de Est.

Prin dreapta Donjonului intrăm în a doua curte alungită, trapezoidală, stâncoasă, abruptă, aflată în fața curtinei nordice a Palatelor.

Foto 46.108
Hrad Helfenburk
Vedere de la intrarea în curtea 2-a spre sud-est, cu Turnul de pază (Donjon, *Bergfrit*) și curtina nordică a Palatelor (cel de Est cu iederă).

Foto 46.109
Hrad Helfenburk
Peretele sud-vestic al *Palatului de Vest* văzut de la intrarea în curtea 3-a.

Ocolim ruinele Castelului pe la sud (trecând în a treia curte, mărginită la sud de un zid arcuit). Castelul era de formă dreptunghiulară de 38 x 18 metri, ocupa cea mai înaltă parte a dealului și cuprindea două mici Palate opuse, cu o curte dreptunghiulară la mijloc.

Deasupra porții de intrare în curtea 3-a exista un turn trapezoidal.

Foto 46.110
Hrad Helfenburk
Peretele sudic al *Palatului de Est* văzut din curtea 3-a.

Între Palate și curtea a 3-a exista un zid scund, iar de-a lungul zidului sudic existau clădiri agricole.

Foto 46.111
Hrad Helfenburk
Curtea a 3-a cu ruinele clădirilor agricole lipite de zidul sudic de apărare.

Printr-o poartă din peretele sudic se intră în curtea interioară a Castelului. Palatele laterale aveau subsol și două nivele, fiecare cu câte două camere iluminate de ferestre mari dreptunghiulare.

Foto 46.112
Hrad Helfenburk
Vedere din curtea interioară a Castelului spre *Palatul de Vest*.

Curtina nordică a Castelului se continuă în afara acestuia; spre vest se termina cu fostul turn trapezoidal al intrării, iar spre est cu un turn rotund, care există și azi și în care se poate urca până la platforma superioară.

Foto 46.113
Hrad Helfenburk
Extremitatea estică a zidului de apărare nordic al Castelului (văzut din Curtea a 3-a) cu turnul rotund, amenajat pentru observație.

Urcăm așadar în turn, de unde detaliile Castelului devin mult mai limpezi.

Foto 46.114
Hrad Helfenburk
Vederea nucleului Castelului (în prim-plan *Palatul de Est*) din turnul de capăt al curtinei nordice. În dreapta, Donjonul.

Am terminat aici, astfel că mergem 40 km spre sud-est până la ***Hluboká nad Vltavou*** (revenim pe Vltava așadar), unde vizităm **Castelul Hluboká** (6 septembrie 2014, în germană *Schloss Frauenburg*).

Foto 46.115
Zámek Hluboká
Vederea castelului de la vest, din parc.

Construit în sec. XIII, castelul devine proprietate familiei Schwarzenberg în 1661, fiind reclădit în stil baroc la începutul sc. XVIII și suferă o reconstrucție în stil Tudor Gotic între 1840-1871, inspirația fiind castelul Windsor. Naționalizat din 1947.

Foto 46.116
Zámek Hluboká
Vederea castelului de la sud-vest, din parc.

Castelul se învecinează cu orașul, fiind despărțit de acesta printr-un parc împădurit, iar intrarea se face din aleile de nord-vest, se pătrunde în prima curte (mică), de unde se deschide curtea interioară dreptunghiulară.

Foto 46.117
Zámek Hluboká
Vedere spre „Donjon”, cel mai înalt turn al castelului, sub care se află pasajul de acces din prima curte interioară (mică) spre curtea mare.

Interiorul este luxos, bogat decorat până la excesiv, toți pereții sunt total acoperiți de tablouri, tapiserii sau lambriuri de lemn. Vizitele sunt organizate în 4 tururi ghidate, dar (din nou) fără fotografii...

Foto 46.118
Zámek Hluboká
Intrarea în castel (spre sud-est), pe sub balconul bibliotecii, văzută din curtea interioară. De aici încep vizitele ghidate.

Se vizitează Capela, apoi Holul de intrare, Dormitorul și Dressingul Prințesei Eleonora, Cabinetul Hamilton, Camera Dimineții, Camera de Lectură, Sufrageria Mică, Fumoarul, Camera de Recepții, Sufrageria Mare, Biblioteca, Sala de Arme, ș.a.

Foto 46.119
Zámek Hluboká
Vedere din „Donjon” spre sud-est, cu intarea în castel și cele două turnuri poligonale estice (cel din stânga cu Cabinetul Hamilton, cel din dreapta cu Camera de Lectură).

După terminarea turului suntem lăsați liberi și urcăm – contra plată – în „Donjon”-ul construit la 1847 pe locul vechiului turn, care este cel mai înalt din castel (52 metri din curte). De pe platforma superioară perspectiva este de 360°.

Foto 46.120
Zámek Hluboká
Vedere din „Donjon” spre vest, cu parcul englezesc, înființat în anii 1850.

Foto 46.121
Zámek Hluboká
Vedere din „Donjon” spre nord asupra „Grădinii de Iarnă” și Sălii de echitație, în care funcționează acum *Galeria de Artă din Boemia de Sud Mikoláš Aleš*.

Coborâm din turn, și vizităm anexele, trecem prin vechea seră („Grădina de Iarnă”), o construcție integral din sticlă. Aceasta, ca și clădirea alăturată, sunt destinate galeriei de artă și expozițiilor temporare. Între ele se găsește o mică grădină cu „Fântâna Gâștelor” în centru.

Foto 46.122
Zámek Hluboká
Intrarea în fosta „Grădină de Iarnă”, unde funcționează Restaurantul castelului și de unde se ajunge în fosta Sală de echitație (expoziții de artă).

Foto 46.123
Zámek Hluboká
Vedere a castelului dinspre sud.

Ocolim apoi castelul pe la sud, până ce ajungem la extremitatea sa estică, o proeminență între cele două turnuri în care se află Camera Dimineții, de unde se poate ieși pe o frumoasă terasă metalică de unde privirea ar pătrunde până la munți.

Foto 46.124
Zámek Hluboká
Vedere a castelului dinspre sud-est, cu extremitatea estică, înconjurată de terasa metalică.

Terminăm circuitul nostru în **Český Krumlov** (5-6 septembrie 2014), la 35 km spre sud. Stăm peste noapte la o pensiune pe înălțimi, de unde avem o bună perspectivă asupra obiectivului de a doua zi.

Foto 46.125
Český Krumlov
Castelul văzut din nord de pe strada *Vyšehrad* cu, de la stânga la dreapta: Turnul Castelului și Castelul Mic, Casa Nouă a Burgravului, Lăptăria, Castelul Superior, Podul Acoperit, Teatrul Castelului și Casa Renascentistă (în spatele copacilor). În prim-plan, anexele Castelului: Fierărie, Grânar, Fabrica de bere, Spitalul etc.

Foto 46.126
Český Krumlov
De la dreapta la stânga: Turnul Castelului și Castelul Mic, clădirea Monetăriei și parțial Castelul Superior, toate văzute de pe podul peste râul Vltava.

Plimbarea de seară ne familiarizează cu locurile: trecem râul Vltava pe podul *Lávka pod Zámken*, și apoi coborâm în parcul de pe insula *Ostrově* de unde avem imagini frumoase asupra Cetății ce se ridică pe stânca celuilalt mal al râului.

Foto 46.127
Český Krumlov
Castelul Superior văzut din punctul de belvedere al parcului de pe insula *Ostrově*.

Castelul gotic inițial a fost construit înainte de 1250, fiind preluat din 1302 până în 1602 de familia Rosenberg, care i-a dat strălucirea renascentistă în sec. XVI. Din 1719 castelul e moștenit de familia Schwarzenberg, de la care este confiscat de comuniști în 1947.

Foto 46.128
Český Krumlov
Castelul Mic și Turnul Castelului, văzute de pe insula *Ostrově*.

Mai multe tururi diferite sunt oferite turiștilor (este greu de văzut totul într-o zi) dar, din nou, fotografiatul e interzis în interior.

Venind dinspre oraș, de pe strada *Latrán*, cotim la dreapta pe sub Poarta Roșie (*Červená brána*) intrăm **în prima curte**, unde continuăm pe strada *Zámek*, până la un pod de piatră pe locul unui fost pod mobil din lemn peste șanțul de apărare.

Foto 46.129
Český Krumlov
Ursii din șanțul de apărare.

În șanț (*Medvědí příkop* în cehă) sunt crescuți urși bruni din sec. XVI, datorită convingerii lui Ulrich von Rosenberg că este înrudit cu familia nobilă italiană Orsini (Orsa – urs).

Foto 46.130
Český Krumlov
De pe pod vedem la stânga *Turnul Castelului* înconjurat de palatul rezidențial al *Castelului Mic*, situate pe un promontoriu stâncos îngust, care se înalță deasupra râului Vltava, între Curtea I și Curtea a II-a.

Foto 46.131
Český Krumlov
Picturi renascentiste pe *Turnul Castelului*.

De pe pod intrăm în **Curtea a 2-a**, mărginită la nord de *Casa Nouă a Burgravului* și *Fabrica de Unt* (cu fațada ornată cu *sgraffiti* geometrice), iar la sud de *Monetărie* (sec. XVII) devenită apoi reședința Maestrului vânătorii.

Foto 46.132
Český Krumlov
Piață improvizată pe fațada *Casei Noi a Burgravului*, în curtea a 2-a a Castelului de Sus.

Trecem pe un alt pod, printr-un turn de pază și intrăm în Curtea a 3-a și apoi în a 4-a, în jurul cărora se ridică principalele clădiri rezidențiale (familia Rosenberg a locuit la etajul I din curtea 3, Eggenberg și Schwarzenberg în camerele din curtea 4).

Foto 46.133
Český Krumlov
Fațada unui palat din curtea a 3-a Castelului de Sus (camerele renascentiste ale ultimilor Rosenbergi)

Între curțile 4 și 5 se înalță *Podul Acoperit* (*Plášťový most*), unul dintre cele mai bune locuri de belvedere din oraș. Inițial un pasaj din lemn de trei etaje a fost construit în sec. XVII, ulterior reclădit la 1764 în actuala formă.

Foto 46.134
Český Krumlov
Arcadele deschise ale Podului Acoperit, flancate de statui baroce.

Circuitul interior vizitează camerele din jurul curților 3 și 4. Noi am ales Turul A, care trece prin Capelă, apoi apartamentele renascentiste ale ultimilor Rosenbergi (sec. XVI – Holul,

Dormitorul, Sufrageria, Anticamerele 1 și 2) și interioarele baroce folosite de Eggenbergi și Schwarzenbergi în sec. XVII-XVIII (Anticameră, Hol, Sufragerie, Salonul chinezesc, Salonul baldachin, Dormitor, Camerele servitorilor și Sala Masquerade).

Foto 46.135
Český Krumlov
Vederea orașului spre est de pe Podul Acoperit, cu insula *Ostrově* în dreapta-jos.

Foto 46.136
Český Krumlov
Vederea orașului spre sud-est de pe Podul Acoperit, cu podul *Lávka pod Zámken* în stânga jos și Moara și barajul de pe Vltava în centru-jos.

Turul B pare mai puțin interesant (camerele din sec. XIX exclusiv), iar pentru Turul C (Teatrul baroc) nu a mai fost timp. Dincolo de clădirile Castelului se întinde un parc dreptunghiular de 11 hectare, cu cascadă, castelul Bellarie, etc.

Foto 46.137
Český Krumlov
Sala rococo *Masquerade*, singura din tur unde am „furat” o imagine. Sunt vizibile picturile *trompe l'oeil*. Pictată de vienezul Joseph Lederer în 1748, ilustrează participanți la carnaval de diverse etnii. Sala este conectată cu Teatrul prin galeria inferioară a Podului Acoperit.

Foto 46.138
Český Krumlov
Podul acoperit, cu trei etaje, traversează șanțul de pe partea vestică a Castelului Superior, între curțile 4 și 5. Are trei pasaje închise, cel de sus face legătura între etajul II al castelului și parc (peste clădirea Teatrului), cel de jos între sala Masquerade și Teatru iar cel din mijloc nu este vizitabil. Vedere din dreptul Teatrului.

Foto 46.139
Český Krumlov
Clădirea Monetăriei și Castelul Mic (stânga) și orașul (dreapta) văzute din curtea V (de pe platforma din fața Grajdului). Jos este podul *Lávka pod Zámken.*

La extremitatea vestică, pe drumul spre Grădină, oprim pe o platformă ce se întinde la capul Podului acoperit, prin fața *Casei Renascentiste* (din clădirea Teatrului) și a Grajdului, de unde avem cea mai frumoasă perspectivă asupra Castelului și orașului. Apoi coborâm pe malul Vltavei, pe strada *Rybářská* și trecem râul pe podul *Lávka pod Zámken*.

Foto 46.140
Český Krumlov
Podul Acoperit văzut de pe *Lávka pod Zámken.* Se văd mai bine cele trei etaje închise, sub care sunt arcadele accesibile în afara turnurilor ghidate.

Facem apoi o scurtă plimbare în zona cea mai turistică a orașului vechi, plecând de pe puntea de lemn din fața fostei mori (azi apartamente de închiriat).

Foto 46.141
Český Krumlov
Vedere de pe puntea pe Vltava din fața fostei mori (dreapta), cu Podul Acoperit și Castelul Superior.

Foto 46.142
Český Krumlov
Vedere de la est la vest, de-a lungul canalului Morii (*Mlýnský náhon*, folosit până în 1972) spre *Turnul Castelului* și *Castelul Mic*. În stânga sunt clădirile sudice ale insulei *Ostrově*, delimitată de Canal și de râu.

Mergem apoi pe Široká și *Na Ostrově*, în zona insulei, loc plin de terase și restaurante, unele de-asupra apei canalului morii.

Foto 46.143
Český Krumlov
Vedere inversă, de la vest la est, de-a lungul canalului Morii. În dreapta este restaurantul *Na Ostrově* de pe insulă.

Fără îndoială, Český Krumlov este unul dintre cele mai îngrijite și plăcute orașe cehești, merită o cercetare și în afara arealului Castelului și Insulei, pe meandrele Vltavei...

47. Marea Britanie – un circuit în Londra

(London, capitala Marii Britanii)

Nu prea îmi place să scriu despre orașele mari, odată că sunt de obicei cunoscute de foarte multă lume și ar fi greu să aduc sugestii noi, apoi pentru că vor fi invaribil cât se poate de incomplete și de subiective în alegerea obiectivelor. De aceea în aceste cazuri descrierea are mai mult scop de amintire personală decât de sugestie turistică. În **Londra** (8-11 Mai 2010) am stat doar câteva zile, am cunoscut orașul superficial, în părțile centrale iar alegerea obiectivelor de vizitat s-a suprapus ofertei abonamentului London Pass, pe care l-am achiziționat din timp. Am fost cazați în *Peckham Lodge Hotel* (construit la 1849), într-o zonă foarte diferită de imaginea noastră mentală despre Londra, dar relativ aproape de zona centrală.

Am pornit în turul nostru de la *Waterloo Place*, de unde trebuia să ne ridicăm Pass-ul. Piața este dominată de *Duke of York Column* și de statuia ecvestră a Regelui *Edward VII* (1921). La baza coloanei asistăm la un spectacol folcloric cu costume asemănătoare călușarilor noștri (sunt echipe de *Morris Dancers*, dansurile populare britanice, cu costume variate în funcție de regiune). Apoi ocolim *Mall Galleries* și ieșim pe bulevardul *The Mall*, care trece la nord-est pe sub *Admirality Arch* (comandată în 1910 de Edward VII în memoria mamei sale, Regina Victoria).

Foto 47.01
Londra
Două echipe de *Morris Dancers*, cei în acțiune par a fi *Brackley Morris Dancers*, iar privitorii *Exeter Morris* din regiunea Cotswold. Ocazia a fost *Westminster Morris Men's Day of Dance*, festival anual care a adunat la Londra 160 dansatori Morris în 8 Mai 2010.

Foto 47.02
Londra
Vedere de pe bulevardul *The Mall* spre *Admirality Arch*, dincolo de care se deschide *Trafalgar Square*, cu *Coloana lui Nelson* și statuia Regelui *Charles I*. În partea opusă, *The Mall* traversează parcul *St. James* și iese la Buckingham.

Continuăm pe *The Mall* spre sud-vest și ajungem în piața din fața *Palatului Buckingham*, dominată de statuia Reginei Victoria.

Foto 47.03
Londra
Queen Victoria Memorial (cu statuia figurii mitologice „Victoria Înaripată”) și Palatul Buckingham văzute de pe *The Mall*. Proiectat în 1901, după moartea Reginei Victoria, memorialul a fost dezvelit în 16 mai 1911, dar finalizat doar în 1924.

Foto 47.04
Londra
Palatul Buckingham, văzut din est, de pe *Spur Road*, pregătit să-l întâmpine pe nou-alesul prim-ministru David Cameron (11 mai 2010). Construit între 1705-1837 pe patru laturi, cu o curte interioară patrată, este reședința oficială a monarhilor britanici.

Foto 47.05
Londra
Palatul Buckingham, văzut din nord, de pe *Constitution Hill*. Această fațadă estică a fost adăugată în sec. XIX-XX, inclusiv balconul central de unde Familia Regală salută mulțimea.

Foto 47.06
Londra
Poarta *Palatului Buckingham*, fabricată din oțel și bronz cu Stema regală aplicată, a fost inaugurată în 1911, odată cu crearea primei curți (*forecourt*).

Dacă trecem de Palat, continuăm pe *Constitution Hill* prin *The Green Park* și ajungem un grup de monumente în *Hide Park Corner*: *Wellington Arch* (1830), *Royal Artillery Memorial* (1925) și statuia ecvestră a Ducelui de Wellington (1844).

Foto 47.07
Londra
Wellington Arch, văzut din est (din spate), de la intrarea în *Hide Park Corner*. Prin arc (care poate fi închis cu două mari porți verzi de oțel) se vede Monumentul Artileriei și hotelul *The Lanesborough*.

Foto 47.08
Londra
The Royal Artillery Memorial, pe latura vestică a parcului, îi comemorează pe cei 49.076 artileriști britanici morți în Primul Război Mondial.

Peste bulevardul Piccadilly se vede *Apsley House* (azi un superb muzeu cu aproape 1000 tablouri și sculpturi), după care începe celebrul *Hide Park*.

Foto 47.09
Londra
Apsley House (fosta reședință a lui *Arthur Wellesley, Duce de Wellington*, „The Iron Duke", învingătorul de la Waterloo), remodelată între 1819-1829, azi muzeu. Vedere de pe strada *Piccadilly*.

Hide Park se continuă spre vest cu *Kensington Gardens* pe a cărei latură vestică se ridică *Kensington Palace*, reședință regală începând cu sec. XVII.

Foto 47.10
Londra
Kensington Palace văzut de la sud, de pe *Studio Walk*, cu statuia Regelui *William III of Orange* (care a trăit între 1650-1702), ridicată în 1907.

Aici a locuit prințesa Diana, dar și Margaret și Alice, până la decesul lor din 1997, 2002 respectiv 2004.

Foto 47.11
Londra
Kensington Palace văzut de la est, de pe *Broad Walk*, cu statuia Reginei Victoria la încoronarea din 1837 (realizată în 1893 de fiica Reginei, Prințesa Louise).

Am vizitat interiorul, fiind inclus în Pass, dar din păcate decorațiile încăperilor

accesibile atunci erau obstruate de o expoziție modernistă, din care nu era mare lucru de înțeles.

Foto 47.12
Londra
Kensington Palace văzut de la nord-est, de la „Grădina scufundată”, *Diana Princess of Wales Sunken Garden* (creată în 1908, aici situația din 2010 înainte de transformarea din 2017).

Parcurgem înapoi aproape în întregime *The Mall* și facem la dreapta pe *Horse Guards Road*, între parcul St. James și Vechea clădire a amiralității.

Foto 47.13
Londra
Monumentul *South African Royal Artillery* (1910), dedicat celor din Artileria Regală căzuți în al doilea război boer (1899-1902), la intersecția *The Mall* cu *Horse Guard Road*.

Foto 47.14
Londra
Monumentul *Guards Memorial* (1926), în memoria celor 14.000 militari din gardă căzuți în Primul Război Mondial.

Pe dreapta străzii vedem *Guards Memorial,* iar pe stânga este locul de paradă al Gărzii Călare.

Foto 47.15
Londra
Vechea clădire a Amiralității (*Old Admiralty Building,* 1726) mărginește la nord terenul de paradă al Gărzii Călare, care se vede în prim-plan. Aici au lucrat Lord Nelson și Winston Churchill. Azi este clădire guvernamentală.

Foto 47.16
Londra
Muzeul Cavaleriei (*The Household Cavalry Museum,* 1759) mărginește la est terenul de paradă al Gărzii Călare (*Horse Guards Parade*). Prin culoarul central se iese în bulevardul *Whitehall*, mărginit de somptuoase clădiri oficiale (Foto 47.98).

De la terenul de paradă spre vest se întinde *Parcul St. James*, care are în mijoc un lac cu insulă, cu pod (The Blue Bridge), și unde mișună animăluțe (veverițe, porumbei, rațe) iar în zare se deslușește silueta Palatului Buckingham.

Foto 47.17
Londra
St James's Park, cu lacul, insula în dreapta (*Duck Island*), podul albastru și Palatul Buckingham în fundal.

Foto 47.18
Londra
Clădirea *Foreign & Commonwealth Office* (1868), cu *King Charles Street* și statuia lui Robert Clive în dreapta.

Trecem pe *Guards Road* prin spatele grădinilor de la *10 Downing Street* (reședința Prim-Ministrului), iar din dreptul statuii lui *Rober Clive*, privim pe *King Charles Street*, mărginită de două mari clădiri istorice: la nord Downing College și Ministerul Afacerilor Externe iar la sud *Imperial War Museum* și Biroul subteran al lui Churchill.

Foto 47.19
Londra
The Supreme Court, în clădirea *Middlesex Guildhall* (1906).

Continuăm pe *Storey's Gate* unde, în fața pub-ului istoric *Westminster Arms* avem parte de alt spectacol cu Morris Dancers. Ieșim pe *Broad Sanctuary* unde vedem statuia lui *Abraham Lincoln* și în spate *Curtea Supremă*, iar la est, *St Margaret's Church.*

Foto 47.20
Londra
St. Margaret's Church, construită la 1200, remodelată de Henric VII în 1523.

Foto 47.21
Londra
Methodist Central Hall (1911) sau *Central Hall Westminster*, biserică și centru de conferințe.

Coborâm puțin până în piața *The Sanctuary*, unde, la sud, vedem Biroul Procurorului General (*Attorney General's Office*) având în față coloana *Crimea and Indian Mutiny memorial* (1861), iar la nord-vest *Methodist Central Hall* (loc pentru evenimente culturale).

Foto 47.22
Londra
Attorney General's Office și memorialul celor căzuți în războaiele Crimeei și Indiei, ocupă latura sudică a pieței *The Sanctuary*, la stânga intrării în Catedrală.

Am ajuns astfel la *Westminster Abbey*, una dintre celebritățile Londrei, unde normandul William Cuceritorul a fost încoronat în 1066 (dar înfățișarea gotică datează de la 1220, după reconstrucția sub Henri III). Este locul ceremonilor regale, cu 39 încoronări până acum.

Foto 47.23
Londra
Westminster Abbey, latura nordică văzută de pe *Broad Sanctuary*.

Foto 47.24 - **Londra**
Westminster Abbey, fațada văzută dinspre nord-vest, de pe *The Sanctuary*.

Foto 47.25 - **Londra**
Big Ben, văzut dinspre vest, de pe *Bridge Street*. În spate, roate de la London Eye.

Trecem prin *Parliament Square Garden* (cu statuia lui Winston Churchill în colțul de nord-est), de aici intrăm pe *Bridge Street* pe care trecem pe lângă celebrul turn *Big Ben* (1859), și traversăm Tamisa pe *Westminster Bridge*, de unde avem spre sud panorama clădirilor Parlamentului (*Houses of Parliament*, care funcționează în *Palace of Westminster*, refăcut în stil neogotic între 1837-1860 pe o suprafață de peste 30.000 mp, după un mare incendiu din 1834 care a distrus vechiul Parlament). Parlamentul are mai mult de 1000 încăperi, grupate în jurul unor curți interioare.

Foto 47.26
Londra
Vedere spre nord de pe *Westminster Bridge*: în stânga debarcaderul *Westminster Pier*, în fundal podurile *Hungerford* și *Golden Jubilee*, iar în dreapta roata panoramică *London Eye,* debarcaderul *Waterloo Pier* și *County Hall*.

Foto 47.27
Londra
Palace of Westminster văzut de pe *Westminster Bridge*; În prim-plan este clădirea *Speakers Residence*, urmată de Camera Comunelor (*House of Commons*), Camera Lorzilor (*House of Lords*) și *Royal Gallery*.

Este sediul celor două camere britanice (*House of Commons* și *House of Lords*). În spate se află *Westminster Hall* (1394-1399), cea mai veche parte, care a scăpat din incendiul din 1834 și *St. Stephen's Hall* (pe locul vechii capele).

Foto 47.28
Londra
Palace of Westminster văzut de pe malul opus al Tamisei, flancat de cele două turnuri: *Big Ben* la dreapta și *Victoria Tower* (98,5 metri, 1858) la stânga.

Foto 47.29
Londra
Privire de pe *Thames Beach* spre *Blackfriars Bridge*; în fundal se vede cupola de la *Saint Paul*.

Mergem pe malul Tamisei pe *The Queen's Walk*, trecem de minunăția modernă *London Eye*, de clădirea modernistă cenușie a Teatrului Național și zăbovim puțin pe *„Thames Beach”*, o plajă noroioasă de unde privim malul opus și

Blackfriars Bridge din „Observation Point”.

Foto 47.30
Londra
Magazine și restaurante în *Gabriel's Wharf*, o insulă pitorească între betoane. Se pare că va fi demolată după 2026.

O mică piață se deschide în dreptul plajei, *Gabriel's Wharf*. Continuăm pe Upper Ground, trecem pe lângă restaurantul Doggett's, trecem peste Blackfriars Road (unde singura clădire veche este *The Mad Hatter Hotel*) și ajungem la aclamata oroare *Tate Modern* (muzeu înființat în 2000 în fosta centrală electrică Bankside, 1947-1981)

Foto 47.31
Londra
Muzeul de artă comntemporană *Tate Modern* văzut de pe *Millenium Bridge*.

În dreptul acestuia se află *Millenium Bridge* (inaugurat în 2000), o pasarelă suspendat pietonală modernistă reușit acesta, care traversează Tamisa de la Tate Modern la Catedrala Sf. Paul.

Foto 47.32
Londra
Podul *Millenium Bridge* văzut de pe *Southbank*, din dreptul Muzeului Tate, cu cupola catedralei *Saint Paul* în fundal.

Foto 47.33
Londra
Vedere de pe podul *Millenium Bridge*, cu debarcaderul *Bankside* în dreapta, podurile *Southwark Bridge* și *Tower Bridge* în fundal.

Imediat după pod remarcăm silueta replicii teatrului elisabetan circular al lui Shakespeare, *Globe Theater* (originalul a funcționat între 1599-1613, reconstruit după incendiu și închis definitiv în 1642. Replica a fost inaugurată în 1997 la 230 metri de amplasamentul original).

Foto 47.34
Londra
Shakespeare's Globe Theater, în reconstrucție modernă, văzut de pe *Bankside*.

Foto 47.35
Londra
Podul feroviar *Cannon Street Railway Bridge* (ex-*Alexandra Bridge*, deschis inițial în 1866), văzut de pe *Bankside*. Alternanța între vechile cărămizi și clădiri moderne din sticlă și beton este caracteristică pentru orașul puțin prea eclectic.

Continuăm pe faleza Tamisei (*Bankside*), și ajungem în zona unui Pub cu aspect istoric,

The Anchor (prima atestare din 1616, reconstruit în sec. XIX, este singurul supraviețuitor al hanurilor de pe malul râului ce existau pe vremea lui Shakespeare).

Foto 47.36
Londra
Restaurantul istoric *The Anchor*, văzut de pe *Bankside*.

Trecem pe sub *Cannon Street Railway Bridge*, apoi prin fața unui muzeu al torturii, *The Clink Prison Museum*, înființat pe locul fostei închisori Clink (1144, reconstruită în 1381 și 1450. În 1780 este definitiv distrusă, un singur zid mai este azi inclus în clădirea muzeului).

Foto 47.37
Londra
Restaurantul istoric *The Anchor*, văzut de pe *Bankside*.

Foto 47.38
Londra
Frontonul vestic al *Winchester Palace*, văzut de pe *Pickfords Wharf*.

Continuăm câțiva metri pe *Clink Street* și trecem pe lângă ruina *Wincester Palace*, odată cea mai importantă clădire din Londra medievală. Construit la începutul sec. XIII pentru Episcopii de Wincester, palatul a

fost distrus de incendiu în 1814. Se mai văd zidurile Marii Săli, cu o fereastră rozetă pe frontonul vestic.

Foto 47.39 - **Londra**
Copia navei lui Francisc Drake, *the Golden Hinde*

Foto 47.40- **Londra**
Catedrala *Southwark* văzută dinspre nord

Șoseaua schimbă numele în *Pickfords Wharf*, la capătul căreia, într-un mic golf, este expusă *The Golden Hinde*, copia primului vas englezesc cu care Sir Francisc Drake a făcut înconjurul Pământului între 1577-1580. Iar imediat la sud-est se ridică *Southwark Cathedral*, catedrală anglicană construită în 1106, remodelată în stilul gotic vizibil azi între 1220-1420 (doar nava este reconstruită în sec. XIX).

Foto 47.41
Londra
Gara *London Bridge* văzută din *Tooley Street*, cu clădirea înaltă a expoziției, care azi a fost total demolată.

Pe *Tooley Street 64-66* era organizată expoziția *Winston Churchill's Britain At War Experience*, lipită de gara *London Bridge Station* (activă între 1992-2013, clădirea a fost apoi demontată și

exponatele mutate la *The Bay Trust*).

Foto 47.42
Londra
Nava-muzeu *H.M.S. Belfast* văzută de pe debarcaderul *London Bridge* (promenada *The Queen's Walk*).

Peste drum intrăm în *Hay's Galleria*, o mare galerie comercială din metal și sticlă înființată în 1980 într-un fost depozit portuar și debarcader (*Hay's Wharf*, 1856, reconstruit după marele incendiu din 1861, bombardat în 1940). În curte este opera de artă dinamică *The Navigators*, sculptură de David Kemp din 1987.

Foto 47.43
Londra
Raft de proiectile în magazia subacvatică ce deservea turela „A" a navei *H.M.S. Belfast*

De pe *Tooley Street* pe *Morgan's Lane* se ajunge la puntea de acces spre *HMS Belfast*, navă-muzeu ancorată pe Tamisa, obiectiv recomandat de London Pass.

Foto 47.44
Londra
Una dintre cabinele tehnice ale navei-muzeu *H.M.S. Belfast*.

Crucișător ușor lansat la apă în martie 1938, decomisionat în 1963, muzeu din 1971, *HMS Belfast* a participat și

la debarcarea din Normandia (doar 3 nave mai există azi, dintre participantele la Operațiunea Overlord!), apoi în Războiul din Coreea. Nava are 190 metri lungime, 19 înălțime și un echipaj de 800-950 oameni.

Foto 47.45
Londra
H.M.S. Belfast: turela frontală cu tunuri anti-aeriene Mk XXIII de 6 inci (152 mm)

Vizita pe cele 9 punți durează 2-3 ore, nava este un mic oraș plutitor, cu zeci de cabine: spălătorie, uscătorie, oficiu poștal, bucătărie, brutărie, magazii alimente, cabinet stomatologic, sală de operații, infirmerie, dormitoare, arest, magazii muniții, etc.

Foto 47.46
Londra
Cabina de comandă a navei-muzeu *H.M.S. Belfast* (puntea +3).

De-asupra punții sunt încăperile de comandă, comunicații radio, radar, cabinele ofițerilor, piesele de artilerie, etc.

Foto 47.47
Londra
H.M.S. Belfast: Tunurile duble Bofors de 40 mm, montate după modernizarea din 1956.

Pass-ul ne îndeamnă acum să explorăm celebrul *Tower Bridge*. Începem cu *Engine Rooms*, sala mașinilor podului rulant, aflată la capătul sudic.

Foto 47.48
Londra
Tower Bridge, pistoanele din sala mașinilor, care transformă puterea aburilor din motorul de 360 CP în energie mecanică.

Din 1976 nu se mai folosește puterea cărbunelui pentru ridicarea podului, ci a curentului electric.

Foto 47.49
Londra
Pasarela pietonală de vest (*West High-Level Walkway*) la 33,5 metri de-asupra *Tower Bridge*.

Muzeul continuă cu urcarea prin Turnul de Nord și expoziția de pe două pasarele (*East* and *West*), redeschise în 1982 la 42 metri înălțime, cu panorama orașului.

Foto 47.50
Londra
Tower Bridge: vedere spre sud de pe pasarela de vest: jos în dreapta este *Tower of London* cu debarcaderul *Tower Millenium* la mijloc, în fundal cupola *Saint Paul* (stânga) și *The Gherkin* (dreapta).

Foto 47.51
Londra
Tower Bridge: vedere spre vest de pe pasarela de vest: în prim-plan *HMS Belfast*, urmat de podurile peste Tamisa: *London Bridge*, *Cannon Railway Bridge*, *Southwark Bridge*, *Millenium Bridge*, *Blackfriars Bridges*.

Coborâm prin Turnul de sud, și reluăm trecerea, de această dată pe podul propriu-zis. Construit în stil neogotic între 1888-1894, Tower Bridge este lung de 244 metri, cu pilieri înalți de 65 metri, unind The Borough (Southwalk, malul de sud) cu City of London (pe malul de nord). Partea carosabilă este pe un pod mobil (acționat în prezent hidro-electric), iar pietonii pot folosi podul suspendat ce leagă cele două turnuri, de pe care tocmai am coborât (și care între timp a fost prevăzut cu porțiuni de podea din sticlă).

Foto 47.52 - **Londra**
Tower Bridge: vedere spre nord, cu Turnul Nordic în prim-plan și cele două pasarele la înălțime.

Foto 47.53 - **Londra**
Tower Bridge: vedere spre nord, cu Turnul Sudic în prim-plan.

Foto 47.54
Londra
Tower Bridge: vedere din capătul sudic spre nord.

De pe pod putem vedea spre sud un grup de clădiri istorice, prima este fosta berărie *Anchor Brewhouse* (construită la 1787, refăcută după un incendiu din 1891, transformată în complex rezidențial de lux între 1985-1989), lipită de fostul doc și depozit de mărfuri *Butler's Wharf* (construit la 1873 în zona numită *Shad Thames*, transformat în spațiu artistic în anii 1970 și în complex rezidențial în 1989)

Foto 47.55
Londra
Tower Bridge: vedere de pe pod spre sud, cu complexele rezidențiale *Anchor Brewhouse* și *Butler's Wharf*.

Traversăm Tamisa și coborâm de pe pod pe malul nordic, în locul numit *Tower Wharf*.

Foto 47.56
Londra
Tower Bridge văzut de pe faleza *Tower Wharf*.

Intenția este de a vizita cel mai important monument al orașului, *The Tower of London*, care se află imediat la vest de pod.

Foto 47.57
Londra
O ultimă privire spre *Tower Bridge*, de la capătul esplanadei *Tower Wharf*.

Ansamblul este protejat de un zid fortificat pentagonal, întărit cu 12 turnuri, înconjurat de un șanț uscat. Parcurgem spre vest esplanada *Tower Wharf*, de-alungul zidului sudic de apărare, în mijlocul căruia se deschide intrarea sudică, pe podul rulant peste șanțul de apărare, numit *Middle Drawbridge*.

Foto 47.58
Londra
Poarta secundară spre esplanada *Tower Wharf* (stânga) peste *Middle Drawbridge* prin zidul sudic de apărare. În dreapta se zărește *Wakefield Tower* iar în față se se vede Palatul *St. Thomas Tower*.

Urmează *St. Thomas Tower* cu poarta acvatică *Traitors' Gate* (inițial numită *Water Gate*) intrare accesibilă cu barca de pe Tamisa, folosită inițial de rege și suita sa, apoi pentru accesul prizonierilor, mulți condamnați pentru crime contra Coroanei.

Foto 47.59
Londra
Traitors' Gate, văzută de pe esplanadă.

La capătul esplanadei, ajungem *Wharfinger Cottage* și la magazinul de suveniruri, în spatele cărora se iese de pe debarcaderul *Tower Millenium* și istoricele *Tower Stairs*

Foto 47.60
Londra
Warfinger Cottage, văzut de pe esplanadă. Aici a locuit timp de 200 ani inspectorul docului militar *Tower Wharf*.

Foto 47.61
Londra
Tower of London Shop, văzut din nord. În prim-plan sunt resturile grădinii zoologice regale, care a funcționat 600 ani, din 1235 (Herny III) până în 1835. În stânga se văd gheretele intrării în *Middle Tower*.

De aici se ajunge la intrarea de sud-vest în fortificație, peste un pod (acum fix) și trecând consecutiv prin două turnuri duble: *Middle Tower* și *Byward Tower*.

Foto 47.62
Londra
Middle Tower, văzut dinspre vest.

Există posibilitatea de a ocoli întregul zid fortificat de apărare, pe o alee asfaltată. Vederea construcțiilor se face peste fostul șanț de apărare (secat) și este destul de puțin spectaculoasă, datorită înălțimii reduse.

Foto 47.63
Londra
Middle Tower (dreapta), *Byward Tower* (centru, 1238-1272) și *Bell Tower* (parțial stânga), văzute dinspre nord. În dreapta se văd parțial urmele fostei grădini zoologice (fundația fostului *Lions Tower*). În fundal, se zăresc *Tower Bridge* (stânga) și modernul *City Hall* (Southwark, peste Tamisa, dreapta).

Foto 47.64
Londra
London Tower. Bastionul de artilerie din nord-vestul liniei a 2-a de fortificații (*Legge's Mount*). În spate se vede turnul defensiv din prima linie de fortificații *Devereux Tower* (sec. XIII). În fundal, Turnul Alb este drapat, fiind în reparații.

Intrăm în castel prin *Byward Tower*, continuăm pe *Water Line* până la scările de unde începe vizita, inițial prin părțile construite de Eduard I (1272-1307) și tatăl său, Henry III (1216-1272).

Foto 47.65
Londra
London Tower. Intrarea din *Byward Tower, Bell Tower* și strada *Water Line*, văzute de pe scările de acces în palatul (turnul) *St. Thomas*.

Trecem prin clădirea de-asupra *Traitors' Gate* (palatul medieval impropriu numit *St. Thomas Tower* 35, unde locuia Eduard I).

Foto 47.66
Londra
St. Thomas Tower 35. Reconsituirea dormitorului regal al lui Edward I.

Trecem printr-un pasaj peste stradă și intrăm în *Wakefield Tower* (1220), unde se aflau apartamentele regale ale lui Henry III, unde vedem reconstituiri ale mobilierului din sec. XIII. Prin tradiție, aici ar fi murit Henry VI la 21 mai 1471.

Foto 47.67
Londra
Vedere din *Wakefield Tower* 24 spre intrarea din *Tower Wharf* și spre *Tower Bridge*.

De aici continuăm „la înălțime” pe drumul de strajă până la *Lanthorn Tower*, unde erau în mod similar, apartamenele reginei.

Foto 47.68
Londra
Vedere de pe drumul de strajă cu *St. Thomas Tower* 35 și pasajul spre *Wakefield Tower* 24.

Traseul continuă pe drumul de strajă, trecând prin alte turnuri de pază: *Salt Tower*, apoi spre nord

Broad Arrow Tower, *Constable Tower* și în final *Martin Tower*, de unde coborâm în curtea interioară. Am renunțat așadar la explorarea drumului de strajă nordic (cu turnurile *Brick Tower*, *Bowyer Tower*, *Flint Tower*, *Devereaux Tower*) și vestic (*Beauchamp Tower*).

Foto 47.69 - **Londra**
Lanthorn Tower 23: construit între 1220-1238 de Henry III, avea în vârf o lanternă pentru dirijarea navigației pe Tamisa. Distrus de un incendiu în 1774, a fost restaurat cu abateri după 1851.

Foto 47.70 – **Londra**
Broad Arrow Tower 21: turn de pază costruit în 1240 pe zidul estic de apărare, are o fațadă circulară care permitea arcașilor să tragă în orice direcție.

Foto 47.71
Londra
Martin Tower 19, cel mai vechi al complexului, în colțul de nord-est al primei fortificații. Aici au fost păstrate bijuteriile Coroanei până în sec. XIX.

Curtea interioară are aceeași formă cvasi-pentagonală imprimată de fortificații. Are în centru cea mai veche clădire, Turnul Alb – *White Tower*.

Foto 47.72
Londra
Vedere din *Martin Tower* 19 spre curtea interioară, cu *Waterloo Block* 3 în dreapta și *The Fusilier Museum* 4 în stânga.

Curtea interioară este mărginită la nord de Capela Regală (*Chapel Royal of St. Peter ad Vincula*) 2 și Blocul Waterloo (*Waterloo Block*) 3.

Foto 47.73
Londra
Waterloo Barracks (Block) 3 văzut din sud-est. Construit la 1845 ca și cazarmă pentru 826 soldați (ulterior peste 1000), este cea mai mare clădire din complex. Din 1967 conține camera tezaurului cu bijuteriile Coroanei. În rest, sunt birouri administrative

Foto 47.74
Londra
Waterloo Barracks (Block) 3 văzut din sud-vest.

La estul curții interioare se găsesc aliniate de la nord la sud: Muzeul Fusilierilor (*The Fusiliers Museum*) 4, fostul Spital (*Hospital Block*) 5 și Atelierele Noi (*New Armories*) 6, ambele clădiri noi din sec. XX.

Foto 47.75
Londra
The Fusiliers Museum 4 văzut dinspre vest. Construit în stil neogotic după un incendi din 1840, inițial ca sediu al ofițerilor, ulterior al *fusilierilor* (regiment înființat în *Tower* în 1685).

La sud-vest curtea interioară e mărginită de Casa Reginei (*Queen's house*) 13, parcul (*Tower green*) 12 și un site memorial (*Scaffold site*) 11. Aici asistăm și la schimbarea gărzii de la Casa Reginei.

Foto 47.76
Londra
Queen's house 13 (cu un soldat de pază, pentru că teoretic Regina putea sosi oricând aici) și parcul cu acces interzis 12 văzute dinspre nord.

La marginea parcului a fost inaugurat în 2006 un memorial pe locul execuțiilor, unde și-au pierdut viața Anne Boleyn și Catherine Howard, Jane Boleyn, vicecontesa Rochford, contesa de Salisbury, adolesecenta Lady Jane Grey (regină pentru 9 zile în 1553) și alți circa 150...

Foto 47.77
Londra
Memorialul de pe fostul loc al execuțiilor – *Scaffold site* 11.

Foto 47.78
Londra
Locul execuțiilor raportat la Capela Regală 2 (stânga, reconstruită în 1520, unde sunt îngropați mulți prizonieri executați aici, inclusiv trei regine) și Blocul Waterloo 3 (dreapta)

Pe mijlocul laturii vestice a curții se înalță *Beauchamp Tower* 14, construit în sec. XIII în scop defensiv, dar folosit ca închisoare pentru pesonalități de vază, majoritatea sfârșind pe eșafodul din fața clădirii. În interior sunt numeroase graffiti din sec. XVI-XVII, atunci când *Tower* era cea mai mare închisoare a țării. Remodelat în 1851 pentru public.

Foto 47.79
Londra
Beauchamp Tower 14 (la mijloc), cu o parte din Capelă în dreapta.

Vizita interioarelor am început-o cu camerele tezaurului din estul Blocului Waterloo, unde sunt adăpostite Bijuteriile Coroanei (mutate aici din Turnul Martin în 1967) și alte artefacte prețioanse. Din păcate, fotografiatul era interzis aici.

Foto 47.80
Londra
Schimbarea gărzii, la Casa Reginei și Blocul Waterloo (Tezaur).

Foto 47.81
Londra
The Bloody Tower 25: Celula și masa de scris care se presupune a fi fost folosite de Sir Walter Raleigh în timpul detenției.

Continuăm cu alt loc sinistru, *The Bloody Tower* 25, aflat pe zidul sudic, lângă turnul Wakefield, o altă închisoare. Cel mai celebru deținut este exploratorul Sir Walter Raleigh, executat la 1618 în altă parte din cetate.

Foto 47.82
Londra
The White Tower 1, văzut dinspre est (capela St. John în prim-plan), cu rămășițe ale zidului roman din vechiul Londinium în față. În stânga sunt scările de acces.

Terminăm cu cea mai veche și mai importantă parte, *The White Tower*, Turnul Alb central, construit rapid între 1078-1100 ca închisoare dar și cu scopul de a proteja traficul pe Tamisa, fost sediu al monarhiei britanice.

Foto 47.83
Londra
O parte din expoziția de la parter.

Are o bază rectangulară de 32 x 36 metri, cu 27 metri înălțime și 680 m2 pe

etaj (etajul III a fost construit mai târziu), iar cele 4 turete atipice datează din 1530.

Foto 47.84
Londra
Armura lui Henry VIII (stânga, cu protecția evidentă a *bijuteriilor regale*) și a lui Charles I (dreapta).

„The Royal Armories", cel mai vechi muzeu național britanic, este desfășurat pe primele trei nivele și expune arme din întreaga lume, armuri (inclusiv armura imensă a lui Henry VIII), cai de lemn în mărime naturală, exponate exotice, etc.

Foto 47.85
Londra
Capela St. John este integrată în castel.

Complexul este permanent locuit de 150 persoane, cu o ierarhie bine stabilită, care au dezavantajul că după ora închiderii nu mai pot părăsi incinta...

Foto 47.86
Londra
În stânga, unul din cei 32 *Yeoman Warders* (toți foști militari, cu cel puțin 22 ani de serviciu), paznici ceremoniali ai Turnului, cu rolul actual de a ghida turiștii. În dreapta, probabil, alți locuitori (în fața fostului spital).

După ce vizităm și colecția de corbi a castelului (minim șase, conform tradiției), pornim mai departe.

Foto 47.87
Londra
O ultimă privire, de pe *Tower Wharf*, cu Palatul St. Thomas și Poarta Trădătorilor.

La nord de cetate se înalță *Tower Hill*, de unde se crede că erau urmărite execuțiile din Turn. Și aici au existat execuții, dar prin spânzurătoare. Două monumente maritime poartă numele generic *Tower Hill Memorial*.

Foto 47.88
Londra
The Mercantile Marine Memorial, ridicat în 1928 în memoria celor 17000 victime ale Marinei Comerciale din Primul Război Mondial. În stânga, se vede locul eșafodului (*Scaffold Site*), iar în dreapta, *London Tower*.

Foto 47.89
Londra
The Merchant Seaman's Memorial (jos) din *Trinity Square Gardens*, ridicat în 1955 în memoria celor 32000 victime ale Marinei Comerciale din al Doilea Război Mondial. În fundal este sala de conferințe și evenimente *Trinity House* (1796), fosta autoritate portuară.

Foto 47.90 - **Londra**
Biserica anglicană *St Andrew Undershaft,* existentă din sec. XII, reconstruită în forma actuală în 1532, supraviețuitoare a incendiului din 1666. În spate, silueta *Castravetelui Murat* (construit în 2004 la adresa *30 St. Mary Axe*), înalt de 180 metri.

Foto 47.91 – **Londra**
Intrarea nordică în *Leadenhall* Market, văzută din *Leadenhall Street* de-a lungul *Whittington Avenue*. Înființată încă din 1321, are aspectul victorian actual din 1881, cu arcade din metal și sticlă, dar păstrând planul în cruce al atrăzilor, azi acoperite.

Din Trinity Square se poate urca pe Coopers Row prin fața *Fenchurch Street Station*, apoi Lloyds Avenue, *Fenchurch Street* (pe lângă *Shepherd Neame*, cea mai veche berărie din Anglia), apoi pe *Leadenhall Street* (printre zgârie-nori din oțel și sticlă, cum este clădirea metalică hi-tech „cyberpunk" a Lloyds Building, pe locul fostei East India House), unde ajungem la o suprapunere între o clădire medievală și o modernitate contrastantă (i se și spune *Gherkin* – castravete murat).

Foto 47.92
Londra
Sediul *Băncii Angliei*, (1734) văzut de pe *Threadneedle Street*.

Foto 47.93
Londra
Fațada vestică a *The Royal Exchange* (1844, azi mall comercial) văzută din *Bank junction*, cu *London Troops War Memorial* (1920) în față.

Din *Leadenhall* ieșim *pe Cornhill Street*, mergem printre clădiri impunătoare, cu care ajungem în City, inima financiară a Londrei (practic la *Bank junction*, intersecția cu străzile *Threadneedle*, *Princes*, *Poultry* și *Lombard*).

Foto 47.94
Londra
The Mansion House (construită între 1739-1752 în stil Palladian) este reședința oficială a Primarului Londrei, *Lord Mayor*. Vedere din *Poultry Street*.

Continuăm pe *Queen Victoria Street* (pe lângă biserica *St. Mary Aldermary*, refăcută la 1681), apoi pe *Cannon Street* până la Catedrala Saint Paul.

Foto 47.95
Londra
St. Paul's Cathedral (cu școala catedralei în dreapta) văzută de pe *Cannon Street*.

A doua cea mai mare catedrală din țară, a fost reconstruită între 1675-1710 pe ruinele unei vechi biserici distruse de mai multe ori. Domul este înalt

de 111 metri (sunt 528 trepte la punctul de belvedere), iar turlele au 67 metri.

Foto 47.96
Londra
Fațada sudică cu intrarea secundară în *St. Paul's Cathedral,* văzute de pe *Sermon Lane*.

Foto 47.97
Londra
În piațeta din fața intrării principale (fațada vestică) se află un grup statuar, *Queen Anne Statue*, sculptat în 1712, înlocuit din cauza uzurii cu o replică în 1886. O înfățișează pe regină ținând un sceptru și o sferă, simbol al puterii asupra Angliei și Scoției.

Foto 47.98
Londra
Fațada vestică cu intrarea principală în *St. Paul's Cathedral*.

Să ne întoarcem puțin pe *Whitehall*, un bulevard mărginit de clădiri severe, guvernamentale. Am vizitat aici (era pe Pass...) *Banqueting House*, construită între 1619-1622, centrată pe o sală imensă, cu tavanul minunat pictat cu fresce de Rubens.

Casa este singura rămășiță din *Palatul Whitehall*, reședina monarhilor între 1530-1698, distrusă de incendiu. Din păcate fotografiatul nu a fost permis.

Foto 47.99
Londra
Intrarea din *Whitehall* în Muzeul Cavaleriei, prin care se trece spre terenul de paradă și Parcul St. James.

În fața sălii era ieșirea estică din *Royal Horse Guard*, și aici ne legăm de Foto. 47.16.

Foto 47.100
Londra
Monumentul *The Women of World War II* (2005, în onoarea femeilor din serviciile militare sau civile). În spate, clădirea guvernamentală *Cabinet Office*.

Continuăm apoi plimbarea pe *Whitehall* spre sud (spre Westminster), paralel cu traseul inițial de pe Horse Guards Road.

Foto 47.101
Londra
Aici e grilajul care limitează intrarea pe Downing Street unde, la nr. 10, este locuința și biroul Primului Ministru. În acea zi (10 mai 2010), funcția tocmai fusese preluată de David Cameron, ceea ce explică o oarecare agitație.

Foto 47.102
Londra
Vedere generală a fațadei estice, spre Whitehall, a clădirii principale a FCDO - *Foreign, Commonwealth and Development Office* sau *Foreign Office*, care este Ministerul de Externe Britanic. Vezi în Foto 47.18 o imagine „din spate", larura vestică. În dreapta este grilajul spre Downing Street.

Odată ajunși la Westminster, suntem în zona din Foto 47.19

Foto 47.103
Londra
Un rămas-bun acvatic, vedere de pe o navă City Cruises în urmă spre *Tower Bridge* și *H.M.S. Belfast*. În dreapta se vede profilul de cască al modernului City Hall.

Dar înainte de a părăsi Londra, facem o scurtă călătorie pe Tamisa cu City Cruises, de la *London Bridge Pier* până la *Westminster Pier*; perspectiva de pe apă este de obicei diversă de cea de pe uscat...

Foto 47.104
Londra
Victoria Embankment văzută de pe Tamisa, cu *J.P. Morgan Private Bank* (dreapta, fostă școală din 1882) și *Sion Hall* (colegiu din cărămidă, construit în stil gotic la 1886).

48. Franța – excursie în Alsacia (Partea I-a)

(Departamentul Bas Rhin)

Prin bi-culturalitatea franco-germană **Alsacia** este una dintre cele mai interesante regiuni, cu arhitectura *Fachwerk* specifică Germaniei dar cu acel ceva francez greu de descris în cuvinte care îi dă lumină, culoare și romantism. Cu greu poți ghici astăzi că până de curând a fost o zonă mult disputată în războaie (a aparținut Germaniei între 1871-1918, 1940-1944), iar felul în care locuitorii se declară alsacieni (nu francezi sau germani) ar trebui să ne dea mult de gândit.

Vom face acum un circuit virtual – evident, departe de a fi exhaustiv, plecând din nord spre sud, așadar primul departament este Bas-Rhin (Rinul Inferior), iar primul este castelul ruinat **Fleckenstein** (comuna *Lembach*, 30 octombrie 2011), aflat la doar 200 metri de actuala frontieră cu Germania. Construit în sec. XII (cel puțin 1165) pe și într-o mare stâncă de gresie, cu forma unei nave de 92 metri lungime la 26 metri înălțime, este protejat la bază de un zid de apărare oval care înconjoară curtea inferioară (*Basse-cour*). A fost distrus de francezi în 1689, restaurat de germani după 1870, în 1908 și din 1958.

Foto 48.01
Fleckenstein
Cetatea văzută din parcare, în prim-plan sunt resturile Palatului de pe platforma nord-estică.

Parcarea este la ca. 300 metri de cetate, de pe poteca prin pădure sub stâncă se vede bine fațada nord-vestică.

Foto 48.02
Fleckenstein
Cetatea văzută de pe drumul de acces, cu turnuril pătrate ale fântânii și scării (mijloc) și poarta de intrare (dreapta). Sus se vede singurul perete păstrat din Palat.

Intrarea se face printr-un barbacan cu o poartă dublă fortificată 1-2 (1407 și 1428) deschisă în zidul nordic, apărată de uși metalice și guri de tragere. Ajungem astfel în curtea inferioară, la baza stâncii, unde vedem resturile grajdurilor (3 *Ecuries / Stallungen,* la stânga), apoi spre dreapta trecem pe lângă Camera gărzii / sau de oaspeți? (*Wirtshaus* 5), Grânar (6 *Grenier / Speicher*), Forjă (7 *Forge / Schmiede*); la capătul sudic se găsește o „roată de veveriță” (dar acționată prin forța umană) care scoate apa pluvială din cisternă (9 *Citerne / Zisterne*).

Foto 48.03
Burg Fleckenstein
Latura nord-vestică a cetății văzută din curtea inferioară. De remarcat, stânga-jos, intrarea veche în castelul primitiv (în Sala Cavalerilor, cea mai mare din cetate). În dreapta sunt cele două turnuri: primul *Turnul fântânii* (sec. XIII) și al doilea *Turnul scării* (sec. XVI)

Foto 48.04
Burg Fleckenstein
Vederea spre nord a curții inferioare de la *Châtelet*, cu resturile grajurilor (în fundal), cu barbacana intrării în stânga, urmată de baza casei gărzii și a grânarului.

Din curte trecem peste un fost pod mobil (10 *Fossé et pont-levis / Graben mit Hebenbrücke*) urcăm câteva scări până ajungem la poarta fortificată (12 *Châtelet / Vorwerk*).

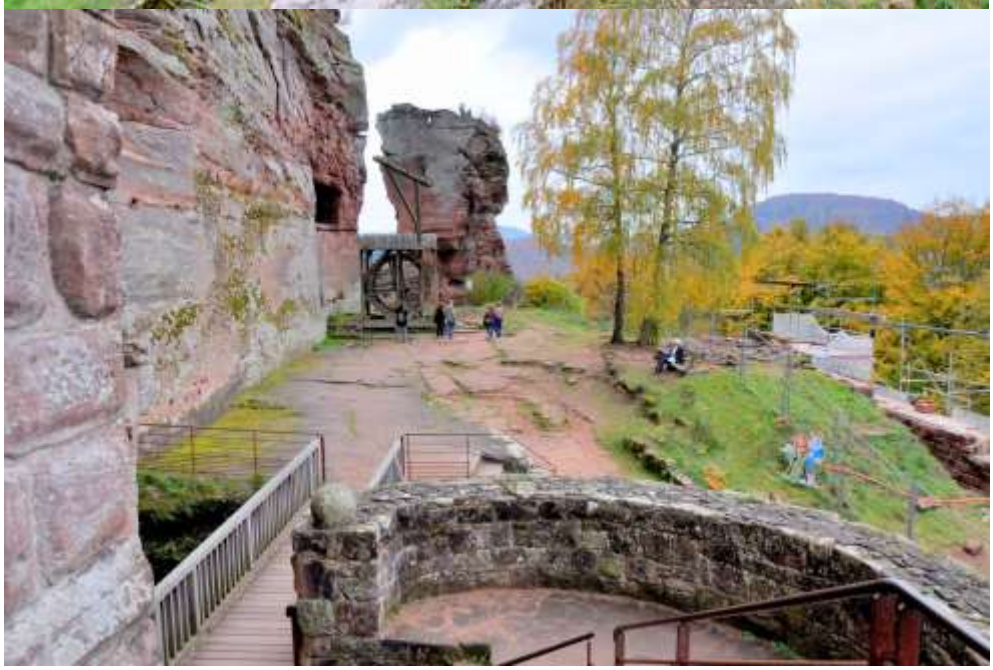

Foto 48.05
Burg Fleckenstein
Vederea spre sud a curții inferioare de la accesul în turn (din *Châtelet*), cu cisterna de apă pluvială (cu o „roată de veveriță” din lemn) și Mica Rocă (25 *Petit rocher / Kleiner Felsen*) care servea drept turn de pază.

În stâncă sunt scobite scări interioare (cu trepte inegale, care pot pune probleme), galerii și camere trogloditice, cea mai mare fiind cea a Cavalerilor, cu un pilier monolitic în mijloc.

Foto 48.06
Burg Fleckenstein
Sunt sute de metri de galerii, camere și scări săpate direct în stâncă.

Din *Châtelet* intrăm în Turnul scării *(Tour d'escalier / Treppenturm* 15) de formă patrulateră, adăugat în evul mediu.

Foto 48.07
Burg Fleckenstein
Una din camerele trogloditice (săpate în stâncă) care adăpostește machetele cetății.

Dar prima încăpere este cea de la baza *Turnului fântânii* (13 *Tour du Puits / Brunnenturm*), care adăpostea odată o „roată de veveriță” cu acțiune umană, ce a permis săparea fântânii de 70 metri dar și ridicarea materialelor pe platforma superioară.

Foto 48.08
Burg Fleckenstein
Turnul scării este acoperit pentru a proteja noua scară, modernă.

Urcăm câteva scări și ajungem la *Capelă* (18) de unde se intră la dreapta într-o sală cu trei machete ale cetății: în evul-mediu, Renaștere și în starea actuală.

Foto 48.09
Fleckenstein
Vedere a *Palatului* de pe locul *Sălii arhivelor*, cu puntea peste fosta bucătărie.

Pe platforma superioară se urcă pe scările primitive din Turn, sau pe unele mai noi, situate între rocă și cele două turnuri.

Foto 48.10
Fleckenstein
Tot ce a mai rămas din pereții *Palatului*, cu urmele a 2 etaje.

De pe scări se iese în zona în care exista *Donjonul* pătrat de 4 metri lățime (21 *Burgfried*) de unde, spre vest, se trece prin fosta arhivă (22 *Archives/Archivraum*). De aici, o pasarelă trece peste fosta bucătărie și ajunge pe platforma largă de cca. 8 metri unde se afla *Palatul* senioral (23 *Palas / Wohnpalast*).

Foto 48.11
Fleckenstein
Vedere spre nord de pe etajul *Palatului*. Se vede parcarea și un stâlp stâncos cu priveliște asupra cetății (și loc de cățărare).

Deși ruinat, putem aprecia înălțimea Palatului la 2-3 etaje de-asupra platformei stâncoase.

Foto 48.12
Fleckenstein
Parterul *Palatului* cu arcadele de acces. În stânga, cele 3 trepte ar fi condus la un WC medieval (24).

Pe partea de vest a platformei stâncoase, dincolo de fundația Donjonului, mai existau o cisternă centrală și închisoarea la extrremitatea vestică (practic o gaură în stâncă).

Foto 48.13
Fleckenstein
Vedere spre vest de pe etajul Palatului, peste fosta bucătărie. Se vede fundația patrată a Donjonului.

Accesul din partea estică spre cea vestică a platformei nu este azi posibilă din cauza cisternei, de aceea trebuie coborât puțin pe câteva scări și un balcon-coridor care leagă *Turnul scării* de *Turnul circular* (20).

Foto 48.14
Fleckenstein
Urcarea din *Turnul circular* pe secțiunea vestică a Platformei (stânga) și accesul în *Mica Rocă* în dreapta jos.

Ieșim așadar prin Turnul rotund pe platforma vestică.

Foto 48.15
Fleckenstein
Vedere generală a aripii estice a Platformei, peste golul cisternei. Se vede *Turnul scării* și peretele *Palatului*.

De la extremitatea vestică a platformei avem o bună perspectivă asupra *Micii Roci*, și mai departe spre colinele Wasgau și valea Steinbach, iar spre nord-vest putem doar imagina granița germană.

Foto 48.16
Fleckenstein
Mica Rocă văzută de pe extremitatea vestică a Platformei.

Odată explorarea paltformei terminată (și a câtorva camere în stâncă pe care nu le-am mai amintit) , coborâm în curtea inferioară, pentru a urca pe alte scări săpate în rocă pe mica platformă a *Rocii Mici*, loc de observație și pază.

Foto 48.17
Fleckenstein
Poarta de intrare din *Châtelet* în *Turnul scării*, respectiv de coborâre. O parte din trepte sunt refăcute (fiind afectate de distrugerea cetății în sec. XVII).

Foto 48.18 - **Fleckenstein**
Burgul, practic integrat în stâncă, văzut de pe terasa de observație a *Rocii Mici (Petit rocher)*. Se vede bine curtea inferioară cu *Châtelet*-ul și *Turnul scării* în fundal, respectiv cisterna cu roată în prim-plan. Sus este extremitatea vestică a platformei.

La cca. 20 kilometri spre est ajungem la **Wissembourg** (7 septembrie 2017), oraș *autentic alsacian*

Foto 48.19
Wissembourg
Patisserie Au Petit Kougelhopf pe *Rue Nationale* nr. 20.

Parcăm în *Place de la Fausse Porte*, de unde mergem spre centru pe *Rue Nationale*, mărginită de case patriciene din sec.

XV-XVIII, trecem de *Casa Holzapfel* (1506, singura cu fațadă de piatră) și ajungem în *Place de la Republique*, mărginită la nord de *Primărie* (*Hotel de Ville*) .

Foto 48.20
Wissembourg
Primăria, construită între 1741-1752 în gresie roz de Vosges, înlocuiește vechea primărie distrusă în incendiul din 1677.

Continuăm pe *Rue du Marché aux Poissons* și ajungem la podul peste râul *Lauter*, trecând imediat la stânga pe lângă *Maison du sel*.

Foto 48.21
Wissembourg
Vedere din fața Catedralei cu *Maison de sel* în dreapta, a fost inițial spital (1448) înainte de a deveni depozit de sare și abator. În față se vede *Rue du Marché aux Poissons* și *Primăria*.

Pe cheiul din dreapta – *Quai Anselmann* - sunt înșirate multe case istorice, mai ales la nr. nr. 6 (casa Schaaf), nr. 8 și Vogelsberger.

Foto 48.22
Wissembourg
Cheiul *Anselman* văzut de pe podul de peste râul *La Lauter*. La mijloc este casa Schaaf iar ultima este casa Vogelsberger.

În stânga râul este mărginit de clădiri și de aceea poate fi explorat cu dificultate, deși este o zonă foarte apreciată: *Le Schlupf* sau „Mica Veneție”.

Foto 48.23
Wissembourg
Vedere de pe podul râului Lauter spre sud, spre zona „Micii Veneții” – Le Schlupf. După curbă este podul *Schlupfgass*, de unde râul se vede mai bine

În față de înaltă Abațiala *St. Pierre et Paul*, ridicată în sec. XIII din gresie roz pentru o mănăstire existentă din sec. VII. Se poate vizita și claustrul gotic al vechii mănăstiri.

Foto 48.24
Wissembourg
Abbatiale Saint Pierre et Paul văzută din est. În spate, ascuns în ciuda înălțimii, este adosat vechiul turn patrat romanic.

Dacă mai continuam pe lângă râu spre sud, mai vedeam *Palatul Stanislas*, reședința regelui Stanislas Leszczynski între 1719-1725 (nevizitabil fiind cămin de pensionari).

Foto 48.25
Wissembourg
Rue du Marché aux Poissons și *Primăria* văzute de la Abațială.

Foto 48.26
Wissembourg
Case patriciene în stil tradițional *Fachwerk* pe *Quai Anselmann*: la nr. 8 (dreapta, sec. XVI-XVII) și la nr. 6 (stânga), casa Schaaf construită la 1491 și care a servit ca han până la 1603 (*À l'Ancienne Couronne*). Cumpărată de Auguste Schaaf în sec. XX.

Continuăm pe cheiul Anselmann până la capăt.

Foto 48.27
Wissembourg
Vedere în sens invers, de la capătul cheiului *Anselmann*; prima clădire din stânga este *Casa Vogelsberger*, cu un bogat portal renascentist datând din 1540. Unul din proprietari, Sebastian Vogelsberger, a fost decapitat de Carol Quintul în 1548, pentru că a asistat la încoronarea lui Henry II.

Foto 48.28
Wissembourg
Vedere în sens invers, de la capătul cheiului *Anselmann* spre *Maison du Sel*.

La capăt trecem peste Lauter pe celălalt chei și ajungem la vechea moară *Moulin Pfister* (loc cultural și de vacanță) și la vechea spălătorie - *Lavoir du Bruch*.

Foto 48.29
Wissembourg
Lavoir du Bruch văzut de pe podul de peste râul La Lauter, unul dintre cele mai pitorești locuri din oraș. Se vede și o porțiune din vechiul zid de apărare, în spatele căruia este vechea moară și clopotnița bisericii *Saint Jean*.

Foto 48.30
Wissembourg
Vechea spălătorie acoperită - *Lavoir du Bruch* văzut de pe *Quai du 24 Novembre*, cu restaurantul *Le Caveau du Châtelet* în spate, situat într-o clădire din sec. XVII.

De aici intrăm în cartierul *du Burch* (dezvoltat din sec. XII), pe cheiul numit *Faubourg de Bitsche*. Casele sunt aliniate de cele două părți ale râului, iar prima pe dreapta este o clădire istorică, fosta casă a tăbăcarilor, construită la 1550, numită azi *Maison de l'Ami Fritz* deoarece aici s-a turnat filmul cu acest nume în 1932.

Foto 48.31
Wissembourg
Maison de l'Ami Fritz (nr. 63) cu un portal și balconul - exemple de arhitectură renascentistă alsaciană.

Foto 48.32
Wissembourg
Vedere spre vest din drpetul *Maison de l'Ami Fritz*, în lungul străzii *Faubourg de Bitsche* (cartierul *du Burch*). A treia casă are indicat anul de construcție 1732 (nr. 59).

Continuăm pe aceași stradă din cartierul *du Burch*, pe lângă mai multe case patriciene din sec. XVI-XVIII, unele cu mari păpuși colorate în ferestre.

Foto 48.33
Wissembourg
Vedere spre vest în lungul străzii *Faubourg de Bitsche* (cartierul *du Burch*). Casa din dreapta are indicat anul de construcție 1592 (nr. 43).

Continuăm pe *Faubourg de Bitsche* până la capătul ei, care ajunge la nivelul zidului vestic de apărare al orașului.

Foto 48.34
Wissembourg
Vedere în urmă, spre est, de-a lungul splaiurilor *Faubourg de Bitsche* (cartierul *du Burch*), cu turnul bisericii *Saint Jean* în fundal. A doua casă din stânga (nr. 21) este din anul 1726, iar a doua din dreapta (albastră) din anul 1614 (nr. 10).

Mergem până la capătul străzii unde veme o casă peste râul Lauter – ecluza cu trei baraje, care reglează și azi nivelul apei, în spatele căreia se ridică *Hausgenossenturm* (1420), turn din zidul de apărare.

Foto 48.35
Wissembourg
Ecluza de pe râul La Lauter, cu turnul estic de intrare în orașul vechi în spate.

De aici spre sud pot fi cercetate urmele zidului de apărare care se întind până în spatele Catedralei, unde se înalță alt turn, *Schartenturm*.

Foto 48.36
Wissembourg
Rue du Presbytère: latura de nord-vest. La stânga este fosta baie (*Maison des Bains / Steffansbad*) din sec. XIV, folosită până în 1868.

Dar noi ne întoarcem pe același drum pe lângă râu. Ajunși la moara Pfister, intrăm puțin la stânga în *Rue du Presbytère*, limitată la nord de biserica *Saint-Jean* (1522).

Foto 48.37
Wissembourg
Rue du Presbytère: latura de est, cu silueta bisericii *Saint-Jean* în fundal.

Foto 48.38
Fort Schoenenbourg
Blocul 7, cu intrarea principală pentru materiale și muniție, este primul văzut din parcare. De-asupra sunt două cupole de observație și mitralieră (*Clocher GFM*).

La 10 km spre sud vizităm unul dintre forturile liniei Maginot, **Fort Schoenenbourg** (30 Octombrie 2011), în comuna *Hunspach*. Este unul dintre cele mai estice cazemate de artilerie (în sectorul fortificat Haguenau) ale celebrei și inutilei linii fortificate, construită de-a lungul graniței cu Germania și Italia.

Foto 48.39
Fort Schoenenbourg
O cupolă GFM și o turelă retractabilă păzesc accesul spre Blocul 7.

Din parcare ajungem la accesul pentru materiale și muniții (Blocul 7), de unde începe vizita ghidată de cca. 2 ore, care parcurge parte din cei 3 kilometri de galerii la adâncimea de 20-30 metri sub 3,5 metri de beton.

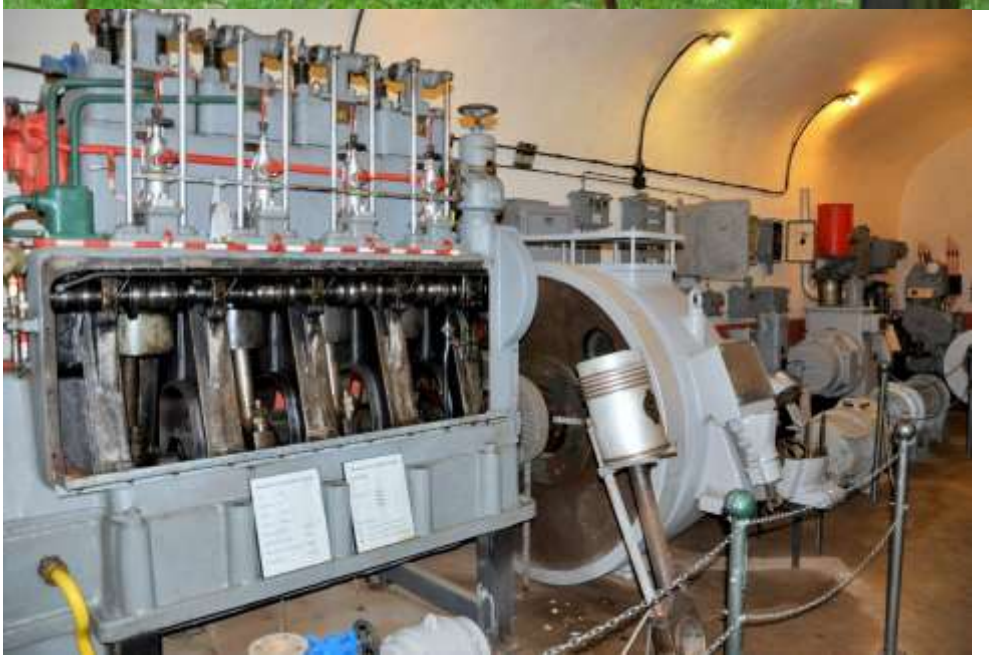

Foto 48.40
Fort Schoenenbourg
Grup electrogen care asigură energia pentru turelele de artilerie (curent continuu).

Fortul („*gros ouvrage*”) a fost finalizat în 1935, putea adăposti 630 militari, a fost cel mai

bombardat în ofensiva germană din 20 iunie 1940 (primind 3000 obuze și trăgând 16000), dar a rezistat și capitulat doar la ordin, șase zile după armistițiu, la 1 iulie 1940

Foto 48.41
Fort Schoenenbourg
Galeria principală de 1200 metri, o porțiune din cei peste 3 kilometri subterani.

O galerie spre dreapta conduce la uzina electrică, la cazarmă și la **Blocul 8** (intrarea personalului), unde pot fi vizitate dormitoare, toalete, bucătării, infirmerie, capelă, morgă, camere tehnice, etc.

Foto 48.42
Fort Schoenenbourg
La un kilometru de la intrare trecem de punctul de comandă și ajungem la blocurile de luptă; în stânga 1-2-3-4, în dreapta 5-6 .

În față, galeria principală merge cam un kilometru pe lângă postul de comandă până la cele șase blocuri de luptă, marcate la exterior, pe sol, prin turele retractabile de observație și tragere și cupole GFM.

Foto 48.43
Fort Schoenenbourg
Un bloc de luptă: accesul la o turelă de observație.

Foto 48.44
Fort Schoenenbourg
La 150 metri de intrarea principală se află intrarea pentru personal (Blocul 7), de unde se coboară în cazarmă și apoi la blocurile de luptă.

Continuăm vizita la suprafață, ieșim din pădure cam un kilometru spre nord-est până în altă parcare pe D76, apropiată de turelele de artilerie ce corespund blocurilor de luptă subterane, numerotate 1-2-3-4-5-6.

Foto 48.45
Ingolsheim
Cazemată distrusă de bombardamentele din iunie 1940, pe drumul spre blocurile de luptă (la sensul girator de pe D76).

Distanța de peste un kilometru între cele două intrări (materiale – Bloc 7 și persoane – Bloc 8, unde se afla și cazarma cu dormitoare) și blocurile de luptă permitea odihna oamenilor în timpul tragerilor. Deplasarea între ele era facilitată de calea ferată subterană electrificată de 60 cm.

Foto 48.46
Fort Schoenenbourg
Venind din parcare, primul pe stânga este ***Blocul 1***: Cazemată de infanterie care acoperă fortul spre vest. La suprafață este apărat de două cupole GFM (observator - mitralior).

Foto 48.47
Fort Schoenenbourg
Următorul în stânga este ***Blocul 2***, echipat cu o turelă retractabilă de mitraliere și o cupolă GFM (observator - mitralior).

Foto 48.48
Fort Schoenenbourg
Al treilea în stânga drumului de acces (care taie perpendicular galeria principală subterană) este ***Blocul 3***, echipat cu o turelă retractabilă pentru două tunuri de 75 mm R32 și o cupolă GFM (observator - mitralior).

Foto 48.49
Fort Schoenenbourg
Cea mai avansată poziție (în raport cu drumul de acces din parcare) este ***Blocul 6***: cazemată de infanterie care acoperă fortul spre est, apărat la suprafață de o cupolă GFM (observator - mitralior).

Foto 48.50
Fort Schoenenbourg
La dreapta (spre est) de Blocul 6 se află ***Blocul 5***, echipat cu o turelă retractabilă pentru mortiere de 81 mm și apărat la suprafață de o cupolă GFM (observator - mitralior). Cele două mici sunt guri de aerisire.

Foto 48.51
Fort Schoenenbourg
Primul bloc, pe dreapta drumului de acces, este ***Blocul 4***, observatorul de artilerie al fortului, echipat cu o turelă retractabilă pentru tunuri de 75 mm R32 și apărat la suprafață de o cupolă GFM (observator - mitralior).

Următorul popas este la 25 km spre sud, în **Haguenau** (9 Septembrie 2017), unde mă interesează un singur lucru: parcela românilor din *Necropola Națională*.

Foto 48.52
Haguenau
Parcela prizonierilor români din *Nécropole Nationale*, păzită de două ubicuitare troițe maramureșene.

Semnificația locului este dezvăluită de o placă comemorativă bilingvă: „*În memoria celor 2344 prizonieri de război români morți în*

lagărele de internare germane din Alsacia și Lorena în 1917 și 1918, în memoria alsacienilor și lorenilor care i-au ajutat să supraviețuiască”.

Foto 48.53
Haguenau
Cei înhumați sunt 475 prizonieri români aduși de germani la muncă din lagărele Lamsdorf și Tuchel, morți de foame și de frig în iarna 1917/1918.

La 40 km spre vest vizităm **Château du Haut Barr** (28 Octombrie 2011), lângă orașul *Saverne*. Construit din gresie roșie în sec. XII pe trei stânci impunătore, a fost transformat în fortăreață în sec. XVI, apoi demolat după 1648.

Foto 48.54
Château Haut-Barr
Stâncile din sud conectate prin „Podul Diavolului”, văzute din parcare.

De la parcare se trece printr-un portal impunător deschis în zidul de apărare (*curtina estică*, sec. XVI-XVIII).

Foto 48.55
Château Haut-Barr
Portalul monumental renasentist (remaniat în 1586 și 1743), după care se vede *Turnul poligonal* (sec. XVIII) și absida capelei.

Foto 48.56
Château Haut-Barr
Stânca din nord (pe care se află o cisternă și un donjon romanic), cu absida gotică a capelei.

Din portal, o rampă pavată de acces ne conduce la o poartă în spatele căreia vedem la dreapta o capelă romanică restaurată (*Chapelle Castrale*, datând din sec. XII, cu corul refăcut în sec. XIV în stil gotic).

Foto 48.57
Château Haut-Barr
Rampa pavată, cu curtina estică cu fante de tragere (sec. XVIII) la dreapta, fostul pod mobil (sec. XV), poarta romanică (sec. XII) și nava romanică a capelei în fundal.

Dincolo de capelă ajungem la o platformă, pe care se găsesc mai multe alte construcții – un restaurant cu aspect specific (1901), cisterne de apă, pivnițe, Villa „Stuka" construită de germani în război, servicii turistice, etc.

Foto 48.58
Château Haut-Barr
Nava romanică a capelei Sf. Nicolae (*Chapelle Castrale*), iar în fundal se vede stânca nordică cu zidul romanic de-asupra.

Foto 48.59
Château Haut-Barr
Restaurantul Là-Haut construit de orașul Saverne în 1901, în stânga se vede poarta romanică iar în fundal intrarea în palatul romanic de pe stânca mijlocie.

Din curte se poate urca pe primul promontoriu (de nord) pe o scară metalică cu 64 trepte lipită de stâncă.

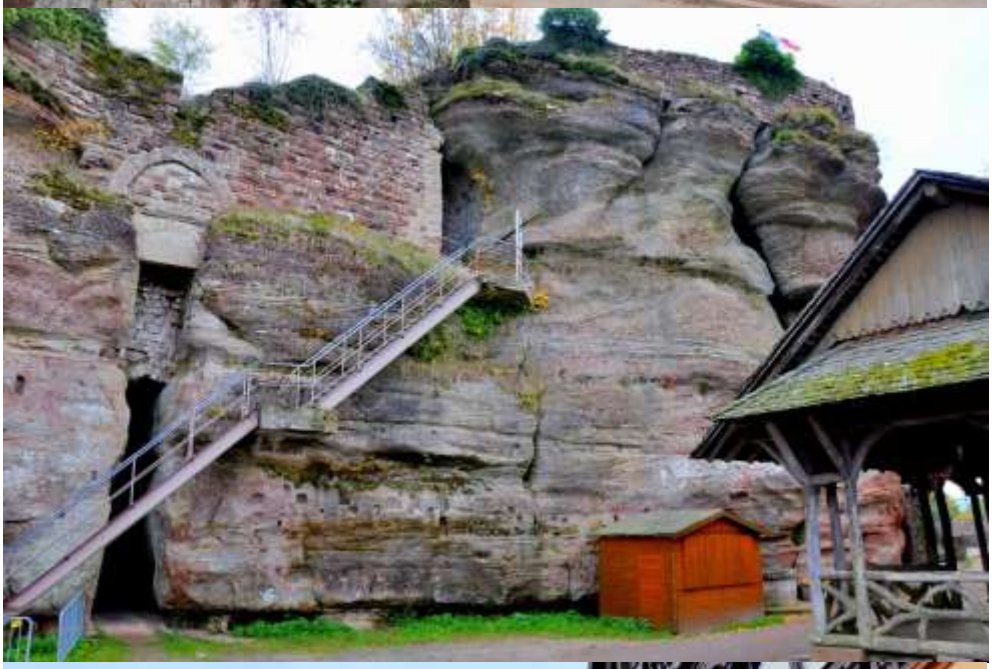

Foto 48.60
Château Haut-Barr
Scara care conduce pe stânca nordică, pe care se văd resturi de ziduri gotice și romanice și un Bastion superior *Schnabel* (sec. XVI). A existat și o cisternă pluvială.

Revenind la restaurant urcăm altă scară de 81 trepte pentru a junge pe al doilea promontoriu (stânca mediană), pe care se ridică *Palatul romanic*, poligonal (sec. XIII), alcărui etaj nobil era rezervat episcopilor. Se văd și urmele fostului Donjon.

Foto 48.61
Château Haut-Barr
Scara care urcă pe stânca mediană, și intră în Palatul romanic. În dreapta este restaurantul.

Foto 48.62
Château Haut-Barr
Vedere în urmă de la intrarea în Palat: jos în dreapta *Turnul poligonal* de pe curtina estică, rampa de acces care ajunge la *Poarta romanică*, dincolo de care se văd *Capela* și Stânca nordică. În stânga, este restaurantul.

Foto 48.63
Château Haut-Barr
Rămășițele zidurilor Palatului. Cele două ferestre despărțite de un oculus circular erau la etajul I.

Stânca mediană este destul de lungă (întreg ansamblul de trei stânci are 250 metri), mergând spre sud trecem de o cisternă de apă și de resturile unei capele, și apoi ajungem la „Podul Diavolului” (1931), pasarelă care face legătura cu stânca sudică, numită „Markfels”, protejată de un zid de apărare de 2 metri grosime.

Foto 48.64
Château Haut-Barr
Vedere de pe stânca mediană spre curtina estică cu guri de tragere și Portalul de intrare, alături de clădirea administrației (*Conciergerie*).

Foto 48.65
Château Haut-Barr
Vedere de pe stânca sudică „Markfels” cu „Podul Diavolului” pe stânca mediană, parcarea și clădirile de jos deja cunoscute (opusă față de Foto 48.53).

Facem și o scurtă vizită în orașul învecinat, **Saverne** (28 Octombrie 2011), reședința Prinților-episcopi de Strasbourg în sec. XIV.

Foto 48.66
Saverne
Château des Rohan, fațada estică văzută dinspre parcare (*Parc de stationnement Rohan*).

Parcăm în parcul din fața castelului extins de Ludovic XVI, reconstruit de cardinalul Rohan după incendiul din 1779. Între 1870-1944 a servit drept cazarmă, azi adăpostește un muzeu, o școală primară, o sală de spectacole.

Foto 48.67
Saverne
Château d'Oberhof, văzut dinspre parcare, reședință a episcopilor din sec. XV-XVII.

Din parcare ieșim pe *Rue Dagobert Fischer*, poi pe *Grande Rue*, strada principală pe care urcăm spre sud-est.

Foto 48.68
Saverne
Vedere de pe *Rue Dagobert Fischer* spre parcare, cu *Château Rohan* (stânga) și *Château d'Oberhof* (dreapta, azi aici este sub-prefectura).

Foto 48.69
Saverne
Château Rohan (fațada vestică) văzut de pe *Rue Dagobert Fischer*.

Foto 48.70
Saverne
Vedere din *Place du Général de Gaulle* peste *Grande Rue* și în lungul *Rue Poincaré*. Turnul aparține de *Église et cloître des Récollets de Saverne* (mănăstire franciscană din sec. XIV-XV, actualmente colegiu). Cu fresce interioare.

Foto 48.71
Saverne
Vedere spre sud-est, de-alungul *Grande Rue* din zona *Place du Général de Gaulle*.

Pe *Grande Rue* trecem pe lângă Primărie, flancată de două vechi clădiri istorice, biserica *Notre-Dame-de-la-Nativité*, până la capătul zonei pietonale.

Foto 48.72
Saverne
Vedere spre sud-est, de-alungul *Grande Rue*: Primăria (nr. 78) cu fațadă gri de piatră, încadrată de clădiri stil *Fachwerk*, prima (nr. 76, sec. XVII) este restaurant chinezesc *La Chine*.

Foto 48.73
Saverne
La dreapta Primăriei se înalță probabil cea mai frumoasă casă din oraș, *Maison Katz* (sec. XVI, Grande Rue nr. 80), azi restaurant alsacian.

Foto 48.74
Saverne
Vedere inversă, spre nord-vest, de-alungul *Grande Rue*: Primăria încadrată de cele două clădiri vechi, prima fiind *Maison Katz*.

Foto 48.75
Saverne
Place de l'Église cu biserica catolică *Notre-Dame-de-la-Nativité à Saverne*, văzute din *Grande Rue*. Turnul-clopotniță are un portal romanic din sec. XII

Foto 48.76
Saverne
Vedere spre sud-est, de-a lungul *Grande Rue*: a doua casă este *Maison Mitterspach* (nr. 96, azi Bijuteria Gross), ce datează din 1569.

Revenim pe *Grande Rue* până ce trecem de *Place du Général de Gaulle*, unde găsim o mică piațetă, a Unicornului.

Foto 48.77
Saverne
Fântâna Unicornului, emblemă a orașului din 1837 (*Fontaine de la Licorne / Einhorn Brunnen*) din *Place de la Licorne* cu casele de peste Canalul Marna-Rin (pe *Quai du Canal*).

Foto 48.78
Saverne
În locul unde *Grande Rue* traversează Canalul Marna-Rin, se găsește o ecluză contsurită în 1894, care compensează diferența de 5,3 metri, permițând intrarea navelor în port (*Écluse N° 30 – 31 / Schiffsschleuse*).

Din *Grande Rue* cotim la dreapta pe *Quai du Château* în dreptul Pieții Unicornului și sfârșim turul rapid cu o plimbare pe lângă canalul Marna-Rin, care oferă o frumoasă perspectivă asupra Castelului Rohan.

Foto 48.79
Saverne
Parcul și fațada nord-estică a Castelului Rohan, văzute de maul Canalului Marna-Rin (de pe *Quai du Château*).

Foto 48.80
Saverne
Portul de agrement, într-o secțiune mai lată a Canalului Marna-Rin, văzut de pe *Quai du Château*.

La 40 km spre sud-est ajungem în capitala Alsaciei, **Strasbourg** (28 Septembrie 2006, 29 Octombrie 2011, 26 Septembrie 2024), unde am avut câteva vizite țintite, astfel că prezentarea va fi fragmentară.

Foto 48.81
Strasbourg
Clădirile de pe *Quai des Bateliers* văzute de pe *Pont du Corbeau* (*Rawebruck*).

Cel mai pitoresc și romantic loc este fără îndoială cartierul ***Petite France***, pe brațele râului Ill, odată locul pescarilor, tăbăcarilor și morarilor.

Foto 48.82
Strasbourg
Fosta mănăstire (dreapta) și Biserica *Saint-Thomas* văzute din parcul de pe *Quai Finkwiller*.

Explorarea începe pe *Quai des Bateliers*, pe *Quai Saint-Nicolas*, pe *Quai Finkwiller* de unde, prin *Place des Moulins*, trecem peste canalul morii, ajungând pe *Pont Saint Martin*.

Foto 48.83
Strasbourg
Școala *Saint-Thomas* văzută din *Place des Moulins*. A fost construită între 1904-1907 după demolarea *Hôtel de la Monnaie* (1756). În spate turla bisericii omonime.

Dincolo de *Pont Saint Martin* începe *Cartierul Tăbăcarilor*. Râul Ill se divide în patru canale, cel de sud acționează vechea moară, cele două mijlocii trec pe sub vechea gheață și pe sub cele două *Ponts des Moulins,* iar cel de nord este reglat printr-o ecluză și trece pe sub *Pont du Faisan.*

Foto 48.84
Strasbourg
Vedere de pe *Pont Saint Martin* cu școala și biserica Saint-Thomas (stânga), postul de pompieri (dreapta)

Foto 48.85
Strasbourg
Vedere de pe *Pont Saint Martin* spre nord, cu *Passerelle des Anciennes-Glacières* și ecluza - *Ecluse A de la Petite France* (pe canalul nordic).

Cele două insule sunt accesibile de pe *Rue des Moulins*, fiind unite la capetele vestice de *Ponts Couverts de Strasbourg* (set de trei turnuri și patru poduri

din sec. XIII, închisoare până în 1823), o emblemă a orașului, aflate din păcate în renovare la data vizitei.

Foto 48.86
Strasbourg
Canalul nordic al râului Ill văzut de pe *Pont du Faisan*.

După ce brațele se reunesc într-un singur curs al râului Ill, acesta trece prin *Barrage Vauban* (pod-baraj defensiv din 1690, restaurat doar în 2012).

Foto 48.87
Strasbourg
Pe *Rue du Bain-au-Plantes*: restaurantele *Lohkäs* (1676) și *La Boutique des Tanneurs*, funcționează în clădiri istorice în stil *Fachwerk* (*à colombage*).

Dar noi trecem peste podul mobil *Pont du Faisan* (care se deschide relativ des prin rotire, nu basculare, când trec ambarcațiuni), pe *Rue du Bain-au-Plantes* apoi în *Place Benjamin Zix* unde găsim multe clădiri tradiționale.

Foto 48.88
Strasbourg
Același loc ziua, dintr-o perspectivă puțin diferită. În dreapta se vede parțial *Maison des Tanneurs*.

Foto 48.89
Strasbourg
Restaurantul *Maison des Tanneurs* (*Casa Tăbăcarilor*, construită în 1572, monument din 1927), văzut din *Place Benjamin Zix*.

Orașul vechi este delimitat circular de două brațe ale râului Ill (*Grande Île*). Dacă revenim pe *Quai de bateliers* ajungem imediat la al doilea grup de monumente. Primul, peste râu, este ***Palais Rohan***, construit între 1732-1742, care cuprinde trei muzee: *Muzeul Artelor Decorative* (parter), *Muzeul de Belle-Arte* (etajele I și II) și *Muzeul de arheologie* (subsol).

Foto 48.90
Strasbourg
Curtea interioară a Palatului Rohan, într-o zi ploioasă (vedere spre sud-est).

Vizităm doar *Muzeul Artelor Decorative* deoarece aici sunt incluse *Apartamentele* cardinalilor de Rohan, socotite printre cele mai frumoase interioare de secol XVIII.

Foto 48.91
Strasbourg
Palais Rohan: Sala sinodului (*Salle du Synode*), holul de acces la apartamente cu Sala gărzilor (dreapta) și sală de mese (stânga).

Foto 48.92
Strasbourg
Palais Rohan: Salonul episcopilor (*Salon des évêques*), anticamera apartamentelor cu portretele celor 8 prinți-episcopi de Strasbourg, distruse de revoluționari la 1793 și înlocuite cu alegorii. În schimb au scăpat cele 8 busturi de împărați romani, copii din sec. XVII.

Foto 48.93
Strasbourg
Palais Rohan: Camera Regelui (*Chambre du roi*), decorat cu lemnărie sculptată aurită și tavan în stuc. În alcov sunt trei tapiserii de secol XVII din seria consacrată *Istoriei lui Constantin*, după picturile lui Rubens. Ludovic XV a dormit aici în octombrie 1744

Urmează Cabinetul Regelui (*Cabinet du Roi* sau *Salon d'Assemblée*), oarecum similară Camerei regelui (în renovare la data vizitei – 2024), iar ultima încăpere este Biblioteca.

Foto 48.94
Strasbourg
Palais Rohan: Biblioteca, cu corpuri din acaju ornat care înlocuiesc lambriurile. Fața de rmasă protejată e o broderie indo-portugheză din sec. XVIII. Busturile și porțelanurile sunt ornamente originale.

Foto 48.95
Strasbourg
Palais Rohan: Biblioteca; de-asupra dulapurilor sunt ultimele patru tapiserii din seria *Istoria lui Constantin* (cca. 1625), care încadrează portretele lui Ludovic XIV și XV.

Din bibliotecă se ajunge în capelă, respectiv în vechile grajduri unde sunt colecțiile propriu-zise de artă aplicată din sec. XVIII-XIX.

Foto 48.96
Strasbourg
Palais Rohan: O vitrină cu ceramică Hannong (sec. XVIII).

Cea mai importantă colecție este cea de ceramică, cu piese din manufacturile Strasbourg și Haguenau (condusă de familia Hannong între 1721-1781) sau din Niderviller. Mai sunt colecții de jucării mecanice, feronerie și orfevrerie.

Foto 48.97
Strasbourg
Palais Rohan: O încăpere secundară din zona colecțiilor muzeale.

Revenim în fața capelei și intrăm apoi în *Micile Apartamente* (apartamentele Prinților-Episcopi) aflate între Apartamentele Regelui și curtea interioară.

Pentru coerență, prezint camerele în sensul în care au fost folosite (cu intarrea din Sala Sinodului) nu în sensul invers al vizitei efective.

Foto 48.98
Strasbourg
Palais Rohan: *Anticamera* Micilor Apartamente, este prima de la intrarea din Sala Sinodului.

Foto 48.99
Strasbourg
Palais Rohan: Inițial *Dormitorul* Prinților-Episcopi, ulterior *Salonul Dimineții* (*Salon du Matin*) al Împăratului Napoleon I. Mobilele sunt cele originale, provin din castelul Rohan din Saverne. Canapeaua lungă cu două brățare se numea *Canapé à confidents.*

Foto 48.100
Strasbourg
Palais Rohan: a treia cameră, cea mai confortabilă, era inițial *Cabinet* (Birou), a fost transformată în *dormitorul Împăratului Napoleon I,* după ce, acesta primește palatul în 1806 de la orașul Strasbourg (care-l cumpărase în 1791, dar era depășit financiar). Patul este original. Primul împărat care a dormit aici a fost însă Charles X în 1829.

Foto 48.101
Strasbourg
Palais Rohan: *Garderoba Prinților-Episcopi*, de unde se putea ieși la Capelă și Biblioteca Regală.

Ieșim din Palat și la nor intrăm în *Place du Château*, mărginită la nord de Catedrală și *Liceul Fistel-de-Coulange*, iar la sud de *Musée de l'Œuvre-Notre-Dame* și Palatul Rohan.

Foto 48.102
Strasbourg
Laterala sudică a Catedralei Notre-Dame, văzută din *Place du Château*, cu portalul dublu al Orologiului în dreapta (cel mai vechi, sec. XIII).

Catedrala a foat începută la 1015 în stil romanic și continuată în stil gotic, va fi finalizată la 1439 odată cu turnul nordic înălțat până la 142 metri. Turnul sudic nu a mai fost înălțat.

Foto 48.103
Strasbourg
Portalul central al Catedralei Notre-Dame (fațada vestică), cu primele trei registre ale timpanului din sec. XIII (al patrulea e modern), toate cu scene biblice.

În interior trebuie remarcate amvonul, orga laterală și orologiul astronomic.

Foto 48.104 – **Cathédrale de Strasbourg**
Fațada vestică văzută de pe Rue Mercière.

Foto 48.105 - **Cathédrale de Strasbourg**
Fațada nordică văzută de pe Rue des Hallebardes.

Foto 48.106 - **Cathédrale de Strasbourg**
Orga suspendată și interiorul, văzute spre cor.

Foto 48.107 - **Cathédrale de Strasbourg**
Orologiul astronomic (1550-1574),

Foto 48.108
Strasbourg
Place de la Cathédrale, cu fosta farmacie *Cerf* în stânga, în unghiul străzii Mercière (1268, transformată din 2000 în butic de cultură) și Casa *Kammerzell* în dreapta, azi restaurant (construită pe trei etaje treptat între 1427-1589).

Foto 48.109
Strasbourg
Maison Kammerzell, cu cele 75 ferestre cu vitralii (*vitraux en cul-de-bouteille*).

La 30 km spre sud-vest ajungem la **Obernai** (28 Octombrie 2011), din păcate odată cu înserarea, astfel încât ne facem doar o sumară impresie în zona istorică centrală.

Parcăm pe lângă cimitir, trecem pe lângă biserica *Saints-Pierre-et-Paul* (sec. XIX), mergem pe *Rue Chanoine Gyss*, pe *Rue du Général Gouraud* în *Place de l'Étoile*, toate mărginite de case tradiționale *a colombage* (stilul german *Fachwerk*).

Foto 48.110
Obernai
Vedere din *Place de l'Étoile*, în lungul străzii *Saint-Odile*, cu turnul *Beffroi* în fundal.

Foto 48.111
Obernai
Vedere din *Place de l'Étoile*, spre *Rue du Général Gouraud* (în față) și *Rue Saint-Odile* (în dreapta)

Și mai multe case tradiționale pot fi găsite mai ales pe *Rue des Juifs* și *Rue Sainte-Odile*, de asemenea pe *Rue Dietrich* și *Rue des Pèlerins*. Un plan de îndeplinit totuși la lumina zilei...

Foto 48.112 – **Obernai**
Fachwerkhaus tradițională, construită în 1577, în care funcționează un magazin de încălțăminte (*Place de l'Étoile* nr. 22).

Foto 48.113 - **Obernai**
Tour de la Chapelle (*beffroi, Kapellturm,* sec. XIII), turn înalt de 60 metri aflat în spatele Primăriei (stânga). A fost clopotnița unei capele din care mai există doar corul. Vedere din *Place du Beffroi*.

Ne întoarcem apoi pe *Rue Saint-Odile* până intrăm în *Place du Beffroi* (unde se înalță turnul singuratic), apoi în *Place de la Chapelle* și *Place du Marché* (se intră dintr-una în alta). Ultima dintre ele, *Piața Pieții,* de formă dreptunghiulaăr, este mărginită la vest de Primărie (*Hôtel de Ville*, reconstruită în stil neo-renascentist în 1848) și la est de *La Halle aux Blés* (datează din 1554, fostă măcelărie, azi restaurant).

Foto 48.114
Obernai
Place du Marché, vedere spre vest cu *Beffroi* (stânga, lipit de ceea ce a mai rămas din fosta capelă) și *Primăria* (dreapta, care mai păstrează vechiul balconul sculptat de pe fațadă, construit la 1604). În stânga, se vede fațada hotelului *La Diligence*.

Foto 48.115
Obernai
Place du Marché, vedere spre est cu vechea *Halle aux Blés*, aflată între străzile *Rue du Général Gouraud* (stânga / nord) și *Rue du Marché* (dreapta / sud, care iese la Sinagogă și la *Remparts*, resturile zidurilor fortificate ale orașului).

Foto 48.116
Obernai
Pe *Rue du Marché*.

La 14 km sud-vest se înalță **Mont Sainte-Odile** (28 Octombrie 2011), comuna *Ottrott*, o faleză din gresie roz împădurită ce se înalță de-asupra câmpiei, loc de pelerinaj la relicvele sfintei patroane a Alsaciei. Ajungem târziu, după terminarea vizitelor, așa că ne bucurăm doar de

liniștea și peisajul cu totul deosebit.

Foto 48.117
Mont Sainte-Odile
Fiind loc de pelerinaj pentru un milion de credincioși anual, din parcare pleacă și un *Drum al Crucii* la baza stâncilor (*Chemin de Croix*, 1933-1935).

Din parcare intrăm pe sub un portal în vechiul hotel-restaurant într-o mare curte umbrită de tei și delimitată la stânga (nord) de noul hotel, în față de aripa sudică a mănăstirii (*Salle des Pèlerins*) și la dreapta de biserică (reconstruită la 1692).

Foto 48.118
Mont Sainte-Odile
Prima curte cu noul hotel în stânga și fosta mănăstire (restaurantul *Salle des Pèlerins*) în față.

De aici se poate intra în curtea interioară dreptunghiulară, de unde se vizitează Capela și Mormântul *Sainte-Odile* (sec. XII, dar sarcofagul este din sec. VIII).

Foto 48.119
Mont Sainte-Odile
Un ceas solar geografic cu totul excepțional (*Bloc gnomonique*), cu 24 cadrane, care arată ora în mai multe locuri din lume simultan. Construit la mănăstirea Neubourg în sec. XVIII, a fost instalat aici în 1935.

Aceasta fiind închisă, ocolim biserica pe la sud spre terasele naturale nordice, de unde avem o frumoasă vedere asupra câmpiei alsaciene.

Foto 48.120
Mont Sainte-Odile
Capela îngerilor stă excat pe marginea falezei. Vedere spre nord-est la 764 metri înălțime, peste câmpia Alsaciei până spre Rin.

Tot aici găsim un cadran solar și două capele: *Chapelle des Anges* și *Chapelle des Larmes* (construită pe vechiul cimitir merovingian).

Foto 48.121
Mont Sainte-Odile
Capela îngerilor (sau *Chapelle Saint-Michel*) este decorat cu un mozaic în nuanțe de albastru, realizat în 1947.

Foto 48.122
Mont Sainte-Odile
Capela lacrimilor (sau *Chapelle Saint-Michel*) se înalță pe latura estică a terasei. Decorațiile interioare în mozaic în nuanțe de galben datează de la 1935. În fundal se vede *Capela îngerilor*.

Foto 48.123
Mont Sainte-Odile
Vedere a corpului de clădiri de sud-est al mănăstirii, care cuprind și *Capela Sainte-Odile*.

Numele Sainte-Odile are și conotații tragice, în apropiere s-a prăbușit zborul Air Inter 148 Lyon-Strasbourg în 20 ianuarie 1992, lăsând 87 morți și doar 9 supraviețuitori.

Foto 48.124
Mont Sainte-Odile
Vederea corpului de clădiri de nord al mănăstirii, de pe terasa naturală.

Terminăm circuitul 40 km mai la sud, cu **Château du Haut-Kœnigsbourg** (29 Octombrie 2011), comuna *Orschwiller*, fort montan din sec. XII, refăcut în 1479 de Habsburgi, ruinat și abandonat după asediul suedez din 1633, reconstruit în întregime între 1900-1908 de Împăratul Wilhelm II.

Foto 48.125
Haut-Kœnigsbourg
De pe șosea, calea de acces trece spre vest pe lângă *Bastionul în formă de stea* 20 (construcție defensivă estică, secolul al XVI-lea).

Foto 48.126
Haut-Kœnigsbourg
Traseul continuă pe lângă incinta exterioară sudică, paralel cu castelul. În planul secund se poate vedea Donjonul (14 un turn pătrat înalt de 62 de metri, cu acoperiș de cupru).

Foto 48.127
Haut-Kœnigsbourg
În cele din urmă, incinta este traversată prin *Poarta Exterioară* (1, surmontată de stema Tierstein), flancată în dreapta de unul dintre cele 11 turnuri ale curții inferioare. De-asupra este fațada sudică a Palatului, cu cele mai confortabile apartamente 8. Este clădită pe o stâncă și apărată de un zid.

Foto 48.128
Haut-Kœnigsbourg
Vederea fațadei sudice a Palatului 8 de la Poarta Curții Inferioare (2, *Porte d'honneur*).

Sunt doar câțiva pași de la prima poartă 1 până la cea de-a doua (2 un adevărat turn-poartă). Din aceasta mai existau doar fundațiile, fiind reconstruită cu ocazia restaurării din sec. XX.

Foto 48.129 – **Haut-Kœnigsbourg**
Marele Bastion (12, planul secund) văzut de la Poarta Exterioară 2. Acesta permite o vedere de 360°, folosea la supravegherea rutelor comerciale.

Foto 48.130 - **Haut-Kœnigsbourg**
De la Poarta Exterioară 1 se ajunge la intrarea în Curtea Inferioară (2a *Cour basse*), realizată prin Poarta Curții Inferioare (2 *Porte d'honneur*).

Cu acea ocazie a fost pusă stema împăratului german Wilhelm II deasupra celei a regelui francez Carol V, stârnind multe critici la vremea respectivă, deoarece o astfel de poartă nu era fidelă celei care exista în Evul Mediu. *Curtea inferioară* 2a este înconjurată de un zid de curtină și de clădiri care permit castelului să fie autonom în caz de asediu: o han cu structură din lemn 17 (numită „casă alsaciană", 1530), grajduri, o forjă și o moară de vânt 16. Iar în mijloc, copia unei fântâni din sec. XV.

Foto 48.131
Haut-Kœnigsbourg
2a *Curtea inferioară*: biletele de intrare sunt verificate la ușa turnului neogotic 3 numit *„Tour du départ de la rampe"* (văzut parțial în stânga). Pragul ușii poartă stema familiei Tierstein, locuitori ai castelului în sec. XV, surmontată de stema baronului de Bollwiller.

Foto 48.132 – **Haut-Kœnigsbourg**
Curtea inferioară 2a (*Cour inférieure*): moara 16 și brutăria.

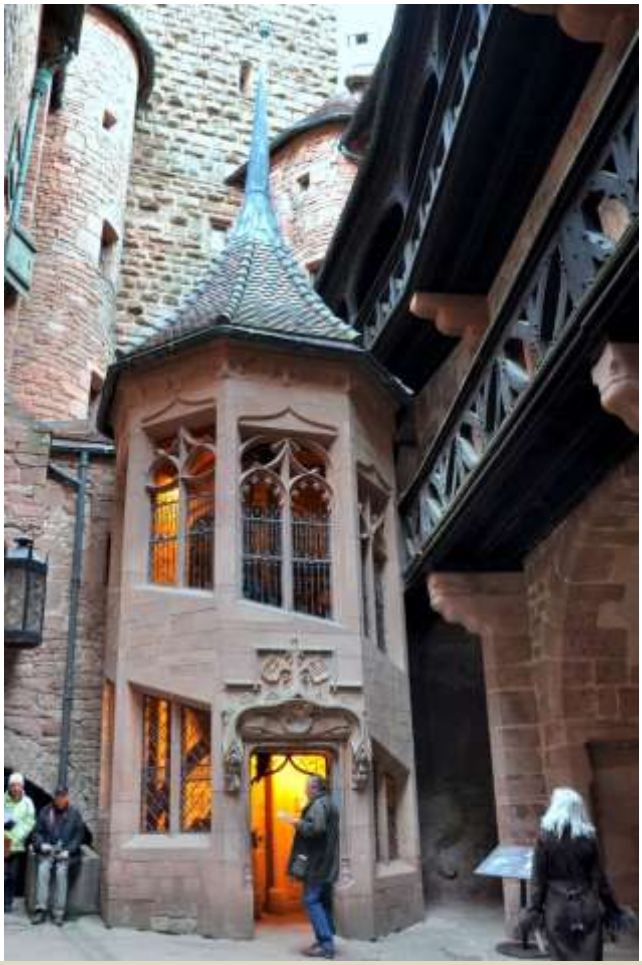

Foto 48.133 - **Haut-Kœnigsbourg**
Curtea interioară 7 (*Cour intérieure*): scara hexagonală 6.

Vizita începe urmând o rampă cu trepte de acces către castelul superior, care este mărginit de ferestre de tragere. Aceasta duce la micul pod mobil care păzește *Turnul Fântânii* (puțul fortificat are 62 metri adâncime). Podul traversează un șanț săpat în stâncă și intră în Poarta Leilor (*Porte des Lions*). De aici se poate intra în pivniță, dar rampa de acces continuă până ajunge la o frumoasă curte interioară a Castelului Superior. Din *Curtea interioară* se poate intra în *magazie* și *bucătării* (în clădirea nordică) și tot de aici pornește o scară hexagonală (de la începutul sec. XX) care conduce la bastion și la diferitele etaje și camere ale castelului.

Foto 48.134
Haut-Kœnigsbourg
Galeriile de lemn de pe peretele sudic care leagă camerele 8, au fost reconstituite pe consolele de piatră existente. Fresca reprezintă eroii medievali *„les Neuf Preux”*, idealul cavalerilor din sec. XIV.

Palatul are trei etaje și este împărțit în aripile vestice 9, sudice 8 și nordice 8a, fiecare cu mai multe camere. Primele vizitate se află la etajul al doilea al aripii nordice (*„camerele prietenilor”*).

Foto 48.135
Haut-Kœnigsbourg
Cameră lambrisată la etajul II, aripa nordică 8a, cu o parte a colecției de mobilier.

Foto 48.136 – **Haut-Kœnigsbourg**
Sala Împăratului Wilhelm II: vedere generală cu tavanul pictat cu simbolurile imperiale germane.

Foto 48.137 - **Haut-Kœnigsbourg**
Sala Împăratului Wilhelm II: șemineul.

Salle du Kaiser (sau *Salle des Fêtes)*, este singura din castel care nu urmează principiul restaurării riguroase, fiind o creație modernă a unui Ev Mediu idealizat. Pictura aparține pictorului alsacian Leo Schnug. Camera este mai înaltă decât era în Evul Mediu, are pe tavanul boltit o deviză prusacă și *vulturul*, simbolul imperial germanic, ce dorea să dovedească faptul că Alsacia era parte integrantă a Imperiului și istoria sa e germanică. Camera era astfel dedicată direct lui Wilhelm II, cel care a dispus refacerea castelului. Aici se află și blazonul familiei Hohenzollern.

Foto 48.138
Haut-Kœnigsbourg
Sala Împăratului Wilhelm II, în aripa de vest: detaliu al picturii idealizante, cu un turnir vizionat cu emoție de tinere domnițe (1910-1911).

Traseul continuă cu *Camera lorenă* (*Chambre Lorraine*) din logisul nordic, în care mobilierul a fost oferit de această provincie în 1909 iar atârnat de tavan este o copie a dragonului *Graouly* (păstrat în catedrala din Metz). Apoi pe o scară în spirală din logisul sudic se ajunge la capelă.

Foto 48.139
Haut-Kœnigsbourg
Apartamentele sudice 8: soba gabenă a fost reconstituită pe baza plăcilor găsite în dărâmături.

Alături sunt apartamentele cele mai comode din castel (*„camerele femeilor”*), orientate spre sud și prevăzute cu latrine. Sunt accesibile dintr-una în alta sau individual de pe galeria externă (vezi Foto 48.134)

Foto 48.140
Haut-Kœnigsbourg
Apartamentele sudice 8: camerele sunt luminoase și calde.

Foto 48.141
Haut-Kœnigsbourg
Modele de sobe: *Sala Imperială* (stânga) și *Sala de arme* (dreapta)

Coborâm pe o scară în spirală la etajul I, unde regăsim aceeași împărțire a camerelor lambrisate ca la etajul II (*„camerele cavalerilor”*). Ajungem la capelă (care ocupă două nivele), apoi în sala de trofee de vânătoare.

Foto 48.142
Haut-Kœnigsbourg
Detaliu din *Sala trofeelor de vânătoare* ale Împăratului Wilhelm II.

În palatul sudic 8 urmează *Sala armelor* (fosta *Salle des Arcs*), unde sunt expuse halebarde, săbii, arbalete și armuri din Evul Mediu, plus copii unei sobe impozante în ceramică verde cu un scaun încălzit incorporat (fabricată în 1907 în Nüremberg, inspirată de o sobă din 1501 păstrată la Hohensalzburg).

Foto 48.143
Haut-Kœnigsbourg
Majoritatea exponatelor din *Sala armelor* vine din colecțiile Hefner-Alteneck și Ritleng.

Foto 48.144
Haut-Kœnigsbourg
După ce părăsim palatul 9, traversăm *Grădina Superioară* 11, care se întinde între cortinele nordice și sudice, între Palatul din est și Bastionul din vest, și care evocă Renașterea.

Din palatul sudic trecem în cel vestic, iar de aici ieșim pe un pod mobil în *Grădina superioară* (mai degrabă o curte interioară cu copaci, grădina propriu-zisă fiind în exteriorul zidului sudic).

Foto 48.145
Haut-Kœnigsbourg
Trecem prin grădina superioară 11 și, spre vest, o scară duce la poarta spre *Marele bastion* 12.

Ultimul vizitat este *Marele bastion*, menit să protejeze Palatul dinspre vest. După ce urcăm scara, un pod mobil permite accesul la platforma de artilerie.

Foto 48.146
Haut-Kœnigsbourg
Tun din *Marele bastion* 12, din colecția de copii (după Arsenalul din Berlin) care evidențiază evoluția artileriei între sec. XV-XVII.

Marele Bastion este flancat de două turnuri cu priveliște asupra Câmpiei Alsaciei și a Vosgilor.

Din monumentalul turn sudic, de la cei 757 metri altitudine, vederea este liberă spre Vosgi și Câmpia Alsaciei. Din turnul nordic pot fi descoperite două castele pe vârfurile vecine Ortenberg și Frankenbourg. Se văd de asemenea văile pe unde treceau convoaiele negustorilor.

Foto 48.147 – **Haut-Kœnigsbourg**
Vedere din turnul nordic 13 al Marelui Bastion spre donjon, peste zidul nordic al curții interioare. Jos este aleea nordică de apărare („lices nord” 13a) spre ieșirea din castel 15.

Foto 48.148 - **Haut-Kœnigsbourg**
Vedere din turnul sudic 12 al Marelui Bastion: grădina exterioară medievală, porțile curții exterioare 1 și inferioare 2 (dreapta jos) și palatul cu donjonul (stânga sus).

Coborâm din Bastion, prin cazematele din turnul nodic și ieșim pe o scară modernă în șanțul de apărare nordic („lices nord”), delimitat la stânga de zidul de incintă și drumul de strajă acoperit și la dreapta de stânca care sprijină Grădina interioară.

Foto 48.149
Haut-Kœnigsbourg
„Lices nord” 13a și Curtina nordică cu drumul de strajă, văzute dinspre ieșire.

Foto 48.150
Haut-Kœnigsbourg
Vedere din șanțul de apărare nordic 13a cu Donjonul pătrat 14 și Palatul Nordic 8a.

Mergem așadar pe „șanț", între stâncă și zidul de apărare nordic întreaga lungime a castelului.

Foto 48.151
Haut-Kœnigsbourg
Moara 16 de de-asupra brutăriei din curtea interioară, văzută din șanțul de apărare nordic 13a.

În final ieșim (15) în Curtea inferioară (2a) pentru o ultimă privire asupra zidurilor cetății.

Foto 48.152
Haut-Kœnigsbourg
Vedere din curtea inferioară 2a, din apropiere de *Poarta de onoare* 2, spre *Turnul Fântânii* (5 stânga), *Donjonul pătrat* (14 centru) și *Cabinetul de lucru al Împăratului* Wilhelm II (dreapta, cu anexe de lemn atașate).

Devin *(Jurnal #40)*

Sursa: Shutterstock

Čachtice *(Jurnal #40)*

1 - Turn rezidențial (locuință)
2 - Palatul de Est
3 - Palatul de Vest
4 – Turn defensiv (potcoavă) cu capelă
5 – Castelul Superior
6 - Poarta din față în fața intrării în castelul de sus
8 - Perete de gard exterior
9 – Grădina tunurilor?
10 - Bastionul tunurilor
(9+10 – Platforma de artilerie)
11, 12 - Bastioane de tunuri ale fortificațiilor de vest
14 – Intrarea prin tunel la fortul nordic
15 - Legătura defensivă
16 - Clădiri gospodărești (de fermă)
17 – Curtea Fortului Nordic (Primul Fort)
18 - Zidul fortului sudic
20 - Curtea fortului de sud (Al doilea Fort)

Beckov *(Jurnal #40)*

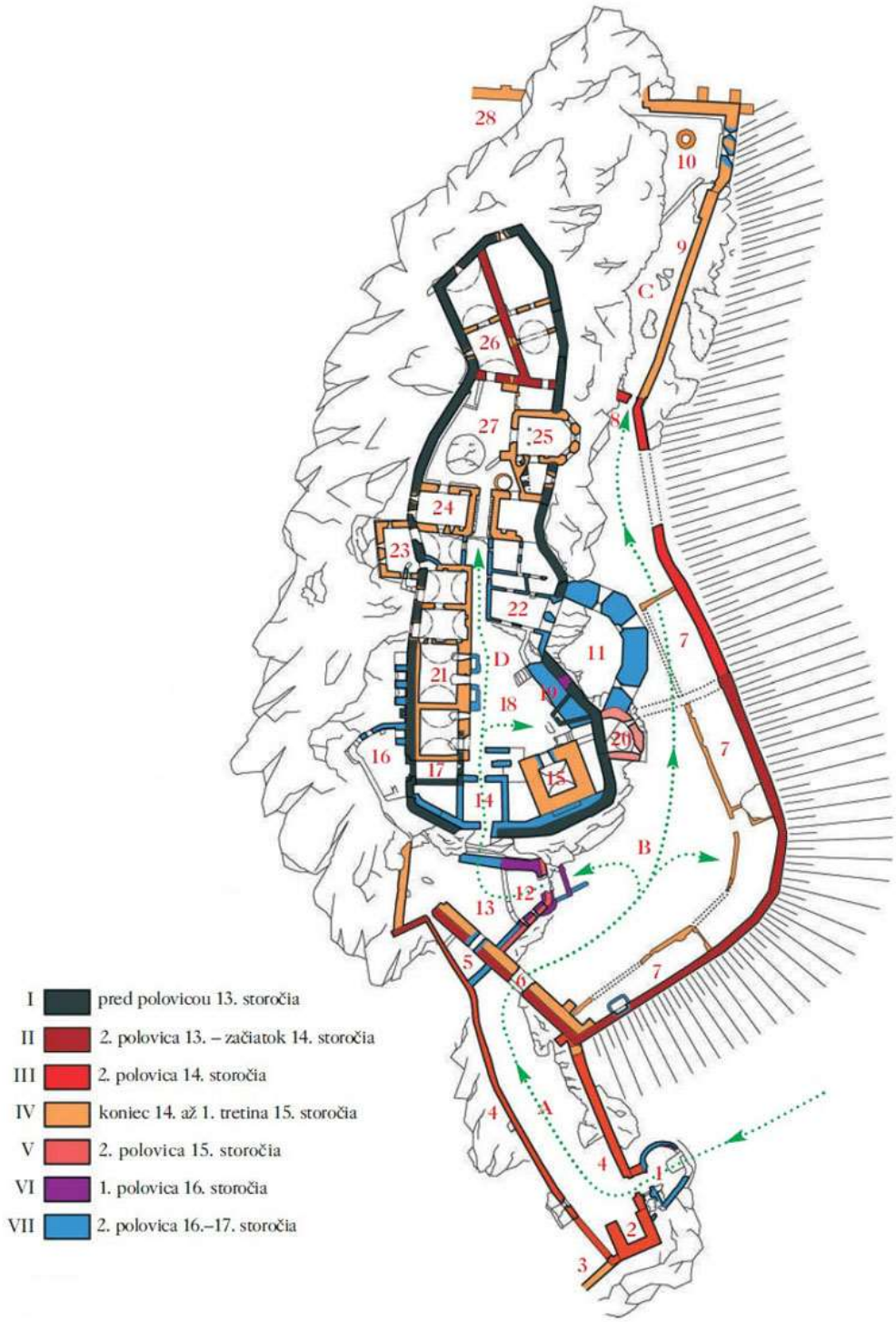

A - Cartierul sud-vest
B - cartierul sud-est
C - cartierul nord-est
D - Castelul superior
1 – Prima poartă
2 – Turnul porții
3 – Zidul orașului
4 - Zidurile cartierului de sud-vest
5 - Turnul Pulberărie
6 – A doua poartă
7 - Clădiri economice
8 - Poarta spre cartierul de nord-est
9 – Zidul curții exterioare
10 – Fântâna
11 – Bastion
12 – A treia poartă
13 - Poarta din față
14 - Clădire sudică cu o poartă
15 - Turnul principal
16 - Bastionul de vest
17 - Relicve ale unui palat romanic
18 - Curtea sudică
19 – Portiță zidită
20 - Turnul lui Stibor
21 - Palatul de vest
22 - Clădire economică
23 - Turnul de vest
24 - Aripa de vest a curții de nord
25 – Capela
26 – Clădirile din nord
27 - Curtea de nord
28 - Zidul orașului

Turnul Londrei *(Jurnal #47)*

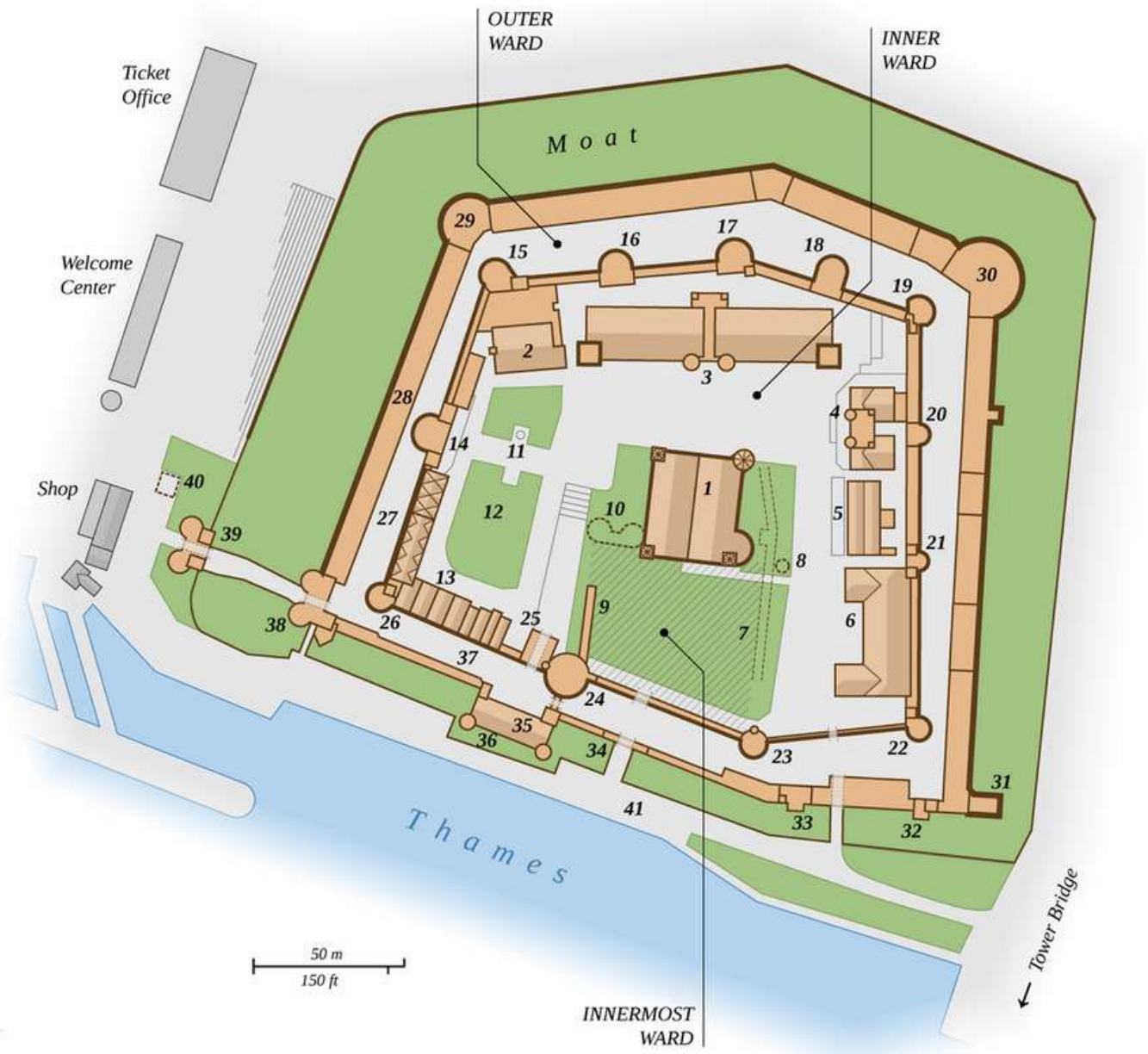

1 – Turnul Alb
2 – Capela Regală
3 – Blocul Waterloo
4 – Muzeul Regimentului Fusilieri
5 – Bloc Spital
6 – Ateliere
7 – Linia Zidului Roman
8 – Ruine
9 – Zidul curții interioare
10 – Rămășițe *Coldharbour Gate*
11 – Locul eșafodului (memorial)
12 – Grădina Turnului
13 – Casa Reginei
14 – Turnul *Beauchamp*
15 – Turnul *Devereux*
16 – Turnul *Flint*
17 – Turnul *Bowyer*
18 – Turnul de cărămidă
19 – Turnul Martin
20 – Turnul Conetabilului
21 – Turnul *Broad Arrow*
22 – Turnul Sării
23 – Turnul *Lanthorn*
24 – Turnul *Wakefield*
25 – Turnul Însângerat
26 – Turnul Clopotului
27 – *Mint Street*
28 – Cazemate
29 – Bastionul Legge
30 – Bastionul Brass
31 – Turnul Develin
32 – Turnul Fântânii
33 – Turnul *Cradle*
34 – Poarta acvatică Henry III
35 – Turnul Saint Thomas
36 – Poarta Trădătorilor
37 – Strada Apei *(Water Lane)*
38 – Turnul Byward
39 – Turnul Intermediar
40 – Rămășițe Turnul Leului
41 – Esplanada Turnului

Burg Fleckenstein *(Jurnal #48)*

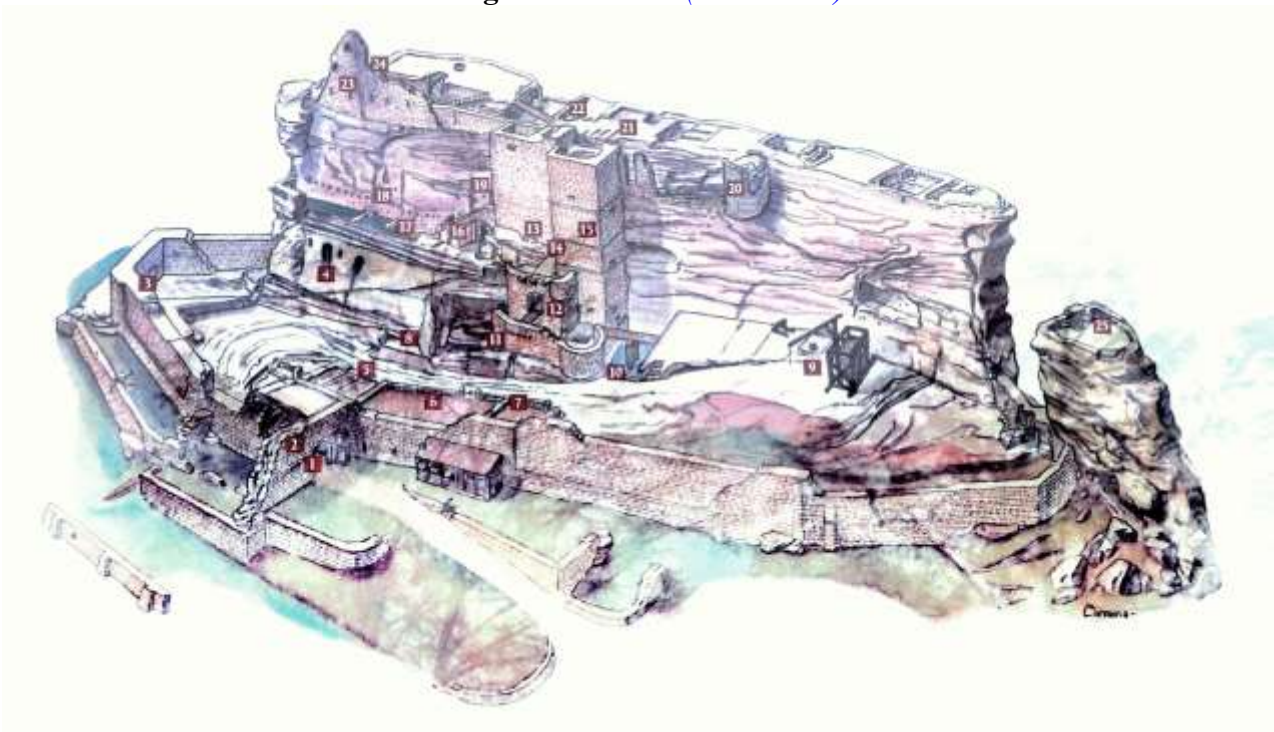

1, 2 – Poarta de intrare
3 – Grajdurile
4 – Vechea poartă de intrare
5 – Han sau casa gărzii
6 – Grânar
7 – Forjă
8 – Adăpătoare
9 – Cisternă
10 – Fosă și pod mobil
11 – Închisoare
12 – Chatelet
13 – Turnul Fântânii
14 – Roata veveriței
15 – Turnul Scărilor
16 – Sala trogloditică
17 – Muzeul
18 – Capela
19 – Scări
20 – Turn
21 – Donjon
22 – Sala arhivelor
23 – Palatul
24 – Latrine
25 – Mica Stâncă

Burg Haut-Koenigsbourg *(Jurnal #48)*

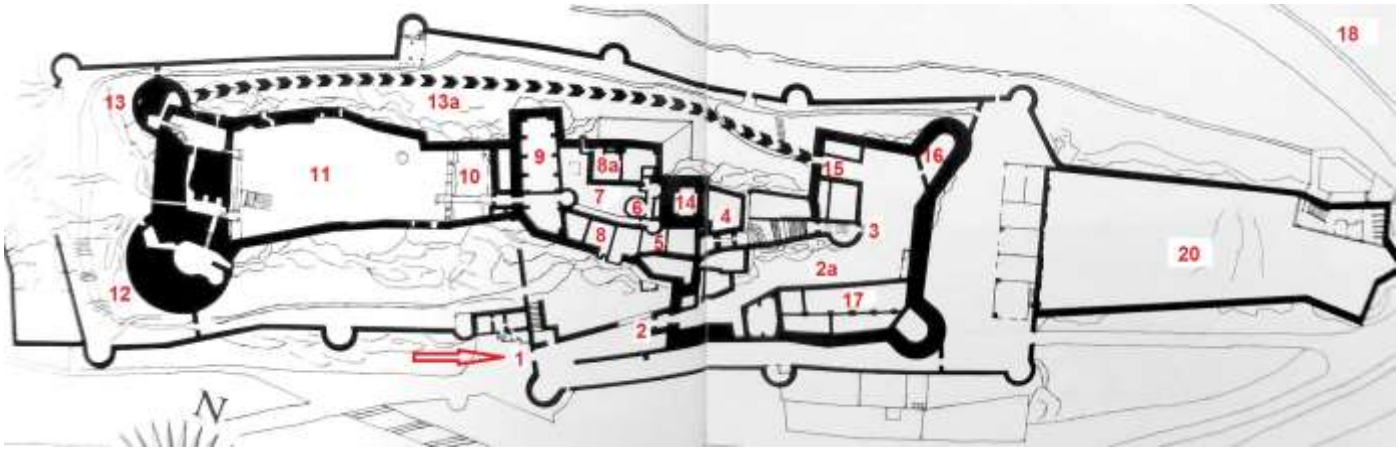

1 – Intrarea principală.
2 – Portalul de onoare
2a – Curtea inferioară
3 – Turnul de acces spre Palat
4 – Poartă cu blazon
5 – Turnul Fântânii
6 – Scara de onoare poligonală
7 – Curtea de onoare (Interioară)
8 – Apartamentele sudice
9 – Palatul vestic
10 – Fosa urșilor cu pod mobil
11 – Grădina superioară
12 – Turnul sudic al Marelui Bastion
13 – Turnul Nordic al Marelui Bastion
14 – Donjonul
15 – Ieșirea din șanțul nordic
16 – Moara de vânt
17 – Hanul alsacian
18 – Parcare autocare
20 – Rezerva de animale și bastionul stelat.